Основни принципи, правила и методи за работа в ШКОЛАТА на Всемирното Бяло Братство

Из Словото на Учителя Беинса Дуно

„Който люби Мене, ще опази Моето Слово; и Отец Ми ще го възлюби, и ще дойдем при него, и ще направим жилище у него.“

Исус Христос

„В бъдеще ще трябва да започнете да се чувствате, че сте ученици на Бялото Братство. Ако по живота ви не се познава, че сте ученици на Бялото Братство, по някаква табела ли ще ви познаят?“

Учителя

„Питат ни: *„Кои сте вие и колко сте?“* – Ние сме едно Велико Братство, каквото светът никога не е виждал. Едно Братство, което има клонове и на Земята, и на Небето, и в цялата Вселена. Който служи на Бога, той е гражданин на това Велико Бяло Братство“ (1)[1]

„По няколко причини съм ви събрал в тази Школа, от които ще спомена три.

Първо, защо съм ви събрал в Школата? За да се образува едно общество от хора, които да имат велика Любов един към друг; да се образува една среда на Любовта, за да може от тук да се пратят към целия свят мощни вълни на Любов, да се разлее Тя по света, да достигне до душите на човечеството и да ги буди.

Второ, за да ви подготвя за проповедници през бъдещите векове. Всички вие до един, и най-малкият, в бъдеще ще бъдете проповедници, ще ви се даде знание, сила, дарба. С вас ще бъде магическата сила на Словото и мощното съдействие на Невидимия свят, ще ви се дадат всички благоприятни условия, за да проповядвате идеите на Новата култура, идеите на Шестата раса, които са изложени в беседите и лекциите, а те съдържат точно тези идеи, затова ги проучвайте внимателно, за да се подготвите за тази важна работа, която ви предстои.

Трето, вие все още не сте от Бялото Братство. Един Негов член разполага с велики знания и сили, владее ключовете на природните сили и работи за повдигането на човечеството и на цялата природа. А вие сте ученици на Бялото Братство и ви подготвям, за да влезете в Него и да станете Бели Братя. Това е великото, за което ви приготовлявам и което ви очаква.“ (2)

---

[1] Източникът на всеки цитат, отговарящ на числото в скоби, може да бъде открит в края на книгата („Библиография“)

Съдържание:

* * *

„Ако Господ живее в нас и го слушаме, ще решим да приемем този, който трепери пред вратата на училището и очаква да влезе там да се учи. Тази комисия сме ние. Тази комисия е все от хора съставена, а не от ангели.

Тази комисия трябва да реши да пусне в училището всеки, който иска да се учи, за да може да работи, за да се зарадва.

Вчера дойде при мен един млад брат, трепери горкият и ми казва: *„Учителю, досега не съм бил в Школата, не съм следвал това Учение, но от Вас зависи всичко. Ако ме приемете в Школата, моята душа ще се повдигне.“*

По човешки, по вашему, вие ще кажете: *„Този брат не е посещавал Школата, да не се приеме!“*

Казвам му аз: *„Чакай да видя какво ще каже Господ.“*

Как мислите, какво ще каже Господ? Щом Господ го праща при мен, Той го е приел вече.“ (3)

Двата пътя

„Най-висшият смисъл в живота са страданията и най-лошите хора са тия, които не могат да страдат. И когато някой се оплаква от страдания, то е защото иска да върви в левия път.“ (4)

„Спасението на човечеството е, да се постави от дясната страна на Христа. Отдясно на Христа човек върши всяка добродетел, защото Божествената деятелност е само от дясната страна. Ако турите лявата страна, ще действат само законите на лявата страна. Ясно ли ви е всичко туй?” (5)

„Ако искаме да се съединим с Бога, да живеем с Него, да придобием вечен живот, непременно трябва да слугуваме Нему – другояче пак ще се слугува, но на кого? – На дяволите, на князете на този свят, които ще ни впрягат по три пъти на ден. Ще вземе дяволът камшик и ще каже: *„Дийй!“* Не искаш ли да работиш за Господа – плюуус! Най-сетне кажеш: *„Няма какво да се прави – ще се работи.“* Разбира се, защото има тояга, бой. Спреш ли се, хайде пак заплющи камшикът. Това са **двата пътя**.

„Аз не искам да слугувам на Господа.“ – Щом не искаш да слугуваш на Господа, ще имаш друг господ. *„Искам да бъда свободен.“* – Лъжеш се: няма свобода на този свят; свобода има само онзи, който е съединен с Бога.“ (6)

„Ученикът трябва да си дава всеки ден отчет в коя посока се движи – наляво или надясно. Лявата посока подразбира отдалечаване от Бога, а дясната – приближаване.” (9)

„Левият път е пътят на инволюцията. Десният път е пътят на еволюцията. Широкият път е пътят на кармата. Спасението е път на еволюцията.“ (8)

„Злото представлява разумни същества, които живеят по закони, точно противоположни на доброто. Тяхната задача е да вмъкнат цялото човечество в крив път.” (14)

„Употребявам думите *„ляв и десен път”*, защото няма други пътища. Десен и ляв път са величини. По левия път е слизането, а десният път е пътят, посоката, по която става възлизането, изкачването.“ (7)

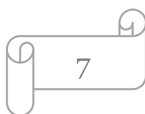
„... Ако този човек не е благороден, не е високо просветен, той ще реши да служи на своята любов и ще избере левия път; ако е благороден, той ще реши да служи на Бога и ще избере десния път. Опасността от левия път седи в това, че в този път човек изразходва всичката си енергия, без да има някаква придобивка. Каквото придобива животното, което се затваря с години в някоя дупка и там гризе своя кокал, това придобива и човек, който се движи в левия път.“ (11)

„Двата пътя имат различни резултати... Като вървите по единия път, ще станете богати, щастливи и учени, но в края на краищата, всичко ще ви вземат. В този път ще станете красиви, силни, но и това ще ви вземат.

Другият път ще ви донесе истинското знание, истинската свобода и любов.“ (24)

„Когато хората противодействат на Волята Божия, те създават злото.

Иначе, само по себе си, злото не съществува.” (13)

„За да може Учителят да предаде право своето учение на своите ученици, той трябва да бъде абсолютно чист. Не е ли чист, той ще ги заведе в левия път. Чист ли е абсолютно, той ще ги води в правия път – надясно. Това е по отношение на Учителя. Също така и ученикът, ако не е абсолютно чист, не може да върви в правия път, няма да бъде способен да върви в този път и да възприеме Божествената Истина. Затуй в дадения момент едновременно и учителят, и ученикът – и двамата трябва да бъдат абсолютно чисти. И ако искате вие да предадете Божествената Истина комуто и да е, в дадения момент вие трябва да бъдете абсолютно чисти – и този, който ви слуша, непременно ще възприеме тази Истина и сърцето му ще се обърне към Бога, ще познае Господа...

И затуй от всички ученици на Бялото Братство се изисква абсолютна чистота, за да могат силите в Природата да работят за тяхното издигане. Това е абсолютно правило, то е необходимо при закона на свободата. Не спазите ли туй правило, ще останете в левия път; спазите ли го, ще бъдете надясно.

Сега Христос, Който е глава на това Велико училище, изисква тази чистота от вас. Христос, Който е глава на Всемирното Бяло Братство, днес изисква тази Чистота от учениците на Бялото Братство в България.“ (10)

„Според разбиранията си, хората се делят на добри и лоши. Трябва обаче да се определи какво значи *Добро* и какво значи *Зло*. Добро е това, което служи за растенето, за цъфтенето, за връзването и за узряването както за отделния индивид, така и за семейството му, за народа му, за цялото човечество и за Небето. Зло е това, което в даден случай спъва развитието както на отделния индивид, така и на цялото човечество.” (12)

„Сега вие се намирате на кръстопът, а моето желание е да напуснете този кръстопът и да влезете в правия път. Онези от вас, които още не сте влезли в пътя, вземете дясната посока, дето ще намерите и богатство, и слава, и знания, и почести. Ако вземете левия път, там ще намерите безчестие, безславие, страдания, смърт и т.н.

Следователно който иска спасен да бъде, той трябва да е търпелив, чист, да има непоколебима вяра, да търси Божествената наука, като храна за душата си.“ (15)

„Човек, който взема и който иска хората да му слугуват, той върви по левия път. Човек, който дава и слугува на другите хора, той върви по Божествения път.“ (21)

„За разумния човек всичко е постижимо. Той живее в Божествения свят и прилага Божествените закони. В този свят всичко е постижимо. Когато иска да влезе в Божествения свят, той трябва да постави десния си крак напред. Влезе ли с левия крак напред, ще го спрат още пред прага. Който влиза с левия крак в Царството Божие, той нищо не може да постигне. Влезе ли с десния крак в Царството Божие, всичките му работи ще вървят добре.“ (17)

„Никога не подпушвайте енергията, която е над вас. Отдолу под вас колкото искате подпушвайте. Отгоре над нас и дясната страна на вашия живот не подпушвайте. Каквото прави дясната ръка, лявата да го не знае. Подпушвай лявата ръка, но дясната – никога. Подпушвай левия крак, но десния – никога. Туриш десния крак напред, спри се, може да се върнеш. Десният крак е напред, пропаст има – ако стъпиш с левия крак, в пропастта долу ще идеш.“ (28)

„Разликата между злото и доброто е в това, че злото расте, без да дава плод, и затова то е временно. Ту се явява, ту изчезва; а доброто расте, развива се, дава плод, който узрява, пръска семената си навсякъде и вечно живее. И най-малкото добро следва човека през вековете. Затова е казано, че силата на злото е до четири поколения, а на доброто до хиляди родове...

Ще живеете по изискванията на Божественото учение, без никакви отклонения. Всяко отклонение от Божествения път води към човешкия. Съществуват два пътя в живота: човешки и Божествен. Ако вървите по човешкия път, ще имате човешки резултати; ако вървите по Божествения път, ще имате Божествени резултати. От вас зависи кой път да изберете. Няма по-велико нещо за човека от това – да върши Божията воля и да следва Божия път. Колкото грешки и недостатъци да има, той ще пада и ще става, ще се каля и чисти, но в края на краищата ще изправи живота си." (18)

„Злото представлява съвкупност от разумни същества, които не са разбрали дълбокия смисъл на живота, вследствие на което вървят в път, съвършено различен от пътя на добрите същества. Тази е причината, поради която съзнанието на лошите същества винаги влиза в стълкновение със съзнанието на добрите." (16)

„Сутрин, като стана, посрещам себе си. Имам известни правила. **Аз никога не ставам с левия крак.**" (26)

„Това, което осакатява и изопачава човешкия ум, е зло. Това, което подобрява състоянието на ума, сърцето и волята, е добро. **Ако не можеш да различаваш доброто от злото, ти нямаш никакво знание.**" (29)

„Силният човек се познава по това, че при възможността да направи зло, се въздържа. Злото и доброто са допуснати от Невидимия свят само за да се покаже кои са силните хора и кои са слабите. Онзи, който може при злото да се въздържа, той е силен човек ..., а онзи, който при злото отстъпва, той е слаб човек. Да се въздържаш, когато в тебе бушува злото, бурята, и тогава да искаш да извършиш добро, тогава ти си силен, ти си благороден човек. От тебе всичко може да стане. Когато при наймалкия зов ти си готов да помогнеш някому, ти си готов да напуснеш положението си, хубавото си разположение, тогава ти си благороден човек. Това е практическата страна на доброто и злото в света." (19)

„Аз не говоря за човешката любов, която заробва. Тя е подобна на любовта към виното. Тя заробва човека и го разсипва. Тази любов води човека надолу и наляво.

Сега ви съветвам да приемете любовта, която води **нагоре и надясно**. Тя е любовта на вечната светлина и на вечния живот. Тя носи новото знание. Който има това знание, ще бъде приет с венци и песни, ще мине през арката на великия живот." (20)

„Къде е злото? Левият крак е злото на човека, десният крак е доброто на човека... Вие носите и доброто и злото. Щом си в противоречие – левият крак е." (25)

„И тъй, **съществуват два пътя: ляв път – на безлюбието; и десен – път на Любовта.** Ако вървиш по пътя на Любовта, ще имаш един резултат; ако вървиш но пътя на безлюбието, ще имаш друг резултат. Любовта произвежда един род явления, а безлюбието – съвсем друг." (30)

„Желанията на вълка са желания на черната ложа, а желанията на овцата са желания на бялата ложа. Значи, съществуват бяла и черна ложа. Всички хора са в съдружие и с едната, и с другата ложа. С левия крак те са в съдружие с черната ложа, а с десния – с бялата.

Когато черната ложа е на власт, левият крак излиза напред, а при бялата ложа – десният крак е напред. Същото се отнася и до ръцете: лявата ръка е свързана с черните, а дясната – с белите.

Затова Христос казва: *„Каквото прави дясната ръка, лявата да не знае.“* Това означава: каквото прави бялата ложа, черната да не знае. – Защо да не знае? – Защото ще развали работата на бялата ложа. Черните не трябва да знаят пътя, по който белите вървят.“ (22)

„Когато правиш нещо, което е приятно само на тебе – това е зло; когато вършиш нещо, което е приятно и на другите – това е добро. Злото има предвид отделния човек; доброто има предвид всички хора, т.е. цялото. И тъй, чрез злото вършиш това, което е угодно на тебе; чрез доброто – това, което е угодно на другите, а чрез Любовта – това, което е угодно на Бога.” (23)

„Човек трябва да воюва за доброто в света, но той трябва да знае как да воюва. Значи човек не трябва да бъде миролюбив. Ако въпросът е за мир, човек трябва да е в мир с доброто, но не и със злото.

Между доброто и злото не може да има нито мир, нито съгласие, нито равновесие… Досега доброто е слугувало на злото, но отсега нататък злото ще слугува на доброто.

Искате ли да бъдете свободни, станете господари на злото. Вие не можете да бъдете приятели със злото.“ (27)

Какво представлява Бялото Братство

„Има на Земята една ложа от учени, които се събират да разискват разни научни въпроси само един път в годината. Тези посветени хора знаят за Земята, за нейното минало и настояще, много повече от всички съвременни учени, представители на официалната наука. Ала що се отнася до бъдещето на Земята и те не го знаят положително, и те правят предположения за него.

Освен тази ложа от посветени на Земята, има на Слънцето друга една ложа от велики Посветени, които знаят положително не само миналото на нашата планета, но и нейното бъдеще.

Но и едната, и другата ложи са само органи на онзи велик всемирен организъм от съвършени, високо напреднали Същества, които образуват Великото Всемирно Братство. Тези съвършени Същества са несравнено по-напреднали и от най-гениалните човеци на Земята, защото са излезли много по-рано от хората от Първото Начало. Всички те са минали по известен път на развитие под ръководството на Божия Дух и са достигнали до тази степен на развитие, на която сега се намират.

И когато ние говорим за Великото Всемирно Братство, подразбираме онази йерархия от разумни Същества, които са завършили своята еволюция милиони и милиарди години преди хората и сега направляват целия Космос. Те го направляват, защото сами са взели участие в неговото създаване под прямото ръководство на Великия Божи Дух. И като се има предвид разумното устройство на цялата Вселена – с всичките нейни галактически системи, с всичките ѝ безбройни слънца и планети; като се има предвид дори само онази висша механика и техническо съвършенство, с които Земята е

построена, може да се съди – какъв мощен ум, какъв мощен дух са имали тези гениални творци, които са работили за осъществяване на Божествения план на мирозданието.

Според степента на знание и развитие и според службата, която изпълняват, тези Същества са наредени в една йерархична стълба, в едно органично чиноначалие, чиито степени са познати под имената: Серафими (Братя на Любовта); Херувими (Братя на хармонията); Престоли (Братя на волята); Господства (Братя на интелигентността и радостта); Сили (Братя на движението и растенето); Власти (Братя на външните форми и изкуствата); Началства (Братя на времето, състоянието и такта); Архангели (Братя на огъня и топлината); Ангели (Носители на живота и растителността). Последният, десети чин ще заемат напредналите човешки души.

Всички вкупом представят великия Космичен Човек.

Дейността на тези Същества е така хармонично разпределена, че всяко от тях знае кога, как и какво да работи. Те направляват функциите на великия миров организъм, който включва в себе си всички слънчеви системи...

И Небето, за което се говори в Свещените Писания, не е онзи син свод над нас, зад който се губи мировото пространство, и на който светят нощно време звездите.

Небето е организирано от висши Същества, от велики души, и затова то е велико в своите действия. Ангелите, които населяват Небето, са велики души, които постоянно изпращат Светлината си по целия свят. Енергията на тяхната мощна мисъл се разпределя из целия Космос и движи като една колективна сила всичко в света.

Не мислете, че ангелите са някакви невеществени същества, някакви призрачни *„духове“*. Те са Същества,

чиито тела са високо организирани, образувани от чиста, лъчиста материя. Един ангел може така да владее тялото си, че да става видим и невидим. Той може свободно да пътува в безпределното пространство със скорост много по-голяма от тази на светлината. Той може да преброди цели слънчеви системи, цели звездни вселени.

Ангелите също се намират на разни степени на развитие, но те се делят изобщо на две велики царства. Тези от по-високото царство рядко слизат на Земята, а принадлежащите към по-долното царство слизат по-често да помагат за духовното повдигане на хората. Тези велики братя на човечеството са произлезли все от човешката раса, но са минали по свой път на развитие милиарди години преди земния човек, при условия много по-благоприятни, които са използвали разумно.

И ако животът на човечеството върви по известен план, ако на Земята процъфтяват култури, с техните науки, религии, изкуства, ако хората имат един вечен стремеж към развитие и съвършенство, това се дължи на тези разумни Същества, които са тясно свързани с хората и постоянно работят и се грижат за тях. От техните сърца блика Любов, радост и живот. И благодарение на този техен импулс хората живеят и се стремят. Тяхното желание е човечеството да добие онази Светлина, която те имат, онази Свобода, на която те се радват. Те искат да научат човеците да живеят съобразно с онези велики закони, по които те живеят. А те прилагат най-разумните закони в света. Те водят най-чистия и възвишен живот, живот на абсолютно безкористие.

В своята велика самоотверженост тези любящи служители на Бога сами слизат на Земята в човешка форма, за да помагат на хората. Те постоянно изпращат свои посланици на Земята в една или друга форма.

Всички гении на човечеството, всички велики хора, светии, адепти, всички учени, писатели, държавници, които помагат за развитието на човечеството в едно или друго направление, са все служители на Великото Всемирно Братство. То избира изсред човечеството най-напредналите души и ги подготвя за духовна работа сред техните братя.

В съвременното човечество има хора, които притежават по-тънки духовни сили, които имат по-фино устройство. Те се отличават с високо организирани, пластични тела, защото водят абсолютно чист и свят живот. Тяхното изключително развитие тъкмо ги прави годни да бъдат духовни помагачи на човечеството. Най-високо напредналите измежду тях са завършили своето развитие на Земята и имат обширни познания. Те знаят много неща от онази положителна, абсолютна, Божествена наука, която е съществувала още от създаването на света. Много от тях живеят на Земята с хиляди години. Минали през процеса на възкресението, за тях не съществува ни смърт, ни прераждане.

Тези човеци, наречени *„Синове Божии“*, в чиито духове и души Бог живее, които са свързани с целия разумен свят, с всички напреднали Същества във всички слънчеви системи, са онези именно велики души, Учители на човечеството, които са достигнали най-високите прояви в мисъл и дело – във всички направления. Те са онези мощни духове, които явно или скрито за нас подтикват човечеството напред. Зад всяка духовна дейност на Земята, зад всяка духовна проява стоят тези братя. Зад всеки велик човек, зад всеки велик поет, музикант или художник стоят пак те...

И звездата, за която се говори в Евангелието, че се явила при раждането на Христа, е била нещо живо: тя е

представлявала сбор от живи Същества, слезли отгоре, за да оповестят идването на Христа. Ала само тримата мъдреци от Изток – велики Посветени, видяха и познаха тази звезда. А тези трима мъдреци бяха също служители на Великото Всемирно Братство.

И така, помнете: Единствената Велика общност, която сега съществува в света, това е Великото Всемирно Братство. **Онези членове от Великото Всемирно Братство, които ръководят развитието на човечеството и го водят към светли бъднини, не образуват някакво видимо за хората общество или организация.** Те съставят един жив колективитет, една разумна общност, съществуваща извън покварените условия, сред които хората живеят. И затова е смешно да се говори, че седалището на това Братство е тук или там, сред този или онзи народ...

И когато някои мислят, че могат да се противопоставят на тези Братя, това показва, че те не разбират дълбокия смисъл, който се съдържа в понятието *Бял Брат*. Ако е въпрос за сила, тези Братя разполагат с най-мощната сила. Те така добре познават функциите на човешкия мозък, че в един ден могат да приспят цялото човечество. Какво представляват и най-мощните съвременни оръдия пред силата на тези Велики братя? Ала те не искат да си служат с крути мерки – те оставят хората сами да опитат нещата, макар с цената на хиляди страдания, защото само страданията са в сила да ги облагородят и изправят...

Тези Творци на миналото, тези Велики Предци и днес пак слизат на нашата Земя. И те ще я превърнат в рай. С тях ще дойдат и онези 144 000 души, за които се говори в Откровението, и между които има представители от всички народи на миналото и настоящето. Ще дойдат

всички светии, адепти и Учители от памтивека. Те ще впрегнат с мощния Си дух всички пробудени души от четирите краища на Земята и всички заедно ще въведат истински ред и порядък в света. След свършване на своята работа те ще се оттеглят и ще оставят човеците да живеят и да работят при новите условия. Така ще се възстанови съобщението между видимия и невидим свят. Така е работило, работи и ще работи Великото Всемирно братство в света. И то ще работи дотогава, докогато единната Любов, единната Мъдрост и единната Истина обхванат цялото Битие. Тогава всяко дихание ще хвали Бога в свещен мир и хармония.“ (31)

„На всички казвам: ние ще победим! Господ е с нас. Няма сила в света, която да се противопостави на тези велики принципи, на които служим. Всички добри, честни, справедливи и умни хора – мъже, жени и деца – са с нас. Всички онези, които поддържат трите велики принципа, от каквато и църква или партия да са те, са с нас....

Те са много взискателни към всекиго, защото той ще разполага с тяхната сила. Приемат ли го веднъж помежду си, те всякога ще му помагат. Велики перспективи, велико бъдеще, велики постижения седят пред вас..

Новото в света е било давано винаги от това Велико Братство. Светлите братя чрез Христа внесоха доброто в света. Ако не беше дошъл Христос преди 2000 години, какво щеше да бъде положението на човечеството?

Всичко хубаво в света се е внасяло от Светлите братя, които са работели за повдигането на народите. Онези хора, в чиято душа и дух живее Бог, са великите Същества, гениите, Учителите на човечеството, които са дали най-високите прояви в музиката, в поезията, в изкуството и изобщо във всички области на живота. Това

са душите, които подтикват човечеството напред.

За историческия процес не са фактори този или онзи народ, това или онова лице, но невидимият свят, силите, които дирижират събитията, а именно – членовете на Бялото Братство.

Единственото ръководство в света е това на Всемирното Бяло Братство. Всички други хора – общественици, писатели, свещеници, проповедници – са служители на Бялото Братство. Цялата култура, правдата в света, се подтиква от мощната сила на Братството.

Бялото Братство не е нещо невидимо. То не е църква, не е секта. То е нещо живо, извън тези покварени условия, в които живеят хората. Който завърши своето развитие, той ще влезе в това Всемирно Братство...

В някои най-обикновени събития се крият неща, които вие не подозирате. Срещате човек, когото вие мислите за обикновен, а той е от Светлите братя.

Въпрос: „В бъдеще ще излязат ли тези Светли братя в света, между хората?“

Някои от тях са излезли вече. Ангелската йерархия ръководи човечеството. Ангелите имат представители на Земята...

Една сестра попита: „Може ли да посетим Белите Братя там, дето живеят?“

Те не че не искат вашето посещение, но хората не са готови още да разберат това знание, което се учи там. От друга страна, те не са с такива физически тела, както вашите. Те живеят в етерни тела...

Един брат попита: „Богомилското движение има ли връзка с нашето движение?“

Ние не сме били фаза на някакво течение. Ние сме извор, който е излязъл от Бога. Други течения са излизали от нас, но ние не сме излизали от друго течение.

Богомилите имат сходни черти с нашето течение, понеже както богомилското движение, така и нашето, идат от един и същи велик център на Бялото Братство. В миналото ние сме се проявявали по един начин. В бъдеще ще се проявяваме още по-съвършено.“ (1)

„Сега някои религиозни хора считат, че Бащата трябва да работи, а човек да не работи – наготово да се живее. И Христос дойде на Земята да помага, да работи. Втори път пак ще дойде, но в душите.

Организирането на света се дължи на Бялото Братство. Всички религии са методи на Бялото Братство. Пратениците на Бялото Братство са създали религиите.

В архивите на Бялото Братство се пазят всички тайни. Няма нищо пропуснато. Всички светии са негови членове и действат от Негово име. **Бялото Братство е онова велико общество на Божествения свят, което е в пряко общение с Бога и с Христа. В края на века (20-ти) всички светии ще бъдат на Земята.** Те са вече тук на Земята. Не казвам, че са тук на Земята в плът, но в една или в друга форма са на Земята и работят.

Учението на Бялото Братство е неизменно. То е основано на канара, която не може да се разбие. В това учение още от създаването на света, още от самото начало има ред факти, които са записани и се пазят. И един ден, когато вие се развиете, ще четете това, ще видите, каква е историята за създаването на света от началото до сега. Ще разберете всички стадии, през които сте минали, ще почнете да виждате тези фази. Те ще се явят пред вас като живи картини.

Струва си да бъдете ученици на великото Бяло Братство, понеже Учителите на това Братство държат всичката

архива на Космоса. Те пазят книгата на живота и всички вие трябва да изучавате тази книга. По-голямо благо от това няма. Ще се стремите да придобиете това изкуство. Изведнъж няма да дойде, но постепенно. Един ден ще си кажете: *„Благодарим, че тръгнахме в този път.“* Колкото по-рано тръгнете, толкова по-добре. Колкото по-късно тръгнете, и по-късно ще стигнете.

Щом сте верни на закона на Любовта, няма да има никакви изключения и тогава на всичко ще се научите. Сега искам да запиша за ученици онези от вас, които искат да влязат в първия клас на Любовта. Учениците, които влязат в класа на Любовта, ще почнат да се записват постепенно. Белите Братя ви отварят място в своята Школа. Първото нещо е да имате една беззаветна Любов. Ще влезете с пълно сърце, ум и душа.

Но ще започнете всички с Любовта. Това е Божественият път. Бялото Братство върви по пътя на Любовта. Като влезете в този път, ще видите, че той е един от най-добрите. Няма друг по-хубав път. И в един живот няма да го научите. И в два, три, десет живота няма да го научите.

Пътят на Всемирното Бяло Братство е път на Любовта, Мъдростта и Истината едновременно. Основната цел е Любовта, а Мъдростта и Истината крепят Любовта.

Богомилите едно време работиха и понеже българите не бяха готови, паднаха под робство. Богомилите отидоха горе и сега, като се освободи България, пак дойдоха. Това е, дето се казва: слизане и качване. Те са сегашните ученици на Бялото Братство...

Богомилите (в широк смисъл на думата) са били в Египет, Асирия, Вавилон, Персия, Гърция и пр. Те са били там в разни свои прераждания. Във време на Христа са минали в Палестина и от там пак в Гърция, от Гър-

ция в Рим, Англия, Германия и пр.

Богомилите (в широк смисъл на думата) се разделят на три клона. И трите клона са живели дълго време в Египет. И трите клона са били в Индия, само че са излезли от там в разни времена.

Първият клон можем да наречем египетски. Той отива от Египет в Персия, Гърция и пр.

Вторият клон можем да наречем палестински. Той от Египет отива в Палестина и в християнската епоха отива в Рим, Англия, Германия и пр.

Третият клон можем да наречем богомилски в тесен смисъл на думата, или български клон. Той от Египет отива в Индия, от там в Арабия, Сирия, Мала Азия и България. Учениците на Всемирното Бяло Братство в днешната епоха представляват сбор от трите клона. Сега в България работят и трите клона.

Тези три клона – Египетски, Палестински и Богомилски в тесния смисъл на думата – идат от едно по-високо място.

Тези, които ръководят трите клона, са посветени. Най-рано е излязъл първият, египетският клон, после палестинският и най-после българският или богомилският клон. Тези три клона могат да се нарекат клонове на Всемирното Бяло Братство. В Гърция те се наричат орфисти, в Палестина – есеисти, в Египет – херметисти, в Персия – маздеисти. Маздеистите са разклонение на първия, египетския клон.

Първият клон е построил в Египет пирамидите. В Индия трите клона са оставили повече философска наука, а в Египет – повече научен материал.

Съвременната култура почти прилича на египетската. И в двете култури имаме подобни прояви: вдигане на тежести, строеж на пирамиди, на Айфелова кула, на па-

раходи, пробиване на тунели и пр.

Първият клон имал за цел да подготви условията за християнството, да подготви съзнанието на човечеството за християнството.

Вторият клон имал за цел да внесе християнството в света, да го разпространи.

Третият клон имал за цел да реализира Божественото учение, християнството.

Богомилите не са успели в България поради гонението от реакционните кръгове, но са дали мощен тласък на европейската култура. Розенкройцерите са разклонение на третия, богомилския клон. И те имат за цел подготвянето на новата култура...

Най-виден богомил е бил Боян Магът. Поп Богомил е бил проповедник, разпространител. Чешкото братство в Чехия, квакерите в Англия, илюминатите и пр. са произлезли все от богомилите. После реформацията се разрази в богомилски дух.

Богомилите не са били мирен елемент. От България са отишли във Франция, Англия и много други страни. След откриването на Америка те са отишли и там. Богомилите са били много смели... Някои проповядват национализъм. Оставете тези идеи. Национализмът е идея на старата култура. Всеки народ е уд[2] на Цялото. " (2)

„Вие имате работа с едно Братство, което не е човешка работа. Ще искам от вас обещание и ако го изпълните, ще влезете във вътрешната Верига, а тогава няма и да има никакво сърдене. Когато влезете в съприкосновение напълно с Братството, в което сте включени, тогава ще вървят работите добре." (32)

[2] уд – орган, крайник

„Тъй като вие всички заедно, с множина други още, сте спъвали този народ, та затуй сте изпратени в него да се поправите. Тия ви грешки на миналото вие ще можете да узнаете, но само ако ви пренесе човек в астралния свят. Вие сега имате всички добри желания да изправите миналото и мисля, че 500-те години са ви дали добра опитност, та вече нямате нужда от опитност. Но тия са дълги работи, в които ако влезем, ще се намерим в много широка област и затова не бива да се засягат. Вие знаете ли, че в минало време сте били всички свещеници и като не сте изпълнили своята длъжност, сега идете да я изпълните...

Преди шест хиляди години вие сте били в Египет, гдето сте учили Египетската мъдрост; пратили са ви в този народ, за да го подигнете, но понеже не сте изпълнили своята длъжност ,изпортили сте я, затова ви сформироват в тази Верига[3], за да изправите своите погрешки. Вие сте се провинили и в непослушание. Някои работи сте изпълнили много добре, но някои не сте и затова сега сте турени в положение да ги изпълните. Вие не сте били понапред в този народ, а сте били в Египет, ходили сте с евреите през пустинята, ходили сте в Ханаан, преминали сте в Гърция, Рим, а след това озовавате се между славяните. Разбира се, пак ще кажа: много от вашите длъжности сте изпълнили, а много не. Най-после Братството ви изпраща между тоз народ, за да го подигнете.“ (32)

„Вашето състояние е състоянието на блудния син,

---

3 „Веригата“ е създадена от Учителя през 1897 г. като *Общество за повдигане религиозния дух на българския народ*. Провеждат се ежегодни национални събори във Варна и Велико Търново до 1915 г., а по-късно Учителя основава Школата на Всемирното Бяло Братство в България.

описано в Писанието, но при все това Христос ви вика именно в сегашното ваше състояние и иска да възстанови миналото ви… Христос иде, за да примири човечеството с Бялото Светло Братство, Братството на Светлините. Това Братство не всякога дава важно задължение на своите членове и затова те може да прекарат много прераждания на Земята, без обаче да се забелязват, а чак след това им дават важни служби.

Вие сте имали три важни задължения, три пъти ви е изпращало (Братството): веднъж сте изпращани в Палестина — първия път. Там, понеже сте срещнали съпротивление от еврейския народ, който е доста материалистичен, вие сте преминали във Вавилон, за да се учите на магията, т.е. на тогавашната вавилонска мъдрост. Втория път сте пращани в Гърция, при появяването на нейната култура. От Гърция, след завладяването ѝ, когато Римската империя е влязла в своя разгар, вие сте отишли в Рим, гдето сте влезли в съприкосновение с Християнското течение, от което сте получили знание. Възприели сте Християнството, след което сте били изпратени между славяните…

Сега всички тия Братства, които са излезли, ще започнат да се събират и опознават. И като се обединят, ще дойде Христос. Но има още някои спънки, които, за да се поправят, ще ни вземат 35-40 години; затова и виждаме, че навсякъде се работи, за да се постигне това обединение. Ето защо тия мисли, които ние ще изпратим на другите братя, ще ги ползват… Всички тия братства ще се пренесат между славяните, които именно тогава ще се подигнат.

Та аз искам да ви покажа как стои този именно Божествен план, за да можете да изпълните и вие вашата мисия. Във връзка с това, ще работим и ще подкрепяме

всичките тия наши братя…

Истинските връзки между нас не са материални, а са чисто духовни и от това следва, че всички тия, които влизат между вас и искат да научат нещо, да знаете, че са от това Братство. И ето как ще познаете тия хора: когато срещнете такъв брат, винаги с него някак си ще можете да се разбирате, няма да има противоречие между вас и като че ли нещо ви привлича и свързва, но не можете да си го обясните — такъв е от това Братство…

На Черната ложа само Бялата може да противодейства, защото тя има по-голямо знание и мъдрост, та в състояние е да я преодолее…

Главата на Бялото Братство е Христос, а на Черното – Сатана, Велзевул. Прочее, аз искам да се избегнат всякакви недоразумения и желая да настъпи обединение между братята; да ме слушате и тогава зад себе си ще имате една велика сила, което повдига света.“ (32)

„Сега, като ви говоря така, мнозина ще кажат: *„Каква цел има Учителят да ни говори по този начин?”* Казвам: Единствената цел, която имам, е да ви помогна да станете достойни синове или членове на Всемирното Бяло Братство.

Някой ще каже: *„Тук се говори за членове на някакво ново общество.”* – Бялото Братство, за което ви говоря, не е ново общество; то е съществувало от памтивека, но продължава да съществува и до днес. За да се удостоите с това благо, вие трябва да се молите, да работите усилено върху себе си, докато сърцето ви напълно утихне: всички бури и ветрове, всички вълнения на морето в него да престанат. Утихне ли сърцето ви, ще дойде изгревът на вашето слънце, ще стане светъл ден за вашето небе, без облаци и без сенки.“ (40)

„От мъчнотиите, които имате сега, не се бойте – те са една паяжина, която тутакси се изгубва и гине от присъствието Господне. Ние трябва да изпълним своята длъжност към Бога в този век и да принесем малкото, което имаме у нас, за да отворим път на другите наши братя към Христа. С тия наши братя като се срещнете, ще има да им разправяте много опитности, но и те ще ви разправят своите опитности, та като се събере цялото Братство, ще имате целокупната опитност в пътя Господен. Сега настъпва една епоха най-важна, та не трябва да изпускаме един от най-добрите случаи, който ни предстои... Когато дойдат мъчнотиите, само те са, които разкриват какви сме ние. Мъчнотиите са, които безпогрешно посочват изпълнителя на Волята Божия. При мъчнотии често пъти вие усещате тази вътрешна сила във вас, която ви крепи, а тя именно е Христос...

Този, който иска да бъде член в Братството, трябва да принесе своята душа в жертва жива и богоугодна.“ (32)

„Черното и Бялото Братство са в стълкновение и вие трябва да вземете участие на едната страна.

Ако вземете участие на страната на черното братство, от месото ви суджуци ще правят, от кожата ви – ремъци, а ако вземете страната на Бялото Братство, ще ходите на двата крака, кожата ще ви бъде здрава и ще имате всичкото Божие благо. *(Л. Котев: Неутралитет не се ли позволява?)* – Никакъв неутралитет – с Господа, или против Господа!“ (34)

„В бъдеще ще трябва да започнете да се чувствате, че сте ученици на Бялото Братство. **Ако по живота ви не се познава, че сте ученици на Бялото Братство, по някаква табела ли ще ви познаят?**“ (35)

„Хората се покваряват, понеже подхлъзват душите си. В общества, дето има използване, Христос и Неговото име служат само като уловка, докато използват човека; после отхвърлят и Христа, и човека. Това не се търпи от законите на Бялото Братство. Всеки, който озлоби, изнерви, изнуди своя брат, се изключва от това Братство веднага и не го приемат, докато в него не стане коренен преврат, докато той не дойде до пълно разкаяние.

Законите на Бялото Братство са безпощадни. Престъпиш ли един, последствията са много жестоки. В света тези закони действат и отнемат всичко, спечелено незаконно. Когато хората се решат да изпълняват тези закони, техните работи веднага се изменят към добро.“ (33)

„Христос със Своето войнство – възвишени и напреднали души, и до днес продължава да помага на човечеството. Той е в постоянна борба с противоположната ложа, която иска да унищожи света. Като срещнат някого, тъмните същества веднага насочват отровните си стрели срещу него, да го умъртвят. Едно от напредналите същества застава на пътя им и стрелата се забива в гърдите му. След това, той изважда стрелата, измива раната и тя заздравява. Така човек се спасява от отровните стрели на лошите духове. Така се смекчава злото. Значи Любовта е единствената сила, която смекчава злото.” (44)

„Възвишените Същества от невидимия свят, които са завършили своята еволюция, търсят сътрудници в Новата култура – хора с чисти сърца и светли умове.

Мислите ли, че сам Господ и ангелите ще слязат на Земята, за да уреждат човешките работи? Те сами няма да слязат, а ще се изявят чрез готовите за работа хора, които живеят на Земята.” (41)

„В нашето Бяло Братство принципът е: само за Бога можем да работим и само Него можем да любим безгранично, и само Нему можем да се доверяваме. Важен е този принцип и той трябва да легне вътре в нас. Само Бог е съвършен, само Той е безграничен – нито се изменя, нито се променя, и само в Неговия силен Дух, само в Неговия ум, само в Неговата душа, само в Неговото сърце, само в Него можем да намерим всичко онуй, за което нашата душа копнее и се стреми тук, на Земята. И само Него можем да намерим тук, на Земята, и горе, на Небето. Следователно само Нему можем да въздадем и чест, и поклонение, и хваление – и никому другиму.“ (37)

„Ето по какво се отличават двете ложи: и Бялата, и черната ложа употребяват светлината като едно средство. И едните, и другите си служат със светлината, но как? Един маг от черната ложа със светлината си служи само за себе си. Ако един такъв маг иска да погледне колко е часа, той ще обърне светлината към часовника и вижда колко е часа, само той го вижда. Когато иска да изследва нещо, той отвори, светне си и знае кое как е, но бързо след това той скрива тази светлина. Тази светлина той я държи специално само за себе си, а за другите е скрита. Тя е изключително за него. Той за окръжаващите не се грижи. Казва: *„На тях не им трябва светлина.”*

В Бялата ложа е обратното. Един бял маг си запалва лампата и чете, но той навсякъде върти светлината. Като извади своята лампичка, почва да я движи и като я движи в кръг наоколо, осветлява цялото пространство, служи на всички. Следователно по тия две качества се отличават. Ако един човек държи скрита светлината си, той следва пътя на черната ложа; ако светлината му е отворена и за другите, той е от Бялата ложа.” (38)

„Христос казва: *„Който се отрече от мене пред човеците, и аз ще се отрека от него пред ангелите“*. Белите Братя са служители на Бога, те са ангелите.

Това е, което се подразбира в стиха: *„И Аз ще се отрека от него не пред Бога, но пред тия Братя.“* Вие трябва да казвате: *„Ние се готвим за ученици, да влезем в туй Всемирното Бяло Братство, на което Христос е глава, и в стремлението си няма да отстъпим нито една крачка, няма да се отречем от принципите Любов, Мъдрост и Истина“*.

Само така ще станем Негови членове. Станем ли Негови членове, ще започнем истинския живот.“ (39)

„Под думата *„Небе”* аз разбирам всички съвършени Същества, които са завършили своето развитие. Те имат силно желание да помогнат на всички, които искат да минат по техния път.” (42)

„Ако Бялата Ложа победи, ако ангелите победят, войните ще изчезнат; ако не – колкото и конференции да се правят, нищо няма да стане.” (43)

„Школата на Бялото Братство е Божествена школа, в която абсолютно няма никакво изключение. На сто милиона едно изключение няма. Разбирате ли? Единствената школа, в която няма изключения в света, е тази. Никакво изключение! Влезеш ли в нея, всички тия Братя вярват в тебе. Техният живот е такъв, какъвто е животът на Бога, т. е. като казвам такъв, подразбирам, че във всички прониква Божественият живот, във всичката му пълнота, и то без никакви закони, без никакви принуждения. Всеки знае своята длъжност и всеки се нарежда според нея. Те нямат абсолютно никакви написани зако-

ни, но всички знаят своите длъжности тъй добре, като че ли имат най-добрата организация и най-добрите закони, прекарани през тяхната камара. И ако вие влезете в туй Бяло Братство, никога няма да познаете кой е първият и последният там. Не може да намерите кой е големец и кой слуга, кой е първият и кой – последният. Ако влезете между тях, с години може да живеете заедно и ще кажете: *„Кой ви ръководи, кой е първият измежду вас?“*

А тъй сега, като влезете в едно училище в света, вие ще познаете кой е първият.

Та имайте пред вид: Не мислете, че там, в тази школа, дето ще учите истините, има катедра и учител като мен – тъй да седи на масата и учениците да са като вас наредени. Тук е тъй. Там не са наредени нещата тъй.“ (36)

Боян Боев: „Веднъж през 1937 година една малка група братя отидохме с Учителя на Мусала. Бяхме 7 души. На връщане от върха седнахме при най-горното езеро – Окото. Стана дума за нашето Братство и Учителя каза тогава, че членовете му се прераждат заедно, както едно ято птици, което прехвръква от дърво на дърво. Ние сме като едно ято и се прераждаме от една страна в друга.

Учителя каза, че ние от Братството имаме два вида прераждане: един вид прераждане в маловажни епохи, когато нямаме важна работа. Тогава се раждаме пръснати в разни страни.

Имаме и друг вид прераждане във важна епоха, когато ни предстои важна работа. Тогава ние се раждаме едновременно и събрани в една страна и с общи усилия изпълняваме задачата, която ни се пада. В маловажните епохи, понеже се раждаме в различни държави, добиваме различни опитности и после, събрани във важните епохи, ние обменяме тия опитности помежду си.“ (45)

Връзката между Учител и ученик

„Вие мислите, че и без Учител може да влезете в Царството Божие. Лъжете се, без Учител никой не може да влезе в Царството Божие.

Колкото детето може да се роди без майка, толкова и вие може да се просветите без Учител.“ (46)

„Ученикът трябва да има абсолютно послушание и внимание към Учителя си. Послушанието трябва да идва от съзнанието. Ученикът трябва да слуша и да изпълнява. Да притежава такива чувства и способности, с които да познава Учителя си. Който се съмнява в Учителя си, той не е ученик. Усъмни ли се ученикът в Учителя си, с него всичко е свършено.“ (47)

„Задачата на ученика е да се запознае със своя Учител. Къде е неговият учител? – На Небето. По форма Учителят може да е на Земята, във физическо тяло облечен, но по същество Той не живее на Земята. Вашата първа работа през тази година е да спечелите любовта на вашия Учител. Дето и да ходите, каквото и да правите, стремете се да придобиете тази любов.“ (48)

„Трябва да дойдат разумни същества, по-напреднали от човека, да разрешат трудните му задачи. Учителят решава трудните задачи на ученика. Ако не е Учителят, сам ученикът нищо не може да направи. Заблуждение е да се мисли, че може без Учител. Като възприема и прилага даденото от Учителя, ученикът може да го стигне. Но без Учител нищо не може да постигне. Ако мислите, че без Бога и без вяра в Него може да постигнете нещо, вие сте на крив път.“ (54)

„Ученикът трябва да бъде в хармонична връзка с Учителя си. Усъмни ли се, връзката се прекъсва. Когато ученикът е във връзка с Учителя си, последният повдига мислите на ученика си нависоко, свързва ги с вибрациите на своите мисли и ученикът е доволен, че предметът му е ясен, че разбира нещата.“ (49)

„Докато ученикът намира светлина в света, нищо не може да му се говори за Бога. Трябва да се яви отвън тъмнина, за да стане в душата светло. Само при вътрешната светлина се ражда Любовта към Великото. Ученикът не трябва да се спира на светлината в света, а да гледа светлината в душата си и нея да пази.

Ученикът не може да има приятелство и със света, и с Бога. Ако ученикът люби Бога, светът ще потъмнее за него, ще се скрие, ще изчезне, а той ще се намери в един друг свят на светлина, мир и радост; и там ще чуе Учителя си. Приятен е Пътят на ученика във всичките му мъчнотии, защото е път на възлизане!“ (50)

„Псалмопевецът казва: *„Господи, като минавам през непознати, чужди места за мен, води ме за ръка.“* Да, има незнайни места, има големи блата и пропасти в Пътя на ученика, които не може да премине без водач. Някой казва: *„Аз мога и без Учител“*. – Можеш без Учител, но ако отиваш до село Драгалевци. Отиваш ли обаче на върха Мон-Блан, Учител ти трябва, и то първокласен, там сам не можеш да стигнеш.

Има учители, които не могат да изведат своите ученици до тази височина. Като дойдат до едно място, казват: *„По-нататък няма защо да вървим, това е достатъчно. Много учение не ни трябва.“* Сега, като ученици, вие трябва да имате силно желание да вървите

напред. Ще имате мъчнотии в живота си, но няма да се обезсърчавате; ще срещате противоречия, но вярата си няма да губите; ще срещате омразата, без да мразите." (51)

„Учителят не се интересува от неразумните и своенравни ученици. За ученика е важно да бъде добър и разумен. Защо и за какво трябва да бъде такъв, не е важно.

„Как ще се познае кой ученик е добър и разумен?" – На Пътя на ученика невидимият свят е поставил сита, едри и ситни, чрез които ще изпита кой е добър и кой – разумен; кой е смел и решителен и кой – страхлив. Невидимият свят не обича ученици, които са страхливи и неразумни, които са готови за бълхата да изгорят цял юрган." (52)

„Колкото по-голяма е връзката между ума на Учителя и на ученика, толкова по-добри условия и възможности съществуват между тях. Връзката е невидима, но силна." (53)

„Когато ученикът изучава и прилага всичко, което Учителят му предава, с това той изявява своята любов към него. Колкото по-добре ученикът учи и прилага, толкова повече Учителят го обича. Любовта между Учителя и ученика представя вътрешна връзка между душите им. Ученикът не трябва да се заблуждава, че ако научи днешният си урок, той е спечелил вече любовта на Учителя си. – Не, той трябва да учи непрестанно. Ако днешният си урок е научил, а утрешният не е научил, връзката на любовта се прекъсва. **Ще кажете, че Бог е Любов. Така е, но Любовта се поддържа само когато ученикът учи и прилага наученото.**" (55)

„Един Учител има в света! Един е Учителят, който носи истинското знание. Той има много проявления в живота, но по същина е само един. Намери ли човек един от моментите на Неговата проява, едновременно с това ще намери и себе си. Закон е – като намериш единия Учител, като намериш Бога, ще намериш и себе си. А да видиш Бога, да видиш и себе си, това е най-свещеният момент в живота. За този именно момент човек живее...

И така, един е великият Учител в света, макар и много да са Неговите проявления. Защото казал съм ви, и пак ви казвам: Едно е знанието, една е светлината. Но знанието от едно място не идва и светлината през един прозорец не влиза. Неизброими са пътищата на знанието, неизброими са прозорците на светлината.

Всеки, който е натоварен с мисията да изяви на хората Истината, не говори от свое име. Той говори от името на Единия Учител. Затова Христос казва: *„Аз не дойдох в света да сторя моята воля, а волята на Оногова, Който Ме е проводил.“* Всеки истински Учител, всеки Помазаник Божи е изпратен със специална мисия на Земята... Не мислете, че Учителите не са се учили. Те са минали школите на физическия, Духовен и Божествен свят и са имали откровението на целия Космос. Те познават вътрешните закони на Природата, познават устройството на света, познават устройството на човека, неговия път на развитие и великото му предназначение. Те познават онези строго определени отношения между неговия дух и душа, между неговия ум и сърце. И затова само те еднички могат истински да го ръководят по пътя на неговото развитие.

Но вие ще попитате: *„Как можем да познаем един Учител?“* **Познаването на Учителя е чисто духовен процес.** Учителят не може да се яви на физическия свят

като завършен акт. Той не може да дойде и като някакво външно явление в живота. Учителят идва като вътрешна, разумна проява в човека. Затова отвътре става познаването на Учителя – в душата на ученика...

Когато Учителят говори отвътре, ученикът се вдъхновява. Ала и когато Учителят говори отвън, чрез думите на някой език, неговият говор има определени качества. Учителят употребява всяка дума на мястото ѝ. Той знае защо е употребил една дума и какво въздействие ще произведат нейните трептения...

Трябва да се извърши един чисто духовен процес между Учителя и ученика. Необходимо е при това пълно съзнание за задачата, която те имат да изпълнят. В случая трябва да съществува такава пълна обмяна между Учител и ученик, каквато съществува между детето и майката в нейната утроба. И както човешкият дух работи в утробата на майката, за да изгради тялото на детето, както той се учи при този процес, взимайки участие в работата, която върши духът на майката, така и Учителят и ученикът трябва да работят едновременно с помощта на Божествения Дух, за да изградят духовното тяло на ученика – неговото вечно жилище...

И първото нещо, което трябва да направи Учителят, е да разкрие на ученика Духовния, невидим дотогава за него свят – така, както майката, след деветмесечно носене на детето в своята утроба, му разкрива един нов за него свят.

Ясно е тогава каква деликатна и отговорна работа е да бъдеш духовен Учител. Затова Христос се обръща към своите ученици и им казва: *„Не се наричайте учители!“* Ако някой си позволи самоволно да учителства и осакати духовно някои души, ще отговаря пред Великия закон. Великият закон е благ, но и справедлив.

Всички самозвани учители биват хвърлени в затвор и след като излежат своето наказание, чак тогава ще поемат правия път на своето развитие. А знаете ли колко хиляди години са потребни за това? Благ е великият Закон, но и справедлив! Да ви припомня ли случая с Мойсей? Мойсей се е учил при най-добрите учители в Египет. Учил е дълго време и е минал през известна школа. И наистина чудесата, които той е направил пред фараона, показват, че той е имал известни знания. Но заради една постъпка – убийството на египтянина – абсолютно забранена за един ученик на Бялото Братство, той трябваше да отиде в уединение цели 40 години в пустинята, за да изкупи своя грях. За едно убийство, той трябваше да учи и изкупва цели 40 години. Чак след това той получи ново посвещение.

Като ви напомням голямата отговорност, която има един посветен за една направена грешка, искам да ви наведа на мисълта колко голяма отговорност поемат онези самозвани учители, които осакатяват човешките души. Затова Христос с такава предупредителност наставя учениците Си: *„Не се наричайте учители!“*

Ще ме попитате сега как се познават истинските учители от лъжеучителите, как се познават учителите на Бялото братство от тези на Черното?

Учителят на Черното братство не познава Истината и поради това обръща внимание на външността. Той се облича в най-хубави дрехи, носи най-скъпи украшения и накити и си слага пръстени, обсипани с брилянти. Той казва на учениците си: *„Само мен ще слушате, само в мен ще намерите Истината.“*

Учителят на Бялото братство се облича скромно, но винаги чисто и спретнато. Той не носи пръстени и украшения. На учениците си казва: *„Не очаквайте много от*

мен!“ За да не изпадне ученикът в заблуда, той иска да го накара сам да изпита чистотата на своя Учител, сам да намери неговите вътрешни богатства, да види не външния, а вътрешния му блясък.

При това, Учителят на Бялото братство не ограничава учениците си, а им дава пълна свобода. Учителят на Бялото Братство, учителят на Истината носи със себе си три неща: Свобода за душата, Светлина за ума и Чистота за сърцето. Лъжеучителят носи със себе си робство за душата, тъмнина за ума и опорочаване за сърцето.“ (31)

„През 1930 г. една сестра в София даде братска вечеря, като покани и Учителя... Той каза: *„В шестата раса няма да има никакви затвори, няма да има съдилища, няма да има болници. Тогава хората ще живеят до дълбока старост със запазени сили, със запазена памет. Тогава няма да има гробища. При заминаване хората ще се дематериализират.“*

Сестрата, която седеше отляво на Учителя, се обърна към него и каза: *„Учителю, ние не искаме да се делим от вас.“*

Учителя каза: *„Отсега нататък няма да има раздяла между мене и вас.”* – Думите на Учителя ни дават да разберем, че заедно с него ще работим през вековете.

На едно сестринско събрание в салона, в четвъртък следобед през 1931 г., Учителя държа беседа. В беседата той каза между другото: *„Преди 50 000 години всички вие, които сега сте в Братството, бяхте едно семейство.“*

Казаното по-горе от Учителя показва две неща: първо, че връзките между всички братя и сестри, между всички нас, са далечни – от хиляди години, и второ – че винаги сме били заедно с Учителя.“ (45)

Пътят на ученика

„Колкото по-дълбоко навлизате в Учението, толкова изпитите ви ще стават по-трудни; ще ви се дават задачи, които по няколко пъти на ден ще ви изпотяват - такъв е Пътят на ученика. Привилегията за ученика се заключава в това, че той ще прекара всички мъчнотии и страдания съзнателно – ще знае защо и за какво идат. И вън от Школата да сте, вие пак ще прекарате тия изпитания и страдания, но няма да знаете защо ги минавате. Привилегията за окултния ученик седи в Светлината, с която той разполага. Съзнателно или несъзнателно, човек трябва да мине през изпитанията и мъчнотиите в Живота – те не могат да се избегнат. Ако несъзнателно ги мине, ще се натъкне на ред противоречия; ако съзнателно ги мине, ще получи Божието благословение и ще знае защо е трябвало да мине през тях." (56)

„Ние разделяме хората на четири категории: старозаветни, новозаветни, праведни (хора на новите времена) и ученици. Какви са били вашите мисли и възгледи за живота в миналото – ще ги намерите в Стария Завет. Какви са били вашите възгледи за живота като новозаветни хора – ще ги намерите в Новия Завет. Ако пък търсите в Евангелието Пътя на ученика – там няма да го намерите. Значи Пътят на ученика – това е новото, което днес Бог дава.

Някой човек казва: *„Аз говоря така, аз мисля така."* Не, никой човек в света не може да говори; никой човек не може да мисли. В света само Бог се проявява, а всички хора са носители на великата Божия Мъдрост. Тя се излива чрез тях. И всеки човек, който заграбва Божественото и казва, че е негово, не е човек. Един от най-

великите духове на първата създадена Вселена се огледал веднъж в Божественото огледало и, като видял своята красота, която била ненадмината от никой друг дух, казал: *„Това съм аз!“* Но от момента, когато казал *„Това съм аз!“*, започнал да потъмнява, да губи красотата си. Защо? – Тази красота не е била негова...

И тъй, най-първо вие трябва да имате ясна представа за старозаветния човек; трябва да имате ясна представа за новозаветния човек; трябва да имате ясна представа за праведния човек (за човека на новата епоха, на новите времена) и най-после, трябва да имате ясна представа за ученика. Това са пътища, фази, които ученикът трябва да знае.

Следователно когато говорим за богатства, за материални блага в света, ние подразбираме стремежите на известен род хора. Това са старозаветните хора. Правилни са техните стремежи, затова и Бог им дава. Докато са старозаветници, те са в правото си да имат ниви, волове, разни видове говеда, рала, мотики, да орат, да копаят земята, да се раждат и прераждат, да се убиват – всичко могат да правят...

Грънчарят, който прави грънци за продан, ще направи много гърнета – и хубави, и лоши. Едните ще се напукат, другите ще излязат здрави, и той ще ги сортира по качества. Това зависи от неговото знание и умение като грънчар. Той ще изпрати и едните, и другите грънци на пазар, но според разбирането си, хубавите грънци ще определи за по-горно употребление, а по-лошите – за по-долно употребление. За всички гърнета има пазар в света...

Грешникът никога не казва, че иска да бъде грешен човек, но казва: *„Аз искам да си поживея, да опитам всичко в света, затова именно съм дошъл на Земята.*

Баща ми има голямо богатство, аз трябва да го използвам. На стари години, след като опитам всичко в живота, след като добия знания и мъдрост, ще си помисля как ще служа на Бога с тия придобивки. Тогава ще бъда по-опитен и ще зная как да служа на Бога.“

Така говори този мъдрец на греха.

Та казвам: Като ученици вие трябва да имате ясна представа за Пътя на ученика. От гледището какъв трябва да бъде Пътят на ученика, ние не критикуваме абсолютно никого, ние не правим никакви операции. От това гледище, ние не морализираме никого, не казваме, че този е крив, онзи е прав. Ние абсолютно не се занимаваме с грешките на хората. Те не съществуват за нас. За нас съществува само правилният живот – животът на Любовта.

Аз казвам: Бог е Бог на Любовта, на Светлината, на Мира, на Радостта. Следователно това са качества и на ученика. Ако вие ме запитате какъв трябва да бъде вашият идеал при сегашните условия, ще ви кажа, че вашият идеал трябва да бъде: Любов, Светлина, Мир и Радост за душите. Това не е някакъв идеал за вечността, но той може да се постигне още днес...

Никой от вас не трябва да се обезсърчава, нито да се съблазнява. Озлобяват се старозаветните, съблазняват се новозаветните, наскърбяват се праведните, а ученикът винаги се радва на противоречията, които среща в живота си. Той знае, че всяко противоречие е една велика задача в живота му, която той трябва да разреши.

Тия противоречия не са само факти, както някои ги наричат, но те са резултат на всички четири вида живот, които текат в нашия организъм.

Старозаветният живот тече във вашите жили, в дебелите черва. Вие не можете да се избавите от него. Следо-

вателно той носи ред противоречия в себе си, от които вие не можете да избягате. Новозаветният живот тече във вашите дробове, простира се и във вашата симпатична нервна система, в слънчевия ви възел.

Животът на праведния обхваща долните пластове на мозъка, а животът, който обуславя Пътя на ученика, тече във висшите слоеве на мозъка. Той е заел най-хубавото място. Затова този живот представлява идеалното в човека.

По какво се познава ученикът? Вие ще познаете ученика по следните качества: той носи в себе си една мека светлина, която не предизвиква никакво дразнене на очите. Той говори с толкова мек тон, че никога не дразни ухото. Той може да те нахрани с такава храна, че никога няма да разстрои стомаха ти, нито да развали вкуса ти. Вие трябва да разбирате тия неща не по форма, но по вътрешен смисъл. Когато имате радост, която изхвърля всички противоречия вън от вас, вие сте засегнали една малка част от живота на ученика. Тази радост ви показва какви трябва да бъдете като ученици...

Казва Христос: *„Съблазните неизбежно ще дойдат, но тежко и горко на онзи, чрез когото идват.“* В какво седи това *„горко“*? – Този човек неизбежно ще страда. В старозаветния живот е казано: *„Много са страданията и изпитанията на праведния, но от всички тях Бог ще го избави“*. Колкото се отнася до ученика, Христос казва: *„Ако имате Любов, т.е. ако сте влезли в тази нова епоха като ученици и ме любите, ще опазите моя закон и ще имате Мир и Радост в душите.“*

Учениците ще носят Радостта в живота си, като разрешение на своите задачи. Аз не говоря за радост, която се мени, но за Радостта на ученика, която нищо в света не може да засенчи, която от нищо не отпада. Тя е най-

високият връх в материалния свят. Никакъв облак не може да достигне до този връх. Божественото слънце всякога огрява този връх. Никакви бури няма на този връх. Там царува Любовта, там царува Светлината, там царува Мирът, там царува и самата Радост... Та казвам: В света има три положения, в които вие може да действате:

Първото положение: вие сте разумно същество, което невидимият свят изпраща на Земята и ви дава тяло, без да ви пита, искате ли или не искате. Такова е положението на старозаветния човек.

Второто положение: изпращат ви на Земята, дават ви тяло, като се ползвате само с една малка свобода, да кажете къде искате да дойдете. Това е положението на новозаветния човек.

Третото положение: изпращат ви от невидимия свят на Земята при най-благоприятни условия да се учите, за което се ползвате със сравнително по-голяма свобода. Това е положението на праведния човек.

В старозаветния живот вие ще изкупувате греховете си и ще се мъчите. В новозаветния живот вие ще се самоусъвършенствате. В живота на праведния ще помагате на другите, а като дойдете на Земята като ученик, ще изучавате първото правило, чрез което Любовта може да се приложи във вашия живот...

При сегашното положение, в което се намираме, Любовта е в състояние да разреши 75% от мъчнотиите ви. Мъчнотиите са задачи, които ученикът не трябва да избягва. Възроптае ли защо Господ му е дал тази задача, той не може да бъде ученик. Напротив, той трябва да каже: *„Господи, благодаря Ти, че ми даде тази трудна задача.“* Когато Господ или Учителят ти те поставят пред една трудна задача, те имат високо мнение за теб. Когато Учителят ти не те вдига на урок, когато не ти дава зада-

чи, тогава именно злото ще дойде. Ако си старозаветен, ще се озлобиш. Ако си новозаветен, ще се съблазниш. Ако си праведник, ще се наскърбиш. Това са състояния...

Та казвам: задачата, която имате да разрешите в живота си, е трудна. Защо? Защото се намирате при трудни условия, но трябва да знаете, че Бог е Бог на Любовта, на Светлината, на Мира и на Радостта. Господ владее Небето, Господ владее живота. Господ носи вечното веселие и мир за душата.

Какво ни показва времето тази сутрин? Днес аз говоря за ученика и вижте какво е небето – как хубаво го е направил Господ! Това чисто, светло и приятно небе е заради ученика, който е възлюбеният на Господа. За ученика, който иска да учи, Господ дава всичко найдобро. Ученикът пак казва: *„Господи, всичко, което Ти си отредил за мене, е хубаво. Аз се радвам, че мога да решавам задачите, които Си ми дал.“*

Този хубав ден не е за старозаветните. Този хубав ден не е за новозаветните. Този хубав ден не е и за праведните. Този хубав ден е за ученика, който иска да учи – за възлюбения на Бога. Следователно само ученикът може да каже: *„Хубав е този ден!“*.

Той няма да го каже гласно, но ще почувства в душата си, че това е Божие благоволение. Това показва, че ако вие ходите по Пътя на ученика, според както аз ви говоря, и вашето вътрешно небе ще бъде тъй ясно, и вашето сърце ще бъде тъй чисто, както е небето днес. Също така и вашият ум, и вашата душа ще бъдат като днешното безоблачно, чисто и светло небе.

Сега аз искам да ме разберете правилно. Аз внимавам в думите си, да не внеса във вас някакви илюзии, да очаквате повече, отколкото може да ви се даде. За пример, аз често съм правил следния опит: дам някому една

круша, но той не е доволен, иска по-голяма круша. Дам му по-голяма круша, пак не е доволен, иска една за дъщеря си. Дам и за нея. Пак е недоволен, иска за приятеля си. И тъй, за приятеля си вземе, за този-онзи вземе, погледнеш го, събрал десетина круши. Дали ще ги даде на тия, за които ги е взел – то е въпрос. Аз го гледам обаче седнал под някое дърво на сянка и си ги яде сам една след друга. Той представлява едновременно и дъщеря си, и приятелите си. Такова е разбирането му!

Злото не е в това, че този човек иска повече, но в неправилното разпределение на получените блага. Той не е разбрал смисъла на нещата. Обаче ученикът, който влиза в живота, трябва да разбира смисъла му, за да може да реализира хубавото в този живот. Някой казва: *„Идеите на новото учение, които се проповядват, не са за сега, те не могат да се реализират."* Не, именно сега е времето им, но трябва да знаеш как да ги приложиш...

Единствената причина, дето не можете да реализирате това, което Бог ви е дал – то е, че се занимавате с идеи, които отпосле са дошли. Това са идеите на старозаветния живот. Вие ще оставите настрана старозаветния живот; ще оставите настрана и новозаветния живот. Някой казва: *„Искам да бъда праведен."* Не, вие ще оставите и живота на праведния. Едно ще гледате да придобиете – животът на ученика. Това е новото в света.

Няма да ликвидирате със стария живот, но ще го държите настрана, да не се смесва с новия живот. Първите три вида живот текат в корените на цялото човечество, но ние не можем да ги изолираме изведнъж. Изолирането им трябва да става постепенно, като придобиваме истинското знание в живота. Можем ли да изолираме тия животи, докато не завършим живота на

ученика? – Не можем. Не е въпросът да ги изолираме, нито да ги използваме, но да се повдигнем над тях.

Та ще знаете: Озлобяваш ли се – това е животът на старозаветния човек. Съблазняваш ли се – това е животът на новозаветния човек. Страдаш ли, скърбиш ли – това е животът на праведния човек. Всичко това е, защото искаш да намериш човек, който да те обича, искаш да добиеш Любовта в света.

Кой може да те обича, освен твоя Учител? Може да те обича само онзи, който те учи. Ако ти обичаш едно животно и го повдигнеш до твоето положение, каква философия може да внесе то в живота ти? Утре това животно може да умре, и ти ще скърбиш за него. Следователно това, което обичаш, трябва да бъде безсмъртно, да не умира...

Та казвам: Право е желанието на хората да ги обичат. Но ако е въпросът за съвременната любов, която трае ден до пладне, какво ще ни даде тя? – Само разочарования и страдания. Ние сме опитвали тази любов много пъти...

Сега се изискват ученици, които трябва да се върнат при дървото *„за познаване на живота“*. Значи, животът произтича от Любовта. Затова всеки, който иска да намери този живот именно, не трябва да върви нито по старозаветния, нито по новозаветния живот, нито по пътя на праведния, но трябва да влезе в Пътя на ученика.

Христос се обръща към своите ученици и им казва: *„Не ви наричам вече раби, вие сте минали по този път, но ви наричам приятели, защото всичко, което чух от Отца си, явих ви го.“* Какво е чул? – За мощното, за великото знание в света, което и те самите ще опитат.

Христос запозна учениците си със силата на Природата, затова при един случай те Го запитаха: *„Учителю,*

според както ни учи, да снемем ли огън от небето, както направи Илия, за да изплашим ония там?“ Христос им отговори: *„Този огън не е за сега. Вие ще снемете огън за сърцата на хората, а не отвън. Вътре в сърцата им ще внесете огън. Ако снемете този огън отвън, вие ще изгубите пътя си като ученици. Аз не съм дошъл да погубвам, но да дам живот, и то преизобилно.“*

Това значи: *„Аз не Съм старозаветен, нито новозаветен, нито праведен, но – Учител.“* На кого? – На ученика. Затова се казва в Евангелието: *„Без Мене нищо не можете да направите.“* Образец трябва на света...

Някои от вас, които ме слушате, ще кажете: *„Вижте, нашият Учител иска да напуснем света.“* Не, аз не съм от тези, които искат да напуснете света; аз не съм от тези, които искат да напуснете училището.

Аз искам вие да разрешите всички мъчни задачи, турени в програмата на училището. Аз искам да разрешите всички мъчнотии в живота. И всеки, който преодолее най-големите мъчнотии, има моето уважение...

Та казвам: Този хубав ден, който имаме днес, е за ученика. Той ни показва какъв е Пътят на ученика. Както виждате, този път е велик.

Христос казва: *„Иди разпродай всичко, раздай го на сиромасите, ела и ме последвай!“* И аз ви казвам: Идете и раздайте вашия старозаветен живот, който имате. Раздайте след това и новозаветния си живот. Най-после раздайте и живота на праведния, който е у вас, и след това идете при вашия Учител. Той ще ви посрещне.

Но ако вие отидете при вашия Учител с разперена тога, с гердани на врата, със своето велико достойнство, Той ще знае как да ви посрещне. Ще ви се усмихне само и ще ви каже: *„Вие ще дойдете друг път, малко по-*

късно. Засега в Школата няма място. Като дойдете идната година, ще се явите на конкурс, ще видим какви ще бъдат тогава условията за приемане.“

И тъй, година след година ще ви отлагат, докато най-после старини дойдат и кажете: *„Съжалявам, че не можах да вляза в училището!“*

Но трябва да се влезе в училището. Най-хубавото нещо в живота е да влезете като ученик в Школата. Питате: *„Кога, идната година ли?“* – Не, днес още. Даже не и следобяд. Не влезете ли сега, времето е вече изгубено... Сега всички можете да влезете, но без багажа си. Спомнете си стиха, в който Христос казва: *„По-скоро камила може да влезе през иглени уши, нежели богат в Царството Божие.“*

Първото нещо, чрез което можем да успеем, е онзи вътрешен процес на освобождение, който става у нас. И всички трябва да се освободим! Как? – Като се слушаме, като си помагаме. Това индивидуализиране, което се забелязва в съвременната култура, води към една крива посока на живота. Днес има много хора, които под бремето на незнанието разрушават своя живот. Мъчно е, когато дойде някое голямо оскърбление на душата! Трябва да се помогне на такъв човек – било с блага дума, било с мил поглед.

Някой път се намериш в парична криза, нямаш нито пет пари в джоба си. Все трябва да дойде някой богат човек да ти помогне. Друг някой забатачил, задлъжнял до уши и ми казва: *„Поговори ми, много ми говори, насърчи ме. Постави се, най-после, в моето положение!“* Гледам го, той има една полица от 20 000 лева, която на еди-кой си срок трябва да изплати. Какво ще го ползват в случая моите думи, ако взема да му говоря: *„Не бой се, Господ е велик. Той има на разположение много ангели,*

които ще дойдат да ти помогнат. Ето, на еди-кой си господин в Америка помогнаха по този и този начин и т.н.“ Обаче аз съкращавам своята реч. Взимам един чек от 20 000 лева, подписвам се, давам му го и казвам: *„Ще отидеш в народната банка да изтеглиш тия пари!“* Той взима чека и излиза. Така въпросът е разрешен. Трябва да се даде нещо на света. Когато Бог говори, Той винаги дава. И тъй, само в Пътя на ученика ние можем да разрешим правилно живота...

Човек трябва да се учи в училището на живота и до най-старата си възраст. И 120-годишен да е, трябва да се учи! До последния час, до последния момент на живота си, човек трябва да се учи. Щом се освободи от тялото си, той вече е млад. Душата на човека е винаги млада. Той се облича в друго тяло, в което съществува вечна младост. Когато тялото остарява, у човека се ражда скръб. Защо? Понеже той е отделил живота на тялото от живота на душата...

Христос казва: *„Аз Съм Пътят, Истината и Животът.“* – *„Аз Съм* ***Пътят****.“* – Един е Пътят, но този Път има три разклонения. *„Аз Съм* ***Истината****.“* – За да има човек Истината в себе си, той непременно трябва да има Мир в душата си, а мирен може да бъде само онзи човек, който има Мъдростта на своя страна. *„Аз Съм* ***Животът****.“* – Един е Животът, и той изтича от Любовта.

Та казвам: Някои ученици, които постъпват в училището сега, те са още слушатели, затова трябва да се учат от опитността на по-възрастните, на по-напредналите ученици от тях. Между вас да има правилно надпреварване. Сега всички ученици искат да се доближат до Учителя. Не може така. Някъде ще се учите един от друг. Ще се допитвате по зададените уроци от по-напредналите ученици. Между всички ученици трябва да има взаимно

почитание...

Започнете ли с Любовта, всичко ще ви тръгне по мед и масло, както казват българите. Тогава и Светлината ще дойде у вас. Как ще познаете, че Любовта действа у вас? – Сутрин, като ставате, ако у вас не е станало никакво окисляване, това показва, че Любовта действа вече у вас. Не е достатъчно, обаче, да проверите това само в един ден, но ако се минат два, три, 10, 100, 500, 1000, 10 000 и 100 000 дни и у вас не се забелязва никакво окисляване, никакво смущение, значи вие сте добили новата Любов. Нека не говорим за такъв голям мащаб от време – 10 000 или 100 000 дни. За вас е добре, ако поне през 100 дни наред от живота ви слънцето не залязва, нито сърцето ви губи своята Любов. Новата Любов иде от Бога, от ангелите, от всички ваши братя, които живеят на Земята и горе на Небето, и от всички ученици.

Като си легнете вечерно време и се предадете на размишление, ще почувствате, че тази Любов иде отвсякъде: отвън, отвътре, отгоре, отдолу. Тя ще изпрати някой да позвъни на вашия телефон и ще ви запита: *„Как сте?“* Всяка вечер ще ви изпраща поздравите си чрез някого и ще ви каже: *„Днес ви изпратих една кошница грозде, една кошница круши, една тенекия мед, един чифт нови обуща, една нова шапка, нови дрехи.“* Вие слушате само какво ви се изпраща. Освен това, пощата всеки ден ви носи толкова писма от тия същества на Любовта, че вие не знаете какво да правите с тях и им отговаряте: *„Моля ви се, братя, спрете малко с пратките си, докато освободим от пощата получените неща.“* Така постъпва Любовта. Тя се отличава с вътрешно изобилие.

И сега, желая пощата постоянно да ви донася пълни кошници с грозде, круши, ябълки, сливи, смокини, портокали, банани – изобщо всички най-хубави плодове,

които съществуват на Земята. Превърнете всичко това в духовен смисъл.

Благодарете на Бога за доброто, за благото, което ви е дал. Благодарете на Бога за хубавите думи, които ви е казал. На Бога само ще благодарите. Не благодарите ли на Него, каквото и да казвате на мене, или на когото и да е друг, нищо няма да ви ползва. Бог е първоизточникът на всички блага. Нему ще благодарите и към Него ще отправите ума и сърцето си. Ще благодарите на Бога за хубавото време, за хубавия живот, за добрите условия на живота; ще благодарите, че ви е пратил на Земята между този народ; ще благодарите, че сте член на човечеството; ще благодарите, че сте свързани с ангелите, а понякога и Той сам благоволява да говори с вас.

Някой от вас може да пее добре, друг – да рисува, трети – да пише, и казвате: *„Аз имам един малък талант.“* Не, на Бога ще благодарите за този свой талант и ще знаете, че и малките таланти могат да се увеличават, да стават големи. Аз уподобявам малките таланти на една малка дупчица, през която светлината влиза. Колкото повече отваряш тази дупчица, толкова повече светлина ще влезе. Да се отваря тази дупчица повече и да става все по-голяма – това зависи и от самия човек.

Та казвам: Вие ще проповядвате Любовта в своя живот. Как? Ще ви дам един пример. В един чифлик живели в съдружие две кози и една маймуна. Козите, като се връщали вечерно време от паша, козината им била набодена с много цигански тръни. Маймунката, като виждала, че се връщат, отивала при тях да ги пощи – изхвърляла всички тия тръни от козината им. Най-напред изчиствала едната, после другата и като нямала какво повече да прави, хвърляла се по гърба, по главата ту на едната, ту на другата, дърпала ушите им, дращела

ги, с което искала да им каже: *„Донесете още тръни!“* Козите викали, крякали, искали да се освободят от нея. Какво заключение ще извадите от този пример? – Щом мъчнотиите дойдат в живота ви, трябва да знаете, че маймуната е свършила работата си, и вие трябва да отидете в гората.

Преди да завърша беседата си, ще ви дам още един пример. Това се случило в новите времена. Граф Берози имал един добър приятел, италианец, на име Нунцио. По едно време Нунцио се влюбва в една богата мома, която обаче имала и друг кандидат. Последният, като научава за любовта на Нунцио, възненавидял го толкова много, че намислил най-после да го отрови, да се освободи от него, за да придобие той момата. Как да извърши това? Той искал тъй да направи това престъпление, че никой да не го разбере, даже и сам Нунцио да не усети нищо. Обаче граф Берози, който обичал приятеля си, схванал мисълта на противника му.

Един ден съперникът на Нунцио отива у дома му и му поднася чаша сладко вино, в което турил една от модерните отрови със свойство да действа бавно, но сигурно. Смъртта от тази отрова идвала едва шест месеца след изпиването ѝ. В този момент граф Берози бил при своя приятел. Като видял, че той надига чашата с виното да пие, веднага взима пушката си и се прицелва право в чашата. Чашата се счупва и на парчета пада на земята. Нунцио и неговият съперник се уплашват, но граф Берози, съвсем спокоен, казва: *„Извинете, аз исках да се опитам дали съм добър стрелец, ще мога ли да ударя чашата без да повредя някого.“* Нунцио не подозирал, че приятелят му по такъв начин го избавил от смърт, но и съперникът му не подозирал, че това нещо е направено съзнателно, с цел да спаси живота на приятеля си…

Казвам: Когато поднасят чаша с отрова някому, вдигнете вашата пушка, отправете своя вистрел срещу чашата! Коя е тази пушка? – Вашата права мисъл. Отправете я към чашата с отрова, за да я разбиете! Единственото нещо, което се позволява на ученика, е да разбие чашата с отровата. Това е един метод, практикуван още в найстарите времена.

Чашата – това са човешките удоволствия, които държат хората в робство. Всички знаете какво нещо са удоволствията. Аз взимам думата *„удоволствия“* в широк смисъл. Те са такова робство, за което се е плащало с хиляди години. Затова чашата, която заробва човека, трябва да се разпръсне.

Казвам ви: Отхвърлете чашата, която трови вашия живот! Помогнете на вашата душа, помогнете на вашия ум, помогнете на вашето сърце! Вие можете да си помогнете. Един от начините, чрез които можете да си помогнете, е молитвата.

Ние разглеждаме молитвата като разговор с невидимия свят, като разговор с Бога. Да се молиш значи да се учиш да говориш. Трябва да се говори. Днес ние страдаме, понеже не сме научили небесния, Божествения език. Не е достатъчно само да се моли човек, но молитвата трябва да представлява един израз, в който да взима участие целият човешки дух, цялата му душа, целият човешки ум и цялото му сърце. В това, което човек иска от Бога, трябва да има само един вътрешен смисъл. Молиш ли се, кажи: *„Господи, да бъде Твоята воля! Аз ще приема на драго сърце всичко онова, което иде от Твоята ръка, и ще изпълня волята Ти без никакво престъпване на Твоя закон.“*

Тъй и ученикът трябва да каже на Учителя си: *„Учителю, аз ще разреша всички задачи, които си ми дал в*

живота. Аз ще ги донеса пред Тебе на одобрение и каквато корекция направиш, ще я приема с разположение.“ Такъв трябва да бъде новият път! Ако тръгнете по този път още от днес, ще забележите, че с вас ще стане велика промяна. Ще видите нова светлина, която ще се излее върху вас. В душата си ще почувствате такъв мир и такава радост, каквито никога в живота си не сте имали. И животът ви само по този начин ще се осмисли.

Сега младостта нека не ви блазни. Най-първо, заинтересувайте се от Любовта, а не от младостта. После, заинтересувайте се от Светлината, а не от младостта. След това, заинтересувайте се от Мира, а не от младостта, докато най-после дойдете и до самата Радост.

И тъй, сега аз ви поздравявам с Любовта. Какво значи поздравът? Кого поздравяваме? Когато обичаме някого, поздравяваме ли го? – Само странникът се поздравява. На този, когото обичаме, ние се усмихваме вътрешно и му даваме най-хубавото, което имаме. За него трябва да отворим душата си тъй, както небето се отваря за нас. Ние трябва да му се усмихнем вътрешно и да му кажем: *„Заповядайте, добре дошли, отдавна ви чакаме. Много се радвам, че сте ни дошли на гости.“*

Сега всички ще отворите душите си за вашия Учител. Които могат, нека направят това още днес, още сега, да не чакат даже и свършването на беседата. Нека това бъде един свършен факт. Тогава между вас ще има вътрешна хармония. Аз искам вашите умове да си хармонират, да мислите еднакво за Любовта. Вие можете да прилагате Любовта по различни начини, както намирате за добре, свободни сте. При прилагането на Любовта няма никакви стражари, нито ангели със своите огнени мечове. Вие сте свободни да изявявате Любовта както намирате за добре. Никой няма право да ви съди. Постъпвате ли та-

ка, вие се благославяте. Ние гледаме какви са мотивите, които предизвикват проявлението на Любовта.

Казвам: Всички ще отворим сърцата си за новия ден. Той е ден на Любовта, той е ден на вечния живот. Аз вярвам, че всички сте дошли за новия живот. Ако се занимавате със стария живот, вашето идване на Земята е безсмислено. Ако вие сте дошли на Земята гладни, боси, бедни, със скъсани и кирливи дрехи и ви изпратим пак такива, вашето идване на Земята е безсмислено.

Аз искам да се върнете хубаво облечени, добре нахранени, но не преситени; добре напоени с чиста, хубава вода; да сте слушали най-хубавата проповед, която ви е посочила пътя към великата цел в живота; да сте си написали една програма, по която да работите за в бъдеще, та всичките мъчнотии в живота ви да не са в състояние нито на косъм да ви отклонят от правия път, по който сега сте тръгнали.

Аз зная – много от вас са бедни, много от вас са болни, много от вас са невежи, много от вас имат недъзи, много от вас са прости, не са учени. Всичко зная. Казвате: *„Учителят не знае ли всичко това?“* Зная, и защото зная, показвам ви пътя, по който ще намерите това богатство; показвам ви мястото, отдето можете да го вземете.

Казвате: *„Учителю, ела с нас, дай ни от този хамбар!“* – Ние с крини не даваме. Ние жито на тегло не мерим. Всеки ще бъде абсолютно свободен, ще отиде сам и ще си вземе колкото му трябва. Всеки трябва да бъде искрен, да знае, че това учение има приложение.

Бог царува на Небето! Бог царува на Земята! И всяка интелигентност, всяко знание, всяка сила, всяка доброта и всяка мощ, било на човека, било на обществото, било на народа, било на цялото човечество, се дължи на Този,

Който е създал света. Този свят има и външен израз.

Ние сме членове на този свят и трябва да изпълним Божията воля, каквато и да е тя. Този е великият Закон на вечния живот. Този е великият Закон на учениците, които искат да реализират доброто и то тъй, както е писано в Божествената книга, която още не е напечатана на Земята. Желая всички вие да започнете с Божествената Любов, сърцата и умовете ви да бъдат свободни!“ (57)

„И сега, тия от вас, които още не са ученици, които живеят с разбиранията на старозаветния живот, или с разбиранията на новозаветния живот, или с разбиранията на праведника, познават закона на частите. Те не живеят още в закона на цялото. Аз не говоря обаче за живота и стремежа на душите им, но за техните човешки разбирания.

Кои са праведни хора в света? Някой казва: *„Аз съм честен и благороден човек. Никому досега не съм направил какво и да е зло – праведен човек съм.“* Не, колкото и да е праведен този човек, той още не е ученик. Той не разбира смисъла на живота от гледището на ученика, от гледището на цялото. И праведният човек живее още за себе си. Той иска да застави хората да познават и признават неговата праведност, затова казва: *„Не знаете ли, че аз съм праведен човек, и всички трябва да се отнасяте към мен с почитание?“*

Старозаветният човек иска почитание. Новозаветният човек иска почитание. Праведният иска почитание. Единственият, който не иска почитание, това е ученикът. Когато човек престане да иска почитание, той става ученик. Само ученикът учи, а всички други се занимават, те живеят един физически живот. Наистина праведният седи по-високо от новозаветния, но още не е ученик. Но-

возаветният седи по-високо от старозаветния, но още не е праведен. Животът на ученика обаче е идеалът на човешката душа. Този живот включва разбирането на четирите живота. Тия четири живота представляват четири различни направления...

Ако разгледате с увеличително стъкло нервната система на един човек, който има старозаветни вярвания, както и на онзи човек с новозаветни вярвания, после разгледате нервната система на праведния човек и найпосле на ученика, ще намерите голяма разлика в устройството на нервната им система.

Ако погледнете очите на старозаветния човек, както и тия на новозаветния, ще видите, че очите на единия и на другия са различно устроени. Ако след това погледнете очите на праведния и тия на ученика, пак ще намерите разлика в устройството им...

Всеки, който не върши волята Божия, не е смирен. Защо? – Понеже частта се е индивидуализирала. Тя мисли, че е общ център, около който всички трябва да се групират, и е недоволна, че не може да върши каквото си иска. Тя казва: *„Аз мога да употребя благото, което Бог ми е дал, за себе си.“* Не, Бог ни изпитва с благото, което ни дава. Ако не употребим това благо за Бога, ще го изгубим. Някой казва: *„Аз не знаех това нещо.“* Ако ти не знаеш тия неща, ученик не можеш да бъдеш. Ако пък ученикът знае всичко, той ще бъде Учител...

Това са области за преминаване, това са теми за проучване, с които ученикът трябва да се занимава през целия път, докато достигне крайния предел на своя живот и започне да изучава пътя на своя Учител. Тогава той ще бъде по-близо до дълбокото разбиране на живота, до великата Любов, която действа в света, до причините и възможностите, които са го създали, до причините и

възможностите, чрез които хората се сближават, до причините и възможностите, които заставят великите Учители да идат в света и да работят. Тогава ще разберете какъв е смисълът на това да се любите един друг, какъв е смисълът да любите Бога. Засега не разбирате още тия неща...

Аз не искам да определям какво нещо е Учителят. И да обяснявам това, няма да ме разберете, но казвам: Има по-велик път от този на ученика, той е Пътят на Учителя. Сега ви говоря за Пътя на ученика. Той е идеален път. Ако днес ви говоря за Пътя на Учителя, какво ще разберете? Обаче разберете ли Пътя на ученика, само по този начин в далечното бъдеще ще дойдете до една нова фаза – да разберете Пътя на Учителя. Ако не можете да преминете Пътя на ученика, Пътят на Учителя ще бъде абсолютно недостъпен за вас.

Ако старозаветните хора подготвят пътя на новозаветните, тогава новозаветните ще подготвят пътя на праведните; и ако праведните подготвят Пътя на ученика, тогава ученикът ще подготви Пътя на Учителя. Това е правилното схващане за живота. Но смирение трябва! Когато човек добие смирението, всякакво терзание изчезва от него, и той добива едно вътрешно спокойствие в душата си. Докато човек няма смирение, той търси почит и уважение от хората.

Христос казва: *„Не търсете слава от человеците, но търсете слава от Бога!“* Нека Бог има добро мнение за вас и Той ще ви научи на всичко.

Ще се върна на мисълта: Коя е отличителната черта, по която се различавате от другите хора? Това е една от задачите на ученика. Цялата ваша еволюция седи в това да познаете отличителната си черта като ученици. Не знаете ли вашата отличителна черта, един ден вие може

да се изгубите в пътя си като ученик...

По този път съм минал и аз, по този път ще минете и вие. Този път е създаден от живата природа. Природата е създала пътя на старозаветния човек, на новозаветния, на праведния и сега създава Пътя на ученика. Пътят на ученика е новият живот, който иде в света. По нямане на по-добър, по-съответен термин, аз наричам този път *„Нов живот"* или *„Живот на ученика"* в най-хубавия смисъл на думата.

Вие ще имате предвид тия разграничения в живота: Като преминавате от старозаветния в новозаветния живот, всички ценно от този живот ще пренесете в новозаветния. Като преминавате от новозаветния живот в живота на праведния, всичко ценно от този живот ще пренесете в живота на праведния. И най-после, всичко ценно от живота на праведния ще пренесете в живота на ученика. Само по този начин може да се създаде онова вътрешно единение между всички хора. Думата *„единение"* означава всички хора да живеят за Бога...

Сега, за да се създаде у вас хубавия, красивия живот на ученика, вие трябва да елиминирате от себе си първите три вида живот, да ги оставите настрана и да заживеете само с идеала на ученика. Само по този начин всеки от вас ще носи своето благо...

Ученикът казва: *„Аз мога да направя всичко, каквото Учителят ми даде."* Учителят не може да ви даде задача, която не можете да разрешите. Бог не може да иска от вас невъзможни работи. Ако Бог ни туря на известни изпитания, те ще бъдат такива, които ще имат добри резултати, ще извлечем добри уроци. Следователно всяко изпитание съответства на моята сила. Това изпитание ми е дадено като задача в живота, като един умствен акт, от който, след като го реша, ще стана по-силен.

Да кажем, че вие минавате през една гора и в ръцете си носите торба, пълна със злато. Сядате на едно място да си починете и там заспивате. Събуждате се, парите ги няма – изгубили сте ги, някой ги взел. Защо изгубихте парите си? – Онзи, който ръководи съдбата ви, знае, че през този път ще минат разбойници и като видят торбата с парите, ще ги вземат, а вас ще убият. Като минат разбойниците покрай вас и не намерят нищо ценно, ще ви отминат, без да ви докоснат. Вие тогава се връщате назад, търсите парите си тук-там, и ги намирате. Питате: *„Защо изгубих парите си?"* – За да спечелиш живота си.

Ще знаете: Всяко препятствие в живота на ученика е специфичен акт, насочен с цел да го избавят от някое по-голямо зло. Затова трябва да се благодари на Бога! Не е лесна работа да благодариш, да се научиш да се примиряваш с всички препятствия и мъчнотии в живота! Най-малко десет пъти ще се изпотиш, докато се научиш да благодариш!

Та казвам: Ученикът може да превъзмогне всички мъчнотии! У нас има ред навици и мъчнотии, ред теории, които трябва да превъзмогнем, да разрешим. За в бъдеще, за да разберете човешката ръка, човешкото око, за да научите астрономията, астрологията, трябва да сте превъзмогнали всички мъчнотии в живота си.

Само ученикът може да се занимава с тези науки. Тези науки не са достъпни за онзи, който не е ученик. Той може да се занимава със старозаветна, с новозаветна астрология, с астрологията на праведния, но не може да се занимава с астрологията на ученика. Ако ти искаш да проникнеш в смисъла, който Бог е вложил в звездите, ако искаш да проникнеш във великото, което те крият в себе си, ти можеш да бъдеш ученик. Ученикът се отличава с голямо смирение, с голяма отстъпчивост – и на

мравката прави път. Навсякъде той е последен, не мисли за себе си, готов е на пълно самоотричане.

Старозаветните хора навсякъде са първи. Гледате ги – влезли в някой вагон, първо място заели. На второ място седят новозаветните, на трето място – праведните, а на последно място – учениците. Ученикът обикаля тук-там и пита: *„Тук има ли едно местенце и за мен?“* Качва се във вагона и заема най-последното място. Тази е отличителната черта на ученика. Не можеш ли да заемеш последното място, ученик не можеш да бъдеш.

Христос е разбирал този закон и го изказал със следните думи: *„Когато те покани някой на гости, заеми последното място, да не би, като дойде господарят на този дом, да ти каже да отстъпиш твоето място, защото е определено за някой почтен гост.“* Тогава ти ще изгубиш уважението на окръжаващите.

Като ученик, ти ще заемеш последното място. Нека старозаветните, нека новозаветните, нека праведните хора заемат първите места, а ти, като ученик, ще заемеш последното място. Ученикът трябва да каже: *„Докато всички хора спорят, докато разискват това-онова, аз ще се вслушвам в Божествения живот, който работи в мен, ще слушам какво Господ ми казва и ще уча.“*

И тъй, ученикът не трябва да се дразни. Че се дразни, това не е грях. Ученикът не трябва да се сърди. Че се сърди, това не е грях. Ученикът не трябва да се съмнява. Че се съмнява, това не е грях. Съмнението е присъщо на старозаветния живот. Ученикът обаче трябва да работи над себе си.

Идната година, като дойдете тук, искам да видя у всинца ви една малка промяна. Това не може да стане изведнъж, но постепенно. Това е закон на еволюция. Христос казва: *„Ако е въпрос за въздържание, по-добре*

човек да се не жени.“ Всичко да става по свобода. Който от вас може, да мине напред, а който не може, пак да работи, но да чака своя ред.

Казвам: На учениците предстои една от най-великите задачи. Тия от вас, които искат да бъдат ученици, аз ще ви събера, ще ви говоря на един нов, необикновен, съвсем специфичен език. Тогава старозаветни между вас няма да има, новозаветни няма да има и праведни няма да има. Ще има само ученици, с които ще мога да се разбера...

Ако вие имате няколко ученика, които ви обичат, и други, които не ви обичат, аз мога да направя всички да изменят мнението си за вас. Как? Представете си, че ви давам една кошница, пълна с ябълки – и големи, и малки – от различна големина, и ви казвам да ги раздадете на вашите ученици. Раздайте малките ябълки на тия от учениците, които са ви обичали, които са ви носили цветя, и вижте какво ще направят. Те ще престанат да ви носят цветя и ще кажат: *„Едно време ние имахме добро мнение за вас, но сега го изменяме.“*

Дайте от големите ябълки на тия ученици, които не са ви обичали, и вижте какво ще направят. Те ще започнат да ви обичат, да ви носят цветя и ще кажат: *„Ние не знаехме, че учителят ни бил толкова добър, не мислехме така за него.“* Но ако раздадете на всички ученици еднакво хубави, еднакво големи ябълки, те ще погледнат едни към други, ще видят, че ябълките са еднакви по големина и красота, и ще бъдат доволни.

Казвам: В света има една особена обстановка на нещата, че и при най-доброто и искрено желание да задоволите всички, не можете. Кошницата, която ви дават, е пълна с големи и с малки ябълки. На старозаветните ще дадете най-малките ябълки; на новозаветните – по-

големите; на праведните – още по-големите, а на учениците, които са най-малко, ще дадете най-големите ябълки. Вие не можете да постъпите другояче, не можете да дадете на ученика малък плод.

Ако намерите, че този символ не е сполучлив за разяснение на мисълта ми, ще ви дам друг символ. Представете си, че ми дават една чанта, пълна с различни книги: граматики, читанки, сметанки, разни научни и философски книги. Какво трябва да правя с тези книги? – Да ги раздам. По какъв начин? Трябва ли да дам философските и научните книги на онова дете, което сега влиза в първо отделение? – Не, на това дете аз ще дам буквара. Под малък плод, малка ябълка, аз разбирам този буквар.

Кому ще дам философските и научните книги? – На онзи ученик, който е напреднал вече, който може да ги чете, разбира и прилага. Това значи голям плод, голяма ябълка. Аз ще раздам тия книги съобразно степента на развитието на всеки ученик. Това се подразбира и от примера с ябълките. Тук може да се постъпи само по един разумен начин. Другояче не може. Този начин е неизбежен.

Като употребявам този метод, някои ми се сърдят. От свое гледище, те са прави да се сърдят. Казвам: Ако ви поканят на едно угощение и ви турят на последното място, вие ще се сърдите, но ако ви поканят да работите на лозето и ви турят на последно място, ще благодарите.

Ако ви турят на лозето на първо място и на трапезата на първо място, или ако ви турят на лозето на последно място и на трапезата на последно място, ще имате два различни резултата. Това става по една необходимост, която се налага от самия живот. Все пак, един трябва да бъде пръв на лозето! Кой ще бъде първият на лозето? –

Който знае да работи, който има здрави мускули и здрав гръбнак...

Христос казва: *„Животът не седи в неговото външно благо."* Външните блага са относителни неща. Че имаш много или малко, причините се крият другаде. Ти ще желаеш да имаш, но главно ще желаеш да бъдеш ученик, да учиш, защото само ученикът има бъдеще в Царството Божие. Когато Царството Божие дойде на Земята, ученикът ще заеме най-почтеното място. Този живот има свой израз, затова трябва да се подготвят за него.

Иде едно велико бъдеще за хората, в което всеки ще заеме своето определено място: старозаветните ще бъдат орачи, новозаветните – говедари, праведните – готвачи, а учениците ще заемат най-високите длъжности. Защо? – На тях се дават тия места. Първите три категории хора ще бъдат ли доволни от своите служби? – Не, те постоянно ще викат, ще се сърдят.

Пророкът на миналото е изразил идеята за ученичеството в друг смисъл, като казва: *„Всички хора ще придобият нов живот, ще бъдат научени от Господа да живеят тъй, както Той изисква."* Така е. На всинца ви предстои нов живот, нова работа, различна от досегашната.

Казвате: *„Какво ще работим?"* Всички трябва да работим над себе си. Тази нова работа има своето определено време, има своята сила, има и своите помощници. Ако спазвате този велик закон да четете и проучвате свещената книга на живота, да изучавате живота на великите хора, които са я писали, тя ще ви даде ценни упътвания.

Новата наука започва да чертае велики методи и пътища на бъдещето. Само един човек с просветен ум, който се е решил да служи на Бога, може да види бъдещето.

Пред вас седи велико бъдеще! По-хубави времена за учениците от сегашните не са наставали, но ако те не използват условията, и по-лоши времена не са наставали.

Христос казва: *„Иде ден и сега е, когато онези, които чуят гласа ми, ще излязат вън от гробовете и ще възкръснат.“* Кои ще чуят този глас? – Само учениците. Само те ще се обновят, само те ще възкръснат. Новият живот, възкресението е само за тях.

Възкресението не е за старозаветните, не е за новозаветните, не е и за праведните. То е само за учениците, за хората на бъдещето, за хората на новата култура. Те са работници в Царството Божие, те са хората на новата раса. Тя няма да бъде многобройна, но всички хора от тази раса ще бъдат мощни по ум, по сърце, по воля, по душа и по дух.

Тези хора ще възстановят Царството Божие на Земята и ще кажат: *„Възможно е всички ние да живеем в Любовта, възможно е всички ние да живеем в Светлината, възможно е всички ние да живеем в Мира, възможно е всички ние да живеем във вечната Радост, която Бог ни е дал!“* (58)

„Всички неприятности, страдания и изпитания в Пътя на ученика идват с единствената цел да го отправят в света на хармонията, в умствения свят, дето той може правилно да се развива. Само така ученикът ще разбере закона: *„Всичко съдейства за добро на онези, които любят Бога.“*

Значи всичко, каквото се случи в живота на ученика, съдейства му за добро. За ученика е казано: *„Космите на главата му са преброени, и нито един косъм няма да падне без волята на Бога.“* (59)

„Често хората сами си създават страдания. Защо? Защото не разбират законите на свободата. Който разбира тия закони предпочита той сам да страда, отколкото близките му. Това е Пътят на ученика.“ (60)

„Когато човек мине през големи страдания и устои на тях, непременно ще възкръсне.

И тъй, ако сегашният живот, наука, страдание, добро и зло не станат причина да влезе човек в правия път, т.е. в Рая, времето е загубено. Всичко в живота трябва да се превърне в условия, възможности и постижения за човека. Това значи да бъдеш ученик.

Този е Пътят на ученика за вътрешната Школа, за Школата на Всемирното Бяло Братство. Щом влезеш в Школата, ще дойде възкресението.“ (61)

„Сега аз говоря на ония от вас, които изучават Пътя на ученика. И в останалите работи има неща за изучаване, но те бледнеят пред Пътя на ученика. В Пътя на ученичеството предстоят сериозни задачи.

Сега вие мислите как по-добре да наредите работите си. Не само че няма да ги наредите, но още повече ще ги объркате. Като ученици, ще се държите за Бога и ще благодарите за всичко, което ви се дава.“ (62)

„Ученикът трябва да бъде чист в мислите, желанията и действията си, за да може Учителят да му даде методите за работа. Пътят на ученика е път на зазоряване. Той е път на вечната светлина, носителка на Любовта.

Единственото същество, до което човек най-лесно може да се приближи е Бог.“ (63)

Опасностите пред прага на Школата

„**Преди да навлезе в окултната школа, ученикът се нуждае от ред правила, с които да се предпазва**. Например много ученици, като влязат в Школата, започват да мислят, че още са млади, че ще се лишат от естествения живот, и току виждате, че един ден напускат Школата. Това е криво разбиране – окултната школа има за задача да научи именно младите как да живеят.“ (64)

„Който и да е ученик, от каквото и да е положение, от каквото поле и да е, каквито знания и да има, дали е той прост или учен, когато влезе в Пътя на ученичеството, в окултната наука, всякога се повдига една вътрешна борба, а борбата е едно вътрешно съпротивление. Няма да ви обяснявам защо става това съпротивление. То е тъй естествено, както влакът, който се движи, среща съпротива. Колкото по-бързо се движи, толкова по-голямо е и съпротивлението. Както параходът, който се движи, среща съпротивление, но и той трябва да го победи. Законът е такъв. Съпротивлението именно показва, че вие сте в пътя, значи движите се.

Ако няма съпротивление, значи стоите на едно място. Следователно всички изпитания, изкушения, които могат да дойдат в живота ви, признават, че вие се движите. Сега, тия съпротивления са от различен характер. Най-първо, ще се яви в ума ви едно съмнение дали вие сте на правия път, дали този път е пътят, по който сте тръгнали, или има друг път някой. Дотогава може да не сте мислили по този въпрос никога, но щом влезете в този път, ще започнете да мислите дали този е пътят или не.

След това, като решите, че този е пътят, ще се роди

друга една мисъл: дали този е най-краткият път или не. Като разрешите този въпрос, ще се роди друг: дали ще можете да изходите, да извървите този път или ще се спрете. След като решите, че сте намерили този път, че той е най-добрият път, ще ви дойде следното желание: *„Е, като сме на пътя, чакай да си останем малко, тъй да се поразположим малко“* – и може да заспите. Това са ред изкушения. Който е тръгнал по пътя, не му се позволява да спи. На ученика не му се позволява да спи на пътя. Добре ще схванете това, а не буквално... При тия условия, при които сега живеем, спане има за Земята, но в пътя, по който върви човек, той не трябва да спи. Там например спане се нарича ако твоят ум се отвлече назад, спомниш си твоето минало, благата, които си преживял, и се поражда едно желание у теб пак да заспиш. Туй е едно заспиване. Преживеете вашето минало, то е заспиване... Когато някой човек преживява своето минало, то е губене на време в какъвто и да е смисъл.

После има друга една опасност за ученика. Когато един ученик влезе в този път, у него се зарaжда желание де когото срещне от своите другари ученици, да го подпитва как е разбрал другаря си, какво е разбрал от Учението и т.н. Той не се заема сам да чете, ами почва да запитва другарите си. Туй е друго изкушение. Ще кажеш: *„Върви си на мястото, но не смущавай!“*

Ще дойде четвърто изкушение, ще кажеш: *„Ето хора, които не ме разбират, които не ми помагат.“* В пътя сам ще си помагаш, няма да търсиш помощ от никого. Ако ти не си здрав, ако твоят гръб не е здрав, няма да тръгнеш на път, здрав трябва да бъдеш! Ако си ученик, ще вземеш най-трудните задачи, могат да минат 1-2-10 години, докато ги решиш. Постоянство трябва – ще решиш задачите! Ако не можеш да ги решиш, единствено-

то нещо, което се позволява, то е да повикаш от дълбините на душата своя Учител и Бог ще ти помогне. А вие почвате един друг да се учите. Ще изкривите Божието Слово, кой кого ще учи? Никой никого няма да учи. Тук се изисква търпение, мълчание, разсъждение.

Имате някой недъг. В Пътя, в който влизате, не се позволява на никого да има недъг. Не се позволява! Без недъзи ще се влиза в Пътя. Щом имаш една слабост, тя ще те спъне...

После, не считайте, че тези недъзи, които имате, са важни. Когато влезе ученикът в училището, ще му припомнят неговото минало, ще го убеждават, че това е негово и много пъти в него се явява едно противоречие. Не, вие ще отказвате това! Може някой път да ви дойде мисълта, че не е време, или ще кажеш: *„Аз имах такава една слабост едно време.“* – Туй е едно внушение и щом го приемеш, ще се спънеш. Ще кажеш: *„Едно време беше тъй, но сега не е тъй.“* Аз поддържам сегашното време... Право към целта! Нищо повече! Ще вложите Любовта като закон и ще ходите по всички нейни правила. Сега, ясно ли е това? Нали?

После, в пътя не се позволява да се разправят отрицателни неща. Ако съм в едно приятно настроение, мисля за Бога, за вечния живот, а изведнъж дойде някой да ми разправя небивалици. Някой брат ще дойде, ще каже:

– *Знаеш ли какво ново се случи в нашето братство?*

– Е, какво?

– *Опекли едно яйце и го изяли, а в нашето братство е забранено да се ядат печени яйца. Ами че трябваше ли тъй да се постъпи?*

И започват за печеното яйце. Вие сте престъпили закона. За никакви печени яйца няма да говорите. Който е опекъл яйцето и го е изял, то е негова работа, не е ваша

работа. Какво ви влиза в работа да разправяте за това печено яйце? Това са изкушенията на учениците. Може през тази година да ви представят някои печени яйца - внимавайте. Вие ще мислите за Любовта, за нейното приложение.

После, през тази година ще имате някои други изкушения. Те са следните: *„Ти като си тръгнал в този път, ти обмисли ли тази работа? Ами че ти имаш мъж, жена, деца, обществено положение, уреди си живота, още не му е времето, почакай още най-малко една година, следващата година ти ще се приготвиш по-добре.“* – А следващата година никога няма да дойде.

После: *„Ти си млад, ти си това-онова.“* – Ти ще тръгнеш и ще вървиш по пътя. Млад ли си, стар ли си, по пътя ще вървиш, ако искаш да се не спъваш.

Душата ви ще бъде погълната с Божествената Любов! И може тогава на физическия свят да вършите каквото искате, няма да се спънете. Но ако в душата си вие не сте разрешили един от важните въпроси, на всяка стъпка ще се спъвате...

Например някои имат желание, че еди-кой си брат да бъде и той с нас в пътя. В пътя си тръгнал, ти не мисли за никого. Ти върви по пътя и не мисли за никого – дали са в пътя или не. Не се спирай да ги каниш. И не се връщай вкъщи да кажеш: *„Мъж ми остана в къщи, децата ми, чакай да се върна, да ги поканя.“* Не се връщай назад. Щото този закон – ако вие мислите, че имате деца в света – правите едно от големите заблуждения. Никоя душа не може да бъде твое дете, тя си е душа...

„Аз имам син.“ – Какво си спечелила от твоя син?

„Той ще ме гледа на стари години.“ – Другото заблуждение! Ако теб Господ не те гледа, че син ти ще те гледа?

И най-после ще разрешиш въпроса ти какво си и ще кажеш ти в душата си: *„Аз съм му майка.“* – Другото заблуждение! Никаква майка не си ти, нито пък той ти е син. Ама просто вие на Земята си припомняте отношенията, които вие имате към Бога. Значи, като кажеш, че той ти е син, то значи: *„Моите отношения към Бога са синовни.“* И като кажеш: *„Аз съм майка“*, подразбира Божествения Дух, Който те е родил. Туй са отношения към Бога, а не към хората. Тъй трябва да мисли ученикът, за да може да върви. Каже някой: *„Аз оставих баща си.“* Къде е баща ти? Ти Баща си още не си намерил. Баща ти не е на Земята...

Няма да се спъвате, смело и решително ще вървите по пътя. Сега аз говоря на онези от вас, на които съзнанието е пробудено. Няма да се спъвате! Ще дойдат спънки, но тези спънки няма да ви спънат, ако вие сами не се спъвате. Сега, разбира се, мнозина представят този път на ученичеството за много труден. Той не е лесен, но не е и толкова труден, както някои го представят. Защо не е много тежък?

Христос казва: *„Вземете Моето иго, защото е леко.“* А игото на света е много по-тежко. Пътят на света е много по-тежък, там хората на света какви ли не страдания имат, за да подобрят своето положение, и пак го изгубват. Ако е за страдания – светът познава много по-големи страдания. Има хора, които страдат много повече. Някой влезе да краде, теглят му един куршум, свърши се, осакатее, счупят му крака, а които са в Истината, казват: *„Ако ми стане нещо?“* – Ако не си в пътя, мислиш ли, че няма да ти стане нещо? Пак ще ти стане. Тогава и лек е този път, и приятен...

Има мъчнотии, които ще се родят: *„Този ли е Христос, друг ли е? Вън ли е, или вътре?“* Никъде няма да Го

търсите. Любовта, това е Христос! Имате ли Любовта, това е Христос, нямате ли Любовта, няма Го Христос. Кардинално тъй е решен въпросът. Де е Той? В България, в Германия, де ще Го търсиш? Христос е Любовта, нищо повече. Имате ли тази Любов, въпросът е решен. Но търсите ли Любовта от другите хора, Христос не е там. И от вас търсят ли Любовта, Христос пак не е там. Любовта не се търси...

После Павел дава един стих: *„Който стои, да гледа да не падне.“* А в какво седи падането на човека? Ти си тръгнал в новия път на Любовта, да живееш с Господа, и ще дойде някой и ще ти каже: *„Слушай, ти нали знаеш, че събота трябва да се празнува?“* И ще ти турнат съботата. Друг ще ти каже: *„В този път, докато не се кръстим с вода, не може.“* Хубаво, хайде да дойде кръщението с вода. Тия са въпросите, които нямат нищо общо с ученичеството. На ученика не му трябва никаква събота. На ученика не му трябва никакво кръщение... Като ученик той ще върви право в целта. Бог е Любов, а Любовта включва всичко. Любовта сама по себе си включва всичко, тя е изпълнение на всичкия закон. Срещнете ли Любовта, вие няма да се спъвате, всичкия закон имате.

После, на ученика не му се позволява да се обръща назад. Знаете ли какво стана с Лотовата жена – тя, като тръгна да бяга, казано беше да се не обръща назад, а тя се обърна и стана на какво? – На сол. Някой от учениците се спре, въздъхне и каже: *„Оставих баща си, майка си, горките погинаха“*, но щом се обърне, той на сол ще стане. Баща ти и майка ти, и братята ти, щом се запали градът, ще се напарят и те ще дойдат подир тебе, ако имат съзнание. Никакво обръщане назад! Абсолютно никакво обръщане! Право към целта!

Тогава ще дойде друг, ще ви каже пак някое изкушение: *„Ти толкова егоист не трябва да бъдеш, толкова хора са изостанали, помогни малко.“* На пътя никому не се помага. Сега ето къде е мъчнотията. Ще бъде смешно в един оркестър, дето се събрали най-добрите свирци, да започнат те в оркестъра да си поправят погрешките един на друг. Ами че при най-малкото спиране ще се развали всичкото свирене! Абсолютно не се допускат никакви погрешки на тези свирци. Ти си в пътя – няма какво да помагаш. Щом се помага, свиренето спира. Щом се спреш да помагаш на грешките на другите, ти си извън пътя.

Сега във вас ще се роди другата мисъл: *„Ами не трябва ли ние да помагаме?“* – Ще помагате! Ще ви дам едно изяснение на мисълта. Каква е тази мисъл? – Тази мисъл е малко противоречива. Вие сте на пътя. Дадено ви е едно въже. Вие държите въжето замотано на едно колелце. И от туй движение зависи животът на хиляди хора. А дойде някой ученик, на когото ремъкът на обущата се е скъсал, и казва: *„Моля ти се, помогни ми, направи ми една услуга, да ми закопчаеш ремъка на обущата.“* И той остави въжето, а онези всички хиляди хора отидоха заради ремъка на този ученик. Ще му кажеш: *„Закопчай си ремъка самичък, аз не мога да те закопчавам, защото държа въжето.“*

А сега често ме питат: *„Учителю, трябва ли да закопчая ремъка?“* – Щом държиш въжето, никакви ремъци няма да закопчаваш. Даже ако твоите обуща са отворени, ще предпочетеш бос да ходиш, отколкото да отпуснеш въжето. Нищо повече! Значи, като тръгне човек по пътя, той има важна работа, има свое предназначение, програма, която трябва да изпълни – нито наляво, нито надясно ще се спре.

Някой ще му каже: *„Чакай малко!“* – *„Бързам, нямам време да се спирам!“* – И ние ще кажем: *„Бързаме!“*

Тогава и друг ще каже: *„Чакай!“* – Не, ти ще вървиш, няма да поздравяваш никого. Напред!

Ще каже: *„Ти не си учтив!“* – Напред! – *„У тебе човещина няма ли?“* – Напред! – *„Защо не ни разправиш?“* - Напред! – *„Какво мислите?“* – Напред! – *„Ама че и ние ще тръгнем!“* – Напред! Не се спирай, нищо повече!

Тия хора, които те спират на пътя по този начин, са все духове, които вземат благовидна форма, и те ти казват: *„Чакай, и ние ще дойдем.“* Те си играят, те никога няма да тръгнат, те са хора, които ви забавляват, да ви спънат, и ви спират. Вървете си и като че те не съществуват. Туй е вътре в съзнанието. Това е Пътят на ученика! Аз например опитвам онези, които влизат за ученици, аз ви изпитвам, вие не изпълнявате една заповед...

Аз искам да видите Любовта, искам да опитате Любовта и да я възприемете. И ви казвам: У вас има една слабост на самохвалство. Ученикът няма какво да се самохвали. *„Аз това видях, онова видях.“* – Ще помните, щом ви се каже за нещо: *„Не казвай!“* – не казвай. *„Кажи!“* – кажи. „Върви!“ – върви. *„Спри се!“* – спри се. Това е положението на ученика! И аз много съжалявам за този голям недостатък у вас. И той е специален недостатък, много голям недостатък на софиянци. Те са готови да окрякат орталъка като една кокошка, която е снесла едно яйце. И за най-малкото яйце така ще го разправят, че млади и стари все същото говорят...

Та вие трябва да бъдете послушни. Това ви липсва сега. Първото нещо, което ви спъва, е непослушанието – че вие не изпълнявате моите думи. Второто нещо е, че вие постоянно коригирате моите думи...

Казват, Духът казал тъй: *„Днес ще постиш.“* – Онзи,

на комуто Духът е казал, че ще пости, разбира само пост в първа степен, на физическото поле, седне и не яде целия ден. Защо не яде? – Духът му казал. Той пости, но работата е, че целия ден наблюдава другите. Той като пости, казва на другите. *„Ти защо не постиш? Не знаеш ли, че е голям грях? Аз от тази сутрин насам съм запостил.“*

Ще почне да обикаля, мяза на тия рамазанлии турци. Във Варненско един турчин рамазанин минава покрай един извор, сяда, измива си краката. Идва един българин, изважда си торбата с баница и почва да яде. Като скача този турчин: *„А бе, гяур, не знаеш ли, че аз съм рамазанин?“* Че бой! Че ти постиш, не ядеш, това още не е пост. Никой да не те знае, че постиш. Ще постиш във всяко едно направление! И във време на пост, този ден ще бъдеш толкова благ, толкова снизходителен, ще се радваш, че другите ядат. Ще кажете: *„Братко, аз много се радвам, че ядете, моят стомах е развален, че съм на диета и си я заслужавам, но аз се радвам, че вие сладко ядете.“* Поумиеш си лицето, когато постиш, за да не те познаят хората отвън и да бъдеш весел и радостен.

Сега тия слабости се дължат все на тия *„прави“* пътища. Има мнозина, които са се спрели, се отбили от пътя, казват: *„Слушай, не ходи по този път, спрете се при нас. Ние ходихме по този път, нищо няма!“* При много хора няма да се спирате, няма да се вслушвате, вие ще вървите напред, няма да давате ухо на никого. Ще кажете: *„Този път аз го зная, по него ще вървя!“*

И пак ще ви приведа пример, аз съм казал и друг път. Когато дадох първия опит на софиянци да ходят вечерно време на Витоша, казах: *„Като тръгнете из пътя, с никого няма да разговаряте, от кучета няма да ви е страх, няма да се спирате да хвърляте камъни. В краен*

случай ще бръкнеш в джоба си и ще им хвърлиш малко хляб и не се бой.“ – Казах им да си вземат малко хляб. – *„И ако се изгубите из пътя, няма да питате никого, няма да търсите друга помощ, сами ще намерите пътя си.“* Онези, които постъпиха така, добре излезе, а които се отбиха от пътя си и потърсиха чужда помощ, малко неприятности имаха. Мълчание трябва. В пътя като вървите, ще мълчите. Ще вървите само с мисълта си. Спрете ли се в пътя, в какъвто и да е смисъл, неприятности ще дойдат. Вие като тръгнете в пътя, ще дойде някой да ви се обади. Ти ще вървиш и ще мълчиш, не се разправяй. Саморазправия не се позволява.

Тебе ти остава една минута да вземеш последния влак. Някой те срещне и ти каже: *„Ти си последният вагабонтин.“* Ти се спреш. – *„Как вагабонтин?“* – Изгубиш минутата и изпуснеш влака. Ти няма да се спираш. И учениците, като тръгнат по пътя, не трябва да се спират. Всички окултисти проповядват да си турнат восък на ушите, да не слушат...

Ученикът не може да бъде беден. Ще отказвате мисълта, че сте бедни! Бедните като мислят, че са бедни, беднотия привличат. Всякога ще мислиш, че си богат! Ученикът трябва да бъде всякога положителен. Той няма да мисли, че е грешен, че му не достига. Той ще мисли, че всичко има и трябва да го обичат. Положителен трябва да бъде! То е първото правило - положителен да бъде!

Ами че в този път са тръгнали хиляда души ученици, да кажем някой от тия бил беден, а другите са богати. Нима тия хиляда души, които са решили да вървят по пътя и да изпълняват волята на Бога, няма да си услужат един на друг по пътя? Ще си услужат.

Ще кажат: *„Братко, вземи каквото ти трябва. Всичко е на твое разположение.“* – Те тръгват да си ус-

лужват един на друг. Нима сто души, които носят своите торби, няма да си услужат? То е закон. И в пътя всичко е предвидено. И туй предвидено трябва да стане абсолютно тъй, както е предвидено в Божия закон…

Важно е знанието за нас. Ние ще вървим и ще изпълним волята Божия тъй, както е писано. Като вървим по пътя, може да разговаряме за важни работи. Като седнем някъде, ще се поразговорим, а маловажните работи ние ще оставим за другите…

„Този брат не ми се харесва.“ – Не е ваша работа. – *„Защо са го допуснали този вътре в класа?“* – Не е ваша работа! Абсолютно нямате право да питате *„Този защо е влязъл?“* Вие сте влезли, занимавайте се със себе си. Ще кажем ли ние на Бога защо е допуснал тия бръмбари? Допуснал ги е, това е Негова работа. Ние ще благодарим, че сме в туй Божествено училище. А че е допуснал бръмбари, допуснал мушички – това е Негова работа, ние ще констатираме това. Не се занимавайте с Божиите работи – да Го критикувате. Не коригирайте Бога в Неговите действия, нито съвет Му давайте…

Казвам: В пътя като вървите, с греха няма да се занимавате. Правило е: ученикът няма право да се занимава с живота на другите. Целта трябва да бъде Божията Любов; изпълнението – Божията Мъдрост, а приложението – Божията Истина! С тях ще се занимавате! Ако на теб е добре, ще бъде добре на всички около теб…

Аз съм забелязал, има два вида деца: лошите деца като хванат майка си, плачат, задържат я, теглят я, да се върне вкъщи. А доброто дете като види майка си, то с нея тича, не плаче, а казва: *„Аз с тебе ще вървя.“* А другото я тегли назад. Вървете си напред! Ако вашето детенце иска да върви, вземете го, нека върви. Отивате на гости – не плаче ли, вземете го. Ако не плаче детето и иска да върви

заедно с вас, не го връщайте назад. А тегли ли ви назад, плаче ли, оставете го, нищо повече. Рязко и положително! Не се спирай на това дете да му разправяш това и онова. Никому не разправяй на пътя. Право към целта! Пътят, който ще изходите, той е приятен. Някъде има много приятни места, а има и много неприятни места, но то е в реда на нещата.

Сега учениците могат да направят друга една погрешка и за нея ще ви предупредя. Ето каква ще бъде тази погрешка: да кажем, вие сте ученик в училището. Главното нещо е да си знаете уроците и хубаво да ги знаете, да разбирате предмета. Обаче вие не сте научили уроците си, и като не сте научили уроците си, започвате да се обличате много хубаво, вчесвате се много хубаво, обувчици – всичко това. Отивате в училището, но урокът е ненаучен. Искате да обърнете внимание на учителя с дрехите си и казвате: *„Ние, учителю, извършихме нещо.“* – Нищо не сте извършили! Важното е урокът, а не дрехите... Обикновени, прости дрехи, може да бъдат и малко скъсани, но ако ти знаеш урока си хубаво, учителят ще бъде доволен, той ще те извини за дрехите, че са скъсани малко. Пък може да имате най-хубавите дрехи, часовник и пр., но ще кажат: *„Хубаво облечен, но не учи!“* Любовта ще влезе в сърцето ви. Важно е какво е сърцето ви, а не какви дрехи има отвънка...

Тъй, да знаеш къде отиваш. – *„Отивам на училището.“* – Знаеш ли уроците си? – *„Зная ги.“* – Щом дойдеш, ще те изслушаме. Щом дойдеш, Христос ще ти зададе първия въпрос: *„Разреши задачата на милосърдието. Излез на дъската! Сам разрешавай! Много добре. Седни, иди сега прилагай тази задача.“* – На другиго казва: *„Разреши задачата на търпението. Веднага.“* И той решава. И всеки ученик решава и всичко върви екс-

педитивно. И учителят каже: *„Много добре вървиш, започни с втория урок.“*

Сега, през тази година, като влезнете, ще решавате задачата на милосърдието. Това е първа задача, която дават на всички ви.

(Запитват: Може ли да кажа на някому: „Ти не може да ми си приятел, защото си приятел на неприятеля ми?“) – Тогава той не е ученик. Вие решавайте каква е задачата на ученичеството. Да различавате приятелството! Всеки ученик, който добре се учи, той е ваш приятел. А всеки ученик ленивец е ваш неприятел.

Всеки ученик, който отговаря прямо на всичките въпроси, е ваш приятел, а който не отговаря, е ваш неприятел. Защото онзи ученик, който не се учи, има един недъг – неговият ум е зает с много други работи.

Ако някой ученик каже: *„Аз не мога да живея добър живот.“* – Защо? Защото неговият ум е зает с други мисли. Ако е зает с Любовта, Мъдростта, той ще живее. Казва: *„Не може, без да се греши“* - неговият ум е зает с други работи. Може да не се греши.

И тъй, на ученика казвам: Всеки ученик, който добре се учи, той ми е приятел, а всеки ученик, който не се учи, той ми е неприятел.“ (65)

„Изобщо, във всички общества и школи се срещат противоречия в живота на ученика. Противоречията се явяват като една необходимост, като една потребност. Това е един закон. Щом човек влезе в една окултна школа, каквато и да е, непременно на пътя му ще се изпречат известни мъчнотии... Сега сте влезли в окултната школа, понеже сте завършили – тъй да кажем – училището на света. Излезли сте от света и сте влезли в тази окултна школа. Можете да си кажете: *„Що ни трябваше да се*

занимаваме с окултни въпроси?“ Обаче природата не търпи празноти, празно стоене...

В една школа, най-първо, ученикът като постъпи, у него се възражда едно идеално желание, той влиза в школата с ентусиазъм. Щом срещне някоя мъчнотия, става друг. Като не може да преодолее някои мъчнотии, той се обезсърчава...

Първо правило: Вие ще имате абсолютно вяра! Учителите на окултните Школи не са като учителите в земните школи. Ако са такива, ние отсега да напуснем школата. В тях има дълбоко разбиране за природата на своя ученик, неговите дела, миналото, какво може да излезе от него и ще му дадат всички упътвания.

Ще дойдат някои мъчнотии във вашия живот. Те са привидни, те не са същински. У вас ще се зароди едно малко съмнение, недоволство. Най-напред ще станете недоволни от себе си. Това е нищо. Ще можеш да се изправиш. Някой път ще останеш недоволен от окръжаващите. Тогава работата е лоша. Но и тогава можеш да се оправиш.

Най-първо е нужно следното: всеки един от вас трябва да има определена програма, която той иска да постигне в този живот. Цар не може да стане. Това ще го изключите от програмата си. Княз също. Милионер не може да станете. И това ще го изключите из програмата си.

Да станете някой учен, знаменитост, да се прославите в света – и това не е в програмата ви. Ще изключвате, ще изключвате. Може да станете някой селски учител – на тези деца да бъдете полезни. Ще започнете да работите в тази окръжаваща ви среда и ще те благослови Господ. Ако станеш министър, ще те затворят, вестниците ще пишат за тебе, в затвора ще стоиш 4 години без да те съдят. После ще те осъждат. Ще се убие духът ти. В живота

всякога ни спъва материалният стремеж...

Някои са майстори за ирония и подигравка. Сега, в живота ни, често ония, които вървят в окултната школа, са изложени на такива нападки от света. Исайя например, когото сега считат за гениален, в негово време за какъв са го считали? Христос, Който за 500 милиона души е Божествен днес, в Негово време какви неща са казвали по Негов адрес? Казвали са Му: *„Ти си обикновен човек."* На Мойсей – също. След 2000 години евреите още си мислят за Христа така.

Вие сега сте ученици на окултна школа. Мислите ли, че вие ще направите едно изключение от общия знаменател? Вие мислите ли, че ще направите изключение след толкоз пророци и след Христа? Същият закон ще ви засегне. Това е в реда на нещата. За в бъдеще, когато целият строй се измени, когато дойдат нови хора, тогава – друго. Тогава ще имаме обратното. Но при сегашната култура, ние трябва да се подготвим да посрещнем някой път неща, които ще бъдат неприятни. Ние ще бъдем умни, всичките тези неприятности да ги използваме.

От друга страна, аз бих ви съветвал да концентрирате ума си, да дойдете в по-близка връзка с Бялото Братство. И то ето как: когато помислите за най-възвишените качества – Любов, Мъдрост, Смирение, Кротост, Въздържание, Честност, Постоянство – всичко, което можете да намерите най-хубаво в живота – всичко това ще го отправите към тези Братя и ще кажете: *„Това е в тях."* – Тогава вие ще ги привлечете. Когато във вас се образува светлина, само тогава едно висше същество влиза във връзка с вас. Едно висше същество се привлича, когато ние мислим добро за него. Апостол Павел казва: *„Без вяра не може да се угоди на Бога."* – Ще вярваш за Бога, че е най-добър, най-благ. Като мислиш така, като се мо-

лиш така, веднага ти ще привлечеш Божествения Дух. Бог ще ти се изяви...

Сега, първото нещо, което е необходимо, е по възможност да се борите с един недъг, който се явява във всички окултни школи. Той е, че изпъкват образи неприятни и ти ги задържаш. Някои хора се карали, ти задържаш това. Чел си някой път вестник, задържаш всичко от вестника и ти не можеш да отправиш ума си към Бога. Като четете вестниците, лъжливите места във вестника не ги четете. Например на еди-кого си изгоряла къщата, еди-кой си министър заминал, царят къде е ходил, кой владика къде е служил. Тези неща на вас не ви трябват. Четете същественото във вестника – това, което може да ви служи за усилване на мисълта. В сегашния обществен живот жълтата преса е една зараза. Този крясък наоколо, това движение наоколо е една злина. Това движение е едно вечно смущение: трака-трука, трака-трука. Този шум застарява... Сега вие сте влезли в тази школа и очаквате големи резултати. Но имайте предвид от какъв материал е създадена сегашната ваша къща. Вземете предвид материята, от която вие сте създадени. Изисква се цялото ви тяло да се преустрои. Иска се много сериозна работа. Съставете си един план.“ (66)

„Съмнението е една задача за ученика, която той трябва да разреши правилно.“ (50)

„Ученикът бива поставян на силни преживявания, за да се кали в издръжливост и будност на съзнанието. Живот без преживявания е живот на спящи души.“ (50)

„Ученикът ще бъде поставен пред изкушението, за да се изпитат убежденията му.“ (50)

„Ученикът на окултната школа не бива да допуска никакво съмнение в Божествения Промисъл. Той знае, че пътят, в който е влязъл, е прав.“ (50)

„Христовото учение е дълбоко мистично учение. То може да се приложи само от мистици. Когато човек иска да го приложи, ще бъде изложен на ред изкушения, чрез които ще искат да го отклонят. Ще му обещаят хиляди блага, само да го спрат в пътя му.” (67)

„Първият изпит, на който ученикът се поставя сам, е съмнението. Затуй той сам трябва да прекара нощта на съмнението и сам да го победи. Ученикът трябва да мине през съмнението. То е една област, която той трябва да мине и да премине до край. Там той ще се намери в една северо-полярна нощ – шест месеца нощ, но той трябва да разбира закона. Той трябва да я прекара, за да излезе пак на светлия ден и да се крепи през всичкото време. След като премине този период на мрак, на вътрешно затъмнение, ще дойде прозрението, ще дойде светлия ден, ще дойде Посвещението.“ (50)

„Хората могат да се разделят главно на две категории: обикновени хора и ученици. Докато човек плаче, роптае, скърби при страданията, той минава за обикновен човек. Щом започне да пее, да се моли и да благодари на Бога за страданията, които го сполетяват, той влиза вече в Школата като ученик. Никое страдание няма да избегне от ученика. Той ще мине и през съмнения, и през изкушения, но винаги ще бъде буден, ще държи връзка с Бога и ще се учи от всичко, което животът му носи. Колкото по-високо се издига човек, толкова по-големи бури ще преживее.“ (68)

Изисквания към ученика

„Днес от вас се изисква повече почитание. Българите, изобщо, са груби. И между вас има нежни, внимателни, обаче повечето са груби. Казвам ви една истина. Всеки търси своето право.“ (69)

„Всякога трябва да знаете, че едно окултно течение, което иде от пространството, е условие за един народ да се развива правилно. Понеже и в астралния свят има голяма борба, то ако вие не съедините вашата воля с това течение, вие може да го отбиете. Следователно онези, към които го отбиете, те ще се ползват, а онези, от които течението ще се отбие, те ще пострадат… Ще внимавате, като ученици, да не отбиете течението, в което вие живеете.

Някой път казвате: *„Аз не искам да зная, и без школа мога.“* – Без школа от човека нищо не става, т. е. трябва да знаете, че ако някой мисли, че без школа може да влезе в Небето, никога! Земята е една школа и който не се школува и мисли, че без учение може да влезе в небето – лъже се. Тъй е! В който и да е смисъл, от вас се изисква учение. Законът в невидимия свят е толкова строг, че няма да ви допуснат да влезете там простаци. По никой начин! С милиони, с милиарди години ще ви държат на Земята, но ще ви заставят да учите. И след милиони години, при най-голяма упоритост, най-после ще ви заставят да учите. Ще ви заставят! Ако се научите по-рано, по-добре.

Някой казва: *„Аз няма да уча.“* – Ще учиш. – *„Аз не мога да изправя сърцето си.“* – Ако не го изправиш, ще ти го изправят. Туй сърце, ако не го изправиш сам, от другаде ще дойде изправление. Има два начина за опра-

вяне: или сам ще се изправиш, или ще те изправят…

Искам веднъж да ви събудя, защото повечето от вас тук сте хипнотизирани. Хипнотизирани сте, разбирате ли? Хипнотизирани, хипнотизирани! Някои от вас още не съзнават, че са хипнотизирани… Сега вие мислите, че сте господари, но сте хипнотизирани от онези от черната ложа, които разбират законите. Те са ви хипнотизирали.

Те знаят, че когато настане един благоприятен момент да възприемете нещо ново, те ще ви хипнотизират в този момент. В най-добрия момент за вас, те ще произведат един смут в съзнанието ви. И често пъти казвате: *„Аз ще се моля в този час“*, но като речете да се помолите или ще заспите, или ще се скарате, и всичко отива.“ (70)

„В окултен смисъл на думата, човек може да бъде ученик само докато е в контакт или връзка с Учителя си; щом изгуби или прекъсне тази връзка, той престава да бъде ученик. За да бъде в постоянен контакт, необходимо е послушание и внимание.

Човек може да бъде послушен само към Висшето, към Божественото – тук се изисква абсолютно послушание. Що се отнася до низшето – то трябва да има послушание и внимание към Висшето. Следователно ученикът трябва да има абсолютно послушание към Учителя си. Това послушание трябва да произтича от неговото съзнание.

Преди да е отишъл при Учителя си, ученикът трябва да има послушание към Него и да Го познава; ако не Го познава, да се старае да Го познае. Ученикът трябва да разполага с такива чувства и способности, с които може да познае Учителя си.

Връзката между Учителя и ученика не е моментална – в даден момент образувана, нито пък е временна; тя е

вечна и съществува от хиляди години насам. Ученикът не трябва да се разколебава от неуспехите, които може да срещне още в началото на своето ученичество. Светът, в който Учителят живее, е абсолютен и не търпи никакво невежество. Атмосферата, в която Учителят живее и се движи, е жива, и който се опита неподготвен да влезе в нея, той сам се излага на смърт...

Казвам: в умовете и в сърцата ви съществуват ред препятствия, които вие непременно трябва да премахнете - с това ще тонирате силите на вашия организъм. За това се изискват воля, знания, сила; с помощта на тия нови, положителни знания вие ще измените характера си, ще го подобрите и ще можете лесно да преодолявате мъчнотиите, които се изпречват на пътя ви.

И тъй, ако човек правилно е използвал знанието си, характерът му се подобрява; ако неправилно е използвал знанието си, характерът му се влошава...

Ще приведа един пример за един работник окултист, който изпълнявал Волята Божия по известен начин. Той отишъл да търси работа: похлопал на една врата – отказали му, похлопал на втора – също; на другия ден – пак същата история. Минали така ден, два, три, цяла седмица – няма работа. Той дошъл до отчаяние: жена, деца го чакат вкъщи, а няма какво да им занесе.

Като вървял един ден по улиците, видял как едно малко момиченце паднало на земята и си счупило крака. Той веднага се затичал към него, вдигнал го на ръце и се отправил към дома на детето. Попитал го къде живее, какъв е баща му, за да знае където да го заведе. Детето казало адреса, казало името на баща си, който бил виден собственик на фабрика. Като занесъл детето в дома му, бащата благодарил на бедния работник и за благодарност го назначил на работа в своята фабрика.

Какво показва това? Детето на фабриканта било последният, и то благоприятен случай, който работникът трябвало да използва, за да намери работа. Ако той не е бил буден, щеше да го пропусне. Будност се изисква от ученика, защото ако не е буден и пренебрегне една малка работа, той ще изгуби един благоприятен случай. Този случай беше за работника последен, за да намери работа, но пръв от благоприятните съчетания; само чрез този случай той можа да си намери работа, т.е. да реализира идеята си.

Мнозина мислят, че като влязат в Школата, всички пътища за реализиране на техните идеи ще се отворят. Лъжат се те. Понякога за окултните ученици се създават такива големи мъчнотии, че те се намират в чудо, не знаят какво да правят, и ако не познават законите, много пъти ще се обезсърчават и отчайват. Така се отчайват и пътниците по големите морета и океани: щом ги хване морската болест, те се отчайват и започват да съжаляват защо са влезли в този параход; щом мине морската болест, и отчаянието им минава. И на вас казвам: не съжалявайте, че сте влезли в Школата, бъдете смели и решителни и вървете напред. Това се отнася до онези, които са готови да следват Школата. Които не са готови – те могат да излязат вън, когато пожелаят...

Срещате някой окултен ученик, който минава за напреднал, говори за въздържание, за постижения, но като мине покрай някоя гостилница или покрай някое кафене, изведнъж в него възкръсва желанието да си хапне малко месце или да си пийне едно кафенце, да си изпуши една цигара, да си поиграе малко на карти – това са стари навици, които отново изпъкват в съзнанието му като изкушение; той трябва да бъде буден, скоро да се опомни и да се освободи от старите образи на миналото.

Достатъчно е да поставите човека при известни условия, за да изпъкнат старите образи в съзнанието му.

Как е възможно окултен ученик да се натъква на такива противоречия? Ще отговоря на този въпрос със следния пример. Представете си една гъсеница, която се е превърнала в пеперуда, обаче е забравила да изхвърли от себе си старото съзнание на гъсеница, вследствие на което живее едновременно в двете състояния.

Като изпадне в състоянието на гъсеница, започва да търси листа и се натъква на противоречие – не може да яде листа. След това тя се опомня, дохожда във второто съзнание – на пеперуда – и започва да хвърчи от цвят на цвят, да смуче сладкия сок на цветята. Докато има хобот, тя не се нуждае от листа.

Също така и окултният ученик може да се спъне от своя минал живот – той ще иска да възкреси старото и ще падне в изкушение. Старото подразбира връщане към старите форми. Дойдете ли до старото, кажете си: *Това ми е непотребно, минал съм вече през тези състояния и сега търся новите условия...*

Ученикът трябва да гледа на нещата широко, да не мисли, че всичко, каквото съществува, е само за него. Например ако се случи да минавате покрай някоя плодна градина, колкото и да желаете да си откъснете някакъв плод, нямате право да сторите това, щом господарят не е там. – Нали всичко принадлежи на Бога? На Бога принадлежи, но не и на вас; ако трябваше да вкусите от тия плодове, господарят щеше да бъде там и сам щеше да ви предложи няколко плода.

Преди години тръгваме с един приятел от Варна за Бургас пеш. Приятелят ми взел велосипед със себе си и го кара бавно. По едно време заваля проливен дъжд. Стигаме до Камчия, но от дъжда тя заляла едно разстоя-

ние от няколко километра. Приятелят ми носи вече велосипеда си на гръб – как ще се върви по-нататък? За да преминем реката, трябва да се събуем боси и да нагазим до колене във водата. По едно време виждаме наблизо едно ханче, спряхме там. Ханджията ни казва:

– Ето, отгоре иде един колар, конят му е много силен, колата – здрава, но той е своенравен човек, не би услужил да ви пренесе с колата си, досега никому добро не е правил.

– Ще се опитаме.

Аз се приближавам към коларя и му казвам:

– Приятелю, би ли ни направил една услуга? Както виждаш, пътят ни е през реката, а водата е много придошла. Ние можем да минем през реката, но велосипеда не можем да носим. Ако обичаш, сложи велосипеда на колата си, а ние ще вървим пеш.

– На драго сърце ще ви услужа, сложете велосипеда на колата ми. Но и вие можете да се качите на колата, аз ще ви прекарам лесно...

Едно нещо трябва да имате предвид: когато човек работи с Божествените закони, ще види, че в тях няма абсолютно никакво изключение. Постъпвай според тези закони и не се безпокой!

Ние бяхме решили на всяка цена да минем реката, не можехме да се върнем назад; на чужда помощ не разчитахме, бяхме готови сами да носим велосипеда. Щом Невидимият свят видя нашата готовност сами да си помогнем, и колата дойде; тогава и лошият човек става добър, готов на услуги. Човек трябва да разчита на себе си. Ако дойде някоя кола – това вече е привилегия, а ако никаква кола не дойде – ще вървите напред. Може да газите вода до колене, но връщане няма...

За да успява в работата си, от ученика се изисква го-

ляма искреност. Той трябва да бъде искрен спрямо себе си – никога да не прикрива погрешките си, нито пък да ги преувеличава или намалява. Че направил някаква погрешка, той може да си прости за това, но да не се извинява. Да си прости – това подразбира съзнателно отнасяне към някоя своя погрешка; той си прощава, но със съзнание втори път да не повтаря същата погрешка.

Да започнете да се извинявате, че условията били такива, че кармата ви била такава – това не е позволено; грешката е грешка, няма какво да се извинява, тя трябва да се констатира като факт и да се търси начин за изправянето ѝ. След време, когато надраснете повече и в ума ви дойдат по-светли, по-възвишени мисли, тогава вече ще разглеждате въпросите от друго становище.

За следващия път пишете върху темата: *„Най-силната добродетел на ученика“* – всеки от вас ще помисли по този въпрос и ще напише онази добродетел на ученика, която той намира за най-силна...

Едно трябва да знаете: всяка мисъл, всяко чувство, върху което размишлявате, оказват известно влияние върху вас – по този начин вие се свързвате с тях. Така е от окултно гледище – всяка тема, всеки въпрос, върху който човек размишлява, оказва известно влияние върху него и го ползва дотолкова, доколкото той е могъл да се свърже с него.

Той оказва известно въздействие за развиването ви. Например когато размишлявате върху най-силната добродетел на ученика, даже и да не се домогнете до нея, пак ще имате голяма полза.

В какво се заключава ползата – в свързването ви с добродетелите. Някой ще пише, че най-силната добродетел на ученика е Любовта, друг – Вярата, трети – Милосърдието, четвърти – способността му да учи, и т.н.;

като мисли за дадената добродетел, без да подозира, той се свързва с нея – в това именно се съдържа ползата за ученика от развиване на темите, които се дават на класа. Всички добродетели са еднакво важни и силни в смисъл, че за дадено време и за даден ученик известна добродетел оказва най-голямо влияние върху неговия характер. За войника, който отива на бойното поле, най-голяма добродетел е смелостта; за прислужника на болния най-важна добродетел е милосърдието; за ученика най-важна добродетел е послушанието; за работника – трудолюбието...

Преди няколко дена се случи да наблюдавам постъпката на едно малко кученце. То беше доста интелигентно, съобразително кученце. Господарите му хвърлиха един кокал; в това време от съседния дом дотърча едно голямо куче, веднага се хвърли върху кокала и тозчас малкото кученце отстъпи на голямото и започна спокойно да обикаля около него, доволно, че му е отстъпило кокала. Ако малкото кученце не беше съобразило, че в случая е най-добре да отстъпи кокала, между двете кучета щеше да стане голяма схватка, от която малкото щеше да пострада.

И лошият човек, лошият господар е подобен на голямото куче – дойдете ли с него в отношения, които водят към схватка, отстъпете му кокала, нека глозга; този кокал може да бъде някаква служба или друга някоя материална вещ – отстъпете я, за да не пострадате. Лошият човек разполага с физическа сила в себе си; щом е физически силен, той е готов всичко да направи. В случая благоразумието изисква от човека да отстъпи – отстъпването не е страх, но пестене на време и енергия...

Едно е важно да знае ученикът: всяка негова постъпка се хроникира; след всеки ученик вървят детективи от

Бялата и от Черната ложа, които всичко записват: първите хроникират добрите мисли, чувства и постъпки на ученика, а вторите – лошите. И едните, и другите ще използват намясто вашите постъпки.

Като хроникират лошите ви постъпки, детективите на Черната ложа изучават характера ви, за да могат по най-лесен и незабелязан от вас път да ви привлекат на своя страна. И едната, и другата ложа имат желание да ви привлекат на своя страна, заради което ви убеждават, че пътят, който ви предлагат, е правият и най-добрият.

Най-добрият път за ученика е онзи, в който душата му се освобождава от ония връзки, които са го спъвали в миналото и които и до днес го спъват." (71)

„Първото нещо: от ученика се изисква точност, съобразителност, подчинение на Божествените закони – да ги изпълнява, да прави опити, и след като придобие знания, тогава да се произнася за тия работи." (72)

„За да се приложи Доброто в живота идейно, от вас се изисква знание, за да се борите с всички атавистични черти, вложени във вашия характер." (73)

„Сега от вас се изисква да се справяте разумно със своите вътрешни състояния, за да можете да учите добре. Щом сте дошли на Земята, вие трябва да се учите, да свършите училището, за да помагате на своите ближни.

Да свършите училището успешно – това значи да разполагате с такова знание, че като видите човека, да можете да четете по лицето, по главата, по ръката му, по космите му даже. Ще кажат за вас, че сте магьосник. Какво означава думата *„магьосник"*? Магьосник, маг е човек, който разполага със знания, с мъдрост." (80)

„Задача на ученика е да спечели доверието на невидимия свят, да му поверят известни тайни, да му открият известни закони и формули, които щом произнесе, да му се притекат на помощ. Обаче, при разрешението на тази задача, от ученика се изисква чистота. Той трябва да бъде чист и целомъдрен.

Докато човек не е чист и целомъдрен вътре в себе си, да не допуска в съзнанието си никаква мисъл, която да го отклони от Бога, той не може да има велики постижения. Имате ли тази чистота и целомъдрие, и целия свят да ви обещават, да не се съблазнявате; вие трябва да знаете, че всичкото богатство за вас е присъствието на Бога в душата ви. Имате ли това богатство, всичко можете да постигнете. За да постигнете това богатство, от вас се изисква учение, опити, усилена работа върху себе си.

Много опити трябва да направите, докато постигнете това богатство. Някои от опитите ще бъдат несполучливи, но това не трябва да ви обезсърчава.“ (74)

„Като ученици, които сте слезли на Земята, от вас се изисква голямо смирение, да не се бъркате в работите на своите ближни, да не се осъждате. Че някой не мисли право – това не е ваша работа. – *„Еди-кой си не постъпва право.“* – И това не е ваша работа. Щом осъдите някого, вие веднага се свързвате с неговата отрицателна черта. Който се осмели да осъди някого в духовния свят, той веднага се нагърбва да поеме половината от неговия недостатък и да плати за него като за свой дълг.“ (79)

„Ученикът трябва да започне с обич към знанието. Знанието е предметът, към който той трябва да се стреми, а Любовта е храната, която той трябва да възприема. Няма ли ученикът любов към знанието, той нищо не

може да постигне. Има ли любов към знанието, както детето има любов към млякото на майка си, то ще улесни пътя на неговата душа, ще спомогне за правилното развитие на неговия ум. Понеже всички вие сега минавате в по-горен клас, от вас се изисква любов към знанието.

За в бъдеще, ако нямате любов към знанието, вие ще бъдете ученици само по форма, а не и ученици в идейния смисъл на думата. Ученик може да бъде всеки, бил той млад или стар, ако има любов към знанието.“ (75)

„От вас се изисква съзнателна работа, да преодолявате мъчнотиите си, да се справяте с недоволството и страданията. Щом сте дошли на Земята, не трябва да ги избягвате, но ще мислите, ще работите, ще търсите начини как да се справяте с тях. Страданията са дадени като условия за създаване на човешкия характер.“ (76)

„Когато се намирате пред голямо затруднение, знайте, че не сте сами. От вас се изисква да издържите докрай. Щом издържите, помощта ще дойде. Тогава ще разберете, че не сте били сами. Ако се усъмните и започнете да казвате, че Бог ви е забравил, че хората не ви обичат, вие сте на крив път. Каквито изпитания да ви дойдат – сиромашия, болести, изкушения – дръжте се за Бога. Речете ли, че може и по нечестен начин да живеете, вие сте пропаднали.“ (78)

„Помнете: От вас се изисква първо да проявите разумността си, а после добротата.“ (82)

„Понеже живеете в свят, пълен с противоречия и мъчнотии, от вас се изисква разумност, добре да понасяте страданията, без никакви протести и роптания.“ (81)

Общи правила в Школата

„Братството ви изпраща и сега сред този народ, за да го повдигнете. Почти всички вие тук, след като свършите работата си между славяните, ще отидете в Америка.

Но това ще бъде подир хиляди години, когато дойде шестата раса." (32)

„Аз не искам да образувам котерия около себе си, която да се кара с този и онзи, с други хора.

Никаква задна цел не искам да имате и нямате право да се нахвърляте с причина и без причина върху никой човек, който иска да работи." (32)

„Като ученици на окултна школа, от всички се изисква точност. Всяко нещо трябва да става точно навреме. Невидимият свят е много точен.

Освен това от вас се изисква безстрашие. През най-големите бури на живота да минавате, ще вървите напред. Космите ви могат да настръхват от страх – важно е да не спирате по пътя, нито да се връщате назад.

Напред трябва да вървите! Ще минавате през страдания, през мъчнотии; ще плачете, ще се смеете, но при всички положения напред ще вървите. Като минете през всички изпитания, един ден ще кажете: *„Плаках, страдах, сълзи проливах, смях се, радостен бях, но свърших най-после определената за мене работа." (77)*

„Ученикът работи съзнателно, за да придобие съвършенството, към което се стреми непрестанно." (47)

„Ученикът се покорява, слуша и изпълнява думите на Учителя." (47)

„Първо – не мислете, че е лесно човек да бъде ученик в една окултна школа. Не е много трудно, но не е и много лесно. Второ нещо – всички онези от вас, които нямат разположение към другите – които обичат да се гневят и да одумват, да не идват тук в школата. Може да идвате, но не отговарям за последствията. Аз искам тук мъже и жени, които имат самообладание. Може да ви блазни мисълта да придобиете известни знания, за да подобрите живота си. Окултната школа има за цел не да подобрите временния си живот, а да изпълните Волята Божия разумно, в широк смисъл, да изпълните Неговата Воля във всичките области на човешкия живот...

В тази школа няма място за обикновената вяра, няма място и за (обикновената) любов. Да се разберем! Ако търсите любов, идете в обществото; ако търсите вяра, идете в църквата. Вие ще си отговорите тук на какво място сте. То е място на мъчение. И така, светът е едно място на мъчение. Този свят е едно от най-великите училища на живия Господ; по-велико училище аз не познавам; наричам го *„Основа на всички други училища“*. Разберете го във всички негови разклонения и прояви, разберете го във всичките противоречия, които съществуват в света. На всяко стъпало, на което се възкачвате, вашият живот се улеснява и отива към блаженство.

Схващам една ваша мисъл: *„Ама ние имаме мъж, жена, деца и т.н."* Трябва да разберете истината, без да се разочаровате: **Колкото повече връзки имате в света, толкова повече мъчения ще имате...** Вашите светии, икони, идолопоклонство са нетърпими в окултната школа. Всичко изхвърлете. В тази школа не бива да носите в себе си мисълта за недоволство. Когато някой ви направи някое зло и сте недоволни от него, благодарете на Бога, задето ви е удостоил с това благо.” (83)

„Сега имате задължение спрямо Белите Братя в Школата, на която принадлежите. Нищо не може да ви извини, не можете да се освободите от задълженията си към тях. Никъде не можете да се скриете, даже и на дъното на ада. Това да разберете добре. От Белите Братя няма укриване, те са носители на светлина, на всяка нова култура, на всяко добро. И човек, когато има тяхното съдействие, във всичко успява, а когато се лиши от тяхното съдействие, всичко е свършено.“ (34)

„Казвам: Сегашното общество не може да се оправи, докато хората не се научат да се подчиняват на вътрешните закони на живота. Ако един човек не се подчинява на тия закони, той може да развали работата на сто души, които им се подчиняват. Например образува се едно дружество. След време в дружеството влезе един амбициозен, честолюбив човек. Пусне някаква интрига между членовете и – не се минава много време – дружеството се разваля. Тоя човек е неканен гост. Трябва да знаете как да постъпвате с неканените гости. Дяволът е неканен гост. Пазете се от него.

Под *„дявол“* разбирам кривите и лъжливи схващания на хората. Бъдете будни, да не се самоизлъгвате.“ (84)

„Въпрос: Ученикът на Бялото Братство трябва ли да даде необходимия физически труд, в замяна на своите нужди, или да се ограничи само в духовна работа?

Ученикът на Бялото Братство трябва да даде отлични примери за физически труд. Той трябва да върши наймалко два часа на ден такъв труд.“ (85)

„Който един път се опита да поправи Абсолютното, Великото, Божественото се отстранява от класа.“ (47)

„Ученик е само този, който е в хармония с Абсолютното. Учениците трябва да знаят едно – Божественото никога не се коригира.“ (47)

„Ученикът трябва да бъде верен на себе си. Да бъде строг съдия на постъпките си.“ (47)

„Задачите, които се дават на ученика, трябва да се изпълняват без съмнение и колебание. Най-малкото съмнение е спънка.“ (47)

„Най-добрият път за ученика е онзи, в който душата му се освобождава от онези връзки, които са го спъвали в миналото, които и днес го спъват.“ (47)

„Ако не работи със закона на Любовта, ученикът нищо не може да постигне. Главната задача на ученика е да реализира Любовта към Бога, т. е. Любовта към всички.“ (47)

„Стани, тръгни, направи навреме! – това е законът на природата.“ (47)

„Ако ученикът отива на училище с болка в главата, в гърдите или стомаха, той не може да учи; ако не е ял няколко дни, не може да учи; ако не е облечен, пак не може да учи. Той трябва да има всичко, което му е необходимо. Ако и вие дохождате в школата със своите грижи, нищо няма да научите. Школата не е нито благотворителен, нито спасителен дом!

Учениците трябва да бъдат здрави. Болните да се лекуват и когато оздравеят, да дойдат да се учат. От вас зависи дали ще бъдете здрави или болни.“ (86)

„Величието на характера на ученика седи в това: той винаги изпълнява обещанието, което е дал пред себе си.“ (47)

„Едно от отличителните качества на учениците от Божествената школа е абсолютното доверие. Те имат пълно доверие помежду си и абсолютна вяра в своя Учител. Откак съществува светът никой ученик не е излъгал Учителя си, нито Учителят е позволил на ученика си да го лъже... Влезете ли в тази школа, вие ще се ползвате от пълното доверие на възвишените и разумни братя.

Няма по-голямо щастие за човека от това да се ползва с доверието на възвишените братя, които живеят според Божествените закони, без никакви заповеди и принуждения. Без писани закони, те живеят в пълен мир и съгласие, в съвършена организация.

Достатъчно е да надникне човек между тези Братя, за да види какво представлява животът на Любовта: там всички са равни, няма пръв и последен, няма господар и слуга между тях. Там няма катедра, на която да седи учител, нито чинове за ученици. Кой е учител там и кои са ученици, не се познава.“ (87)

„Срещам един от учениците, доста напреднал, върви бавно, мисли нещо и държи цигара в ръката си. Като ме видя, скри цигарата, поздрави и продължи пътя си. Навярно този ученик е казал в себе си: *„Друг път ще бъда внимателен, за да не ме видят, че пуша."* Не, този ученик трябваше да има доблест да каже: *„Ще ме извините, аз имам една слабост – пуша от време на време, но ще работя в това направление да се справя с този недъг."* Ученикът трябва да бъде свободен от тези недъзи – пушене, пиене на вино, ракия и т. н.“ (95)

„В окултната школа любопитство не трябва да има. Там любопитство не се позволява! Любопитството е за света, само там любопитство се позволява. Да имаш едно дълбоко желание да учиш, горещо желание, да ти гори сърцето – да. Но простото любопитство не се позволява. Любопитството – и то е родено от тщеславието.

И тъй, ще имате горещо желание да учите, но любопитство, тщеславие, лицемерие и други черти там, които са от животинско произхождение или са изостанали от низшите култури, тези качества не ни трябват. Сега вие можете да кажете: *„Тия работи нас ни са доказвани.“* Да, но вие още не знаете какви сътресения прави тщеславието вътре в човешкия организъм.

Вие не знаете още последствията на лицемерието – какви сътресения прави то в човешкото сърце! Вие още не знаете любопитството какво произвежда! Ако бихте знаели последствията, които се произвеждат от тях в организма, вие не бихте ги помирисали...

И когато влизате в тази школа, ще се освободите по възможност от всичките възгледи, какво сте чели в книгите, какво съм казал аз някога. Всичко туй искам да го прекарате през вашия ум. Разбирате ли? И ще го прекарате. Знаете ли защо? Защото някой път вие може да прекарате моите думи през гъстата среда на вашия низш ум и тогава ще имате едни разбирания, а може да ги прекарате и през вашия висш ум, тогава ще имате други разбирания...

Трябва да знаете, че като влезете в школата, вие не сте мъже и жени. Тук мъже и жени нямаме – имаме ученици. Отвънка вие сте мъже и жени, а тук сте всички души. Ние не признаваме мъже и жени, млади и стари, ние признаваме само ученици, които искат да придобият Божествено знание и да го употребят за растежа на своя-

та душа, за въдворяване на Царството Божие на Земята…

Школата се е образувала на няколко пъти в Европа, но се е затваряла за по-благоприятно време, понеже се явявали спорове. Няколко пъти се е отваряла и затваряла и сега пак може да се затвори, но ако я затворя, тогава вие сами ще си преподавате, втори път няма да преподавам вече! Затуй искам да бъдете изправни в този момент, когато онези отгоре са решили и имат благоволението да ви преподават.

Аз не говоря от свое име, имайте го предвид. Говоря ви от името на Всемирното Бяло Братство. Ако те са благоволили спрямо вас и вие бъдете верни спрямо тях. Ще изучавате тия велики истини от тяхно гледище. Упражнявайте ума си, всичко изпитвайте… Сега ви казах четири отрицателни качества: тщеславието, лицемерието, любопитството и своенравието. Те са животински качества. Те ви са потребни за света, но в школата нямате никаква потреба, абсолютно никаква потреба от тях.“ (9)

„Школата – това е почва, при която ученикът може да се изяви и да се развива. В тази почва каквото и да посеете – царевица, ябълки или жито – тя ще определи какво е семето. То ще се изяви. Всяко семенце само ще покаже своите качества.“ (99)

„Ако вие не сте ученици на тая школа, вие сте изменници. И всички ги считам за изменници, които не са ученици на тази школа. Не само изменници на българския народ, но изменници на човечеството, понеже спъват Великата Божествена енергия, която приготвя новия път на човечеството…

Като ученици на Школата, ще бъдете прилежни, защото Христос обича прилежните ученици.“ (91)

„Въпрос на време е да се образува градината. Затуй, по правилата на тази школа, аз искам да добиете всичките знания, които светът има. Да не мислите сега, че трябва да напуснете знанията на този свят. Не! Колкото знания можете да придобиете, толкова по-добре. Ония, които в света са умни, учили, завършили и имат високо образование, ще бъдат по-добри окултни ученици.

Всички ще се учите, няма да бъдете лениви, няма да казвате: *„Като вляза в окултната школа, всичко ще науча изведнъж – светско знание на нас не ни трябва!"*

Светското знание е предисловие на окултната наука. Там, където висшата математика на Земята спира, там започва окултната наука.“ (88)

„Ученикът на Божествената школа не трябва да живее в илюзии, да се надценява или подценява. Той трябва да знае какви дарби и способности има, с какви знания и с каква сила разполага.“ (89)

„Сега в школата вие какво мислите? Някой от вас е нещастен, търси някой начин да се излекува, друг иска да стане учен, трети иска да стане богат – всички мислите само за материални работи. А тия материални работи вие ги одухотворявате и казвате, че мислите за Господа. А хората мислят много малко за Бога, много малко!“ (90)

„Когато бъдеш свързан с Бога, няма да има съблазън за тебе.“ (50)

„Ученикът трябва да вижда доброто навсякъде и у всекиго. Вижда ли той все престъпления, пороци и недостатъци, това е проказа в неговото сърце. Ужасно е да носиш дявола в сърцето си!“ (50)

„Тук, в школата, ще се стегнете да работите, разбирате ли? И някои са влезли в Школата да придобият всичко с малко труд. – Аз ще очистя Школата! Аз не искам ученици, които не се учат. Които не се учат, нямам нужда от тях, отвън има много работи, тук не си губете времето, грехота е! Вие ще паднете в едно изкушение: да си представяте, че се учите; и след туй ще дойде лицемерието, ще се лъжете. Моля, бъдете тъй откровени, оправете се!

Нека останат 10 души, но които ще учат. Ако те останат и не се оправят – и тях не искам тогава. Онези, които мислят, че много знаят, да си излезнат, няма защо да се занимавам с тях. В школата ще останат само онези, за които както е казано в Писанието: *„Ако не станете като малките деца, няма да влезнете в царството Божие."*

Царството Божие е наука, велика наука в света! Църквата всичко може да търпи, но царството Божие невежеството не търпи, престъпление не търпи, одумване не търпи, зло не търпи. То търпи само вечна хармония. Това е Царството Божие на Земята, на истинската Земя. Мнозина от вас сте на крив път и ако вървите по него, ще се изкриви ходилото ви. Онези, които влизат в пътя на Мъдростта и не спазват нейните закони, аз искам да бъда не груб спрямо тях, но откровен.

Три закона има. Първият закон: Истината в Царството Божие не търпи абсолютно никаква измама от какъвто и да е характер. Ни сянка, ни помен, абсолютно! Разбрахте ли? Вие може да кажете: *„Естеството ни е такова."* Не, никакво естество няма тук. Не е в естеството на човека да лъже. Лъжата е нещо присадено отпосле в човека. И ако някой философ или богослов, или учител ви убеди, че естеството на човека е да греши, този самият учител не разбира нищо. Не е в естеството на човека да

греши. Под *„Човек“* разбирам онази жива Божествена душа, която е излязла от Бога – не е в нейното естество да греши... Първото нещо в окултната Школа: тя има за цел да се премахнат всичките недъзи, които съществуват във вас – които от памти века са останали от разните култури, а вие ги носите в себе си.

И някои от вас казват: *„Мен много знание не ми трябва, аз и с малко знание мога.“* **Не, не, вас ви трябва много знание, за да се спасите. Вас ви трябва знание, за да разберете какво нещо е Любовта, какво нещо е Мъдростта, какво нещо е Истината.** Приложения трябват в сегашния реален живот. И не мислете, че вие разбирате Любовта. Ако вие действително разбирате Любовта, щяхте да имате безсмъртие. Ако вие действително разбирахте Божията Мъдрост, щяхте да имате вечна хармония, т. е. знание щяхте да имате, щяхте да бъдете силни, щяхте да разберете Истината в нейната пълнота, щяхте да имате вечната свобода, великия простор на живота. И тогава нямаше да се намирате на тъмно...

Това е Божествено училище, вие сте абсолютно свободни, но сте абсолютно отговорни за вашите постъпки. Аз трябва да ви покажа, и пак ще ви повторя: Единственото престъпление, което в школата не се извинява – то е лъжата! Туй да го знаете: Лъжа не се извинява...

Тук, в школата, като влезнете, ние не различаваме кой как е влязъл. Както и когато да е влязъл, той е ученик, нищо повече... В школата има само ученици; от школата навънка има разни професии. В школата като влезнете, ще бъдете само ученици. Отвън като излезнете – може да имате разни длъжности. Едно правило ще спазвате: Влезнете ли тук, ще снемете всяка друга длъжност. Професор ли си, ще кажеш: Ученик съм вече.“ (92)

„Досега окултните школи в миналите епохи, както и сега, се считали като едно вътрешно проявление. Окултната школа в миналите векове периодически само е проявявала своята деятелност и след туй пак е преставала, т.е. Школата се е оттегляла в своите вътрешни кътове, понеже времената не са били назрели.

Обаче сега Школата се заема да прокара всичките свои възгледи, всичките свои правила в живота. Тя взима живо участие във всичките отрасли на живота. И мнозина от вас ще срещнат едно съпротивление вътре в самите вас – не отвън, а отвътре. Ще се сблъскате с вашите стари възгледи, стари навици, стари привички на мислене, на действане. И ще мине дълго време, докато се освободите разумно от тия стари навици.

Не е тъй лесно. И за да можете правилно да се освободите, трябва да имате едно вътрешно разбиране, едно вътрешно, конкретно разбиране.“ (93)

„Школата на Бялото Братство – тя е безпощадна. Един ученик, веднъж изпъден от училището за непослушание, неговата съдба е решена: той ще деградира постепенно. Постепенно изгубва ония условия, при които той може да се учи, и следователно при всяко едно прераждане условията почват да стават по-тежки и по-тежки, докато той дойде в положението на един посредствен индивид.“ (94)

„Ако вие мислите за нещата тъй, както аз мисля, няма да има никакъв спор, обаче вие идвате при мене, учите моята философия, но сте като евреите — учите и двата метода: и на Черната, и на Бялата школа. Където ви уйдисва, казвате *„тъй казва Учителят“*, а някой път прилагате нещата миш-маш. Не може така!“ (101)

„Божественото учение има нещо съществено. Ученикът на това учение коренно се отличава от другите хора. Той носи новото в себе си. Дето влезе, внася светлина и ухание. И без да говори за Бога, всеки ще познае, че Бог живее в него. За обикновените хора носи велика, възвишена идея. На всички помага и на всички желае добро...

Очи са нужни на хората, разбиране, за да различават праведния от неправедния. Овцата си е овца, вълкът си е вълк – ти ги познаваш. Така и всички хора трябва да се познават, да познаваме и доброто, и злото в себе си.

Това се иска от всеки християнин, от всеки ученик на Божественото учение." (96)

„За един окултен ученик думите *„не може“*, *„не е възможно“* не съществуват. Ще преодолявате всички мъчнотии и спънки... Сега някои от вас имат грешка и казват*: „Аз моята погрешка няма да я изложа вън пред другите, не искам да я знаят.“* Не, сегашното ново лекуване е такова, че трябва да се извади на слънце. Ти ще извадиш тази погрешка пред Божественото съзнание, пред своето съзнание, ще я изложиш на светлината, ще я погледнеш трезво и тя ще оздравее. Може да мине ден, два, три, месец, година, но най-после ще оздравее. Ако държите тази погрешка затворена като рана, тя няма да зарасне и ще се яви проказа.“ (72)

„Казват: *„Тези работи са за бъдещето.“* Тази мисъл е от черната ложа. Вие ще прилагате нещата сега.“ (98)

„Вие имате едно погрешно схващане за Школата. Веднъж решил в себе си да следваш Божествената школа, трябва да имаш определени неизменни отношения спрямо нейните закони и правила.“ (100)

„Ако аз бих желал да ви придам повече интелигентност, ще избера срядата като ден на събрания в Школата. Ако искам повече да ви предам благородни качества, ще избера четвъртъка. Ако искам да се усили Любовта в Школата, ще избера петъка. Ако искам да се развие трезвата мисъл в учениците, ще избера съботата. Ако искам да се развие тяхното въображение, ще избера понеделника. Ако искам да се развие в тях войнствения характер – вторника. Ако искам да се индивидуализират – неделята. Всеки един метод има свое приложение. Питат някои защо събранията стават неделя вечер? Има си причина, то не е току-тъй." (97)

„Слушайте, от всички ви се изисква една права мисъл. Разбирате ли какво значи права мисъл? В Школата всички ученици трябва да бъдете абсолютно изправни в своята мисъл! Безпощадни ще бъдете в това отношение към себе си. Всяка погрешка, която имате, ще я извадите пред себе си и ще кажете: *„Ще я изправя!"*

Някой ще ти каже, че си такъв-онакъв. Нищо да не те безпокои, ще си кажеш: *„Ще се изправя!"* – нищо повече! Това се казва герой!" (102)

„Всички вие имате по един обект в живота си: или къщата, или жената, или службата, или децата, или това, или онова. За да се прояви Любовта, вие не трябва да имате никакъв обект." (103)

„На ученика е необходимо малко съзерцание, за да може да се справи със себе си." (50)

„На ученика е потребно малко уединение, за да уякне вътрешно." (50)

„Добре е за в бъдеще всички сестри да си направят бели ленени блузи. Когато някоя сестра идва в Школата, облечена с черни дрехи, няма да я приемаме.“ (104)

„Ученикът има винаги възможност да прави добро. Доброто е цел в неговия живот.“ (50)

„Ученикът се моли сам. Той трябва да е съсредоточен в молитвата си и да преживява думите ѝ.“ (50)

„Няма по-хубаво нещо за ученика от чистотата! Ученикът, като люби, трябва да придобива чистота. Любовта е сила, която се развива само при чистотата.“ (50)

„Когато вършите някоя сериозна работа, можете ли да се смеете? Не може. Докато вършиш работата, умът ти ще бъде концентриран върху работата.

„Трябва ли да бъдем весели?“ – Щом завършите работата си, можете да се веселите, всичко може да правите. Дойде ли до работата – ще бъдете сериозни…

Щом учениците завършат упражненията, ще разговарят, ще пеят. Дойде ли до упражненията, всички престават да приказват, ще има абсолютно мълчание. Мълчанието показва работа - голяма деятелност.

И когато ние казваме: *„Да мълчим“* – подразбираме работа. Свършим ли работата, удари ли звънецът, ще дойде веселие и пеене. Удари ли наново звънецът, пак сериозни, пак работа. Всеки ум да е концентриран, за да свърши работата, която му е дадена.“ (105)

„Хвърлете черните очила от очите си! Човек трябва да гледа направо през очите си – ясно, без прегради. Душата да е отворена и свободна, на всичко да се радва.” (106)

„Не е позволено на ученика да пие бира, боза, лимонада, вино, спиртни питиета.“ (59)

„Силният ученик никога не пада духом. Той не отлага въпросите за далечното бъдеще, но работи, проучва всеки въпрос, защото знае, че бъдещето е сега, днес.“ (59)

„Като ученици вие трябва да работите съзнателно върху себе си, да прилагате правилата и методите, които ви се дават в Школата. Вашето бъдеще зависи от работата ви. Каквото посеете, това ще пожънете.“ (107)

„И в духовния свят има училища. И там има ученици, които решават сериозни задачи. Те са изправни в своите задължения, а към учителите си са внимателни и послушни. Мисълта им е съсредоточена, заета изключително с предмета или задачата, дадена от техния учител. Такъв трябва да бъде всеки ученик, който постъпва в гимназия или в университет. Такъв трябва да бъде ученикът, който постъпва в окултна школа. Такъв трябва да бъде ученикът на живота.“ (52)

„Школата, която следвате, изисква от вас вие сами да се подтиквате, а същевременно да давате подтик и на другите хора. Това значи да бъдете верни на Бога, верни и на себе си. Щом сте верни на Бога, и Той ще ви бъде верен.“ (109)

„Като ученици на Великата Школа, вие трябва да се освободите от старите си навици. Който иска да се освободи от старите си навици, той трябва да живее в чистота и святост. Докато е в обикновения живот, той не може да се освободи от старото.“ (111)

„Няма по-хубаво нещо от това – да бъде човек свързан с Божественото Съзнание и да влезе като ученик в Божествената Школа. Свързан ли си с Бога, и беден да си, ще се чувстваш богат в съзнанието си: и в който град влезеш, на която врата да похлопаш, навсякъде ще ти отворят, ще те приемат в своите обятия. Дето и да идеш по света, навсякъде ще намериш свои братя...

В сегашната култура, учениците на християнството или на Божествената Школа ще преминат през голямо пресяване, за да се опита до къде е стигнала тяхната вяра, тяхната интелигентност и техните способности.

То ще бъде генерално пресяване, генерален изпит. Това наричаме край на една епоха, която завършва и начало на друга, нова, в която сега влизаме.“ (108)

„Помнете: каквото изпитание и да ви дойде, не бързайте да се произнасяте върху него, не роптайте против Бога. Който се е опитал да каже празна дума по адрес на Бога, той всякога се е намирал вън. – *„Къде вън?“* - Вън от Школата, вън от Живота. Ще кажете, че това е страшна работа. Не е страшна, но разумна. Човек трябва да знае какво и как да говори.“ (110)

„В Школата не се позволява никакво плюене: нито надясно, нито наляво; нито напред, нито назад. Щом плюете, вие огорчавате някое същество. Вие сте обиколени от същества, които ви придружават. Бъдете внимателни да не ги наплюете. Дето и да сте – на планината, или в града – трябва да пазите чистота. Не е позволено на ученика да плюе по земята.“ (112)

„Ученикът е всякога млад и готов да помага на по-слабите.“ (117)

„Всеки човек е роден, за да свърши известна мисия; всеки човек има свое предназначение. Ако се заеме за работа, която природата не му е определила, той може да причини пакости не само на себе си и на окръжаващите, но и на цялото човечество. **Това са хората, които наричаме *„вредни за човечеството“*.**“ (113)

„Новото учение има своите правила и принципи, които трябва да се прилагат. Който не ги прилага в живота си, той не е никакъв ученик на Новото Учение.“ (114)

„Животът е велика школа. За да разбере предметите, които се преподават в тази школа, човек трябва да има любов към самия живот. Обича ли живота, той ще изучава добре предметите, които му се преподават, и ще ги използва за основа на своето бъдеще. От човека зависи какво бъдеще ще си създаде – добро или лошо. Ако не работи и се отклонява от правия път на живота, човек започва да се деформира. Деформирането на човешкия организъм започва от мисълта. За да изправи организма си, той трябва да изправи мисълта си, да изправи отношенията си към Първата Причина.“ (115)

„Природата има крайно отвращение към страхливите; Природата има крайно отвращение към престъпниците; Природата има крайно отвращение към глупавите хора, към онези, които одумват, които изразходват силите си напразно. С една дума – Природата има крайно отвращение към всички престъпления, които сегашните хора вършат; тя е толкова разгневена спрямо тях, че постоянно мисли какво наказание да им наложи. Тя вече го е намислила и като го наложи, те ще видят и патят.

Казвате: Какво мисли Природата? Тя мисли как да

накаже всички хора, които са престъпили законите ѝ. Защо и за какво – тя никому отчет не дава.“ (116)

„Рекох, вие сте прави, но известни същества има, които искат да ви заблуждават. Вие си имате съвсем други учители. Някой ще каже: *„Учителят е казал това.“*

Не, вашите учители са казали това! Не притуряйте на мене това, което не съм казал!“ (118)

„За да бъдеш религиозен, ти трябва да бъдеш милостив, да имаш вяра, надежда, любов към Бога, съвестен трябва да бъдеш, справедлив, да имаш самообладание. Сега хората нямат никак милосърдие. **Светът да изгори, те не дават пет пари, а при това ходят на църква и минават за религиозни. Това не е религиозен човек!**“ (119)

„Тук, на Изгрева[4], са се навъдили хора, които си служат с такива лъжи, каквито и в света няма. Тук има хора на невъздържанието, каквито и в света няма. Кажете ми – какво е това нещо? Но казвам: знайте, че всеки ще носи лошите последствия на своя живот. Не искам да ви задължавам, но всички трябва да знаете това нещо. Затова именно не пипайте онези бомби, които светът е направил, защото ще платите с живота си...

Ако вървите по този начин, аз ще ви оставя. Аз искам да бъда свободен. Не, че не съм свободен. Аз съм свободен, но искам да ви кажа, че вие сте допуснали на Изгрева същества, които са от низша степен на развитие, а аз не искам да се занимавам с тях. Те ще ви сучат само, без да постигнете нещо. Те ще ядат и пият и нищо няма да

---

[4] Братско селище край София (днес – кв. „Изгрев“), основано от Учителя през 1927г.

ви помогнат. Те ще развалят всичко. Има един брат, който е тук повече от 20 години и още не може да се откаже от тютюна. Така и много от вас боледуват, защото постъпките им не са естествени. Аз мога да направя един списък, да покажа, какви са вашите постъпки, сами да видите, колко са неестествени. От такива постъпки не можете да имате никакви постижения. Сега въпросът е, какви ще бъдат техните постижения? Много лоши ще бъдат.

Сега аз не искам да кажа какво ще бъде, не искам да предсказвам, но казвам, че пред вас седи една голяма опасност за главите ви. Вие можете да изчезнете – не знаете това. Вие тук на Изгрева всички можете да бъдете пометени – и това не знаете. Цялата съдба на България виси на косъм. Не само вие, но цялата европейска култура седи на една гнила греда и може да се помете, нищо да не остане от вас.

Знаете ли това? Де ще отидете тогава? Вие мислите, че като сте си направили една малка къщица, заградили сте я с тел, че сте се наредили. Наредили сте се. Вие сте се уредили толкова, колкото и едно животно.“ (120)

„Дойде някой при мене, не му трябва много. Не му трябват лачени обуща, хубави дрехи. Казвам му: *„Ти няма да се жениш, ти си един прост работник.“* – прости дрехи му трябват. Той е ученик, не му трябват дрехи за някой бал. Ученическите дрехи са много прости.“ (121)

„Като ученици на велика школа, работете върху себе си да развивате дарбите, които Бог е вложил във вас. Не отлагайте нещата... Не бързайте да постигнете всички блага изведнъж. Има блага, които не са за вас.“ (128)

„Когато постъпва в Божествената Школа, ученикът трябва да бъде здрав. Болният не може да влезе в Школата, защото вниманието му ще бъде насочено изключително към болестта. Болестите, погрешките спъват ученика. Те му препятстват да върви напред.“ (122)

„Та казвам: Всеки един ученик в една школа, в едно верую, той най-първо трябва да се освободи по възможност от всички ненужни страдания. Имаш разстроен стомах – трябва да поправиш стомаха. Имаш разстроени дробове – трябва да поправиш дробовете.“ (123)

„Животинското естество трябва да се подчини на човешкото, а човешкото – на Божественото.

Станете ли господари на животинското си естество, вие можете да влезете в новия живот, да бъдете ученици на Великата Школа на живота.“ (124)

„Казвам: Духовните хора ходят разгащени, чорапите паднали, лекета по дрехите, за Бога мислят. Не, не може по старому.

Новите хора в света трябва да са спретнати, косите вчесани. Може да имате сто дупки по дрехите, но всички да са чисти, да няма никакво леке отгоре. То е закон за вас!“ (125)

„Ако дойде някой човек и каже: *„Извинявайте, много бързах, не написах писмото!“* – не че е бързал. Негов навик е. Запетаи не турил, зацапано, зачеркнато. Онзи, който пише внимателно, няма какво да пише много...

Малко обещавай, но което обещаеш, направи го. Само едно нещо обещайте – да туряте запетаите на място, нищо повече.“ (126)

„Казвам: в света трябва да се турят други максими. Не трябва човек да заблуждава душата си. Не трябва човек да заблуждава и сърцето си. Ти искаш да обърнеш някой човек (към Бога). Ти уверен ли си, този човек като го въведеш в храма, в Царството Божие, че той ще работи за Славата, за Името Божие с духа си, с душата си, ще работи ли за Царството Божие и Неговата Правда и с ума си и със сърцето си, ще работи ли за изпълнението на Волята Божия? Ако там го въведеш и мислиш само за себе си, ти правиш едно престъпление.

Никога не въвеждай един човек, който работи само за себе си. Да седи отвън! В Царството Божие всички трябва да работят за Славата Божия, за Царството Божие и Неговата Правда и за изпълнението Волята Божия. Туй трябва да бъдат максимите.

Казвате: *„Той ще се обърне”*. Не искам такова обръщане. И тогава казвам: Вие от кои сте? Ние ще кажем: *„Ние сме от онези, които работят с духа си за Славата Божия, с душата си – за Царството Божие и Неговата Правда, и с духа си и сърцето си работим за изпълнението Волята Божия.“* – Ние сме от тия.

Ще кажете: *„Не може ли да ни заведете там?”* Тръгнете подир мене и аз каквото правя, правете го. Няма да го водите в храма! Една-две години нека върви подир вас и вие каквото правите – и той да прави.

Сега всички, гледам тук, правите една погрешка. Аз съм имал търпение, че ми е дошло до гуша. Дошъл някой два-три пъти на някоя вечеря, ще му дадете първия стол на трапезата. Казвате, че бил брат. Никакъв брат не е! Аз не одобрявам тия работи.

Един човек без Любов, без знание, без Истина, той няма какво да седи на трапезата. Тия работи ги оставете, туй е света!" (127)

Отношения между учениците

„Българите имат девиз: *„Съединението прави силата.“* Две думи липсват на този девиз. Той трябва да гласи така: *„Съединението в Любовта прави силата.“* Любовта обединява. Обединение без Любов е механично. Хората искат единство, но единство без Любов е невъзможно. Законът гласи: Любовта образува една обща връзка между всички същества. Има едно основно звено, което може да свърже цялото човечество – това е Любовта. Няколко търговци могат да се обединят за обща работа. Ако са ги събрали в едно търговските интереси, тая групировка е временна и ще се разпадне. Това не е никакво свързване. Ако сте свързани един с друг чрез Божията Любов, никаква сила не е в състояние да разруши тази връзка. Ако нямате тази връзка, всичко ще се превърне на прах и пепел. Докато Любовта не дойде между хората, те ще говорят на чужди, непознати езици.“ (1)

„От препирания, каквито и да са те, отбягвайте… Но, разбира се, гдето е необходимо, особено за Истината, ще влезете в дискусия.” (129)

„В тази школа ще трябва първо да се научите да творите, да бъдете носители на добри мисли, добри чувства, да се образува една хармония помежду ви. Тогава много от знанията ще дойдат естествено и светлината ще проблесне.“ (131)

„Внимавайте действията ви да бъдат хармонични. У вас може да се зароди понякога желание да поправите някого. В Окултната Школа не се позволява никой никого да поправя. Това е обида.“ (133)

„Аз не искам да тръгнат хората подир мене, това е най-голямото нещастие. Ще приличам на онзи момък, в когото се влюбили 400 моми и всички тръгнали подир него, търсили го да го срещнат. Аз не искам такива последователи, а учението да се възприеме идейно и така да се прилага. Нямам нужда да чуя от вас, че се възхищавате, че говоря много добре и т.н.

Не, вие още не сте приложили моето учение, не съм видял още решени задачите ви. Никой от вас още не е разрешил задачата на любовта, даже и на близките си не сте я решили. Ако Христос беше дошъл да ви пише бележка върху Любовта, на всички би ви писал двойка. Аз ще Го повикам един ден да ви изпита.“ (130)

„В Окултната школа се забранява всяко одумване, всяко изтъкване на погрешките у другите хора – изобщо лошите мисли се забраняват.” (132)

„Като говоря, виждам, че някои си държат бележки. Едни пишат с желание да се учат, а други – за да намерят нещо криво, да ме хванат.

Те съзнателно изопачават фактите. Според мене ако онзи, който казва, че не говоря верни неща, е безгрешен, приемам да ме бие с камъни. Онзи, който е грешен, да си затвори устата и да мълчи. Ако не млъкнат устата на грешните, Господ ще ги затвори.“ (134)

„На ученика не се позволява да се занимава с отрицателните качества на другите. Никога да не се спира на погрешките на другите, ако иска да се облагороди.“ (86)

„Ученик е само този, който никога, нито в клас, нито вън от класа, нагрубява някого.“ (47)

„Правило в окултната школа е, че никой няма право да напомни на един ученик за неговите минали погрешки. Това е едно престъпление! Забележете го!

Туй, което веднъж природата го е заличила, обърнала е този лист, никога не обръщайте този същия лист да му казвате: *„Ти знаеш ли едно време какво направи?“* Днес, като ученици, туй изисква Бялото Братство от вас! Бог казва: *„Ще залича греховете, ще ги забравя“* – ти няма да ги напомняш...

Във външния свят всичко се позволява, но в тази Школа, в тоя живот не се позволява всичко. Та преди да пристъпим, трябва да знаете, че ако правите тия погрешки, не ще може да направите големи успехи.

Ще можете, но в тази Школа на Бялото Братство не се позволява да давате обещания и да не ги изпълнявате. Обещания? Не! Кажеш ли – свършѝ!“ (87)

„Който иска да бъде ученик на Божествената школа, трябва от една страна да хармонизира силите на своя организъм, а от друга – да се хармонизира с окръжаващите.

Да възстановите хармония помежду си, това значи да имате взаимно почитание едни към други, да знаете, че сте разумни души, в които Бог е вложил ум и сърце, с които да работите.

Някой от вас може да се е окалял, това нищо не значи. Който разбира законите, не обръща внимание на калта. Ученикът няма право да съди. Като види, че някой се е окалял, ще го очисти, без да каже дума, с която да го осъди.” (135)

„Учениците взаимно да си помагат, един друг да не се използват.“ (47)

„Три пъти ако стане нагрубяване взаимно между учениците, и двете страни се отстраняват от класа. Между учениците сърдити хора абсолютно не допускат.“ (47)

„Ученикът не се обижда, а винаги търси доброто в думите, които са му казани. Той във всичко търси Любовта.“ (47)

„Ученикът не проявява никакво любопитство. Той нито пита, нито позволява другите много да го разпитват. Той е свободен да мълчи. Задоволява се само с това, което му се казва.“ (47)

„Кармическият закон може да се урегулира само чрез закона на самопожертването, т.е. да станеш слуга на другите, да отдадеш правото на всекиго. Правото, което искаш за себе си – туй право да дадеш и на другите. Благото, което искаш за себе си – туй благо да го имат и другите. Правото, което искаш в своя ум, в своето сърце и в своята воля – туй същото право, независимо дали си ученик, слуга или господар – тия права всички трябва да ги имате еднакво, защото по този начин в окултната школа сега има друга една опасност от тъй наречения вампиризъм, разбирате ли вие? Вампиризъм – черпене на жизнените сокове на окръжаващия чрез тия окултни закони – нещо, което е абсолютно забранено. В тази школа, в която сте, абсолютно – разбирате ли – ни помен, ни сянка от паразитиране!“ (136)

„Първото нещо: Трябва да се създаде хармония между вас. Всички трябва да направите едно усилие, да се създаде една хармонична атмосфера вътре в Школата.“ (143)

„И аз съжалявам, че учениците в България по окултизма са много педанти, нямат почитание и уважение помежду си. Имат любов само като се намерят. И вършите такива безобразия, каквито даже учениците от света не вършат. Онези имат смелостта да ги вършат доблестно, направо, а учениците на окултизма ги вършат скрито. И не ме слушате, но вие се намирате пред зоркото око на Бога, който не изпуска нищо. Ще кажете: *„Тази вечер пак ли ще ни калайдисват.“* Никакво калайдисване, но ви казвам една велика истина, от която вие сте се отстранили и мислите, че сте в правия път...

Сега ето пороците: 1) Между вас има завист, която препятства. 2) Между вас има бели лъжи. 3) Между вас има леност. 4) После, никога не гледате с добро око на другите: ако някой се заеме да работи, вие се натрупвате да разваляте и казвате: *„без нас не можеш да работиш“* ... Когато някой от вас се реши да работи, съдействайте му всички морално. Съдействайте му, изпратете му по една добра мисъл...

Аз седя по някой път и казвам тъй на себе си: направих една голяма грешка, че поверих на тия хора едно свещено правило, което опорочиха – опорочиха и Името на Бога. И с това аз си навлякох една голяма карма.

И от този опит, който направих, казах си, че ако имах тази опитност, никога не бих ви дал туй правило. Искрено ви казвам: никога не бих ви го поверил. Казват си: *„Няма Любов като Божията Любов“* и погледнеш ги двамата, че се хванали за гушата. *„Само Божията Любов е Любов“*, но двамата не могат да се примирят.

„Само Божията Любов е Любов“, ама никой не отстъпва от своето, всеки държи своето. Е, каква Любов е тази? Я ми кажете вие? И ще ми кажете: *„Аз съм човек, имам достойнство, имам лични чувства.“* Ама по-

голямо достойнство от Любовта има ли? Да изпълним Волята Божия! И няма по-голямо достойнство да служим на Бога по Любов. То е най-великото достойнство на човека – да служи на Любовта и на Мъдростта...

И някой път като произнесете думата „Любов“, в мен като че някой тегли нож отгоре ми. Карате се, казвам: няма любов като тази любов, която цапа, дращи, режи. Но аз спечелих; научих, че няма Любов като Божията Любов и че само Божията Любов е Любов. Опитах туй! Поне аз научих правилото, ако вие не сте го научили. Аз го научих и няма да го забравя втори път нито на Земята, нито на Небето! И всеки, който опорочи Божията Любов, непременно ще приеме своята отплата. И ако той не разбере тази Любов, всичко в живота е свършено.

И туй – имаме една трудна задача да разрешаваме, не е лесно човек да се справи със себе си, със своите мисли, със своите чувства. Една трудна задача имаме по закона на наследствеността, по закона на прераждането на нашето странстване в света. Трудна задача е, но задача, която може да решим. И аз вярвам, че вие сте от тия благородните ученици – безпристрастни, с умове жадни за знание, със сърца благородни, с благородни дела, с желязна воля, готови за борба...

Абсолютна чистота, абсолютна светлина, абсолютна истина трябва да царува между нас! Като казвам *„чистота“* – туй трябва да бъде идеалът ни. Като казвам светлина – туй трябва да бъде идеалът ни. Като казвам истина – туй трябва да бъде идеалът ни. Идеал, към който трябва да се стремим! Дали ще го постигнем – то е друг въпрос. Идеал – за всички ни еднакъв.

Ние ще имаме тогава само едно мнение. И аз, и вие ще мислим върху този въпрос. И вярвам, че задачата, която ще имаме, ще я разрешим.“ (137)

„Като пеете, като говорите, гласът ви ще бъде мек, благороден, няма да е рязък. Всички ученици в една Школа трябва да имат мек, приятен глас.“ (149)

„Погрешките си няма да виждате! В горните класове абсолютно се забранява да мислиш за погрешките на хората! Хората за тебе не съществуват и погрешките не съществуват. Ти ще работиш върху себе си.“ (138)

„В Школата вие трябва да се научите – каквото говорите, всичко да е под вашия контрол. Никога няма да изказвате една мисъл тъй, че да се подхлъзне езикът ви. Ще се спреш, ще повикаш ума си да следи какво ще говориш и съзнанието ви всякога трябва да бъде будно. Там, дето Писанието казва: *„Никакви гнили думи да не излизат от устата ви, никакви гнили мисли – от ума ви, никакви гнили чувства – от сърцето ви.“* Сега, ако ние не знаем да контролираме ума си, ако не знаем да контролираме сърцето си – къде е нашата воля?“ (139)

„Ще дойде четвъртото изкушение и ще си кажеш: *„Ето хора, които не ме разбират, които не ми помагат.“* – В Пътя сам ще си помагаш, няма да търсиш помощ от никого. Ако ти не си здрав, ако твоят гръб не е здрав, няма да тръгваш на път. Здрав трябва да бъдеш. Ако си ученик, ще вземеш най-трудните задачи. Може да минат една, две, десет години докато ги решиш. Единственото нещо, което се позволява, е да повикаш от дълбочината своя Учител и Бог да ти помогне.“ (140)

„Всеки ученик трябва да бъде на един метър разстояние от другите, да няма друг близо до него. Той да бъде свободен, да няма кому да се сърди.“ (172)

„В тази Школа се изисква благородство в обноските, деликатност на мислите, никаква критика! Мене ми е чудно, чудя се на учениците – аз седя и двама ученици се карат пред мен, и то хамалски се карат, като че тия двамата са от големите учители, и аз ги слушам с всичкото смирение. Единият чете морал на другия. И знаете ли какъв морал – първокласен морал! Не, като ученици никому няма да четете морал. Вън може да си четете морал, но вътре ще имате братски отношения, приятелски отношения. *„Аз тъй мисля“, „Аз инак мисля“* – ще си търпите възгледите, колкото и противоречиви да са, даже и най-противоположни да са, ще кажете: *„Братко, аз изказах противоположен възглед, но ще ме извиниш.“* Деликатни трябва да бъдете помежду си.

Не го считайте това за една обида. И сега отношенията между ученици и ученички трябва да се урегулират. У жените има клюкарство – те са първокласни ученички на клюкарството. И всички ония от вас, които клюкарстват, са вън от Школата... Аз настоявам пак: между вас трябва да се образуват братски, приятелски отношения. Аз съм казвал и друг път, казвам и сега: от моя страна знайте, че аз всякога съм на страната на слабите, всякога съм на страната на онези, които са онеправдани. Туй в мен е правило! Туй да го знаете!

Аз мога да мълча, но онзи от вас, който е крив, не мога да взема неговата страна. Може да ми е брат, може да ми е най-добрият приятел, кривото за мен е криво. И когато аз направя една погрешка, погрешката си е погрешка, няма какво да се оправдавам. Аз не ходя да се оправдавам как е направена тя.“ (93)

„Всеки, който се е опитал да изправи някой лош човек, сам е станал лош.“ (145)

„От днес трябва да сложите точка на старото. Досега можеше, но сега вече, като ученици на окултната Школа, не се позволява абсолютно никакво одумване… Като ученици на Школата, трябва да се старaете! Не искам да станете изведнъж съвършени, но ще си поставите за цел да станете такива. Всяко препятствие на Пътя е едно велико условие, за да се прояви характера ви и да се усили волята ви. Във всичките мъчнотии аз искам да видя колко воля имате. Диамантена воля се иска от вас.“ (141)

„Сега вие, учениците, които ме слушате, имате този обикновен морал да се критикувате. Ако аз дойда да засегна морала… Този морал е за света, трябва да го напуснете. С този морал никога няма да се оправите. Школата няма да се оправи.

Преди всичко трябва да имате дълбоко в съзнанието си желание, като седнете вечерно време в своята си стая, мислено да обгърнете всички ония ваши приятели, ученици. Изпратете им една Божествена мисъл на Великия Учител, изпратете им едно добро пожелание на Великия Господ на Любовта, изпратете им едно благо на Великия Дух на Истината. Дълбоко от душата си пожелайте на всички поименно и те да имат туй благо, което вие имате. Пожелайте във вас да ги повдигнете. Постарайте се някой път да видите, че те светят във вас. Не се спирайте върху техните погрешки, не оставяйте да проникват те във вашето съзнание, а да са пред вас като свещи.“ (94)

„Ще знаете, че идеите, с които хората се занимават, са свещени. Не питайте с какво се занимава този или онзи, какви мисли ги вълнуват. Това е тяхна работа. От вас се иска да минете покрай тях, без да ги смущавате с мисълта си.“ (158)

„На окултния ученик не е позволено да изнася погрешките на другите, понеже той изнася своите погрешки. Проказа е това! Това, което ти ще изнесеш за другите, то един ден ще дойде в дома ти. Пък и турците казват: *„Не се смей на комшията си, да не ти дойде на главата.“* Ние не съжаляваме, че сте влезли в Школата с погрешки. Че имате погрешки – ни най-малко аз не съжалявам за това, но аз съжалявам, че вие не можете да използвате вашите погрешки.

И когато някой направи каквато и да е погрешка – голяма или малка – аз казвам: Ето един отличен случай за този ученик да се повдигне.“ (142)

„Ученици, които не могат да се почитат едни-други, не могат да почитат и Учителя си... Сега искам да остане в главата ви следната мисъл: всеки един от вас сам за себе си да разреши въпроса как да се отнася с другите, а не как да се отнасят другите с него. Този е главният въпрос. Вие започвате обратно. Не! Всеки един от вас от свое гледище да разреши как се отнася с другите и дали Господ е доволен от неговото отношение.“ (144)

„На ученика не се позволява да бъде намусен. Да се муси може, но само 1–2 минути, и то ако е сам. Но ако е между хората, не трябва да показва недоволството си, защото те не са виновни за това.“ (146)

„Като ученици, трябва да бъдете доблестни в отношенията си. Туй, което не можете да кажете някому в очите, не го казвайте и зад гърба му.

Някой от вас направил погрешка. Защо не отидете при него и го посъветвате братски, без да ви чуе друг, а говорите зад гърба му.“ (151)

„Вие трябва да знаете, че когато влезете в една Божествена школа, въпрос за обиждането никога не трябва да става, защото законът е такъв: ако някой би се опитал да ви обиди и с това пристъпи някой закон, той ще се намери извън Школата. В Школата всеки има право да бъде една свещ… Каква е целта на Школата? – Да сближи учениците по закона на Любовта.“ (147)

„Аз забелязвам, че в учениците на Окултната школа има едно индивидуализиране. По някой път вие сте разпръснати, разсеяни в съзнанието си и трябва да дойде отвън някоя голяма беда, за да ви сплоти: тогава вие се нахвърляте, започвате да се браните, но неразумно.

Вие още не мислите как преживяват другите, за да им помогнете, а всеки мисли за себе си. Това е слабата ви страна. Вие вървите по един крив път.“ (148)

„По-опитните от вас, със своите мисли и желания, ще насърчават по-слабите – в това седи силата на човека. Само така ще се създаде между вас отлична атмосфера и отношения на взаимно уважение…

Ние трябва да възприемаме хубавите неща, откъдето и да идат те. Моето желание е сега вие да се отличавате с взаимно почитание помежду си. Ако вие успеете в това, половината от целта на вашата работа е постигната. След това трябва да работите за постигането на други неща, но важно е на първо време взаимното почитание.“ (150)

„В една школа вие всички ставате, вие си давате мнението: еди-кой си пял хубаво, еди-кой си не пее хубаво. Всички пеят хубаво. Когато някой човек го обичаш, виждаш колко хубаво пее. Като не го обичаш: *„Има нещо, което не му достига.*“ (174)

„Ако на един ученик направиш един силен упрек, ще се минат 1, 2 или 3 години, докато разбере твоите думи. Най-първо, за една цяла година той ще ти се разгневи, после ще ти прости и най-после ще те разбере. Ще каже: *„Този човек има право."* Не мислете, че е лесно за онзи, който се наема със задачата да коригира хората. Той си създава големи мъчнотии вътре в себе си.

Знаете ли какво са теглили еврейските пророци? Няма между тях такъв, който да е умрял от естествена смърт. Най-първо, той ще изобличи еврейските свещеници и те ще му кажат: *„Ти на нас не можеш да говориш, не можеш да ни учиш ти, ще си вървиш!"*

Сега, разбира се, хората имат по-голямо съзнание. Когато искаш да направиш една забележка комуто и да е, трябва да я направиш от съзнание и от Любов – като към себе си – за да даде добри резултати...

Един окултен ученик трябва да се занимава със себе си. Най-опасното за един окултен ученик е да се занимава с погрешките на другите хора. Ти, като окултен ученик в една Школа, ако се занимаваш с погрешките на другите, сам ще си напакостиш. Щом искаш да се занимаваш с чуждите погрешки, ще излезеш вън от Школата, но вътре в Школата това не се позволява." (72)

„Онези, които имат право да правят забележки, това са пророците, изпратени от Бога. Само те имат право да изобличават, да правят общи бележки. Знаете ли колко пророци са бити за това? Трябва да знаете, че за всеки човек, който не знае да изобличава, Господ казва: *„Я му дайте един хубав урок!"*

Трябва да знаеш как да изобличаваш. Ако направиш една малка погрешка в изобличаването, ще ти дадат един добър урок, за да знаеш как да изобличаваш." (152)

„Много хора се съмняват едни в други, обиждат се, че еди-кой си не ги поздравил. Представете си, че някой от вас е дълбоко замислен, наскърбен, отишъл далеч някъде в мисълта си, напуснал тялото си, решава някаква задача. Аз мина покрай него и не го поздравя. Питам: Трябва ли той да се обижда от това?

Аз не го поздравих, защото този човек не беше в къщата си. Има ли смисъл тогава, като мина покрай вашата празна къща, да ви поздравявам? Който не разбира своето състояние, ще каже: *„Учителят мина покрай мен, не ме поздрави. Той трябва да е недоволен нещо от мен.“* – Ето как човек изпада в съмнения.“ (154)

„Много от учениците в Школата са се индивидуализирали, всеки мисли само за себе си, за никого не се интересува, очаква само да дойде Царството Божие на Земята. Така живеят и животните.

Гледате говедата на полето, всяко от тях мисли за себе си. Обаче, нападне ли вълкът някое от тях, всички тичат на помощ. Ако вълкът попадне в аурата на говедата, те ще го избодат; не попадне ли в тази черта, той ще избяга. По същия начин и вие трябва да си помагате. Дойде ли вълкът и хване един от вас, останалите трябва да му се притекат на помощ. Помагате ли си взаимно, и Бог ще ви помага. Не си ли помагате, стоите ли настрана един от друг, вълкът ще дойде и ще вземе един от вас.“ (74)

„Като ученици на Великата Школа, вие трябва да се изслушвате. Кой каквото ви говори, изслушайте го добре, с търпение.“ (175)

„Ученикът не трябва да се занимава с погрешките на хората.“ (153)

„Насърчавайте всяка добра мисъл или всяко добро желание, които се явяват у вас или у вашите близки. Пожелае ли някой да се прояви в своите добри мисли и чувства, насърчавайте го. Ако някой философства, вие можете да се произнесете дали неговото философстване е право или не, но рече ли той да се прояви – оставете го свободен.

Ако спъвате добрите желания, вие ще мязате на онези хора, които един английски художник изобразил в една от своите картини. Картината представлява висок планински връх, към който се стремят много хора. В стремежа си нагоре всеки прави опити да се качи на самия връх. Обаче едва успее някой да се качи малко по-високо от другите и всички започват да го теглят да се върне назад.

После виждате друг някой успял да се изкачи на една доста голяма височина, когато всички около него започват да го теглят назад да се върне при тях. При това положение никой не може да стигне до върха на планината. Всички хора се блъскат, сбиват, кой пръв да излезе на върха; обаче в края на краищата те се намират все в подножието на планината.

Същите чувства се срещат и между учениците в школата. Всеки тегли другия да не излезе напред, като му казва, че от него човек няма да стане. Казвам: Яви ли се желание у някого да върви напред – оставете го, нека излезе напред! След него ще излезе втори, после трети и т. н. Ще дойде ден, когато всички ще стигнат върха.

Ако един се подигне нагоре и стигне върха – и останалите ще вървят след него. Ако един от тях се върне назад – и останалите ще се върнат. Такъв е законът. Смъртта на едного е смърт за всички; животът на едного е живот за всички.“ (156)

„Учениците на окултната школа през всички времена и епохи са имали един и същ характер – те са хора на абсолютната вяра, без никакви съмнения.

Те се познават всички помежду си и се обичат. Не се ли обичат, те не са ученици – нищо повече.

Същото може да се каже и за вас.“ (155)

„Окултният ученик трябва да има гръбнак, по-силен от този на слона, за да издържа, да понася трудностите и мъчнотиите в живота. Издръжливостта е качество, което постоянно се развива. Ако искате да бъдете ученици, да влезете в Школата на Бялото Братство, трябва да ликвидирате със стария живот. Старият живот има ред прояви, от които човек трябва да се освободи. Например някой казва: *„Аз не мога да търпя еди-кого си."*

Едно трябва да знаете: докато не уредите правилно сметките си с това лице, вие никога няма да се освободите от него. И на онзи свят да отидете, то ще бъде първият човек, който ще ви срещне, ще ви попречи да вървите напред. Каквито неуредени сметки имате, изплатете ги още тук. Достатъчно е да имате само една неуредена сметка, за да не можете крачка нагоре да поемете.“ (157)

„Като ученици, вие трябва да имате взаимно уважение и почитание помежду си.

Не може да бъде ученик онзи, който няма нужното уважение и почитание към своя ближен.“ (163)

„Любовта е за добрите хора, не е за лошите хора. Лошите хора са пробити грънци. Каквото благословение и да им дадеш – то ще изтече навън. Ти не можеш да обичаш лошия човек. Ако го обичаш, той ще стане по-лош. Ако му дадеш пари, той ще стане по-лош.“ (179)

„Като сядате, между вас трябва да има поне един метър разстояние, да не влизате в аурите си.“ (170)

„Даже и ако се поставите в положението на един светия, който минава за авторитет, който живее по Бога, и се намери пред един човек, който е извършил една благородна постъпка, и при друг, който е извършил една неблагородна постъпка – в двата случая той не може да гледа еднакво. Към първия ще изпитва любов, а към втория – съжаление. Мнозина искат да ме убедят, че тяхната любов е еднаква към всички.

Не, как може да бъде еднаква? Това е невъзможно. Отивате на гости, слагат ви един мухлясал хляб. Отивате на друго място, слагат ви пресен хляб. Как мислите, ще имате ли и в двата случая едно и също чувство?“ (159)

„Искате да ви поздравявам, без да разбирате значението на поздрава... Мога да поздравя онзи, с когото имам отношение. Нося ти писмо от баща ти – ще ме поздравиш. Носиш ми писмо от баща ми – ще те поздравя. Услужил съм ти нещо, направил съм ти добро – ще ме поздравиш. Пътник съм, дадеш ми чаша вода – ще те поздравя. Слуга си, приемам те добре в дома си – ще ме поздравиш. Ако някой те приеме добре, а ти пожелаеш къщата му да изгори – ще те поздрави ли той?“ (167)

„Веднъж една сестра свири, а друга сестра си дава мнението, че първата само дрънкала.

Втората толкова и разбира! Онази сестра поне дрънка малко, а тази сестра, която прави критиката, тя и наполовината не знае да дрънка. **Не си давай мнението, ако не знаеш повече!** Никога не говори за някого, че пее лошо, защото той ще ти каже: *„Я ти го изпей!“* (176)

„Ти разправяш нещо, но го предаваш или преувеличено, или намалено. Щом не го предаваш както е станало, и в двата случая има нещо невярно. Някои искат чрез вярата на хората да прокарат неверните работи за верни. Сега вие сте влезли в Школата с цел да развивате известни дарби и способности. Ако не работите както трябва, влизането ви в Школата е безпредметно...

Ако имаш лоша черта – да говориш зад гърба на хората – не трябва ли да се освободиш от нея? Искаш да изтъкнеш една лоша постъпка на твоя сестра. Не говори зад гърба ѝ. Извикай я и кажи: *„Сестра, това, което правиш, не е в интерес на твоето духовно развитие. Преувеличила си някои неща, казала си нещо лошо за своя приятелка. Преди да говориш и да преувеличаваш фактите, провери доколко са верни те. Така ти изопачаваш характера си. Не говори за никого лошо. Бъди справедлива към всички.“* Сега и на вас казвам: Искам всички да бъдете искрени, справедливи, добри.

Който иска да живее само за своите интереси, да отиде в света. Ние и там ще му помагаме. Ако иска да стане богат, там е мястото му. Вие сте дошли тук да се учите, а не да се карате. Училището не е място за търговия. Изгревът е велико училище... Не се критикувайте. Само смелият и решителният може да критикува, защото знае как да критикува. От оня, който много знае – много се иска; от оня, който малко знае – малко се иска. Който много има – много дава; който малко има – малко дава.“ (169)

„Лошият човек вие оставете друг да го възпита. Вие не се занимавайте с него. Вие по някой път се занимавате с дявола, даже искате да изправите дявола и го наставлявате, че не трябва да прави туй, което е в света. То не е ваша работа. Оставете дявола на спокойствие." (171)

„И тук, в Изгрева... кореспонденти има, които ходят да разнасят това, каквото е станало навсякъде, и на всичко му турят опашка. Не ходете да разнасяте нещата. Ако някой е направил нещо, идете и му кажете: *„Това и това си направил – не е хубаво!“* Кажи му го както трябва. Трябва да има доблест един човек да си признае погрешката...

Зад гърба ти е говорил нещо, а пък ти казва: *„Не е вярно това, нищо не съм казал. Те лъжат.“* Те лъжат, а пък той говори истината. Питам тогава: Какъв окултен ученик ще бъде това, какъв окултист? Какъв ученик? Какъв син Божий може да бъде? Казвам му настрана: *„В твоя характер, аз не уважавам това. Ти може да ми се сърдиш, но тази е една черта не хубава.“* (168)

„Тук, на Изгрева, както вървите, аз не ви харесвам. По стария метод работите. Все с обиди се занимавате, все с мъжки и женски работи, че еди-коя си сестра с еди-кой си брат ходи. Че какво има – брат и сестра ходили? Под ръка ходили, в една къща живеят. Че де ще живеят? Някои затворници – мъже и жени – ги събират на едно място да спят, какво ще правят?

Помнете: Животът седи в мислите и желанията. Трябва да знаеш какви са неговите мисли и желания. Не се произнасяйте! Бог ги е създал. Имаш право да се произнасяш само върху своя живот. Имаш право само когато те прати Господ, да кажеш: *„Прати ме Господ. Пътят, по който вървиш, не е добър.“*

Щом не те е пратил Господ, мълчи. Защото другояче работите ще замязат на попски работи. Знаеш какво нещо е поп? То е най-отвратителното нещо, което човек може да има – попщина. Една благочестие отвън, но отвътре неблагочестив.“ (164)

„Не е цената в количеството, а в качеството. Имаш право да предпочиташ добрия човек пред лошия; пресния хляб пред мухлясалия. Казваш: *„Нали трябва да имаме еднакви отношения към всичко?“* – Еднакви отношения можеш да имаш само към добрите хора. Невъзможно е да обичаш лошия човек.

„Бог е създал всички хора.“ – Не, Бог не може да създаде престъпник, лош човек. Ако всички хора са родени от Бога, не може да има престъпници в света. Роденият от Бога грях не прави. Престъпникът, грешникът не може да бъде обект на Любовта. Какво вода ще пиеш – чиста, планинска, или водата на щерната[5]? Ти можеш да пиеш нечиста вода, но стомахът ти ще протестира. В живота можеш да обичаш само красивото, възвишеното. Ако се оплакваш, че никой не те обича, казвам: не те обичат, защото в тебе има мътна вода... Дайте път на доброто в себе си и хората ще ви обичат!“ (165)

„Никой няма право да се налага на другите, да ги заставя да мислят, да чувстват и да постъпват така, както той мисли, чувства и действа. Това виждаме не само в семейния живот на хората, но и в религиозния им живот. Ще влезе някой човек в едно религиозно общество и веднага ще го заобиколят и ще почнат да го учат как да се държи, как да се моли, какви правила да изпълнява и т.н. Не се ли поддаде на тези наставления, веднага го признават за некултурен и го заплашват, че с тези разбирания той не може да влезе в Царството Божие.“ (161)

„Казвате: *„Как ни е събрал Бог, с толкова различни характери и темпераменти?“* Радвайте се, че ви е събрал такива, каквито сте. Това е благословия за вас.“ (180)

---

[5] Съд или басейн за събиране на дъждовна или друга вода

„Вие сте се разгащили. Не разбирате любовта както трябва. Трябва да се роди във вас нещо благородно. Да се уважавате един други. Вие като че ли казвате: *„Аз пет пари не давам за другите.“* И аз ще ви кажа, че тогаз и аз пет пари не давам за вас. Ако отсега нататък не искате да изпълнявате волята Божия и аз пет пари няма да давам за вас. Един ден аз ще се вдигна и ще си отида. И ще ви оставя с вашето знание да правите каквото искате. Аз не искам такава лигава любов. Вие нищо не сте направили за Господа.

Всички искате да бъдете тщестлавни, да се повдигнете, да станете богати. Аз не съм дошъл за това. Аз съм готов да се пожертвам за вас, ако любите Бога. Ако пък не го любите, няма какво да се занимавам повече. И за оная любов, за която аз мислех да говоря, няма да кажа нито една дума. Аз ви виждам какво мислите вие. Вие имате много нечиста мисъл. Какво не сте турили върху мене? Кажете ми – какво не сте турили отгоре на гърба ми? Покажете ми един от вас със свят живот!“ (178)

„Който иска да напредва, той трябва да бъде свободен: Какво ще кажат за него хората, това не бива да го смущава. Щом учи, той непременно ще прави и погрешки. **За да не те критикуват хората, говори малко, но смислено: за пет минути човек може да каже много нещо. На човека се позволява да говори най-много от 5 до 15 минути**. Не може ли за 15 минути да изкаже същественото, и часове няма да му стигнат. Днес еволюцията на човека е съкратена, вследствие на което той трябва да пести времето и енергията си.“ (160)

„Светът се нуждае от разумни хора. Такива трябва да бъдат учениците на окултната школа. Разумността на

човека се изразява в правилното разглеждане на нещата. Като срещне един човек, разумният първо вижда доброто в него. Що се отнася до неговите отрицателни прояви – той гледа на тях като на преходни неща.“ (162)

„Казвам: Вие по някой път не се оценявате. Някой път в Школата има състезание. В живота има един естествен път, в който сте турени. Някои хора са турени преди вас. Дайте на всеки човек мястото, което му е дадено. Господ го е изпратил преди тебе – дайте му мястото, не го спирайте! Не искайте мястото на другите! Като дойде твоят ред, не оставяй тебе да те заместят други. Ти тръгни там, дето си поставен. Тръгни по пътя си. Не оставяй пътя си.

Някой път казваш: *„Тази работа няма да я направя.“* Направи я. Иди, свърши работата, която ти е възложена, не оставяй твоята работа други да я правят. Не прави и работи, които други трябва да направят, че да ги научиш на мързел. Да не кажеш: *„Чакай, аз ще я направя.“* Ако той трябва да направи тази работа, нека си я направи. Но, ако по някакво изключение не може да я направи, може да му помогнеш. Не се месете в чужди работи.

Не зная дали ще ме разберете? Вярвам, че ме разбирате. По някой път не ви отърва да ме разбирате.“ (173)

„Вие трябва да се сближите по душа, по дух, да не мислите, че сте чужди. Вие сте излезли от едно и също Начало, но сте се пръснали по разни части на света. Днес трябва отново да се запознавате. Тук имате възможност да създадете добри отношения помежду си и взаимно да си помагате. Ако някой от вас заболее, другите трябва да му се притичат на помощ. Като помагате на другите, и на вас ще помагат. Когато сте сами, ще се научите да не очаквате външна помощ.“ (177)

Отношения между братя и сестри

„Само Божественият закон може да регулира и облагороди човешката любов, защото от голяма любов човек може да умори този, когото обича – да му изсмуче всички чувства, да му открадне сърцето, да го умори. Това не е Любов, това е незнание, това е паразитство; така правят октоподите, които, като уловят жертвата си, от обич изсмучат ѝ кръвта със своите пипалца и тя отслабне, укроти се. Някои мъже така укротяват жените си.“ (181)

„В какво се заключава Любовта? Според някои, Любовта се изразява в милувки, в прегръдки, в целувки. Според мене, това не е Любов. Когато здрав мъж целува здрава жена или здрава жена целува здрав мъж, това не е никаква Любов, това не е никакво добро. Ако здрав мъж и здрава жена се хващат под ръка, и това не е Любов. Истинската Любов повдига болни, немощни, страдащи. Ако имаш Любов, целуни болния, да оздравее; целуни слабия, падналия, да го повдигнеш. Ако си любящ баща, целуни слабите, недъгавите си деца. Не давай целувка, каквато Юда даде на Христа.“ (182)

„Мнозина поддържат ред отрицателни мисли в ума си и казват: *„Животът няма смисъл; аз съм отчаян, от мене нищо няма да излезе."* Питам: Защо си отчаян? – *„Обиден, излъган съм."* – Как си излъган? – *„Аз обичах еди-кого си, дадох му всичката си любов, а той не ме обича, лъже ме."* – Не, ти никаква любов не си му дал. Бог е Любов, а ти играеш с Неговата Любов.

Вашите чувствания и настроения вие наричате *любов*, без да са израз на Любовта. Хората сами се заблуждават, играят с любовта, вследствие на което страдат.“ (203)

„Бог изпраща хората на Земята свободни, да се чувстват независими и да живеят като князе. Какво правят те? Намерят някой мъж или някоя жена и се обвързват. Те изгубват свободата си и падат по-долу от княз. После се оженват – стават обикновени. Най-после се развеждат – стават за посмешище на хората. Щом са направили погрешка – ще я изправят.“ (183)

„Най-опасните елементи за изразходване на енергията са страстите. И онези от вас, които се оплакват, че паметта им отслабва, ще знаят, че у тях страстите са взели надмощие. Този факт се забелязва у млади момичета и момчета на около 15-16 години. В тази възраст те започват да любят и затова започват да забравят и не могат да си учат уроците.

Така е и с възрастните – и те се влюбват в други неща, но това не е Любов, това е привидна любов – любов на чашката. Такова е положението на всеки пияница, който обича чашката – погледне в нея и е доволен.“ (184)

„Стремежът на човека към някакъв образ не е нищо друго, освен скрито желание да впримчи една душа, да я ограничи, като ѝ сложи юлар и я подкара с остен, да му върши работа.

Това ограничение или обсебване на образите хората наричат *любов*. Тя се придружава с ограничения, с измъчвания. Когато двама души се обичат, те трябва да бъдат много внимателни помежду си, да не предизвикват никаква експлозия. Най-малката обида или огорчение между тях произвежда голямо нещастие.“ (90)

„Любовта, както сега я разбирате, е мерзавщина.“ (191)

„На какво се чудя аз? На глупостите в човешкия живот. Срещам една мома – напета, горда, хвърчи. Коя е причината за това ѝ състояние? Влюбила се и мисли, че кой знае какво ще направи със своя възлюбен. Казвам ѝ: качила си се на дяволското колело. Като попаднеш под неговите зъбци, не само, че нищо няма да постигнеш, но на прежда ще станеш...

В книгата му *„Песен на песните“* се вижда превратa, който станал в Соломон. Заобиколен от много жени, които го обичали за славата, за богатството му, той не намерил Любовта. Един ден срещнал една овчарка, в която се влюбил, но не могъл да я привлече към себе си. Той виждал спасението си в нея и се питал защо не я е срещнал по-рано. Всеки ще срещне на пътя си своята овчарка или своя овчар и ще се запита защо не я е срещнал порано, а сега, след като е опетнил живота си.

Най-после човек дохожда до положение да обърне другата страница на Живота – да служи на Бога.“ (185)

„Знаете ли защо съществува светската любов? Когато някой се ожени, българите казват, че го е хванала *„сляпата събота“*. Защо се говори така за любовта, за женитбата? – Това показва, че тази любов не произтича от духовното око, а е сляпа. Затова именно аз наричам светската любов – *„любов на слепи хора“*. Често мома и момък се хващат под ръка. Какво означава това нещо? – Това показва, че единият от тях е без око и затова има нужда да го водят под ръка; ако и двамата имат това око, не се позволява да се хващат под ръка. Някой ме пита: *„Да хвана ли жена си под ръка?“* – Щом е сляпа, ще я хванеш, но ако има око, ще ѝ кажеш: *„Жено, от мене до тебе разстоянието трябва да бъде един метър“* – този е спасителният момент в живота.“ (187)

„“Да се женим ли?” – Ако живеете по законите на Бога, няма защо да се жените. Ако сте вън от Неговите закони, женете се колкото пъти искате.” (130)

„Всички хора говорят за Любовта, но никой не я видял. Ако някой каже, че е виждал Любовта – това е любовта на пепелта. Човешката любов може да се види само на огнището, дето гори, изгаря и се превръща на пепел. Коя жена и кой мъж са доволни от живота си като женени? Всеки мечтае да се ожени, но в края на краищата казва, че не си заслужава човек да се жени. Малко хора са се оженили както трябва и са доволни от живота си. Който е недоволен от Любовта, той е попаднал на магнетичната, неустойчива и преходна любов. Тя е резултат на възбуждане на малкия мозък в човека. Благодарение на това, младите се влюбват, привличат се, и като се отделят един от друг, се разлюбват.
Привличането, което е резултат на магнетизма, не е Любов. За да се магнетизират, младите се хващат за ръце, целуват се. Истинската любов не се проявява нито чрез хващане за ръце, нито чрез целуване...

Казват, че някой се самоубил от Любов. Това не е вярно. Любовта възкресява, оживява, подмладява човека. Това, което го кара да се самоубие, е резултат на неустойчивите човешки чувства. За да не изпадне под тяхно влияние, човек трябва да се вслушва в гласа на Божествената си душа...

Много от съвременните хора са нервни и болни все от любов. Не ви трябва любов, която разклаща основите на здравето, изтощава нервите и води към отчаяние и самоубийство. И тъй, първата проява на Любовта е на привличането, т.е. магнетичната любов. Втората проява на Любовта е приятелството. Тя е по-висока степен на Лю-

бовта от магнетичната. Всеки човек иска да има приятел, с когото да споделя своите мисли и чувства. Но и приятелството не е устойчиво, лесно може да се развали...

Третата проява на Любовта почива на сродство между душите. Когато двама души имат сродни мисли, чувства и постъпки, те не се привличат, нито се сприятеляват, но се свързват в името на Божественото в себе си. Тяхната връзка е неразривна. Нищо не е в състояние да ги раздели...

„Ако не бях дошъл и не бях им говорил.“ – За какво им е говорил Христос? – За третата проява на любовта. Ако хората бяха приели Христовото учение, грях нямаше да имат и щяха да станат безсмъртни. Сега, понеже живеят повече в магнетичната любов, грехове имат и смъртта ги дебне...

Христос спасява човека. Въпреки това, момата мисли, че спасява момъка, а момъкът мисли, че спасява момата. И двамата са на крив път. Какво спасение е това, което ги прави нервни, отчаяни и недоволни? Момъкът туря пипалата си върху момата, като октопод, и я изсмуква. И момата прави същото. Това е морският дявол, който се проявява чрез тях.“ (186)

„Докато е жив, човек трябва да люби. Стане ли въпрос за влюбване, това е друга работа. Между влюбването и пиянството има нещо общо.“ (214)

„Светът ще се оправи, когато мъжът и жената бъдат брат и сестра, когато станат истински приятели. Какво е предназначението на момата и на момъка? Някои мислят, че предназначението им е да се женят, да раждат деца, да ги отглеждат и т. н. Истинското предназначение на момата и на момъка е да познаят Бога.“ (215)

„Например пет-шест сестри решили да заживеят един комунистически живот (в братска общност). Един брат иска да влезе да работи с тях. Влюбва се в една от сестрите, иска да се ожени. Оженват се и изпъждат другите сестри. Тези неща не са лоши, хората трябва да се женят, но когато влезем да работим по Бога, трябва да поставим всички неща на тяхното място. Въпросът не е да се жиеним или не, да имаме ли деца или не – въпросът е да живеем един разумен, Божествен Живот.“ (188)

„Павел казва: *„Да не се женят”* и добавя защо. Не трябва да се женят, понеже хората не разбират закона. Мъжът ще обича жена си – ще забрави Господа. На ученика не му се позволява да забрави Господа. Никога! А който обича Господа, той трябва да обича всички хора заради Господа и трябва да ги търпи всички. Тъй както Господ, така трябва да бъдете и вие.” (189)

„Ученикът не се жени, нито роб става. Той е свободен. Който не иска да учи и да служи на Бога, да се жени колкото иска. Който иска да флиртува – вън от класа! Който ревнува – вън от класа! Ученикът е чист, честен.“ (47)

„Като ученици, вие трябва да се пазите от закона на привличането. В този закон няма свобода. Това е страшното в привличането. Има смисъл да се привлече човек от нещо, но ако запази свободата си. Не може ли да запази свободата си, той се ограничава.

Иска ли да бъде свободен, човек трябва да живее в закона на Любовта. Само Божията Любов дава свобода на човека. Всички хора искат да бъдат свободни, въпреки това те се намират под влиянието на родители, на приятели, на учители, на близките си.“ (222)

„Азман-Тура се наричал този велик учител на Бялата Ложа. Азман-Тура имал двама ученици... Вторият се наричал Вимерсиде. Той се влюбил в една мома, без да знае учителят му, а това в тия времена било забранено – на всички ученици, които следват тази школа, влюбване в този смисъл, както сега ние разбираме, било забранено. На тия двама ученика той е разчитал много и искал да им предаде своите знания и да ги направи наследници в бъдеще. Това било в онази епоха, когато той е искал да направи един опит за подмладяване, възстановяване на своята енергия. Повикал двамата си ученика, имало известна стаица, там да направят опита, ще влязат и на двамата дава им една течност, те трябвало да я разредят и да я турят в стаята отвън. Няма да ви разправям как стават тия неща. Но той искал да ги изпита, той подозирал каква е работата. Възлюбената на единия от тях била болна, и в ума си той вложил мисълта да употреби това за благото на своята възлюбена.

Питам сега: Имате два морала: едно задължение към своя Учител, а другото – влечение към своята възлюбена. Как бихте решили въпроса? Има ли право той да излъже своя учител за благото на своята възлюбена?

Опитът на Азман-Тура излязъл несполучлив. И съвременните християни мязат на този Вимерсиде. Те са взели Божието благословение и сега на Земята го употребяват, ядат и пият. Да, ядат и пият, но смъртта, възмездието на кармическия закон, постоянно иде.“ (190)

„Може да имате много желания, но гледайте тия желания да нямат конци, да не сте свързани. Не се привързвайте, не се свързвайте с никого. Единственият, с когото трябва да бъде свързан човек, Той трябва да бъде Бог.“ (238)

„Който иска да бъде ученик, трябва да се повдигне над обикновеното равнище и да забрави, че е мъж или жена. В Школата се приемат души, които имат братски отношения помежду си, а не отношения на мъже и жени.

Ученикът трябва да бъде образец във всяко отношение.“ (135)

„Как ще познаеш човешката любов? – Виж какво прави влюбеният. Той започва да обръща голямо внимание на външността си: облича се добре, приглажда косата си, туря си хубава връзка, постоянно се оглежда в огледалото и казва: *„Любов имам аз!“* – Прав е той. Лицето му е бодро, свежо – отдалеч свети. И това не е лошо, светлина има човекът. Но тази светлина скоро изгасва. Тя се явява бързо и бързо изчезва. Трябва ли да ви доказвам колко скоро се изменят човешките чувства?“ (196)

„Във вас има стари форми, аз зная къде ви отиде умът, но туй, за което вие мислите, в него няма никаква Любов. Тъй например, дето някой се превива от любов, припада от любов, после не му се яде от любов и много други работи върши – това са особени психически, болестни състояния на душата. Това са отклонения на душата, те нямат нищо общо с онова здравословно състояние на тази възвишена Божествена енергия.“ (192)

„Всички знаете, че човешката любов е примесена с животинска... Тя включва страстта, а изключва чистотата. Отличителното качество на човешката любов е, че тя всякога ограничава.

Достатъчно е да ви залюби един човек, за да ви ограничи веднага. Той казва: *„Аз те обичам и ти ще дружиш само с мен и с моите приятели.“* (49)

„Има известни пороци, от които трябва да се освободим. Има една глупава ревност, подозрения, пороци, които не са основани на нищо добро, на никакви добродетели. Има подозрения и подозрения. Сега в Специалния клас няма да се занимаваме с подозрения. Един ден ще кажете: *„Аз влязох тук, но развалих семейния си живот."* – На вас не ви е мястото в класа.

И после, никой ученик от един специален клас няма право до флиртува, да ходи да се занимава с момите. Право ли е това? Който иска да флиртува – навънка! Погледът ни трябва да бъде честен, мек. Честни, чисти, откровени! Сега е вече ясно.

Аз уважавам един ученик, който се застъпва за ученичката, който има най-високо почитание към нея и не си позволява даже лоша мисъл. Туй е свещено място... Който влезе в Специалния клас, той трябва да бъде образец на благородство. Ако направи една грешка, да дойде да се изповяда на Учителя. А не да гледа към земята.

Аз зная какво значи да гледа към земята. Ще бъдете чисти и искрени, с поглед ясен и чист. Направите ли едно престъпление в астралния свят, ще го изповядате. Направите ли едно престъпление в Умствения свят, ще го изповядате. Направите ли едно престъпление във физическия свят, ще го изповядате. Направите ли така, ще ви считам за герои, не направите ли – плюя на гърба ви и казвам: Вие не сте за класа – вън!" (193)

„Вие още не сте си обяснили какво нещо е Любовта. Често хората наричат *любов* онези повърхностни отношения, когато едни-други се ревнуват, дразнят, обиждат и т.н. Това не е никаква любов. Това са само изпитания. По този начин Бог изпитва хората, да види каква е тяхната любов." (206)

„Вие младите ще се старaете да бъдете проявление на Божествената Любов – никакво лицемерие, никакво флиртуване! Вашите чувства в сърцата ви трябва да бъдат благородни. Разбирате ли? Когато имате една сестра или ученичка край себе си, вие трябва да я пазите като зеницата на окото си, разбирате ли! Това го изисквам от младежите. Ще бъдете така деликатни спрямо вашите сестри, толкова нежни в обръщенията си, в мислите си, в желанията си, че да бъдете един образец. Да знаете, че сте носители на човешката интелигентност.

А от страна на младите сестри и ученички искам да бъдат към младите братя-ученици също така нежни и деликатни. Да имат такова уважение и почитание, че да придават импулс и благороден стремеж в техните души. Погледът ви не трябва да е неестествен и не трябва да го снемате бързо – това е прийом на черното братство. Ще погледнеш брата си и ще му кажеш: *„Изпращам ти моята Любов, изпращам ти моята Светлина…“* Така и всички вие в мое присъствие искам да се ползвате от моята Светлина и да бъдете свободни. Очите ви не трябва да играят. Ще се контролирате…

Вашите отношения трябва да бъдат чисти. Искам, когато влезете в Школата, да бъдете за образец. Да бъдете сериозни, свободни, скромни по сърце. Да бъдете светли по ум, свободни във всичките си чувства и да бъдете деца на тази свобода… Искам всички да бъдете свободни – и когато аз вляза при вас, и когато вие влезете при мен, да не усещате никакво стеснение. Защото ако вие идвате при мен и сте нечисти, само тогава ще усещате стеснение, понеже ще криете своите грехове, а това усилие на волята ви ще образува дисхармония. Тези дисхармонични вибрации се фотографират от моя апарат.

Например, вие като ученик целунете някоя сестра и

идвате при мен с желанието да го скриете, обаче в моя апарат е фотографирана картината на това събитие. Вие искате да ме лъжете. Не може да ме излъжете, всичко е фотографирано. Или на някой свой брат ти си обрал кесията – и това също е фотографирано. Ти искаш да го скриеш и мълчиш, но аз ще кажа: *„Тук е отпечатано, че си взел една кесия.“*

Трябва да върнеш кесията назад, нищо повече! Всичките ваши мисли, желания, действия – каквито и да са – се отпечатват. Скрито-покрито няма, това да го знаете! Следователно, ако искате да бъдете благородни, трябва да сте много открити. Трябва да имате най-възвишени мисли, най-възвишени чувства, за да могат да се отпечатат върху моя апарат най-красивите форми.“ (194)

„Туй, което хората наричат любов, не е никаква любов! Това е илюзия на обектите, не е същинската любов... Тъй е, ако живееш по човешки, трябва да имаш обект, но ако искаш да живееш по Божествено, ще живееш без обект! Кое е Божественото и кое е човешкото?

Ако ти си в любовта с обект, ще ми кажеш така: *„Аз ще те обичам като човек и ще те прегърна и целуна, като човек.“* Но няма да ми казваш: *„Душата ми те обича, затова, заради Господ, чакай да те прегърна.“* Не, това са празни работи, празни приказки.

У Господ няма обекти... Неща които се виждат и пипат, се покваряват. Човек сам се покварява. В старо време обвиняваха християнското общество, че правело оргии.

Да, във времето на Нерон, римското общество правеше оргии, но християнството изключва външната, физическа любов. Християнството изключва предметната любов, понеже тя не може да бъде постоянна.“ (103)

„При мене дойде един анархист, когато бях в Русе – млад момък, предполагам на 23–24 години. Кой го е обърнал? Той сам е дошъл до едно заключение за Бога, разправи ми своята опитност. Краен анархист е и казва: *„Влюбих се в една мома и в тази мома видях Бога, повярвах, че има Господ. Когато залюбих, в моята душа се зароди енергия да работя за Бога, да жертвам всичко, да работя за човечеството. Но дойде един прелом и тя се изгуби. Изгуби се тя и останаха черни петна в моята душа, изгубих силата си.“*

Черни петна останали?! – *„Когато изчезна любовта, на местата, дето е била светлината, забелязах: черни петна останаха в душата ми.“*

Той отишъл по-далече. Казва: *„Виждам, че Христовото учение е нещо повече. Ако моята душа и сърце бяха толкова широки, щях да любя всички хора и не щях да претърпя тази криза. Но понеже сърцето ми е малко, като изгубих една от овцете, съкруших се. Желая сега душата ми да се разшири, че да обичам всички, както нея обичах.“*

Тъй всички трябва да обичаме! Всички тия растения, цветя, буболечки, млекопитаещи, всички, които влизат в тебе, да чувстват, че Бог живее, че всичко ти е мило, на всичко да даваш неговата цена. Само така може да разбереш великия закон на Любовта и тогава няма да претърпяваш такъв крах. Сега жената се привързва към мъжа, мъжът се привързва към жената. Не се самоизмамвайте! Мъжът ти не може да ти помогне. Ако той ти казва, че може да ти помогне, той не говори истината. Той може да ти помогне 50%. Ако ти кажеш на мъжа си: *„Аз ще ти помогна“* – ти не говориш истината.“ (195)

„За любовта не говорете. Щом говорите за любовта,

имате половата деятелност. Общение между двама души – това не е любов. Когато говорим за Любовта, подразбираме когато Битието, безграничното минава от едно състояние в друго. Минаването на тази енергия наричаме Любов. Минаването на тая съзнателна енергия от едно състояние в друго, а не близостта на две същества, които може да се приближат и мислят, че вършат един Божествен акт. Те вършат един търговски акт…

„Чакай да видя очите ѝ какви са.“ Това е разврат! Очите са черни, светят. Щом светят, показва егоизъм, иска да яде… Младите и старите, няма да говорите по този начин. Така се е внесъл сегашния разврат. Аз не говоря за тази любов. Това не е любов.“ (200)

„Ако мъжът и жената искат да живеят по-дълго време на Земята, те никога нищо не трябва да говорят за своята любов. Какво правят съвременните хора? Като се влюбят един в друг, те постоянно говорят за своята любов. Единият казва: *„Аз те обичам много, без тебе не мога да живея. Готов съм да пожертвам живота си заради тебе.“* По тази причина именно, хората преждевременно заминават за онзи свят. Любовта никога не трябва да се изказва. Тя не трябва да слиза до калта на живота, но да остане завинаги на Небето, като небесна царица. Нашият живот пък трябва да бъде израз на Любовта…

Когато дойде на Земята, Христос не каза на ученици си, че ги обича. Само веднъж им каза, че ги обича, след което дойде кръстът, краят на Неговия живот.“ (207)

„Човек в своята любов няма предвид благото на онзи, когото обича. Той всякога има предвид своето благо. Когато говорите за човешка любов, където и да е, тя всякога има предвид своето благо.“ (216)

„Първият закон на ученика е: той трябва да има един широк простор и неговите приятели не трябва да влизат в неговата аура. Вие трябва да си пазите аурите. Да дойдат в съприкосновение, но да не се вплитат. Защото ако дойде вятър, ще стане движение. Не вплитайте вашите аури една в друга. Опасно е това. Щом се вплетат, тогава ще дойде умствено движение и често става разкъсване.

Сега някои от вас може много да се обикнат. При сегашното положение е опасно да се обичат много. И аз ще ви обусловя това. Не си струва да ви обичат, нито да обичате. Защото щом обикнеш някого, ти се свързваш, свързани сте. Ако единият падне, и другият ще падне, ако единият се дави, и другият ще се дави, ако единият умре, и другият ще умре.

Двама души, които се обичат много, ако умре единият, и другият ще умре – той не може да остане на Земята. Остане ли да живее, той не може да говори за Любов. Щом обичаш някого и той умре, след него и ти ще умреш. Той замине, и ти ще заминеш. Не трябва да заминавате, не трябва да правите връзки, които ще ви причинят ненужни страдания. Те ви спъват. Има едно несъзнателно спъване. Всеки един от вас трябва да бъде свободен, да може Божественият дух в него да расте и да се развива. Другояче, ако вие се свързвате с някое лице прекалено, то може да спъне вашето развитие.

Някой може да спъне ума ви, някой – сърцето ви, а друг може да спъне волята ви. Туй може да стане несъзнателно. Следователно окултният ученик трябва да бъде свободен! Нито него да спъват, нито той да спъва.“ (197)

„Едно от качествата на физическата любов е, че човек изгубва охота да учи, той си фантазира. Ако има дюкян – напуща го; ако следва университет – напуща го. Само за

любовта мисли – седи, медитира, мечтае. А като дойде истинската, Божествената Любов у човека, той взема перото и почва да пише, работи всичко. Той не плаче. У него се заражда желание да чете, да учи, и каквото запомни – не го забравя. По това се отличава Божествената от човешката любов. Този, който има земната любов, и сто пъти да прочете нещо, казва: *„Не го разбрах, как ще го разбере главата ми, не го запомних.“*

И сега мнозина казват: *„Отъпяхме.“* При тази светска любов всички хора отъпяват. При нея човек е много капризен, много неспокоен, движи краката, ръцете си, неспокоен е, недоволен е... Всеки човек, у когото има тази физическа любов, той е като някоя оса. Доближи се някой при него, той казва: *„Оставете ме!“* – Той все мисли, разрешава някоя задача, но тази задача никой не я е разрешил. При тази любов има един лъжлив срам. Най-първо хората са срамежливи, държат очите си надолу, но после, като си турят юлар на главата, ококорят се.

В Божествената Любов човек добива онова велико душевно спокойствие. В тази Любов човек е внимателен, нежен. Такъв човек, като отиде при някого, който има юлар, ще му го снеме.

Онзи, който има физическата любов в себе си, като дойде при тебе, ще те залъгва, докато ти тури юлара. Тури ли ти юлара, казва ти: *„Сега ще вървиш с мене!“* (199)

„Щом обикнеш един народ или едно общество, ти ще се вплетеш в известни грехове. За да не се вплиташ, не трябва да си създаваш тясна вътрешна връзка с когото и да било; ти трябва да бъдеш съвършено безкористен, да правиш добро, без да си задължен.

Щом обикнеш когото и да е и се свържеш с него, непременно ще паднеш в грях.“ (201)

„Когато се говори за Любовта, хората разбират земната любов. Не се занимавайте със земната любов! И да не искате, тя все ще се прояви, но поне съзнателно не я предизвиквайте.

Ако водата има утайки, те сами ще се утаят на дъното. От вас се иска разумност: да не размътвате водата.“ (221)

„И тъй, аз искам да ви оставя с онази мисъл, с онова чувство, което имал Соломон към сунамката, около която обикалял по цели дни. Тя му дала една светла идея. Тя не се поддала на неговите слабости, не се оженила заради него. Заради нея той написал книгата *„Песен на песните“*, която считат, че представлява отношение на църквата към Христа.

Тази сунамка, която живя преди 2000 години, имаше един висок идеал, една възвишена идея в себе си. И тя не се реши да се ожени, даже и за най-разумния цар, какъвто беше цар Соломон, и затова му казва: *„Ти имаш едно предназначение в света и ако се ожениш за мене, ще го изгубиш. Тъй както аз паса тия овци, така и ти трябва да се научиш да пасеш тия хора.“*

И действително, Соломон най-първо поддържаше това учение, после надойдоха леки жени от Египет, от Асирия и Соломон започва да се храни с шоколадени каши, но и сам той на каша стана. И раздели се тогава царството му. Преданието казва, че след това той втори път срещнал тази сунамка, която му казва: *„Ти направи една погрешка, не вървя по правия път.“*

Той се разкаял от тия думи и казал: *„Като дойда втори път на Земята, аз ще бъда един добър и умен ученик.“* Преданието казва, че Соломон, във времето на Христа, е бил един от най-добрите Негови ученици и проповядвал Неговото учение.“ (202)

„По въпроса за женитбата – най-първо трябва да изпълни волята Божия. Мъжът ще каже на жената: *„Аз имам един Господ, Комуто служа, съгласна ли си да служим заедно напълно?"* **Времената не са такива, че да се родят деца и да се отглеждат добри деца.** Да се жени като иска, но ще страда, като няма съгласие помежду им. Старите дават някога лош съвет – *„Нека се женят!“* – но утре не живеят добре и мъжът търси друга жена. Някой път органически не си пасват един за друг и страдат. Ако ли някой трябва да се жени, то е определено – ако ли не, и се жени, ще страдат. Дойде някой приятел и те пита: *„Да се женя ли?“* Ако нещо те стиска под лъжичката, ще му кажеш: *„Не се жени!“*, ако ли чувстваш радост, нека се жени. Ама искал да помогне на едно момиче. Толкова момичета се прехранват като слугини, защо и тя да не стане слугиня и да се прехранва.

Старите братя да повикат младите и двама-трима стари приятели и да им дадат едно угощение, за да стане обмяна, иначе старите, като се отделят, и младите се отделят и се съблазняват. Ама отделили се две млади – имайте вяра, че е за добро. Трябва обмяна между старите и младите. Колкото обмяната между старите и младите е по-правилна, толкова резултатите са по-добри. Не може един млад да бъде светия. Най-първо става обмяна между физическата енергия. Не е смъртен грях сношението, но се спъва човек в своята еволюция...

Външният свят е така разгащен, че на младите трябва да се помогне да запазят своята чистота. Така трябва да се препоръчва и да се достигне. В ранните времена на братските вечери ядяха и пиеха, и се напиваха, и това пророкът осъждаше. Колкото повече забраняваме едно нещо, толкова е по-опасно, но трябва да се урегулирва.

Докато се обичат по Бога, престъпление няма, но ко-

гато в чувствата се вложи отрова, когато започне лъжата и любов не по Бога, там е вече лошо. Може да се разреши моментално разделянето на двама, които се обичат, но ще се яви омраза... Да не се съблазнявате!

Ние сме в един грешен свят. Дойдеш до един човек грешен – едва можеш да търпиш миризмата му.“ (205)

„Като ученици, вие трябва да бъдете внимателни, да се пазите от външни примамки. Срещате една красива жена, с червисани устни и страни, с направени вежди, разкошно облечена. Тя ви погледне, усмихне се и вие се влюбвате в нея; мислите, че като нея няма друга в света. Запознавате се, разговаряте с нея. Тя ви нарича *ангел*, *божество*; казва, че не може да живее без вас. Щом се ожените, отношенията ви се изменят. Тя ви нарича *простак*, *невежа*, *грубиян* и т.н. Вие се чудите какво е станало с нея, че толкова се е изменила. – Не, тази жена ни най-малко не се е изменила. Това са методи на *„астралната жена"*, с които природата си служи.

За да даде добър урок на някой човек, астралната жена влиза в някоя женска форма и започва уроците си. Докато го привлече към себе си, докато му тури углавник, тя е мека, внимателна. Щом тури углавник на врата му, тя взема камшика си и отваря друга страница от своята книга.“ (107)

„Ученикът трябва да има отношения не само към няколко души, но и към цялото Битие. Като греши, ученикът причинява вреда не само върху своя живот, но и върху цялото Битие.

Като живее добре, неговият живот се отразява и върху цялото Битие. Предаде ли се на човешка любов, ученикът се излага на големи изпитания.“ (211)

„Лошо ли е, ако жената доброволно, по любов, напусне дома си и тръгне с Бога? Който не разбира учението ми, ще изопачи тази мисъл и ще каже: *„Тази жена се наситила на мъжа си, търси друг, а за оправдание казва, че тръгнала след Бога.“*

Не е така! Жената напуща дома си от любов към Бога и казва на мъжа си: *„Не ме интересува вече никакъв мъж. Отивам с Бога, на Него само да служа.“* (198)

„Любовта не се изразява в целувки, в прегръдки, в подаръци, в писане на писма и т.н. Любовта се изразява чрез неизказаните неща, чрез ненаписаното и чрез нещата, които се чувстват, но не се изказват.

Който има Любовта в себе си, той духом не може да падне; той има дълбок мир в себе си, какъвто другите нямат. Човекът на Любовта може да носи тягостите на целия свят. И в лицето на Христа ние виждаме именно такава Любов.“ (204)

„Великото в живота е необятната Божия Любов, която е само за великите души. Само великите души възприемат Божията Любов. Едно от качествата на тази Любов е следното: тя изпъжда навън всяко недоволство, което бушува в човека. И тогава човек става силен, мощен, радостен. Той не се плаши от нищо в света, готов е за всякаква работа, готов е да слугува на всички хора. Той намира смисъла на живота в Любовта, в служенето на всички същества, от най-малките до най-големите.

Съвременните хора обаче разбират Любовта по съвсем друг начин. Тяхната любов е любов на Земята. Тя е наречена земна любов, а тази любов носи разочарования във всички направления. При тази любов човек всичко губи: и знание, и сила, и богатство, и здраве.“ (230)

„Когато Буда слязъл на Земята, той се влюбил в една красива мома. Буда възлюбил в нея Божественото начало, Божествения принцип. Един ден той отишъл при нея и толкова се увлякъл в красотата ѝ, че неусетно заспал. Понеже красивата мома имала работа, тя го напуснала. Значи Божественото в нея заминало, а останало само човешкото, преходното, тъй наречената *„астрална жена“*, която се увила около него като змия и не го пуснала да си отиде. Буда разполагал със знание, с голяма философия, но единственото нещо, което му помогнало да се освободи от нея, било смирението – изкуството да се смалява...

Срещата на момъка с момата е неизбежна. Тя се дължи на известни кармически връзки в тяхното минало. Влюбването на момъка в момата и изневеряването на момата е също така неизбежно, благодарение на силите, които действат във всеки един поотделно. Когато момата изневери на момъка, в малкия му мозък се натрупва излишна енергия, която причинява ред експлозии. Под напора на тези сили в себе си той може да извърши някакво престъпление, за което да лежи в затвор.

Обаче ако това нещо се случи с окултен ученик, той може да избегне тази катастрофа. – Как ще я избегне? – Като впрегне излишната енергия на работа и я отправи към клоните на своя живот. Това значи да познава той закона за трансформиране на енергиите. Щом се влюби в някоя мома, той предварително трябва да остави свободна врата в себе си, през която момата може да излезе, т.е. да се влюби в друг момък. Човек се освобождава от своите лични чувства чрез закона на смаляването. Те представляват змията, която го е обхванала и здраво го държи.

Когато търси Любовта, човек трябва да отиде при го-

лям извор, който навсякъде тече и дава на всички изобилно. Докато намери големия извор, той ще ходи от един извор на друг, ще обиколи всички по-малки извори. Ако търсите извор, който тече само през едно място и дава вода само на един човек, вие сте в стария живот още, в старите закони. Според законите на новия живот, вие трябва да знаете, че силната енергия протича в много места и дава живот на много същества; слабата енергия протича от едно място и дава живот само на едно същество. Ето защо, когато говорите за Любовта, вие трябва да я разглеждате от положението на новия живот. Не е достатъчно само да казвате, че обичате, но изворът на вашата любов трябва да бъде голям – откъдето минавате, всичко да поливате.“ (208)

„Това, което хората наричат *любов*, то е един вид опияняване в астралния свят. Когато Любовта, като сила, като Божествен принцип, не е правилно проявена в живота, нейните сладки сокове, под действието на особен род микроорганизми, се подлагат на ферментация, при която се образува особен вид вино. От това вино хората се упояват и вършат хиляди грехове и престъпления.

Това вино, което се образува като вторичен процес при Любовта, хората наричат *„човешка любов“*.“ (209)

„Колко ученици и студенти, като се влюбят, напущат училището. Те казват: *„Не ми трябва вече учение. Решил съм да се оженя.“* – Така е, но като се ожени, тръгва по пътя на обикновените хора. Питат ме защо не е свършил гимназия? — Заради красивата мома.

Срещат го след 10 години. Той разказва, че жена му го напуснала и се омъжила за друг. Той остава и без образование, и без красивата жена.“ (219)

„В далечното минало Господ изпратил на Земята милиони ангели, наречени *Синове Божии*, да учат и да помагат на по-слабите от тях. Като слезли на Земята и видели красивите човешки дъщери, ангелите се влюбили в тях и забравили за какво са слезли на Земята.

Те се оженили за красивите дъщери на света и останали дълго време на Земята. Бог изпратил други ангели, да видят какво правят другарите им на Земята.

Те слезли при другарите си и видели, че всички били женени вече. Върнали се при Бога и казали, че другарите им били женени, но се оплаквали от живота си. Господ казал: *„Нека останат още на Земята, да научат урока си добре“*.“ (210)

„Само ученият, силният и добрият човек може да обича. Който се домогне до любовта на такъв човек, трябва да бъде разумен, да се ползва от знанието, силата и добротата му. Не сте ли разумни, вие ще получите от любещия ви човек такива уроци, които ще помните за вечни времена. След това ще казвате, че сте разочаровани от любовта, че животът няма смисъл и т.н. Това са празни думи и лични тълкувания.“ (223)

„Някой път ние се захласнем във външната форма на любовта. Де е любовта? Любовта, която влиза в човешката душа, дава мир, човек става умен, внимателен – не само към тази мома, която обича, но към всичките хора. Като обичаш едного, като него да обичаш всичките други хора. Туй дава мир.

Има една любов – като обикнеш едного, намразваш другите. Тази любов не носи мир. Тази любов, която дава подтик да обичаш всичките хора заради него и да се отнасяш добре с всичките – тя е любов.“ (248)

„Срещате, за пример, двама влюбени, но Господ не ги благославя. – Защо? – Защото не използват правилно любовта, която им е дадена. Те се чудят какви подаръци да си дават един на друг. – Няма защо те да се даряват помежду си. И без това те са дарени, имат най-големия дар – Любовта. Подаръците трябва да се дават на бедните, на сиромасите. Това е Божествена постъпка...

Дойдете ли в известни отношения помежду си, не се отклонявайте един друг от пътя, който Бог ви е начертал, но помагайте си в този път. Двама души могат да се срещнат в един общ център. Какво трябва да направят? – Ще се спрат за малко, ще си поговорят и ще продължат пътя си. Пътищата им се кръстосват, без да си пречат един на друг. След време ще се срещнат на друг общ център: пак ще се спрат за момент, ще се поздравят, ще си поговорят малко, и ще продължат пътя си. Не е нужно дълго време да се спират на разговор, нито пък да се отклоняват от пътя си: всеки ще следва точно своя път без никакво отклонение.

Злото в света се заключава в това, че другите хора отвън искат да определят пътя на човека, като му казват: *„Така трябва да мислиш, да чувстваш и да постъпваш!“*

Кой трябва да определя пътя на човека? – Човек на човека не може да определи пътя, защото той не му е дал нито ума, нито сърцето, нито тялото. Тогава как може да си задържа тази привилегия да определя пътя на човека? Ако човек има задължения към някого, то е към Първата Причина, Която му е дала всичко, но не и към онзи човешки бог, в името на когото се вършат ред престъпления. Всеки човек има право да вярва в някакъв свой бог, но в края на краищата той ще се увери, че съществува Един Бог, Който е определил съдбините на хо-

рата и начертал пътя на тяхното движение. Велик и дълготърпелив е Той, оставя всеки човек свободно да върши каквото иска...

Мнозина мислят, че като отидат на Небето, между ангелите, между възвишените същества, ще придобият знания. – За онези, които вярват в това, така е, но какво ще кажат тия, които не вярват в съществуването на ангелите? Те поне вярват, че в света има мъдри, учени хора. Мислите ли обаче, че ако един неспособен човек отиде при един мъдър, при един учен човек, той ще се занимава с него? Ще му каже: *„Моля, освободете ме, зает съм, имам важна работа."*

Учените хора са като англичаните, не се извиняват много на гостите си. Щом отидете на гости в дома на някой англичанин, ако е зает, той поглежда часовника си, взима шапката си и казва: *„Извинете!"* – и си излиза. Никакви обяснения не дава той, че е зает, че е обещал някому среща, и не се интересува ще останете ли в дома му или ще си отидете. Българинът постъпва точно обратното: и да е зает с нещо, и да е обещал някаква среща, щом му дойдат гости, готов е всичко да отложи. Ако не може да отложи, ще обяснява, ще се извинява.

Така постъпва и младата мома. Тя има някакво верую, вярва в Бога, но щом срещне някой млад момък, влюбва се в него и се отказва от вярата си и от Бога – за нея е важно да живее добре с този момък. И момъкът се отказва от веруюто си заради момата. Но и двамата не успяват в живота. Нищо не очаквайте от човек, който е готов да се откаже от своето верую, от своето убеждение. Според мене, ето как трябва да постъпи момъкът, когато види, че заради него момата е готова да се откаже от убежденията си. Той трябва да и каже: *„Понеже ти се отказваш от убежденията си, аз не мога да се оженя за*

тебе, защото утре ти ще се откажеш и от мене." – Ако е въпрос човек да се откаже от несъщественото, от преходното в своя живот – разбирам; но да се откаже от идеала на своята душа – не разбирам." (212)

„Днес всички хора са поставени на изпит, те сами да видят докъде са стигнали в Любовта. Например добра жена се оженва за лош, неразбран мъж, за да види доколко тя е готова да изяви Божията Любов. Ако има тази любов в себе си, тя ще бъде готова, дори като я тормози мъжът ѝ, да му покаже, че Бог живее в нея. Рече ли да бяга от мъжа си, тя не е проявила правилно Божията Любов. В лицето на лошия мъж, жената трябва да вижда един от любимите синове на Бога – тя трябва да го обича, заради Господа. Същото се отнася и до мъжа.

В лицето на своята лоша и упорита жена, мъжът трябва да вижда Бога и да я обича заради Него. Този е последният изпит, на който се поставя всеки човек – бил той мъж или жена. Ако жената е лоша и постоянно ругае, хока, бие мъжа си, той трябва да ѝ отговаря с любов, с търпение. Ако мъжът е лош, жената трябва да се отнася към него с търпение и любов. Лошата жена и лошият мъж при Бога са отлични души – Негов възлюбен син и Негова възлюбена дъщеря. Ако мъжът се оплаква от жена си и жената – от мъжа си, това е стара философия, която е отживяла вече своето време.

Питам: колко от съвременните хора могат да издържат на този изпит? Досега, аз съм срещнал само един такъв човек, и то българин. Жена му го бие, хока, а той се моли за нея, Бог да я благослови. Както и да се отнася с него, той счита себе си виновен за всичко. Той казва: *„Жена ми е добра, но аз съм лош човек. Ако бях добър, нямаше да я предизвиквам да ме бие."* Като гледа как

издържа на всичко, най-после жена му се трогва от него, започва да го жали и да му се извинява, че е постъпила зле с него. И в края на краищата той побеждава.

С търпението, с любовта си, той понася всичко геройски. Този е единственият българин, който е разрешил добре изпита си.“ (213)

„Окултизмът препоръчва на човека да не се привързва към никаква форма, към нищо земно. Формите отнемат, без да дават нещо. Обичай само онова, което може да придаде нещо към твоя живот. Любов, която причинява смущения, безпокойство и тревоги, не е истинска.

Любов, която хвърля сянка върху човешкото съзнание, не е истинска. Бащата трябва да обича духа и душата на сина си, а не неговата форма.“ (224)

„Любовта лекува, премахва причините на болестите. Обаче, ако силите на Любовта се изопачат, вместо да се разширява, вместо да се повдига, човек изпитва известни вътрешни ограничения, които впоследствие стават причина за болести, за психически разстройства.

Ние говорим за правилните прояви на Любовта, а не за изопачената човешка любов. В изопачената любов има ревност, страх да не се изгуби обекта на любовта. При истинската Любов човек придобива, но не губи. Любовта изключва всякакви противоречия. В човешката любов обаче има големи противоречия.“ (220)

„Онези, които не разбират Божиите пътища, искат всичко да им се даде наготово. Като почувстват някакво приятно разположение или настроение, те мислят, че Любовта ги е посетила. Те се самозалъгват. Това не е никаква любов.“ (243)

„Мома обича един момък. Това е изпит за момата. В същото време друга мома се влюбва в този момък. Първата мома се нахвърля върху втората, започва да ѝ се сърди – как смее тя да обича нейния възлюбен. Тя счита момъка за нейна собственост. Това е ревност, която разваля отношенията между младите. Как трябва да постъпи младата мома и какво трябва да рече на другарката си, която обича нейния възлюбен? Тя трябва да ѝ каже: *„Ако моят възлюбен те обича, аз го отстъпвам и съм готова да гласувам за тебе.“* И другата мома трябва да каже същото. Каже ли и тя същото, въпросът е решен...

Съвременните хора говорят за Любовта, но внасят в нея качества, каквито тя не съдържа. Когато Любовта посети човека, тя внася в него мекота, разширение и светлина. Това осмисля живота на човека и той се ободрява, става смел и решителен и започва да се проявява, да вижда, че и от него може да излезе нещо.

В Любовта има само една опасност: да не се привърже човек към една форма и с това да изопачи чувствата си. Щом чувствата на човека се изопачават, той се поддава на низши влияния, вследствие на което Любовта го напуща. За да не дойде до това положение, човек предварително трябва да се пречисти, да освободи ума, сърцето и душата си от наслояванията на своето минало.“ (17)

„Говоря за естествената любов, а не за неестествената човешка любов. Неестествена е любовта, когато човек иска да спечели повече, отколкото му е необходимо. Например ти обичаш някого и го ограничаваш, искаш той да обича само тебе. Любовта не се ограничава.

Тя обича еднакво всички хора. Когато някой иска да обичам само него, това показва, че той иска да ме постави в пътя на престъпленията.“ (226)

„Смущения в мисълта стават и с духовни хора, със светии. Във времето на първите християни един от последователите на Христа се предал в служене на Бога и постигнал голяма чистота и святост. Около него се събирали болни, страдащи хора, на които помагал. Болни лекувал, страдащи утешавал. По-голямата част от деня той прекарвал в молитва. Един ден при него се явила млада, красива мома, която внесла раздвояване в мисълта му. Тя била болна и той се заел с лекуването ѝ. Понеже употребявал много време за нея, той връщал някои болни, намалил молитвите си и си казвал: *„Не е нужно човек да употребява много време за молитва, трябва да помисли малко и за красивия свят около себе си.“*

Неусетно той се раздвоил в себе си, вследствие на което станало огъване в мисълта му. Не е лошо, че се е огънал, защото с огъването той открил в себе си известни прояви, които по-рано не познавал. Като излекувал момата, той разбрал, че без нея не може да живее. Остане ли без нея, животът му се обезсмисля, няма какво да прави.

Някои ще се чудят как може светия да тръгне след една мома и да забрави задължението, което е поел към Бога. Ако в живота на този светия има нещо неестествено, той непременно ще се отклони от пътя си. Какво ще кажете за ангели, които с първото слизане на Земята се оплитат в мрежата на някоя красива мома и не искат вече да се върнат на Небето? На колко ангели орбитата се е огънала! Не е лесен животът на Земята.

Велико училище е Земята и за прости, и за учени. Колко ангели ще срещнете днес – облечени с фракове, с модерни шапки и обуща, с бастун в ръка – разхождат се из големите градове. И те са забравили, че никога са били ангели, дошли на Земята да се учат.“ (218)

„Някой мисли, че е женен, защото е минал през външната женитба. Знаете ли какво нещо е женитбата? Кой може да се жени? Всеки има право да се жени, но не и ученикът.

Омъжената жена не може да бъде ученик, жененият мъж не може да бъде ученик – защо? Защото женените хора са слуги и не могат да ходят на училище, господарите им не ги пускат. Жената трябва да шие, да готви вкъщи, да чака господаря си да дойде от работа и да се нахрани. Сегашната жена е идеална слугиня – тя работи без пари, не очаква никакво възнаграждение.

Ако в класа влизат женени хора, ще се вдигне голям спор между учениците. Мъжът ще каже на жена си: *„Защо погледна оня брат? Ти знаеш, че трябва да гледаш само мен.“* Жената ще каже същото на мъжа си. В края на краищата, те ще се принудят да напуснат училището. Ученикът и ученичката трябва да бъдат свободни, да не поглеждат към никого; започнат ли да се раздвояват, да поглеждат към тоя-оня, ще ги изпъдят от училището.

Каже ли ученикът, че не може да живее без своята възлюбена, веднага ще го изпъдят вън от Школата. Ще му кажат: *„Иди при оная, без която не можеш да живееш. Мястото ти не е тук.“*

Някой ученик ме пита може ли да се ожени. Казвам му, че може да се ожени, но след като свърши училището и придобие повече знания. Като женен, той ще има голямо богатство, от което мъчно може да се освободи: ще има жена и деца – богатство, което ще го зароби. След това ще съжалява, че се е свързал.

Ако си женен, ти трябва да изпълниш задължението към децата си, за да си свободен в бъдеще. И като женен, и като неженен, ти имаш задължения, които трябва да

изпълниш. Първо ще изпълниш задълженията си към Бога, после към ближния си и най-после към себе си. Христос казва: *Съвършеният нито се жени, нито за мъж отива...*

Питат ме женят ли се хората на оня свят. Там няма женитба, там никой не се жени, но раждат деца. – *„Как става това?“* Понеже там живеят за другите, двама от тях, които се обичат, насочват мисълта си към някоя страдаща, грешна душа и ѝ помагат – по тоя начин те се свързват помежду си.

Душата, на която помагат, е тяхното дете. Щом помагат на своя ближен, те считат, че са се оженили. Две души от оня свят трябва да се съединят, за да спасят една душа на Земята. Това е една свещена мисъл, която трябва да държите в ума си – само така ще се освободите от вашето еротично гледане на женитбата и на раждането. Начинът, по който хората сега се размножават, е последен, в бъдеще той ще се измени.

Хората ще се размножават и ще раждат по нов начин, по-съвършен от сегашния. Както раждат днес, това е резултат на грешното състояние, в което се намира човечеството – сега то минава през долината на греха. Женитбата на сегашните хора е женитба на грешни хора; в бъдеще тоя начин ще се измени.

Смешно е положението на сегашните женени хора. Казват, че двама млади, които се обичали, се венчали. Какво ще кажете за тяхната любов, когато на другия ден след сватбата те започват да спорят кой от тях има по-големи права. Мъжът казва, че той печели, следователно той има по-големи права.

Като отива на работа, той оставя на жената стотина лева за нуждите на къщата и заключва касата; след това ще говори за идеална любов между съпрузите. Тяхната

любов е посмешище пред Бога. Това не е за осъждане, то характеризира състоянието, в което сега се намира цялото човечество. Бог търпи всичко и очаква пробуждането на човешките души...

В Писанието е казано: *„Който се жени – добре прави; който не се жени – още по-добре прави."* Бащата е пияница, синът – също. Съберат се роднини и приятели да женят сина – намерили една млада, здрава мома, искат да я оженят за тоя пияница, да го спасят. Не го женете! Ако момъкът е светия – оженете го, той има сила да спаси всички паднали и грешни хора.

Но светията сам по себе си е женен – той е свързан с всички хора, на които проповядва; той им е баща, а те – негови деца. Колко паднали моми и момци са отивали при светията да искат подкрепа... Сегашните хора се женят според Мойсеевия закон – това е обвързване.

Мъжът се свързва с жената, кара я да му готви, да пере и я ограничава да не гледа чуждите мъже. И жената казва на мъжа си: *„Ти си длъжен да работиш, да поддържаш къщата, но нямаш право да гледаш чуждите жени."* Христос казва: *„Не се свързвайте със света"*; свържете ли се със света, вие изпадате в робство и ограничение – това е бракът на сегашните хора." (166)

„Когато една мома се приближава при един млад момък, защо го обича? За него самия? Не. Ето къде е користолюбието на младата мома. Понеже той е снажен, силен, а тя иска силен момък да я пази. Понеже той е красив, а тя обича красотата. А това не е никаква Любов. И един момък обича една мома за друго нещо.

Сега туй са младите, а когато вие отивате при един болен, на когото помагате – защо отивате, защо го обичате? Там Любовта е малко по-безкористна." (236)

„По-висшите Същества, които са извън човешката раса, как се размножават? Там няма ни помен от този начин, по който хората се размножават. В нашето размножаване има много нечистота... Най-лошото, което човек може да си представи, то е около женитбата. В цялото органическо царство, когато дойдем до тази деятелност – половата деятелност – най-опасното нещо е тя. Много опасно място е там. Всичките престъпления стават в половата област.“ (228)

„Какво по-голямо благо може да иска човек от Любовта, която му е дадена? Въпреки това, малцина разбират и оценяват Любовта. И затова, често слушате хората да казват, че никой не ги обича. Виждате, как родителите обичат сина си и дъщеря си, но те не ценят тяхната любов и казват: *„Няма кой да ни обича.“* И за да намерят някой да ги обича, те се влюбват в някоя мома, или в някой момък и се оженват.

Като се оженят, тогава виждат, че се излъгали. Дойдат ли до любовта, всички хора се лъжат – и обикновени, и учени. Един виден английски реформатор, проповедник в една методическа църква в Англия, се оженил за една добра християнка от неговата църква, но на третия ден след женитбата си казал: *„Не си струва човек да се жени.“* – Наистина, да се ожени един реформатор, това значи, да направи една голяма грешка в живота си.“ (217)

„Ако поставя и най-способния ученик в клас, дето има една много красива мома, и той няма да издържи. Красивата мома ще влезе в неговия ум и той ще престане да учи... *„Не трябва ли човек да се влюбва?“* – Може да се влюбвате, но да не се захласвате. Вие се захласвате, а казвате, че сте се влюбили.“ (225)

„Когато стане религиозен, човек започва да мисли за Бога, за духовния свят. Ако не мисли правилно и не е привикнал да мисли, кръвта нахлува в малкия мозък, където са страстите и обикновените чувства. В него се събужда половата дейност и той се поддава на неестествени чувства. Вместо възвишената любов, вместо чувство към Бога, той преживява особени чувства, които нарича Божествени. Така той сам се заблуждава.

За да не изпада в низшата област на чувствата, човек трябва да мисли. Низшите чувства нищо не допринасят. Това е духовно пиянство.“ (227)

„Има два вида любов. Някой път любовта на света може да ни окаля и да ни вкара в локвата вътре. И после да ни изнесат. Обичай нещата, без да се привързваш към тях! Защото всякога грехът в света произтича от привързването към известни предмети, които си обикнал повече. Щом се привързваш, грехът е неизбежен. Обичай всичко в света, без да се привързваш.“ (229)

„Да се сгоди човек, това значи да осъзнае, че му липсва нещо. Момъкът и момата осъзнават, че им липсва нещо, и като не могат да го намерят другаде, те го търсят един в друг. Това е неразбиране на живота.“ (231)

„Младата мома мечтае за някой красив и богат момък. Тя си въобразява как той ще я гледа като царица, как ще живее в палат, обиколена със слугини.

Като се ожени, вижда, че нищо не се сбъдва. Лицето ѝ се разваля, тя се разочарова и казва: *„Лош човек излезе моят възлюбен. Не си струва човек да се жени. Няма смисъл човек да обича.“* Тя обвинява Любовта. Това, което тя нарича *любов*, не е никаква любов.“ (245)

„Люби Бога в човека! Докато не дадеш пълна свобода на човека Бог да се проявява в него както Той разбира, ти не го обичаш. Даваш ли му правила как да живее, как да обича, какво да прави, кого да гледа, това е човешка любов. Остави Бога свободно да се проявява в човека и за нищо повече не мисли. Може някои работи да не ти харесват — това нищо не значи. То е твое разбиране.

Оставете Бога в себе си и в своите ближни свободно да се проявява, както Той знае. Това значи свобода.“ (234)

„По някой път се оплаквате, че не ви обичат. Защо трябва да ви обичат? Ако ви обичат, трябва да се спрете, не може да учите. Представете си, че следвате гимназия. Една млада мома сте, имате 5-6 любовници, на които не сте дали повод, но постоянно имате писма, пишат ви за любовни работи, че без вас не могат да живеят. Ако речете да четете писмата, ще си загубите времето. Пишат те там много работи. Младата мома ще напише следното писмо: *„Господине, не си губете времето. Аз няма да се занимавам с тия работи. Аз съм млада мома още, на 15-16 години. Вие сте попаднали на крива посока.“*

За нея важното е да учи, няма нужда да пише любовни писма, пък и не знае как да пише любовни писма. Човек има право да пише любовни писма, когато е завършил училище, когато е станал съвършен. Като завършите училище и станете съвършени, тогава имате право да пишете любовни писма. Сега не си губете времето. Не губете и времето на другите.

Някои пишат: *„Аз ви обичам, без вас не мога да живея.“ – „Там е белята, че без мене не можете да живеете. Аз без вас мога да живея. Че вие не можете да живеете без мен, то е лъжа! Вие сте роден без мене, а казвате, че без мене не можете да живеете. Когато се*

раждахте, аз не бях при вас. Вие сте родени преди мене, а казвате, че без мене не можете да живеете.“ – Тъй ще му пишете. Това е практическото приложение...

Любовта не седи в целувки. Любовта не седи в прегръдки. Любовта е нещо велико. Не смесвайте любовта с целувките. Целувките развалят любовта и прегръдките развалят любовта. Аз го зная това, правил съм опити, няма изключение. Целуни болния, на място е тази целувка. Прегърни болния, на място е. Прегръщането на здравия и целуването на здравия не е на място. Ако е болен, може да го целунете. Ако е здрав – никога.

Здрав човек не целувайте. Някой иска да се ожени, за да целува жена си. Той може да я целува колкото иска. Аз не говоря за тях. Аз говоря за свободните хора.“ (235)

„Вие свързвате любовта с много еротически понятия. Нищо повече. То е първото престъпление... Хората на Земята мислят, че тази жена принадлежи на еди-кой си мъж, или този мъж – на еди-коя си жена. Където е любовта, там никакви престъпления не стават.

Стават ли някъде престъпления, там никаква любов не съществува. Павел казва: *„Любовта не завижда, не дири своето, не се превъзнася, не се гневи."* Каже ли някой, че обича, и започва да ревнува, това не е любов. Хората мислят за любовта точно обратно: докато се ревнуват един-друг, те казват, че се обичат.“ (232)

„Ще кажете, че животът на светията е недостъпен за обикновения човек. Значи да водиш чист и свят живот е недостъпно, а да посветиш целия си живот на една жена или на един мъж – това е възможно. Защо момата и момъкът да не посветят живота си на някаква велика идея? Защо да не служат на Бога?“ (249)

„Коя е причината за греха? – Неразбраната полова дейност, крайното користолюбие и алчността към ядене. Грехът води към смъртта.“ (252)

„Ще кажете, че първите човеци проявиха непослушание и ядоха от забранения плод. Наистина Адам и Ева ядоха от забранения плод, но хората и до днес още не са престанали да ядат от този плод.

Всяка крива присъда, всяка неестествена любов не са нищо друго, освен ядене от забранения плод.“ (233)

„Казвате: *„Ти го направи, ти направи това! Защо не дадеш на тази жена добър ум?“* – Че ти си взел чужда жена, не си взел своята! Остави чуждото ребро, намери своето! Намери си реброто, намери си жена, която да те обича! Щом не те обича, остави я да обича другиго, да обича когото си иска! Оставете хората свободни!“ (237)

„Казвам: Турете Любовта да ви освободи от всички ваши минали връзки. Всички връзки, които имате сега, които ни привързват, които ни причиняват страдания – да се освободите.

Да останат само трите връзки: Една връзка на сърцето, която е Любовта – да свържете сърцето с Бога. Една връзка с ума – тя е Божествената Мъдрост. Една връзка на Истината, която да свърже нашето тяло с Бога.“ (241)

„Човек, като влезе в религиозния живот, трябва да бъде много внимателен. Както се събирате близо, не трябва да бъдете един до друг.

Хората обикновено трябва да бъдат далеч един от друг. Когато седнат един до друг, то има влияния, които се преплитат. Не можеш да се избавиш от това.“ (246)

„Някоя мома се жени за момъка, за да живее щастливо. Откъде ще вземе щастието? Първата жена напуснал, жени се за втора, и тя – глупачка – очаква да живее с него щастливо. Мога да ви приведа доста примери за женени за втори път. То е човешки порядък.“ (250)

„Мнозина от вас не сте свободни. Вие говорите, но не говорите вие – по вашето радио друг говори... Вземете една млада мома – не е разположена. Туй неразположение не е нейно... Че какво ѝ липсва? Има ум, има сърце, има тяло, има храна. Тя не е доволна, че момъкът не я поздравява, не ѝ се усмихва като я срещне.

Че той не се е родил да я поздравява, толкоз хиляди моми има, как ще ги поздравява? Той най-първо няма време да поздравява всичките моми. То е беля. Щом поздрави една мома, трябва да поздрави всичките.“ (247)

„Хората изпадат в смешно положение като говорят за Любовта, без да я разбират. Това, което те наричат *любов*, никаква любов не е. Казвате: *„Обичам тоя човек.“* Обичаш, а роптаеш. Любов, която роптае, не е истинска. Това е търговска сделка. Любовта търпи. Казваш, че сърцето ти гори от любов, а си недоволен, че не те оценяват. Не искай да те оценяват, но люби. Така именно човек ще станеш... Каква любов е тая, която прави човека мързелив, да очаква всичко наготово от своя възлюбен или от възлюбената си? Както постъпва човек със своя възлюбен или с възлюбената си, така постъпва и с Бога.

Докато благословението и благата идат отгоре, той обича Бога. Щом спрат благата, той се отказва от Него, под предлог, че Бог го е забравил. Всъщност той е забравил Бога, затова благата спират. Който люби истински, той е готов на всякакви жертви.“ (251)

„Ако животът седи в сегашната любов, аз се отказвам. Ако нещо има от което може да се откажа – то е от сегашната любов.

То е най-голямото лицемерие, което съществува в света, за което светът плаща скъпо. В името на тази любов седят най-големите користолюбиви неща, от които цялото човечество от хиляди години страда.

Всички вярвате в това, което не е. Любов, която не носи безсмъртие – не е любов. Любов, която не носи щастие – това не е любов. Любов, която не носи знание – не е любов. Любов, която не носи сила в себе си, свобода – не е любов. Любовта трябва да носи със себе си всичките богатства, които можеш да имаш. Това е любовта!

Ако на вас са ви дали една лъжлива монета, защо вие искате да я прокарате на другите хора. Вас ви излъгали и вие искате да не изгубите, и вие искате да я прокарате на другите. Турете я настрана, не я давайте никому. Болният, както и да го храниш, той силен няма да стане.“ (316)

„Онзи, който дава любовта, не трябва да говори за любовта си. И онзи, който приема любовта, и той не трябва да говори... Законът е такъв: кажете ли, че обичате, ще изгубите любовта си, ще изгубите това, което имате. Любовта се скрива. Тя не позволява да я петните.

Като обичате, нищо не говорете за любовта си! Кажете ли някому, че го обичате, ще се явят противоречия.“ (1)

„Казват, че някой момък имал любов към някоя мома. Там няма никаква любов. Аз наричам това *астрално полова сила*. Никаква любов не е.“ (242)

„Когато любовта между двама души прекъсва, явява се периодически, тя не е любов.“ (240)

„Не се привързвайте към преходните неща, за да не страдате. Защо трябва да се привързвате към виното, което всеки момент може да ферментира? Трябва ли да се стремите към любовта на хората, която изгаря всичко, каквото срещне на пътя си?“ (244)

„Вие по някой път се възмущавате от половата деятелност, от любовта. Казвате, нисша любов е половата любов. Но ако съберете всичките човешки чувства и неговите мисли и турите всичките сили, които имат, с половата деятелност, се уравновесяват. Тя е една и толкова силна, както всичките други заедно. Тя по единично може да бие ума ти, може да бие сърцето ти, може да бие и волята ти. По единично всичките може да ги бие. Като се съберат всичките заедно – уравновесяват се.“ (29)

„Беше дошла една чехкиня, която ми показа портрета на един свой познат, когото обичала и който също я обичал, но той имал силно сърцебиене, страдал от сърце... Той се е привързал към нея и се бои да не му откаже да се ожени за него. Тази привързаност внася една дисхармония между неговите мисли и чувства. Той се страхува да не би неговото желание да не се сбъдне. Любовта е от Бога, а женитбата е от хората. Щом обичаш – това е Божествено, а щом се жениш – това е човешко.“ (239)

„Любящият, т.е. човекът на Любовта, е отворил сърцето си за всички. Ако срещнеш човек, който се е отворил само за един, знай, че тебе не може да обича. И да те обикне, скоро ще ти измени. Може да те обича само онзи, който е възлюбил всички. Ако те обича човек, чрез когото се проявява Божията Любов, той винаги ще те обича. Тази Любов е непрестанна и вечна.“ (776)

Отношения между стари и млади

„Щом старите се отказват от работа, младите трябва да я поемат. Те трябва да приложат Христовото учение, да подготвят условия за идването на Царството Божие на Земята.“ (253)

„Младият подразбира силен човек, а старият – мъдър човек. Затова старият ще каже на младия: *„Аз имам знания, а ти имаш сила; ела, братко, да работим.”*

А сега младите казват: *„Когато стана по-възрастен, тогава ще работя”*. Няма какво да ставаш възрастен, ти и сега си такъв.“ (254)

„Изглежда, че всеки, който влезе в тази Школа, смята, че първата година може да работи, да се подчинява, а втората трябва да заповядва.

Не! Трябва да работим не само първата, но и втората, третата, през всичките години; отношенията ни винаги трябва да са едни и същи.” (33)

„Младите ще се проявяват, а старите ще се жертват. Старите ще приготвят условията за новата култура, а младите ще бъдат носители на новото.

Когато казвам, че бъдещето е на младите, подразбирам, че те носят зародишите на бъдещите семена, а старите са почвата за тия семена. В новата култура и стари, и млади ще се срещнат.“ (84)

„Младите казват: какво да правим, когато старите не ни приемат между тях? Защо трябва да ви приемат старите? Щом Господ ви е пратил на Земята, вие трябва да работите – нищо повече!“ (270)

„Друго заблуждение: Казвате, че само старите хора могат да управляват. – Защо? – Защото били умни. – Досега старите управляваха, но оправиха ли света? Понеже не можаха да го оправят, сега идат младите да управляват. Старите казват: *„Откак дойдоха младите на власт, развалиха света.“* Те искат да хвърлят грешките си върху младите. Не, старите развалиха света и те трябва да изправят грешките си. Не се обиждайте – според мене стар е оня, който живее за себе си.

Старият казва: *„Едно време вършех много работи, сега нищо не мога да направя.“* Той минава за свят човек, за благородник. Вярно е, че краката му вече не държат. Върнете се в младите му години, там ще видите колко е свят и благороден! Ние не се заблуждаваме от промените, които стават с човека.“ (134)

„Старайте се да си отдавате уважение един на друг, млади и стари, защото вие не знаете кой от вас е млад и кой е стар. Някои от вас са живели по-дълго, имат по-големи опитности – те са по-стари, защото човек не е това, което говори, а това, което носи и преживява.“ (255)

„Знанието на дядото е необходимо за младите. Ще каже някой, че старите са отживели времето си, не са нужни вече за новите времена. Това е криво разбиране... Аз наричам младите хора – *„хора на Любовта“*, а старите хора – *„хора на знанието, на Мъдростта“*. Та рекох: младите трябва да имат уважението и почитание към старите, а старите трябва да имат любов към младите. Ако старият не обича, той не може да се подмлади. Ако пък младият не почита, той не може да поумнее, той не може да се подмлади. Следователно, за да се подмладят, старите трябва да обичат, а младите да почитат.“ (291)

„Помежду ви ще започне обмяна и размяна. Тогава вашето съзнание ще почне да се разведрява и умът ви ще заработи. Нека онези от вас, които проявяват най-много инициатива, да основат нещо, та и по-младите, и по-старите да започнат всички да работят, тъй както започват в живота. Най-напред започват младите, после възрастните и най-после старите.

Когато един стар човек е здрав и умен, той дори и на стари години може да започне да пише нещо хубаво, от което младите да се въодушевяват, като го четат. Ако не е здрав и умен, а боледува, той ще разправя само за своите болести, ще разправя, че няма кой да го гледа, че краката не го държат, че главата го боли.“ (256)

„Младите са жизнерадостни, те носят навсякъде радост и веселие. Старите пък носят тактичност, трезвост, мъдрост. А кое е най-доброто, знаете – между тях трябва да има любов. Нищо повече! Когато дойдем до Любовта, в името на Любовта старият трябва да счита младия като себе си и младият да счита стария като себе си.“ (85)

„Направете младите поколения да мислят, дайте им свобода да мислят... На младото поколение трябва друга религия, религия на Истината, религия, която прави тия млади смели и решителни.“ (257)

„Казват: *„Какво да правим с младото поколение, отиват из горите?“* – Нека бягат, там поне има въздух и чиста вода. Господ изпъжда младите от църквите и казва: *„Да бягат от църквите, дето няма Любов, там младото поколение не трябва да живее“*.

Пък и старите хора да бягат от църквите. Защо ви са тия църкви, в които няма Любов?“ (260)

„Едно от заблужденията, на което често се натъкват учениците, е следното: казват например, че окултната наука не била за младите. Не е така, според мен точно обратното е вярно. Защо? Защото младите имат по-силна индивидуалност от старите. В това отношение бедните, простите са по-силни от богатите, от учените, от религиозните; те само изглеждат бедни и прости, а всъщност вътрешно представляват богати полета с добре разорана и разработена земя, ето защо в сегашните времена напредналите Същества се въплътяват именно между бедни, прости хора.

Това не е абсолютно, но в повечето случаи се забелязва, защото по този начин Невидимият свят иска да повдигне слабите, сиромасите и простите хора в света. И тъй, Напредналите същества се въплътяват повече между сиромасите и простите хора, а ненапредналите – повече между привидно богатите и учените.

Значи в младите се въплътяват по-силни духове, затова те трябва да се занимават с окултизма; по тази причина младите бягат от църквите – те са смели, решителни, лесно ликвидират със старите форми. Старите са недоволни от тях, негодуват, пречат им. Младите обаче трябва да бъдат внимателни, защото от Черната ложа са предвидени много капани за тях, за да ги уловят, да паднат в робство, откъдето мъчно могат да излязат.

Много от старите не разбират правилно Живота и затова казват на младите: *„Едно време и ние бяхме като вас, но ето, остаряхме. Ще дойде ден, когато и вие ще остареете и ще се примирите с условията на живота."* Не, който се примирява, той не може правилно да се развива, няма с какво да се примирявате.

Старите казват: *„Като поживеете, тогава ще разберете нещата"* – няма какво да разбирате. Ако влезете в

някоя локва, какво ще разберете – ще разберете само това, че в локвата има тиня, кал. Ако влезете в някоя кръчма и пиете, какво ще разберете? Че сте се напили. Какво знание има в тия неща? Да се окаляш, да се напиеш - в това няма никаква наука, никаква философия. Старите все продължават: *„Нищо, ще поживеете малко и ще разберете живота."* За какъв живот говорят те? За живота на калта, за живота на пиенето или за живота на грабежите и убийствата?

Щом дойдете до този живот, кажете си: *„Ние знаем този живот, опитвали сме го някога, нищо ново няма в него; сега искаме да научим Новия живот, който не познаваме."* Който мисли по този начин, той е млад; който не мисли така, той е стар.

Старостта и младостта не седят в годините на човека, но в начина, по който той мисли. Казвам: Най-важното нещо за всички ви – идеята да си помагате. Това е новото учение във великата окултна школа – взаимно подпомагане; когато някой падне духом, всички да се притекат с добрите си мисли, желания, да действат, да го окуражават.

А сега заблуждението – туй, което аз не харесвам у съвременните и старите хора – искат да убедят младите да станат щастливи, т.е. искат да ги вкарат в света!“ (64)

„Първото нещо, което се изисква от учениците, за да се образува една комуна, е високо съзнание. Събират се заедно, за да си помагат взаимно. В много комуни старите взимат инициатива за всичко. Те искат да заповядват на младите и то в името на Бога. Всеки иска да прокара свои възгледи, да се наложи на останалите. Той твърди, че Духът му казал така. Други говорят от мое име и казват: *„Учителят каза така.”* (48)

„Казвам: Старите методи не могат да разрешат основните въпроси на живота. Младите трябва да се пазят да не повтарят слабостите на старите. Нека се учат от техните опитности, да видят какво им е липсвало, задето животът им е излязъл несполучлив. Много и дълбоки са причините за неуспеха на старите.“ (258)

„Някои светии и някои велики хора, някои мъченици – те изведнъж разбират смисъла на цялото битие и казват: *„Разбираме какъв е смисълът на живота“*.

Такова преживяване могат да имат и стари, и млади. Някои казват: *„Само старите могат да го имат“*. Не, и младите могат. Защо да го няма младият? Я онази мома, която е оставена от нейния възлюбен, отчаяна е и иска да се самоубие, но моли се, моли се, утеши се, почувства едно облекчение и каже: *„Аз ще посветя живота си на Бога!“* – Този възлюбен е Христос, а не онзи.“ (259)

„Има да се изглаждат спорове между вас. Някои били по-стари братя и сестри, някои – по-млади. В Школата има само ученици – братя и сестри са отвън. В Школата всички са ученици – млади и стари няма. Напредналия ученик всеки ще го признава. Напредналият ученик всякога ще може да помага на онези, които са по-назад от него. Не трябва да завиждат на онзи ученик, който е напреднал. Във вас ще има стремеж да го настигнете.

Той ще ви помогне и ще ви бъде за пример. Взаимно почитание ще има навсякъде. При това, между вас, учениците, трябва да има скромност.

Някой път този, който най-много знае, той ще чака всички да изкажат мнението си, и ако го поканят и той да даде мнението си, ще го даде. Сега първото нещо е, че учениците често нямат търпение.“ (262)

„Дойде един млад и ще направи една забележка за нещо на някой от по-старите. Той ще се докачи и ще каже: *„Аз съм по-стар от тебе!“* Не, той трябва да каже: *„И това дете даже, като ми прави бележка, аз трябва да го слушам.“* Туй дете, макар и малко, казва ти нещо, слушай го. Ти ще му бъдеш признателен и ще кажеш: *„Едно дете ми казва истината, аз ще го слушам.“*

Отде знаеш – ти вървиш по един мъчен, опасен път, по който има разбойници, мечки, вълци, и туй дете ти казва нещо. Послушай го! Смирение трябва да имате всички! И аз забелязвам между учениците, между възрастните и младите има такива отношения, че веднага можете да избухнете. Смирение се изисква, голямо смирение от всички. Ще обмисляте и тогава ще действате.

Сега има друга опасност, която може да се яви у младите. Ето къде е опасността. За пример, когато някой от младите направи една забележка на някой от старите и последният се поправи, младият се окуражава и казва: *„И на другиго ще направя бележка.“*

И ще почне без сапун да бръсне. Не, ако дойде от Любов, любовно да говори, всички ще го слушат. И старият, като дойде да каже една истина на младия, да има едно почитание помежду към него. Ние трябва да сме готови да приемем Истината, от когото и да е казана тя. Млад или стар, който и да е, като дойде да говори Истината, на когото и да е, трябва да го почита... Това са правила, които всички трябва да спазвате. Колко мъчнотии биха се избегнали, ако ние действахме по този начин!“ (72)

„За да реализират желанията си, младите се нуждаят от подкрепата на възрастните. И възрастните се нуждаят от помощта на младите. Едни други подкрепени, те вървят към постигане на Истината.” (278)

„Новото, Божественото учение е необходимо за всички съсловия. То е необходимо и за младите, и за старите. Сега хората казват, че религията е необходима само за старите, че духовният свят е необходим само за старите, а не и за младите.

Аз правя следното възражение, казвам тъй: Светлината за кого е, за младите дървета или за старите? Младите дървета се нуждаят от по-голяма светлина, отколкото старите дървета. Следователно младите хора се нуждаят повече от духовен живот, отколкото старите хора.“ (263)

„Когато почне да се образува Школата, да не се роди състезание защо щял да се образува клас за младите. Ще има общ клас, в който ще влезнат и стари, и млади, а за младите от известна възраст ще има Специален клас. Това е в реда на нещата, туй да не ви шокира. Синът отива на училище, а бащата се радва, казва: *„Нека се учи.“* Бащата не може заедно със сина си да учи. Той казва: *„Втори път като се преродя на Земята, тогава и аз ще уча. Сега аз ще работя, пък синът ми ще учи.“* (261)

„Сега не искам да се създава антагонизъм между млади и стари. Вие от ваша страна ще отдадете цялото си уважение и почитание на старите. Ще го направите заради великата Любов, която се изявява. А на старите също ще кажа да изразят цялата своя Любов.“ (194)

„Някои приятели казват: ние сме вече от десет години в новото учение, знаем много нещо. Да, аз виждам стари приятели, които имат връзка с Господа; пък виждам и млади, които имат връзка с Господа.

Но виждам и стари, които нямат връзка с Господа; виждам и млади, които нямат връзка с Господа.“ (271)

„За някоя си сестра, хайде да не казвам името: *„Ха, тази младата, сега влязла в Школата, а ние от толкова години сме, стари, а тя едва влязла, знаем я ние.“*

Това са спънки за един окултен ученик.

Млади, стари – няма! Грешките на хората – това са благоприятни условия за вас да се развивате. Това трябва да го знаете... Като направите грях в Школата, вие огорчавате Бога. Няма да огорчавате Бога!“ (94)

„Когато вие искате да познаете волята Божия, след като четете Евангелието, след като четете Библията и всички учени хора, ще се вдълбочите в себе си, ще отхвърлите всички онези препятствия, ще си благовествате и ще кажете: *„Господи, заради Твоята Любов аз съм готов да извърша всичко, каквото иска сега Христос“*. Ако тази Любов би дошла сега между вас, какво можеше да има между млади и стари?

А сега старите гледат да натиснат младите, младите пък се възбуждат като някоя бомба, и казват: *„Ние не искаме тяхната власт!“* – В Любовта власт няма. В Любовта има нещо по-велико от властта.” (264)

„Може да се постигне нещо от по-старите братя. Иска се обаче абсолютна чистота. По-младите братя лесно се съблазняват и вие трябва да им помогнете...

Набралата се енергия в младите трябва да се използва – това е една машина, енергията на която трябва да се използва. Вие, старите, трябва да потърсите младите, а те, младите, да потърсят вас, старите.“ (266)

„Казва се, че любовта е за младите. Въпреки това, те загазват в любовта. – Защо? – Защото старите не ги подкрепят.“ (297)

„В заблужденията, които се срещат в съвременните хора, има и следната мисъл: още от старо време, дори и досега, хората са мислели, че само старият човек може да живее добър, чист живот, а не и младият.

Значи младите хора не са за добрия живот. Това е заблуждение! И младият, и старият човек могат да правят добро, могат да живеят добър живот.“ (267)

„Ученикът не трябва да мисли, че е възрастен. Той не трябва да мери своето ученичество с годините си. Годините не определят ученичеството.“ (268)

„Това е култура, това е истинско смирение. Когато слушате някой да ви разправя нещо, вие трябва да заемете положението на дете, което възприема, и след това да благодарите, че сте научили нещо.

Само по този начин и стари, и млади ще се разбират взаимно. Ако детето не слуша както трябва, и ако старият не знае да преподаде правилно своето знание, тия души не са се разбрали.“ (269)

„Като ученици на Великата Школа, вие се различавате помежду си по възраст, по опитности, по преживявания, вследствие на което едни от вас са стари души, а други — млади души. Като не знаете това, вие казвате: *„Защо тия млади момичета и момчета са влезли в Школата?“* – Вие не знаете още дали те са млади или не. Дали човек е млад или стар – това зависи от възрастта на неговата душа. Някой може да е 15-20 годишен, но като душа да е стар; друг може да е 60-70 годишен, но като душа да е млад. Казвам: който не разбира живота като изкуство и като наука, той е млада душа, безразлично на каква физическа възраст е на Земята.“ (272)

„Първото нещо: на вас ви трябва дисциплина. Разбирате ли? Дисциплина е потребна, за да спестяваме време и да бъдем експедитивни в своите мисли, в своите желания, когато ги прилагаме в Божествения свят, защото за Божествените работи се изисква бързина. Казано и свършено – да няма мислене и протакане. Няма протакане, на момента, имаме време, ще свършим работата... Няма да отложим работата за след половин час, а по Божествен начин ще я изпълним веднага.

Сега вие, младите, не сте се проявили още; старите вече се проявиха. Те са цъфнали, завързали и имат плод. Сега вие ще изникнете, ще цъфнете и ще завържете. Добре ще бъде, ако вие вземете само образец, като гледате техният плод как е узрял. Хубаво е, ако плодът на старите е идеален. Тогава може да вървите по образа на старите, но ако този плод е хилав, очукан – по-добре е от такъв плод да стоите далеч. Няма да обръщате внимание на тях. Не трябва да бъдете такива стари.“ (105)

„Когато става въпрос за служене на Бога, млади и стари се натъкват на противоречие в себе си и казват: *„Младият трябва да си поживее, не му е дошло времето да служи на Бога.“* Старият казва: *„Аз съм стар вече, трябва да си почивам, не мога да служа на Бога.“*

Чудно нещо! Младият трябвало да си поживее, старият трябвало да си почине. Тогава кой ще служи на Бога? И младият, и старият трябва да служат на Бога!“ (273)

„Малкото дете вижда повече от слепия старец. Ако детето е сляпо – нищо няма да вижда. Следователно познаването на Истината не се определя от възрастта. Дали човек е стар или млад, щом не познава Истината, той е сляп, ограничен, не вижда и не разбира нещата.“ (281)

„Като разделям учениците на млади и стари, аз ги разглеждам по отношение степената на тяхното развитие. Млад ученик е този, който се намира още в началото на своето развитие. Стар ученик е този, който е завършил своето развитие, своята еволюция на Земята. Между вас няма нито един, който да е завършил своето развитие.

Младият ученик всякога има възможност да се срещне с един от учениците, които са завършили своето развитие. Както детето, което ще се роди, ще срещне своята майка на Земята, така и младият ученик, който има да се развива и учи, ще срещне по-опитен от себе си, който да го ръководи. Значи младите ученици ще се срещнат със старите ученици, които са завършили своето развитие и помежду им ще се образува вътрешна връзка. Както между майката и детето съществува вътрешна връзка, така съществува връзка и между младите и старите ученици.

В Писанието е казано: *„Ще изпратя Духа си върху вас."* – Духът представлява именно тия стари ученици, които са завършили своето развитие на Земята. Те познават пътя, по който вървят сега младите ученици, и като дойде някой от тях при един млад ученик, той ще му каже: *„Аз виждам, че ти си скръбен, обезсърчен; едно време и аз бях като тебе, но ето, сега зная вече, кой е церът на това състояние."* Един го утешава, друг го утешава, докато му помогнат в това затруднено положение, в което е изпаднал.

Тия стари братя отварят книгата на живота, четат от нея и помагат на по-малките си братя. На какъвто въпрос и да се натъкне младият ученик, по-старият ученик знае как да го разреши. Той ще му каже: *„Преди толкова и толкова години, ето, как аз разреших този въпрос."*

Като го изслуша младият, ще му олекне на душата.

Като ви говоря за старите ученици, не мислете, че старостта им се изразява в бяла брада и мустаци, както и в бели коси. Не, стар ученик наричам този, който се отличава с голяма разумност, с голяма опитност и е проникнат от дълбокото желание да помага на своите по-малки братя. Тия по-големи братя се радват на своите по-малки братя и – без да се спират пред въпроса дали са праведни или грешни хора – те веднага са готови на услуга, щом се обърнат към тях. В каквото положение да видят малките си братя, те не им се сърдят, но казват: *„Ето, как може да се направи тази работа!“* (275)

„Когато младият човек казва, че трябва да се работи на младини, за да се почива на старини, тази философия има отношение към културата на мравките.

Като се ръководели от принципа, че трябва да се работи на младини, за да се почива на старини, хората са създали леността. Под понятието *„почивка“* те разбират едно успокоително състояние, в което човек само си почива и се удоволства.“ (276)

„Виждам, че между вас има и млади, и стари. И всички казвате, че се обичате, че имате братски отношения помежду си. По какво се отличава старият от младия? Старият брат се отличава с готовността си да услужва на по-младия си брат, а младият брат се отличава с готовността си да работи. Значи и младият, и старият брат са готови да вършат всякаква работа, която им се представи. Всеки човек трябва да има в душата си абсолютна готовност да служи на Бога, както ангелите и напредналите братя имат готовност да помагат на всички, без разлика на положение.“ (280)

„От разположението ни към Великия принцип в живота зависи и подобрението на нашия живот. Това е мерилото за нещата. Младите трябва да приложат тази мярка в живота си, а старите да вървят след тях.

От младите се изисква смелост, а от старите – смирение. В какво седи това смирение? – Понеже младият обича повече да говори, старият трябва да се смири, внимателно да го изслушва.

Изкуство е да можеш да изслушваш човека.“ (274)

„Отношенията между младия и стария трябва да бъдат правилни. Те трябва да почиват на вътрешна, дълбока връзка. Младият трябва да се поучава от стария, а старият да поощрява младия. Правилни, нормални отношения са тия, когато младият и старият са доволни от живота си. Младият се стреми да върви напред, без да се обезсърчава, а старият разглежда миналия си живот, изправя погрешките си, без да се самоосъжда. Младият изучава служенето, а старият – почитта.“ (279)

„Когато младият седи на стол и влезне един стар, с бяла брада човек на 120 години, и младият стане и даде стола на стария, ние това считаме за уважение. Но ако туй го направи старият? Ако младият влезне в стаята и старият човек даде място на младия, на какво ще уподобите вие това? Ако влезе едно малко дете в стаята и една стара, 10-годишна котка е седнала на стола, няма ли да стане старата котка пред малкото дете? Ще стане и оттатък ще мине. Та има такива случаи, когато един млад, много учен, свършил четири факултета човек и имате един дядо, който нищо не е учил – той, като види младия, става му на крака. Счита го по-стар от него. Защото онзи, който знае, е по-стар от човека с брадата.“ (277)

„Между всички ученици трябва да има взаимно почитание. Младият човек трябва да се отнася с почитание към по-възрастния. Ако младите, новите ученици не зачитат по-възрастните, т.е. тия, които са се учили и знаят повече от тях, един ден и те ще се намерят в същото положение. *„С каквато мярка мериш, с такава ще ти се отмери“* – казва Писанието.“ (57)

„Животът на младия може да се уподоби на фар, поставен в морето да свети, да направлява движението на корабите към пристанището.

Животът на стария е подобен на живота и длъжността на фенерджията около този фар. Длъжността му е всеки ден да чисти фара, да му набавя горителен материал, за да може, когато пожелае, да го запали.

Ето защо младият и старият се различават по службите, които изпълняват: предназначението на младия е едно, а това на стария – друго. Като млад, ще имаш грижата да светиш, да посочваш пътя на корабите.

Като стар, ще имаш грижата всеки ден да чистиш фара, да го нареждаш, и като дойде часа, когато трябва да светне, да бутнеш бутончето и да го запалиш.“ (282)

„Какво правят хората? Докато са млади, работят много; щом започнат да остаряват, те казват: *„Старини идват, трябва вече да си починем“*. – Това е криво разбиране. На стари години човек трябва да работи повече, отколкото като млад.“ (283)

„Често младите казват: *„Като станем възрастни и остареем, ще разберем живота.“* Питайте старите разбрали ли са живота. Колкото младите са разбрали живота, толкова и старите са го разбрали.“ (284)

„Новото учение изисква хора с нови възгледи. Днес младите гледат с пренебрежение на старите. Старите пък гледат с пренебрежение на младите.

Младият казва за стария: *„Този човек е остарял вече, той е изпял своята песен.“* Старият казва за младия: *„Този е младеж още, зелен, неузрял плод е той. Кой ще го чака да зрее?“* Ако младият мисли за стария така – той е болен човек. Ако старият мисли за младия така – той е на смъртно легло вече.“ (285)

„Казвам: Не е брадата, която прави човека умен, нито неговата бяла глава. Умът на човека, неговата стара глава, която разбира, тя прави човека учен. У нас има обичай – когато минава стар човек, младите да му стават на крака.

Разбира се, това е една страна на морала, но според мене и младият, когато минава, старите трябва да му стават на крака. Аз наричам *мъдрец* онзи стар човек, който става на крака на младите. Понякога мъдрецът, като мине покрай една птица, той я поздравява. А онези стари, които изискват от младите да им стават на крака, те са стари хора с побелели глави. Трябва да приложите закона на Любовта в живота си.“ (286)

„Старите се отказват да се учат. Старите стават професори и започват да дават на младите наставления. Не учете младите! На старите давам един съвет: да не дават големи наставления на младите. Ако аз бях стар човек, ще кажа: *„Синко, живей добре.“* – нищо повече. Пък и на стария няма да му говоря много. Ще кажа: *„Живей разумно. Справедлив бъди.“* На стария бих му проповядвал да бъде справедлив, на младия бих му проповядвал да бъде добър. А на възрастния – да бъде разумен.“ (296)

„Какво правят старите хора днес? Те учат младите, говорят им за живота, но се страхуват да изнесат истината. Ще кажете истината на младите!

Ще кажете, че им предстои голяма война! Ще воюват със злото в себе си, докато победят!“ (287)

„Човек трябва да бъде свободен във всичките си прояви. Ако някой е по-напреднал в развитието си, не трябва да се налага на младите, да им казва какво трябва да правят и какво да не правят. Какво ще стане, ако младият прави всичко, каквото старият прави?“ (288)

„Ако младите грешат, а старите ги критикуват, те взимат участие в погрешките им. Вие не знаете причината за дружбата на младите. Старите мислят, че те се любят.“ (289)

„Децата нямат знание, но знаят да обичат, затова майките им ги обичат. Старите много знаят, но не знаят да обичат. Затова, младите и старите да се съберат, че младите да научат старите как да обичат, а старите да научат младите на мъдрост. Тази е една необходимост. Само един млад човек може да те научи как трябва да обичаш. Само богатите млади – а младите всички са богати – има какво да дадат...

Старите ще прислужват на младите колкото знаят, а младите ще прислужват на старите колкото могат да обичат. Тогава и двамата ще се хванат за ръка, ще идат при Господа, ще си кажат урока.

Тогава каква ще бъде разликата между младия и стария? Никаква разлика няма да има. И двамата ще бъдат млади, красиви, без бради, без мустаци, косите ще бъдат дълги, изчистени, светлина ще излиза от тях.“ (293)

„И тъй, младите, които са в изгрева на своя живот, трябва да изгреят; старите, които са на залеза – да залязат. Че младият изгрява – това не трябва да го доведе до самозабрава. След няколко часа слънцето ще залезе и на негово място ще дойдат други млади. Че старият залязва – това не трябва да го обезсърчава. След залез иде нов изгрев. Важно е младият да изгрява правилно, старият да залязва правилно и да си подадат взаимно ръце.

Животът не се свършва – колелото се върти и младият, който е бил в изгрева на своя живот, ще залезе, а старият ще изгрее. Ако младият е изгрял правилно, ще залезе правилно; ако старият е залязъл правилно, ще изгрее правилно.“ (23)

„Старите трябва да се радват на младите. И младите трябва да се радват на старите. И понеже младите се радват на старите – затова се подмладяват. И понеже старите не се радват на младите – затова остаряват.“ (290)

„Казвам: Съвременните хора са много установени, особено възрастните. Старите хора казват: *„Ние сме установени вече.“* И наистина, по-установени хора от възрастните няма. Те казват: *„Ние не се интересуваме от нови идеи, те не са за нас. Младите да му мислят, те нека се занимават с нови идеи.“*

Старият мисли, че младият е глупав, че не разбира нещата, че няма никакви опитности в себе си. Старият се мисли за авторитет, а на младия гледа като на недозрял, като на зеленчук.

Старият забравя, че едно време и той е бил толкова зелен. Той забравя, че и по-старите от него са мислели за него така, както той мисли днес за младите.“ (292)

„Еди-коя си млада сестра не върви по правия път.“ – Старата върви ли? Докато имате такива разбирания, и младите, и старите ще постигнат толкова, колкото постигнаха и апостолите на своето време.

Те очакваха да дойде Царството Божие на Земята, Христос да стане цар. Очакванията им не се сбъднаха. Един ден останаха сами и трябваше да проповядват, да бъдат гонени и преследвани.

В края на краищата те придобиха нещо ново. Днес едва ли ще се намерят 12 апостоли. Духът слезе над 12-те апостоли. Дали ще слезе над вас – не се знае.“ (118)

„На вас, младите, казвам: *„Да не се съмнявате! По пътя на старите да не вървите!“* На старите казвам: *„По пътя на младите да вървите!“*

Казвате: *„Как по пътя на младия човек ще тръгна – по пътя на зеления човек?“* Щом Господ е в младия, тръгни по него. Щом Господ е в младата мома, върви по нейния път. Щом Господ е в младия момък, върви по неговия път. Щом Господ е в стария, върви по неговия път. Щом не е Господ там, ни по пътя на младия, ни по пътя на стария върви.“ (294)

„Не е лошо, че обичате лошите хора. Поне не преследвайте светиите в тяхната любов. Кажете: *„Много добра работа вършат!“* Благодарение на тия светии, благодарение на децата, на момиченцата и момченцата, благодарение на тях Бог търпи света.

Аз ви казвам, и младите момиченца, и младите момченца са, които подтикват света в този прогрес. Старите трябва да се учат от младите как да обичат. Христос казва: *„Ако не станеш като малките деца, не можеш да влезеш в Царството Божие.“* (295)

Отношение към другите окултни Школи

„Източните и западните школи се различават в класификацията на тези обвивки, обаче тези класификации се отнасят само към външната, видимата страна на това учение. По същина в двете школи няма никакво вътрешно различие…

Често наблюдавам как хората в България и другаде се делят на големи и малки величини, на тесни и широки, на черни и бели. Казват: *„Ние сме широки, не сме тесногръди като другите.“* – Дай Боже да сте широки, но да не сте безформени, безидейни. Ако отидете в странство, между окултистите, между теософите, ще разберете, че **те са последователи на Бялото Братство**, които работят да обновят човешката мисъл, в бъдеще да се влее в нея нов стремеж, нова дейност на Божествения дух.

Днес теософите се делят на безантисти и щайнеристи – антропософи. Но и едните, и другите са антропософи. Обаче, като хора, и те не могат да се търпят. И те се делят на тесни и широки. Безантистите са жени, а щайнеристите – мъже. И едните, и другите се карат помежду си. Всички течения от източната школа се ръководят от жени, а от западната се ръководят от мъже.

Това деление изпъква ясно, но то е само външната страна. Който не е издигнат, ще се съблазни от тях. А който се съблазнява, не може да разбере Христа. Както във времето на Христа някои се съблазниха, така и днес хората се съблазняват.

Откак човек е сгрешил и изопачил името Божие, той не е преставал да се съблазнява. Който се съблазнява, не може да се издигне до положението на мислещ човек, да разбере вътрешните, основните закони, върху които почива човешкият дух.“ (300)

„Бялото Братство е, което прави този опит, и то е, което ще ви помага. Не се притеснявайте от разните форми, защото всичките вери и школи отиват към вътрешна страна, която за всички е една и съща.“ (298)

„Христос е един Велик учител и в каквато форма и да Го посрещнете – във форма на жена или мъж, във форма на дете или слуга, Той всякога може да ви покаже пътя на Истината. Нека остане във вашия ум тази мисъл, че Бог е един. Учението може да минава през много чучури, но Изворът е един. Може да има много движения в света, но Изворът е един. Когато Христос дойде у вас, Той ще ви научи правилно да разбирате нещата.“ (299)

„Спасението на човечеството се крие в онази велика религия, която обединява всички религии, като удове на едно цяло. Новата религия е Любовта. Тя обединява всички хора, примирява и разрешава противоречията им и внася в тях радост и веселие.

Да се обединят хората, това значи, да имат общ идеал, общи стремежи. Обединението, единството дава сила на хората и ги прави мощни.“ (301)

„Аз искам от вас да се заемете да изучите учението на Бялото Братство. Вие ще го намерите разхвърляно в целия окултизъм – в теософията, в християнството, навсякъде ще го намерите. В туй учение има навсякъде единство, в него няма разногласие.“ (302)

„Има един вечен, абсолютен Авторитет, на Когото всички разчитаме. От този авторитет именно черпят всички учени. Ние се отнасяме с уважение към тези учени, които черпят от този Авторитет.“ (305)

„Хубавото на всички окултни Школи, които вървят по методите на Бялото Братство, е, че подготвят своите ученици да бъдат готови за новите условия, при които животът може да се прояви. Туй е смисълът на Школата.“ (97)

„Един ден българите ще познаят, че аз съм им бил един голям приятел. Но когато аз си замина, не искам никакви паметници и ако ми направят такива, ще ги разруша. Любов иска Бог, да се обичат всички като братя и сестри, това са паметниците на бъдещето.

В главата на всеки свещеник, на всеки проповедник, учител, майка това трябва да се втълпи: братство и сестринство трябва в света!“ (304)

„Освен кражбата, има и други пороци. Например, ако у някой от вас е прекомерно развит мозъчният център на благоговение и Любов към Бога, а разсъдъкът му не е развит, за да може да прокара тази енергия в умствения свят, тогава туй чувство ще се изроди във фанатизъм.

Всеки един фанатик е човек без разсъдък в своите убеждения. Туй чувство инстинктивно се проявява, той мисли, че като неговата Любов към Бога няма друга. Не е тъй. За да бъде Любовта ни към Бога съвършена, човек трябва да пожертва всичко, което има. Не само това, но Любовта към Бога трябва да се изрази в жертвата за цялото човечество – да станеш слуга на човечеството и да му дадеш своето знание. Само един велик човек, у когото умът е развит, у когото всички способности са развити, само той може да слугува на Бога.“ (307)

„В Школата ще има доста богата литература, ще преведем доста окултни книги.“ (262)

„Всички ученици на окултните братства в Индия, в Англия, навсякъде сега се обединяват. Туй обединение става вече в духовния свят, а за тази физическа връзка те ще почнат да пращат свои делегации да се опознаят. Опознаването сега ще става бързо.

Дойде един брат от Чехия и разказва, че там се интересуват за окултните братя в България. Запитват какво е нашето верую. И от Америка вече се интересуват. Един наш брат ми разправя, че намерил там братя.

Аз му казвах: *„Като отидеш в Америка, и там ще намериш братя“*, а той ми пише, че не ги е намерил още и ме пита къде са. Но сега ми пише вече, че ги е намерил, как ги е намерил, какво е тяхното мото и т.н. Те му казват тъй: *„Ние държим запалени нашите факли на пътя, по който ще минат нашите братя, за да може да ни видят и дойдат при нас.“*

Следователно Бели Братя има навсякъде, но ще ги търсите. Ще ги намерите, ще се запознаете с тях, но трябва да бъдете добри, примерни ученици, да изправите живота си, да проверите, да опитате всичко...

Аз трябва да ви запозная с Бялото Братство. Вие още не го познавате. Искам всички вие да се наричате ученици на Всемирното Бяло Братство, на което Христос е глава. В себе си тъй ще кажете: *„Ние сме ученици на Всемирното Бяло Братство, на което Христос е глава.“* И на другите същото ще казвате: *„Ние сме ученици на Всемирното Бяло Братство, на което Христос е глава.“* Бъдете смели в себе си и ще видите дали ще пострадате или не...

Ще имате предвид следното: Във Всемирното Бяло Братство употребяват три метода за работа. Единият метод е методът на Любовта, по който метод Христос сега работи. Вторият метод е методът на Мъдростта, а третият

метод е методът на Истината. Това са три метода, три Школи, които Бялото Братство употребява едновременно. Следователно ние боравим и с Любовта, и с Мъдростта, и с Истината едновременно. Християните боравят само с Любовта, теософите – с Мъдростта, а йогите употребяват Истината за услуга на волята в нейното физическо проявление.

И тъй, в Бялото Братство изучаването на Любовта, Мъдростта и Истината са методи за работа, за да се образуват онези духовни връзки за служене на Бога.“ (39)

„Сега, за през тази година, ще задам десет теми от различни отрасли на всички онези наши приятели, които могат да пишат... Ако всички тези беседи излязат сполучливи, ние ще ги напечатаме в един сборник... Мнозина от вас знаят чужди езици. Нека четат и събират отвсякъде материал, както пчелите събират мед.“ (303)

„Бих ви препоръчал да четете Шекспир, Гьоте, Кант или живота и деянията на пророците, на апостолите.“ (306)

„Когато у някой човек твърдостта и благоговейното или религиозното чувства са силно развити, а разсъдъкът е слабо развит, имате един фанатик човек, когото с нищо не можете да убедите. Когато една идея влезе в главата му, каквото и да му говорите, нищо не е в състояние да го отклони от нея, тъй си остава. Само смъртта може да реформира този човек.“ (308)

„Ако четете Сведенборг, ще видите, че неговият възглед за живота е приблизително верен, т.е. близо е до Истината.“ (310)

„Когато човек има някакъв дефект в своя разум, той ще бъде тесногръд; може да бъде морален човек, но ще е фанатик, какъвто е бил апостол Павел преди обръщането си в християнството. Апостол Павел бил философ човек, но тесногръд, и затова преследвал всички, които не вярвали и не разбирали Божественото както той го разбирал. След възприемане на Христовото учение, той поправил погрешката си. Обаче много хора и до днес подражават на апостол Павел.“ (309)

„Казвам: Не е въпросът да се създава нова религия. Има една нова религия, в която хората още не са повярвали. Ние препоръчваме на хората тази именно религия, която те още не са възприели и приложили. Когато възприемат тази нова религия, те ще се преобразят.

Тя е религия без форми, без одежди, без кадилници. В тази религия човек може да ходи облечен както иска – като последен просяк или като княз. В тази религия човек може да бъде пръв, може да бъде и последен.

Както и да е облечен той, всички ще го приемат с *„Добре дошъл!“* като техен добър брат. Едно е важно за хората на новата религия: те трябва да бъдат чисти и светли като светлината.“ (311)

„Добре е човек да се заеме с четене на *„Тайната доктрина“*[6], на Библията като метод за придобиване на търпение – те представляват разхвърлян материал, който търпеливият може да събере на едно място и да образува от него нещо цяло.“ (312)

„Вземете Ани Безант – пише за онзи свят. Тя пише по човешки. Каквото Ани Безант пише, не е така.“ (320)

---

[6] Основополагаща книга в Теософията (Е. Блаватска, 1888г.)

„Време е вече да се простите с религиозния фанатизъм. Днес в България има много религиозни секти, и всяка от тях казва за себе си: *„Спасението на човечеството ще дойде чрез нас!“*

Не, спасението не може да дойде чрез никоя секта, чрез никоя черква, чрез никое верую, нито пък чрез науката. Тези неща са само помагала.“ (313)

„Не е достатъчно само да вярвате в това, което ви говоря, но трябва да проверявате моите думи. Не се спирайте само върху моите думи, но четете и проучвайте свещената книга, четете книгите на разните философи, да видите, какво са казали и те. Четете всичко, но доброто дръжте и прилагайте. Всичко опитвайте, стига да намерите Истината. Търсете навсякъде скъпоценния камък и като го намерите, използвайте го!

Аз не съм от тесногръдите, да ви налагам да се спрете само тук, но казвам: Навред търсете Истината и като я намерите, извадете скъпоценните камъни от нея и ги вложете във вашата душа, във вашия ум, във вашето сърце и работете с тях!“ (314)

„Когато религиозното чувство у човека е силно развито, а разсъдъкът – слабо развит, той става голям фанатик и започва да обръща внимание повече на формата на нещата, отколкото на съдържанието.“ (208)

„Какъв живот е този, когато и религиозни – православни, католици, евангелисти, теософи, окултисти, всички мислят едни за други лошо?

Какви хора могат да бъдат с такива мисли, я ми кажете? Какъв човек ще излезе от тебе, ако цял ден каляш ума си с такива мисли?“ (318)

„Въпрос към Учителя: „Мислите ли, че духовните движения в съвременния свят – както това движение в България, така и движението на Кришнамурти, на Рудолф Щайнер и други – ще имат голямо влияние в света, или че те са малки изключения, които ще изчезнат?“

Учителя: Няма да изчезнат, а ще играят важна роля. Човечеството отива към една духовна епоха и това е един естествен процес в развитието му. Душата ще се пробуди, ще се развие вътрешното ѝ зрение. За да стане това, трябва да има правилен строеж на цялата глава. И всички стари форми ще си отидат, защото са остарели. Окултните движения в света се делят на три раздела: едни вървят по пътя на Любовта, други – по пътя на Мъдростта, а трети – по пътя на Истината. Школата на Бялото Братство (в България) съединява трите пътя в едно.“ (2)

„Ако ти, като фанатик, ходиш да гониш този-онзи, че не вярвали в Бога, не вървели в Христа както трябва, тази твоя вяра не е на мястото си и ти раждаш злото.“ (315)

„Като изучавате окултните науки, вие виждате разни научни въпроси, които се разглеждат по различни начини от теософи, от окултисти, и казвате: *„Това са теософи, това окултисти и т.н.“* Казвам: Това са възгледи на хората, обаче има едно право учение в света, което обединява всички форми. Всички религии, според мене, са външните форми на едно учение, което се изразява по един или друг начин.“ (120)

„Христос е вдъхновителят на всички откровения във всички времена и епохи.” (321)

„Знанието от едно място не идва, и светлината през един прозорец не влиза. Неизброими са пътищата на знанието. Неизброими са прозорците на светлината. Любовта през една уста не говори. Хиляди са устата на Любовта, през които тя говори.” (317)

„Аз не искам да ви направя религиозни фанатици със знанието, което имате. Искам само да ви предупредя, за да се не спъвате, понеже в пътя човек като тръгне, има много спъване. Понеже, като нямате достатъчно светлина, на много места ще се спъвате.“ (319)

„Мистичните братства ще имат подкрепата на Горната организация, ако са носители на Божествените принципи и тогава чрез Всемирното Бяло Братство те ще са обединени.

Външно сближаване между мистичните братства може и трябва да има – взаимно опознаване, да си ходят на гости, да имат деликатни приятелски отношения едно към друго, да се види кому какво се е дало от Горе.

Нали всеки пророк казва това, което му е открито? В това няма да има еднообразие. При такава вътрешна обмяна циркулират соковете на всяко едно от тях в другите, без никакво препятствие, както жизнените сокове в организма. От друга страна могат да се свикват международни събори на всички мистични братства и мистични души в света, и то на планина – Алпите или Рила.“ (2)

Влад Пашов:

„Един път той (Боян Боев) попитал Учителя дали се познава с Щайнер, срещал ли се е с него. Учителят му отговорил, че се познават и че са се срещали. Брат Боев с още по-голям интерес попитал: *„Къде сте се срещали и*

кога?”

Учителят му отговорил: *„Срещали сме се в духовния свят и от там се познаваме.”* и прибавил: *„Щайнер е добър работник на Божията нива. Той е много активен и деятелен. От Бялото Братство му е възложена задача да даде духовен импулс на западноевропейската култура, за да я спаси от окончателно рухване, за да може да се възроди и влезе в новата култура.”* (322)

„Веднъж сред младежкия клас, в разговор около печката, също за Щайнер, Учителят отбелязал: *„Той беше тук, на лекцията и даже водихме разговор с него. Между другото той ме попита с учудване: „Удивлявам се, Учителю, че в такива прости слова изразяваш толкова велики идеи и истини.“* (323)

„Според Учителя, Блаватска беше един окултен ученик, който послужи като посредник на Християн Розенкройц да изнесе част от окултните Истини пред света.

Затова Учителя казва: Теософското общество беше пратено от Бялото Братство да обнови човешката мисъл, за да може да се влеят в нея след това Новите идеи – идеите на Бялото Братство, които Учителя донесе...

Но впоследствие Блаватска се поддаде на друго влияние и се отклони от първоначалния си път, и заедно с това отклони и теософското общество, което по такъв начин не можа да изпълни възложената му задача.

Но тази задача се поде от други окултни Братства, които стояха на основата на западната, т.е. на християнската езотерична традиция. Такива Братства са антропософското движение на Щайнер, розенкройцерското общество на Макс Хайндел и други розенкройцерски школи в Европа и Америка.“ (320)

Любов към Истината

„Никой да ви не прелъстява с празни думи, защото заради всичко това дохожда гневът Божий върху синовете на неверието; и тъй, не ставайте техни съучастници.

Вие бяхте някога тъмнина, а сега сте светлина в Господа; постъпвайте като Деца на Светлината... Не участвайте в безплодните дела на тъмнината; напротив, изобличавайте ги.“ (Ефесяни 5:6-8, 11)

„Работата е да говорим Истината, а не да я прикриваме.“ (324)

„Незнанието, невежеството е оправдано. Като не знае нещо, човек говори това, което знае, и така, както мисли. **Обаче да знае човек истината и съзнателно да я прикрива, това не се извинява, нито се оправдава.** Истината е велик принцип. Само чистият може да говори истината. Ако нечистият се опита да говори истината, тя ще го умъртви. Също така, само чистият може да разбере истината. Някой иска да му се каже истината. За да чуе истината, той трябва да е готов да умре. С други думи казано: Не можеш да чуеш и да разбереш истината, ако не си готов да се пожертваш за нея.“ (301)

„Важно е да се изнесе истината! Който говори истината, той е истински човек, той е едно с Бога. Ако едно дете говори истината, и него бих слушал, както и големия човек.“ (325)

„Някой казва: *„Аз не казвам много голяма лъжа, а малка.”* Големите лъжи не са опасни, но малките лъжи са като микроби – те се размножават.“ (346)

„Абсолютно никаква лъжа на ония, които славят Истината, не се позволява — абсолютно никаква лъжа! Вън, в света, може да лъжете колкото си искате — да лъжете и да ви лъжат. Но влезете ли в този Път да служите на Бога, трябва да турите в ума си Истината.” (326)

„Ние имаме уважение към всички хора, но на всеки човек, който не говори истината, казваме: *„Братко, туй, което говориш, не е вярно, аз виждам твоето лице, очите ти показват, че ти не говориш истината, не е искрено, свежо сърцето ти, ти нямаш този Божествен пламък, умът ти няма светлина, той е потъмнял.*“ (327)

„Като ученици на окултна школа, вие трябва да се научите да мислите точно, строго определено, както математикът работи строго определено с числата и формулите. Всяка употребена дума трябва точно да изразява смисъла, който се включва в нея... Докато си празен, докато истината не е в тебе, мълчи, нищо не говори, за да се напълни шишето ти. Щом Истината влезе в тебе и те напълни, говори, кажи я на всички, за да изпразниш шишето си и започнеш отново да пълниш.“ (328)

„Престижът на човека се уронва, когато някой му каже една лъжа. Когато някой човек ви говори Истината, какъвто език и да държи, този човек повдига вашия престиж. Мнозина от вас се боите да кажете Истината. Не, когато говорите Истината, вие трябва да бъдете смели! Когато говорите Истината, не ви трябват много философии, не мислете какви ще бъдат последствията, смели бъдете! Когато ще изказвате вашите лични мнения, бъдете крайно предпазливи!“ (340)

„Не трябва да има ни помен, ни сянка от лъжа. Единственото нещо, което не се прощава на учениците от тази Школа, е лъжата; всичко може да се извини, но лъжата - никога! Щом дойде до лъжата, пазете се от нея като от огън – тя е принцип, който може да заведе човека в противоположностите на Живота, от които мъчно може да се избави.“ (329)

„Всички трябва да говорим Истината, разбирате ли? И няма по-отвратително нещо от това един религиозен, духовен човек да говори лъжа и после да се извинява, че бил нервозен човек.“ (330)

„Решили сме, няма да допуснем нито един да ни лъже вече! И горко на ония ученици, които влезнат в Школата да се подиграват с Името Божие! Те ще видят какво нещо е една Божествена Школа. Който влезне в Божествената Школа, той трябва да знае, че тази школа е с подкрепата на великата Божествена Правда. Това е Божествено училище, вие сте абсолютно свободни, но сте абсолютно отговорни за вашите постъпки. Аз трябва да ви покажа, и пак ще ви повторя: Единственото престъпление, което в Школата не се извинява – то е лъжата! Туй да го знаете! Лъжа не се извинява!“ (331)

„Не изисквам да не правите погрешки, ни най-малко няма да ви обвинявам ако направите даже и 100 погрешки, но ако кажете една малка лъжа, ще държа всички ви отговорни.

Аз съм готов всички грешки да залича, но за лъжата в братството строг съм – абсолютно никаква лъжа! Без изключение! Туй да го знаете! Ни бяла, ни черна лъжа. Никаква лъжа, ако искате да се разберем!“ (334)

„От вас, като ученици, искам да прилагате Истината: абсолютно, без никаква лъжа. *„Ама малко бяла лъжа?“* – Не, никакви бели, нито черни лъжи. Ще говорите чистата, бялата, светлата Истина. За нас и бялата, и черната лъжа е все лъжа. Разбирате ли туй правило? Това е моралът на Новия живот, моралът на новия ден.

Ще правите разлика. В нас абсолютно никаква лъжа не съществува, ни помен от нея: никакво извъртане на фактите, никакво извъртане на чувствата, никакво извъртане на помислите, никакво извъртане на действията, никакво извъртане в движенията на очите. Всеки един наш поглед, всяко движение на лицето, на ръцете, на устата, на тялото, на краката – всичко това трябва да изразява Божествената Истина...

Абсолютно никаква лъжа! Този, който е дошъл да се крие в твоята къща, за да не лъжеш заради него, ще го вземеш и двамата ще бягате. Ще бягате, за да не казвате лъжата. Няма да чакаш да дойдат онези в къщата, че да те питат где си го скрил. Не, ти с него ще офейкаш с време. Чудни са хората! И двама ще бягате! Никой няма да те застави да говориш лъжа. Щом бягате и двамата, като отидете в гората, там ще кажете Истината. Ще кажете: *„Братко, и двамата сме в гората, сами сме тук.“*

Абсолютно никаква лъжа в Новия живот! Туй да го запишете. Туй е в нашият морал. Без изключение, ние за изключения не говорим. Тъй е, казвам ви Истината. Туй е факт. В Новия живот ще казваш Истината – без никакви изключения. Право на предмета – ще говориш Истината без никакви изключения.

Може да те обесят, може да страдаш, може да изгубиш имането си, честта си, всичко, но ще кажеш Истината. Кажеш ли я, ти си ученик във Великата школа на Бялото Братство. И такъв един човек, след като умре, Белите

братя ще го възкресят и ще кажат: *„Ние те похвалваме, че ти си пожертвал живота си за Истината, че ти си изпълнил великия морал на Новия живот.“* И ако вие приложите този морал както ви казвам, за една година вашите лица другояче ще изглеждат. И аз ще туря всички ви на един изпит, за да видя доколко говорите истината. Туй да го знаете. Най-първо ще ви изпитам за Истината. И тогава знаете ли колко плач ще има между вас? Най-малко по един ден ще плачете през седмицата. – *„За какво?“* – Че не сте казали истината!“ (192)

„Ти си стискаш устата, когато говориш Истината, а когато дойде да лъжеш, ти си отваряш устата. Това на един ученик от Бялото Братство не се позволява... Ще ви приведа един пример. Представете си, че сте двама приятели. Ти обичаш приятеля си от сърце и душа. Сега можете ли да се досетите какъв ще бъде примерът ми, какво искам да кажа? Не знаете още, но ще ви стане ясно.

Вашият приятел се влюбва в една красива, но бедна мома, и те започват любовта си идеално. Идеално започват. Обаче след няколко години става един разрив и този приятел си вдига ръцете. Тази мома става бременна и този твой приятел се отказва от нея, вдига ръцете си. Дават го под съд, а тебе те викат за свидетел – да кажеш истината. Как ще постъпиш между твоя приятел и тази мома? От една страна ще имаш приятеля си, от друга – Истината.

Сега Истината разрешавате, но тогава, заради любовта към приятеля си, ще вземете неговата страна и ще кажете: *„Той е чист“* – и ще се закълнете. **А щом дойде да кажем Истината – приятелство няма. По-голям приятел от Истината няма в света.** Най-големият приятел на човека в света – това е Истината.

Следователно, ако имаме приятел, който ще ни лиши от нашия приятел – Истината – той не ни е приятел. И тъй, приятелството е обосновано на Любовта, защото между приятелството и тази Любов трябва да има единство. Аз желая, като влизате като ученици в Школата, да имате единство във вашата Любов, а за да има Любов, трябва да обичате Истината.“ (332)

„Който мисли отсега нататък да живее без Истината, той няма бъдеще, с него е свършено.

Той ще бъде последният човек на този свят и него го очакват най-големите страдания. Всяко общество, всеки човек, който обича своето отечество, който търси култура, трябва да говори Великата Истина, в която няма никакво изключение.

Такъв човек го очаква бъдеще. Ние не позволяваме никаква лъжа – нито повече, нито по-малко. Няма за нищо да си кривиш душата, защото в Истината живее Бог. Няма нищо по-лошо от този грях – да се изопачи Божията Истина и да се оскверни Божието Име.

Вие мислите, че ако не говорите Истината, ще спасите семейството си, ще подобрите положението му. Не – по този начин вие носите проклятие на вашето семейство. Ако спестявате Истината заради вашата жена, вие я погубвате. Ако жената спестява Истината заради своя мъж, тя го погубва; ако братът спестява Истината заради своята сестра, той я погубва. Истината трябва да се каже такава, каквато си е. Тя ще донесе Свободата.“ (333)

„Ще си признаете погрешката и нито ще я преувеличавате, нито ще я омаловажавате. В Школата не се допуска лъжа. Преувеличаваш ли – лъжа е, омаловажаваш ли – пак е лъжа. Ще кажеш: *„Не взех този тон вярно, но*

ще се опитам втори, трети, четвърти път, докато се науча да го свиря правилно." По този начин вие, като ученици, ще можете да изправите живота си, за да ходите свежо и бодро, да имате правилен възглед за нещата." (141)

„Само един Закон има в света – той преследва всекиго, който лъже в името на Любовта. Към такъв човек сме безпощадни. Ние проповядваме Любов на вечна справедливост, без никаква лъжа! Осмели ли се някой да лъже в името на Любовта, нищо няма да го спаси. В този закон няма никакво изключение. Могат да се смеят на думите ми, но скоро ще проверят това." (335)

„Направил си една погрешка – ако речеш да прикриеш погрешката, ти ще направиш друг грях. Не, ти ще имаш доблестта при тази лъжа да изкажеш Истината тъй, конкретно – нито да я увеличиш, нито да я намалиш.

Счупил си една чаша, няма да разправяш за онези причини, които намаляват отговорността ти, ще кажеш: *„Тази чаша аз я счупих, аз поемам отговорността за нея. Да не считате, че друг е направил това. Аз счупих чашата."* – толкова, няма да се оправдаваш. Защото ония Същества, пред които ние ще го кажем – те са разумни. Няма по-разумно същество от Бога!

И когато ние пред Бога изкажем един наш грях, едно наше престъпление, ще оставим Той да го прецени. Няма да се оправдаваме, че такива били условията. Не, не, конкретно кажи! Казал си една лъжа, ще кажеш истината: *„Съзнателно я направих."* Няма да се извиняваш, да кажеш: *„Аз не разбрах."* Не, лъжа е това!

Ще кажеш: *„Аз съзнателно, умишлено го направих*

туй.“ – Тъй ще се изповядаш и ще бъдеш извинен…

За всички неща в даден момент ние трябва да бъдем смели и решителни да кажем истината или в положително, или в отрицателно отношение. Смели, ама не навсякъде. Смели пред кого? Пред кого ще кажеш истината? – Пред онзи, който обича Истината.

Пред онзи, който обича лъжата, ти ще мълчиш. Той ще ти каже: *„Аз съм твой учител, аз ще ти кажа как да лъжеш, аз съм учител.“* Но ти, като не знаеш да лъжеш, ще мълчиш…

Именно заради една лъжа на първия човек хората сега страдат. Заради лъжата страдат, нищо повече! Единственото престъпление беше заради лъжата. И двамата първи хора бяха в окултната Школа.

Раят – това беше една велика окултна Школа, а не туй детинско разправяне, което ни предават. Една окултна Школа беше Раят! Тия дървета не са дървета, това бяха живи хора, култура от хора. Тия дървета, тия живи хора, не са такива, каквито ги мислите. Раят – това беше една велика култура в миналото.

И когато този прародител на тази култура направи първата погрешка, той нямаше смелостта да изкаже истината и излъга. Там – както е писано в Библията – туй косвено се разбира. Адам казва: *„Аз мислих, че Ти ще ми дадеш една другарка, жена умна, интелигентна, която да ми помага в живота, а ето, тя още при първия изпит, още първия ден ме увлече в това престъпление. На Тебе възлагах надеждите си – по-умна жена трябваше да създадеш!“* – Това беше един упрек.

Тогава Господ замълча. Учителят си замълча. Той само написа, че Адам не си издържа изпита. Струпа всичката вина на жена си. Страхливец, първокласен страхливец! Той нямаше доблестта да каже истината.

Казва: *„Ти знаеш, аз всякога изпълнявах Твоята воля, но тази жена ако я нямаше, бих ти слугувал. Тя ме излъга.“* Спира се Господ там.

Вика жената да види дали тя ще каже истината, как ще издържи изпита си. Казва:

– Слушай, ти как направи престъпление в Школата?

– А, онази змия, онази интелигентност, която ти създаде – ако тя не беше, аз бих устояла, аз щях вярна да ти бъда, но тя ме излъга, нали знаеш? Увлякох се. Кой е виновен?

И Господ казва: *„Изкарайте ги навън, и той страхливец, и тя страхливка!“* И от 8000 години ние се учим да бъдем смели и решителни, досега ние сме били все страхливци. Смелост се изисква сега! Няма по-велико нещо от това – човек да излезе, когато Господ го вика, и да каже: *„Да, съзнателно направих тази грешка, направих я.“*

Никакво извинение!

Сега туй е външната страна. Ние говорим за греха, говорим за лъжата. Лъжата не е в казването. Има един вътрешен закон, свързан с известни отрицателни сили в Природата. Щом излъжеш, ти се свързваш с всички негативни сили в Природата, които ще изчерпват всичките сокове на живота ти и ти ще останеш сухо дърво. Опасността не е там, че си казал една лъжа, но нейните последствия са много опасни, ти ще се свържеш с тия сили. Единственото важно нещо е – съзнанието трябва да бъде будно...

Аз настоявам пак: между вас трябва да се образуват братски, приятелски отношения. Аз съм казвал и друг път, казвам и сега: от моя страна знайте, че аз всякога съм на страната на слабите, всякога съм на страната на онези, които са онеправдани. Туй в мен е правило! Туй

да го знаете! Аз мога да мълча, но онзи от вас, който е крив, не мога да взема неговата страна. Може да ми е брат, може да ми е най-добрият приятел, кривото в мен е криво. И когато аз направя една погрешка, погрешката си е погрешка, няма какво да се оправдавам. Аз не ходя да се оправдавам как е направена тя...

Ще си поставите за правило вътре в Школата: в себе си, в съзнанието си не допущайте никаква лъжа! Никакво оправдание! Говорете фактите тъй, както са си. И ще видите как ще почувствате в себе си едно вътрешно обновление. Млади и стари, без оправдание...

Аз застъпвам един принцип и без този принцип нищо не можете да извършите, работите ви ще се заплетат, ще боледувате, някои ще умират преждевременно. А за да можете да бъдете здрави, непременно трябва да положите този принцип и ще видите тогава как всичките ви работи ще тръгнат напред. А сега, аз се чудя – някои си позволяват много големи лъжи. Никога никакви лъжи! Онзи, който лъже, той пред мен е изгубил всичко.“ (93)

„Казвате: *„Брат е този човек, трябва да се обича.“*

Кого наричаме брат? – Само онзи, който е съвършено чист. Аз не признавам нечисти братя. Братство не може да съществува между грешни хора. **Братство съществува само между любящи души, само между хора с просветени умове и с топли сърца...**

Какво правите вие? – Отивате при Господ да се оплаквате кой с какво ви е обидил. Не, като отидете при Господа, във Великата школа на Бялото Братство, абсолютно се забранява да се оплаквате от когото и да е.

Някой казва: „*Този не е ли от вашите братя?*“ – Не е никакъв брат.

„Не е ли ваш ученик?“ – Никакъв ученик не е.

„Ами той ме излъга!“ – Той е от външните, не е научил закона. В школата, в която ние живеем, не се позволява никаква лъжа!" (336)

„Желая всички да бъдете смели, решителни и умни. И там, дето трябва да защитавате Истината, ще я защитавате по всички правила. Не заради мене, а заради Любовта, Мъдростта и Истината. За Истината трябва да имате само едно мнение. Дойдете ли до Истината, трябва да бъдете твърди като диамант и готови на всичко!“ (337)

„Искам всички да не мислите, че трябва да бъдем миролюбиви хора. Не, окултният ученик трябва да е толкова смел, че да се застъпва всякога за Истината! Смел трябва да бъде, юнак трябва да бъде! А не – този да не обидим, онзи да не обидим. Не, не, щом дойде за Истината, по всичките правила ще се застъпим за нея! Щом дойде за Мъдростта, по всичките правила ще се застъпим заради нея! Щом дойде за Любовта – по всичките правила ще се застъпим заради нея!

За всяко друго нещо може да отстъпим, но дойдем ли до тия три позиции, ние ще бъдем твърди като диамант, непристъпни. Това е окултен ученик!“ (142)

„Не се позволява никаква лъжа. Не изопачавайте истината, не изопачавайте и моите думи. Не лъжете в мое име, не позволявам това. Помнете: Който лъже в мое име, нищо няма да остане от него!

„Тъй каза Учителят.“ – Десет пъти проверете това, което съм казал, но не лъжете в мое име. Не лъжете и в името Божие! В Школата не се позволява абсолютно никаква лъжа. След всичко това, ще дойде някой да говори за Любовта. Какво ще говориш на гладния за Любовта?

Ще нахраниш гладния – нищо повече. Като го нахраниш, ти си изпълнил волята на Бога. Ще дойде някой да ми разказва, че Бог му се явил. Това е механическо разбиране. Мина времето на тези лъжи.“ (343)

„Когато говорите Истината, вие трябва да я изнасяте така, както математикът решава задачите – точно, последователно, без никакво изопачаване на данните, на дадените величини. Затова от ученика се изисква чист, неизопачен ум. Ученикът може да изнесе Истината, каквато е в действителност, само ако я обича. Няма по-велико нещо за човека от това да обича Истината...

На ученика не се позволява да лъже. Ако си послужи с най-малката лъжа, въпросът с него е свършен. Който не е ученик, не е отговорен дали е казал някоя лъжа или не, ученикът обаче в никакъв случай не бива да си служи нито с бяла, нито с черна лъжа.“ (338)

„Истината изключва всякаква лъжа — трябва да изключите лъжата от себе си, от душата си. Първото нещо, което трябва да направите, то е абсолютно да изключите всяка лъжа! „Ами бялата лъжа?“ – Никаква бяла лъжа — абсолютно да изключите всяка лъжа – и бяла, и черна! В лъжата са заложени всички спънки, в нея са всички условия за нашето робство.” (339)

„Аз предпочитам да извърша волята Божия и да вляза в стълкновение със света, отколкото да премълча и да вляза в стълкновение с Бога. Когато Павел изнасял известни погрешки на хората от свое име, той казвал: *„Ще ме извините, аз говоря от свое име, Господ не ми е казал да сторя това.“* – Той знае, че ще понесе половината товар. Затова всеки, който попадне в този закон, ако

не може да носи товара, лицето му потъмнява, той се обезсърчава и казва: *„Защо се наех да говоря на тия хора, щом не ме разбраха?“* Хората пък, на които той говори, си казват: *„Защо този човек ни напада така? Нали и ние искаме да служим на Бога?“*

Аз искам по този начин да ви изнеса два метода, чрез които може да се въздейства на хората, когато искаме да изправим някои техни погрешки: или направо, лично на тях да ги казваме, или публично. Някой път от невидимия свят казват някому: *„Изнеси погрешките на този човек и за последствията не мисли.*“ (341)

„Като ученици на Великата Школа на живота, от вас се иска любов към Бог и към Истината. Докато не любите Бог, вие нямате живот в себе си; докато не обичате Истината, не можете да бъдете свободни. В каквото положение и да се намирате, бъдете готови да си кажете истината първо на себе си, да не се самозаблуждавате, да не се самоизлъгвате. Не затваряйте очите си пред истината. Каквато грешка и да направите, изповядайте се пред себе си. Не прикривайте грешката си.“ (342)

„Ако излъжете веднъж, вие не може да бъдете ученици в никаква школа. За вас всичко е затворено. И на Небето, и на Земята, и на всичките планети – дето и да ходите, никъде няма да бъдете добре дошли. Нищо няма да ви кажат, но ще бъде писано на гърба ви: *„Това е един лъжец."* Ангелите, светиите ще прочетат на гърба ви: *„Това е един лъжец."* Всички ще прочетат: *„Това е един лъжец."* Това обяснение на гърба си ще го заличиш. Ще кажеш на Господа: *„Господи, снеми обявлението на лъжата от гърба ми."* Онези от вас, които сте здрави, на тях говоря. Има нещо, в което всеки лъже. Пита те ня-

кой: *„Ти къде отиваш?"* – Ти казваш: *„Във Варна."* Но времето се развали и не отиваш във Варна. Питат те после: *„Ходи ли във Варна?"* Ти казваш: *„Не съм ходил във Варна."* Онзи ти казва: *„Защо ме излъга?"* Най-първо не казвай така, но кажи: *„Мисля да отида във Варна."* (344)

„Добрият човек, като влезе в дома ви, непременно ще ви остави поне една добра мисъл. Лошият ще остави поне една лоша мисъл. Той казва на домакинята: *„Видях мъжа ти че се разхожда с две госпожици."* Друг път казва на мъжа: *„Днес жена ти се разхождаше с един хубав момък."* Това е достатъчно, за да се разтревожат и мъжът, и жената.

Това са интриги, които наричам *„съвременни новини"*.

И на Изгрева се пущат такива новини. Че някой направил баница, веднага новината се разнася от единия до другия край на Изгрева. И всички знаят кой колко взел от баницата. И това не е лошо, но не трябва да се разнасят неща, които не са проверени – чул си или си видял нещо и – без да го разбереш – разнасяш го." (345)

„Някой път не гледам дали една тема е хубаво написана – аз не съм за външната хубост. Хубостта е един външен израз. За мене една тема вярна ли е, разкрива ли тя истината – това е важното.

В една тема, която ти развиваш, вложена ли е Истината. Щом е истината там, естествена красота има вече и стил има, всичко туй го има.

Те казват за някого: *„Отличен стил има."* – Дето няма истина, никакъв стил няма. *„Ама* – казва – *отличен стил има, речта му е красива."* Не може една реч да бъде красива, нито да има отличен стил, ако там я няма Истината.

Една реч, в която няма истина, в нея може да има опияняване, хората може да са опиянени. Аз не говоря за реч, дето хората са пияни и дето хората не мислят.“ (347)

„Любов без знание не е Любов. Любов без Истина не е Любов.” (348)

„На хората е необходима Истината, за да могат да възприемат Любовта. Без Истина, Любовта е непонятна.“ (349)

Николай Дойнов: „Около това време – разказваше брат Борис – бяхме останали за малко с моята другарка в провинцията. Като се върнахме, Учителя беше наредил да отидем при него. Когато се явих, беше вече доста отпаднал, но ме пита дали можем да отидем на Мусала. Разбира се, че може, отговорих бързо аз и Учителя посочи няколко души, които да поканим. Не искаше голяма група.

По онова време можеше да се наемат частни коли, но трябваше разрешение за бензин, а това ставаше трудно. Трябваше да има сериозни оправдания за разхода му. Какви причини да посочи Борис? Притиснат от необходимостта, той казал една не дотам вярна причина. И щом получава разрешение, връща се на Изгрева доволен, за да каже, че всичко е уредено. Но още преди да отвори уста, Учителя го поглежда строго и му казва: *„Аз на кола, получена с лъжа, не се качвам.“*

С наведена глава, засрамен, Борис се връща при милиционерския началник, който дал разрешението и му казал точната истина, че Учителя Петър Дънов иска да отиде с кола до Чам Кория. Началникът без възражение разрешил.“ (350)

Вяра и лековерие

„Пазете се от лъжливите пророци, които дохождат при вас в овча кожа, а отвътре са вълци грабители.”

(Матей 7:15)

„А Исус им отговори и рече: Пазете се да ви не прелъсти някой; защото мнозина ще дойдат в Мое име, говорейки: „аз съм Христос“, и ще прелъстят мнозина...

Тогава, ако някой ви каже: ето, тук е Христос или там е – не вярвайте; защото ще се появят лъжехристи и лъжепророци и ще покажат големи личби и чудеса, за да прелъстят, ако е възможно, и избраните...

И тъй, бъдете будни, понеже не знаете в кой час ще дойде вашият Господ. Знайте и това, че ако стопанинът на къщата знаеше в кой час ще дойде крадецът, той щеше да стои буден и нямаше да остави да му подкопаят къщата. Затова бъдете и вие готови, понеже, в който час не мислите, ще дойде Син Човеческий.“ (Матей, гл. 24)

„Защото такива са лъжеапостоли, лукави работници, които се преобразяват в Христови апостоли. И не е за чудене: Защото сам сатаната се преобразява в ангел на светлината, та затова не е голяма работа, ако и служителите му се преобразят като служители на правдата; но техният край ще бъде според делата им.“ (2 Кор. 11:13-15)

„Възлюбени, не на всеки дух вярвайте, а изпитвайте духовете дали са от Бога, защото много лъжепророци се явиха в света.“ (1 Йоан 4:1)

„От вас се иска вяра, а не вярване или суеверие. Вяра в Бога, а не в хората.“ (380)

„Тия ангели, които са напуснали едно време Небето, те разбират много добре окултните закони, а за уверение на това ще видите, че когато у нас се зарежда една благородна мисъл, те веднага турят противоположна мисъл. Например щом кажете в себе си *„От днес решавам да следвам Господа“*, те веднага съобразяват и ви казват *„Чакайте да остареете, оправете положението си и тогава по-успешно ще сторите това.“*

Вие веднага възприемате внушението и заприличвате в такива случаи на онзи младеж, който, като решил редовно да ходи на черква, срещнал го дяволът и го разубедил да прави това, понеже бил млад, а ходенето на черква било само за стари хора. Обаче, като остарял този млад човек и тръгнал за черква, отново го срещнал дяволът и му рекъл *„Сега си стар, къде си тръгнал, не виждаш ли на какво приличаш, седи си у дома, почивай си, тая работа е за младите.“*

Сега въпросът е защо тези ангели се стараят да отклоняват хората от пътя Господен... Няма момент в живота, когато тия ангели да не могат да обсебят и да препятстват. Интригите, крамолите, ежбите – това не са човешки работи, защото човек не е толкова развратен... Те искат да ви накарат да се оттеглите от пътя Господен.

Чудното е, че и вие самите биехте тъпана и искахте да се биете. Бихте се, но ето ви последствията. Толкова години аз воювам, за да изменя това хипнотично състояние, защото виждам, че вие хем слугувате на тия ангели, хем ви бият. Затова рекох да се избавите и освободите от това робство, което вие приемате не защото го искате, а защото чисто и ясно се подкупвате. Този е начинът, по който хората на Земята вършат предателство спрямо Господа, и така дяволът дохожда и ви убеждава, като че всичките богатства и възможни блага са в негови ръце.

Вие възприемате и се поддавате, когато като Христа трябва да му кажете *„Махни се от мен, Сатана!“*

Ето защо вие трябва да навикнете да разпознавате тия ангели, защото омразата, лъжата – това не са ваши работи, а са техни. Хората понякога възприемат начините на действие на тия ангели и така се подхлъзват и така става тяхното падане. Човешката душа винаги копнее за Божията Любов, но тия ангели не могат да направят по никой начин човешката душа щастлива, защото наистина обещават доброто, но добро не правят и не дават.

Човешката душа е поле – арена, и върху тая арена работят и лоши, и светли духове. Ние трябва да дадем място на добрите духове, защото те са, които ще ни изведат на добър път. Цялото небе и всичките добри духове имат интерес да избавят човечеството.“ (351)

„Отсега нататък за мене е важно всички да бъдете верни и истинни. Верни – да не лъжете; и истинни – да не ви лъжат.“ (5)

„Трябва да разбирате, когато дойде духът или някой Учител, ръководител – да не е от Черното Братство и да ви изиграе. Когато се молите, и те се молят, но насред пътя ще ви оберат.“ (352)

„Най-първо, трябва да умеете да разпознавате даден човек дали е ученик на Бялата или Черната ложа. У всички ученици на Бялата ложа погледът им е установен, хоризонтален, а в черната ложа е наклонен.

Ще гледаш този човек нагоре ли гледа, или погледът му е надолу. Като го гледаш от духовно гледище, ако целите му клонят надолу, виждаш, че в погледа му има нещо затаено.“ (96)

„Писанието казва: *„Съвършената любов изпъжда всеки страх.”* Там, където е дълбоко, катастрофи не стават. И тъй, когато се жените, изпитвайте човека, когото сте избрали. Ако много се тревожи, дъното му е плитко и много бури ще има в него – не се возете в такова езеро. Някоя мома казва: *„Когато се оженя, аз ще го преобразя.”* Не, ти ще намериш дъното. И целия свят да ви обещава, не се качвайте на неговата лодка.

И проповедник да е, и свещеник да е, и търговец да е, и съдия да е – не се качвайте на неговата лодка.“ (353)

„Като влезете в една школа, трябва да имате критически ум, за да изследвате нещата, да имате отношения към Невидимия свят и към тези закони. Само така ще може да си създадете един солиден характер. А сега очаквате всичко да ви дойде наготово.“ (354)

„В света има три вида мисли: едни, които произтичат от Бог – Божествени мисли; втори, които произтичат от нашите близки; и трети, които произтичат от самите нас. Едни мисли идат от света, други – от Ангелите, а трети – от Божествения свят.

Ето защо трябва да се научите да различавате кои мисли от къде идат, за да не грешите в своите действия. Никой от вас не е свободен от окръжаващата среда и затова вие ще възприемате нейните мисли.“ (353)

„Някои казват, че не е нужно знание на хората, защото разстройвало мозъка и нервната система. – Нужно е знание на хората! Това, което имате сега, не е истинско знание. Хората се нуждаят от ново знание, да познават великите закони, които работят в света.

Нова медицина е нужна на съвременните хора.“ (358)

„Сега тези лъжливи учения на Черното братство идат да изопачат стиховете на Светото Писание. И когато искат да те впримчат в някой грях, да изопачат нещо, веднага цитират някой стих, който им е угоден. Черните братя, когато искат да поставят някого в грях, да изопачат нещо, веднага цитират някой стих, който им е угоден. Черните братя, когато искат да поставят някого в грях, биват с него много любезни, учтиви, предлагат му кокошки, баници, докато му турят юлара на главата.

Но турят ли му юлара, подкарват го напред и с остена го побутват, след което нито баница, нито кокошка му дават. Тогава започва т. нар. черна съдба." (133)

„Казвам: Сегашното общество не може да се оправи, докато хората не се научат да се подчиняват на вътрешните закони на живота. Ако един човек не се подчинява на тия закони, той може да развали работата на сто души, които им се подчиняват.

Например – образува се едно дружество. След време в дружеството влезе един амбициозен, честолюбив човек. Пусне някаква интрига между членовете – не се минава много време и дружеството се разваля. Тоя човек е неканен гост. Трябва да знаете как да постъпвате с неканените гости. Дяволът е неканен гост. Пазете се от него. Под *„дявол"* разбирам кривите и лъжливи схващания на хората. Бъдете будни, да не се самоизлъгвате." (84)

„**Най-първо ви трябва знание. Туй са го наричали в старо време сърце, но разумното сърце.**

Аз съм ви говорил и друг път, на вас ви трябва един ум – не обикновен ум, какъвто животните имат, но ум разумен, защото обикновеният ум не разбира нещата в природата." (201)

„Сега вие трябва да знаете, че в България има достатъчно братя от Черното братство, които са готови да се борят с нас. Тези братя са между православните в църквата, между католиците, между евангелистите. И между нас ги има. Те навсякъде действат според принципа: *„Разделяй и владей“*. Навсякъде искат да внасят смутове. Често те ви заблуждават.

Навсякъде, където има такива събрания, те идват и винаги са много учтиви. Онези, които не ги разбират, ги считат за големи кавалери. Те са въплътени. Затова ще изпитвате духовете. Тези хора са винаги много добре облечени – с елегантни дрехи, с черни ръкавици, с попски калимявки, с попски дрехи, с владишки корони, на професорски катедри.

Ние няма защо да им се сърдим – те са много учтиви. Това е борба – те са съвършени в обноските си, много са умни. Не мислете, че можете тъй лесно да се борите и да се разминете с тях. Те са от Черното братство, но са много умни – в тях има знания и могат да ви измамят, да ви спънат във вашия път.

Туй сега не ви казвам, за да се плашите и да мислите, че когото срещнете и когото видите, е от Черното братство. Бъдете спокойни – няма защо да се плашите, те не са страшилища. Те са хора, поставени в тяхната еволюция и изпълняват мисията си, но **ние трябва да знаем тяхното предназначение и нашата задача.**“ (302)

„Много от окултните ученици са лековерни, както и светските хора. Те четат писаното по вестниците върху разни въпроси, слушат какво се говори в школата и от всичко това образуват каша.

Казвам: **Окултният ученик трябва повече да мисли, по-малко да говори.**“ (366)

„Трябва да знаете в даден момент дали някой човек ви говори Истината или не. После, правете разлика между вяра и лековерие. Вие не трябва да бъдете лековерни. Например вие сте тръгнали в един път и някой ви казва: *„Знаете ли, че този път не е правият път? Вие сте тръгнали по крив път.“* – И вие веднага се разколебавате. Защо? – Вие изведнъж приемате тия думи за верни, без да ги проверите. Това е лековерие!“ (361)

„Всеки трябва да преценява постъпките си и да знае под чие влияние действа: под влияние на Божественото в себе си, или под влияние на низши същества, вън и вътре в него. Когато искаш да направиш една забележка на някого под влиянието на Божественото, казваш: *„Братко, не вървиш в правия път. Спри, върни се малко назад и ще намериш пътя на своята душа.“* – Започнеш ли да го ругаеш, да го наричаш лицемер, лош човек, ти се поддаваш на чужди, отрицателни влияния и по този начин спъваш и себе си, и ближния си. Кажете ли на някого, че е лицемер или лош човек, той трябва да има тези качества в себе си. Всичко, каквото говорите, трябва да почива на факти... Като ученици, след закона на различаването, вие трябва да прилагате закона на вътрешното пресяване: да отделите потребното от непотребното, същественото от несъщественото.“ (356)

„Мнозина мислят, че като разговарят с духовете, всичко казано от тях е повече от чиста монета. Те не подозират, че и в другия свят има толкова нечистота, колкото и на Земята. И там има лъжи и заблуждения, както и тук. Там може да се оплетеш много по-лесно.

За да се справите с тези лъжи и примки, трябва да имате прозорлив и схватлив ум.” (48)

„Една от задачите на школата е да ви запознае с елементарните прояви на природата, да обясни вътрешния им смисъл, за да застанете на такава основа, върху която да градите по-нататъшните си знания. Без основа няма растене, няма и повдигане. Много окултисти и адепти са се издигали на голяма височина, но понеже нямали основа, те са падали страшно, с главата надолу.

До известно място човек може да се издигне без големи знания и опитности, но реши ли по-нататък да върви, веднага го връщат назад, като му дават добър урок. Само така ученикът научава, че без знания не се минава през свещените пътеки на Божественото училище. Знание е нужно на всеки човек. Без знание не можете да работите. Как ще решавате задачите си, ако нямате знание? Как ще докажете, че това, което правите, е вярно?“ (91)

„Трябва да изпитваме дали нещата са верни, дали са такива, за каквито ни ги представят.

Изпитвайте писанията! Даже и тази написана книга, Библията, трябва да се изпитва.“ (37)

„У някои са се загнездили такива духове от астралния свят и почват да ви шушукат: *„Вас знание не ви трябва!“* Не, не, с тия астралци, невежи, профани духове, не искаме да се занимаваме. Ние знаем повече от тях. Нямаме нужда от техните съвети. Нека си държат знанието за себе си. Те казват: *„Знание не ни трябва.”* – Ее, какво ни трябва? Да ядем, да пием, да се обличаме, да се караме, да се женим, да се разделяме или развеждаме, да колим животните, статии да пишем във вестниците, да се осъждаме, религии да правим... Техните права и техните съвети не искаме. Това са все астрални влияния. Това не са проявления на Божията Мъдрост.” (331)

„Знанието е потребно. Без знание и без добро човек не може да служи на Бога и да изпълни Неговата воля.“ (392)

„Сега всички вие, ученици на Бялото Братство, трябва да се различавате с нещо. Със своите вярвания – не: с вярвания светът се различава. Толкова вярвания има, че и суеверие има в света – и светът страда от много вяра, но от вяра не в Истината, а от вяра в лъжата.

Има даже учени хора в България и другаде, които в Бога не вярват, но в магия вярват, във врачувания вярват, в кафе вярват. Има мнозина, на които, ако им проповядваш за онзи свят, ще кажат: *„Остави ме, погледай ми на кафе, обърни чашата и виж дали ще сполуча.“* – Вярва! Е, как ще определите тези два противоположни факта? Аз наричам това: *развращаване на човешките чувства*. Като не познаха Бога, и Бог ги остави да се заблудят в тия суеверия.“ (261)

„Де е сърцето на човека? – Взето е.

Истинското, разумното сърце на човека е извадено и заместено с друго, неразумно сърце. С това се обяснява падането на човечеството.“ (357)

„Според мен най-добрият е методът на ума. Като казвам, че методът на ума е най-добър, аз не пренебрегвам тялото и сърцето, но слагам на първо място ума, понеже той пръв се е освободил от звяра. Ние виждаме, че главата на сфинкса е човешка – значи умът се е освободил от животинското влияние, затова той ще даде методи и начини за възпитанието на човека. Умът трябва да оправи пътя на сърцето, а сърцето – пътя на волята. Този е методът, който ни води към Божественото.“ (373)

„Някой ти казва: *„Това говорят за тебе, онова говорят за тебе.“* Чакай, провери тази работа, защо се произнасяш толкова бързо? Ти сам нищо още не си чул, не си проверил фактите и бързаш.

Сега дойде някоя сестра при мене и ми казва: *„Еди-коя си сестра е говорила по мой адрес.“* – Питам я аз: *„Ти сама провери ли това?“* – *„Не, но еди-коя си сестра ми каза, а аз вярвам.“* Не, ти сама провери. Аз те облажавам, че имаш толкова вяра, да приемеш противоположното. Дойде друга и казва: *„Еди-коя си сестра казала така за мене.“* И туй минало през три сестри, предава се от една на друга – тъй казала едната, иначе казала другата. А като се провери, тази работа не съществува. И тогава дойдат тия лъжливите съвпадения.“ (72)

„Много от вашите мисли са криви, изопачени. Вие трябва да работите върху тях, за да ги изправите. Някои считат, че всяка тяхна мисъл е Божествена и, щом е Божествена, тя е безпогрешна.

Не е така! Не всяка мисъл, която минава през главата на човека, е Божествена. Вие трябва да изучавате мислите си, да дойдете до положение да различавате кои са Божествени и кои човешки. В човешките мисли има грешки, в Божествените – няма.“ (359)

„Да имате един бюлетин на Изгрева – нямам нищо против. Да пишете във вестника – нямам нищо против. Пишете в бюлетина туй, което е вярно. Пишете вярно, тълкувайте вярно, изнасяйте вярно - то е благородно. Не се учете да изнасяте неща, които не са верни.

Чел нещо някъде той – без да провери, предава. А след три, четири, пет, десет, двадесет, тридесет години работата другояче излиза.“ (381)

„Ако само вярва, без да работи, човек изпада в суеверие. Вярата се нуждае от работа, а суеверието почива на илюзии, на фантазии.“ (379)

„Няма живо същество в света, на което Бог да не е проговорил. Важно е за вас да различавате кога Господ говори и кога духовете ви говорят.

Много пъти ви е говорил Бог, но вие сте давали ухо повече на другите гласове.“ (360)

„Казвам: като ученици на Окултната школа, не трябва да бъдете лековерни хора. Не казвам *„безверници“*, но искам да бъдете любители на великата Божия Истина и да не допускате в сърцата си никаква измама.

Някой път една измама може да влезе несъзнателно – нищо от това, но гледайте съзнателно да не допускате никаква измама, никаква лъжа. През вас може да премине някоя невярна мисъл, но докато не я проверите веднъж, дваж, не ѝ давайте ход!

Ами че ако аз ви дам две съвременни бомби и ви кажа: *„Занесете тия бомби в еди-кои си къщи и ги запалете, ще видите каква хубава миризма имат те!“*, трябва ли да изпълните тази моя заповед безогледно?

Влезете в къщата на Драган Стоянов, поставите някъде тази бомба, запалите я и си излезете. Отидете на друго място, поставите втората бомба някъде, запалите я и си излезете – изпълните заповедта. Да, но след 20 минути тези бомби експлодират. Питам: Как ще се оправдаете? Ще кажете: *„Такава била Волята Божия.“* – Не е била такава Волята Божия. Такава е нашата неразумна воля. Волята Божия е да мислим разумно, да чувстваме разумно и да действаме разумно.

Първото нещо: Ще се пазите от заблуждения!“ (362)

„И тъй, ще се стремите да бъдете свободни от всякакви предубеждения, от всякакви предразсъдъци. Човек трябва спокойно да работи, за да придобие смирение. Той трябва спокойно да изслушва всичко.

Докато не придобиете това спокойствие, не можете да влезете в Окултната школа. Без това спокойствие нямате достъп до тази Школа.“ (145)

„Първо нещата трябва да се допуснат, а после да се докажат. Като се върви по този начин, Пътят на ученика е безопасен. Ако само допуснете нещата, без да работите върху тях, тогава се излагате на изкушения.“ (363)

„Сегашните хора са повече суеверни, отколкото вярващи. Кажете ли на човека това, което му се иска да стане, той ще ви повярва. Ако на човек със силно критически ум, който има желание да забогатее, кажете, че на еди-кое си място има заровени пари, той ще повярва и ще отиде да копае. Човек е склонен да вярва в това, което отблизо засяга неговия живот.“ (364)

„Всичко, което става в света, не е все от Бога. В живота има човешки, има и Божествени работи. Вие трябва да бъдете разумни, справедливи, да ги различавате и да поставяте всяко нещо на своето място.

Това значи да има човек ясна представа за вътрешния, за духовния живот.” (374)

„Повечето от сегашните хора са суеверни, лековерни; те са готови да повярват на всеки, който би им казал, че ако ядат от плодовете на забраненото дърво, ще станат учени като Бога. Човек е готов да вярва на всяко нещо, към което има разположение.“ (375)

„Съвременните хора са много суеверни, но трябва да се прави разлика между вяра, вярвания и суеверия. Човекът на вярата е дълбоко убеден в това, което предприема. Той казва: *„Аз ще се кача на Хималаите."* Той не допуска в ума си никаква отрицателна мисъл – дали ще мога да се кача или няма да мога. Той казва: *„Когато и да е през живота си, аз ще се кача на Хималаите."*

Човекът на вярванията казва: *„Аз имам силно желание да се кача на Мусала, но ще чакам благоприятни условия."*

Суеверният казва: *„Имам желание да се кача и на Мусала, и на Хималаите, но съм с деликатно здраве, не мога да предприема такъв път. Ще почакам малко, може да се нареди някак, със самолет ще отида."* – Той очаква нещата да станат като в хиляда и една нощ...

Човекът на вярванията пък казва: *„Съдбата е такава. Каквото да прави човек, той не може да измени съдбата си."*

Човекът на положителната вяра знае, че той сам създава съдбата си, и затова никога не се разочарова.“ (365)

„В нашето Братство мнозина са влезли за интерес, като играят една роля и служат на два бога – трябва да се пазите и да разпознавате кой на кого служи.

Сега престъпленията се вършат по много скрит начин – без да усещаш ти напакостяват. Вие трябва да развивате вашата интуиция, за да разбирате с кого имате работа – те всички ще си отидат.“ (367)

„Като ученици на Велика школа, вие трябва да се стремите към здрава, положителна мисъл. Здравата мисъл довежда човека до дълбоко разбиране на живота и на природата.“ (377)

„Казвам: На вас, като ученици на Виделината, предстои задачата да различавате Божия Дух от духовете на онези малки ненапреднали души, които могат само да спъват хората, но не и да ги напътват към Бога...

Казвам: Знанието, което се проповядва в Школата, не може да се повери на профани хора. Ако нямате чист ум, чисто сърце и чиста воля, вие не можете да се доберете до това знание. То изисква хора абсолютно чисти и с готовност в себе си да пожертват всичко за Слава Божия. Нямате ли тази чистота, аз ще занеса със себе си новото знание, никому няма да го поверя. Един ден то ще се повери само на готовите от вас. Казвате: *„Христос даде много знания на учениците си."* Наистина Христос повери известно знание на своите ученици, но то беше малка част от това, което Той носеше със Себе Си.

Христос казва: *„Още много знания могат да ви се дадат, но не сте готови за тях. Затова, когато Духът на Истината дойде, Той ще ви научи и припомни всичко онова, което е било скрито в Мене."* Кога ще дойде Духът на Истината? – Когато бъдете готови." (40)

„Като не разбирате тия неща, вие викате някоя врачка, която гледа на карти, или баба Станка, която хвърля боб, или баба Драганка, която чете по лят восък, искате да ви кажат нещо от вашето бъдеще.

Предсказанията по този начин са остатъци от една велика наука в миналото, но сега човечеството се намира в друга фаза на своето развитие." (369)

„Има един закон, според който когато човек много вярва – това е суеверие. Многото вяра не почива на трезва мисъл. Напротив – тогава се намесват в човека чувствата, които пречат." (407)

„Аз наричам вашето разбиране за Бога: *ограничено разбиране*. Циганите, например, нямат никакъв Господ, никаква религия, никаква наука. Те са изпъдени, пропаднали ученици от окултната Школа.

Ние не се занимаваме с циганите – тях ще оставим настрана. Аз взимам думата *„циганин“* като прозвище на пропаднал, на ленив, на лъжлив човек. Той гледа на хората на кафе, на карти, хвърля боб – виждал разни образи. – Никакъв образ няма! Да гледаш на кафе – това не е наука! Да врачуваш на боб – това не е наука!“ (368)

„Към виденията си и към сънищата си вие трябва да се отнасяте с голямо внимание. Ако ги приемате безогледно, ще се намерите в опасно положение. Да не мислите, че всеки сън има смисъл. Не всичко, което виждате или сънувате, или говорите, е от Бога.

Трябва да проверявате тия неща, за да знаете колко на сто от всичко, което става у вас и около вас, е вярно. Подлагайте на опит както сънния си живот, тъй и будния. Проверявайте какъв процент от проявите на вашата интуиция са верни. Изпитвайте се, за да видите колко от вашите мисли и чувства се сбъдват.“ (59)

„Човек трябва да воюва, но с какво? Със злото в света. Човек трябва да воюва със своите мисли, със своите чувства и със своите постъпки. С всичко това човек трябва да воюва. Аз не съм за мирния живот.

Мирен живот може да има само в доброто, но щом има зло в света, мир не може да има. Когато злото съществува в света и някои проповядват, че трябва да има мир – този мир не е естествен. Мир в доброто, мир в любовта, мир в истината – може; но да има мир при онези вечни неправди в света: такъв мир не съществува.“ (389)

„И тъй, ключът за отварянето на всяка врата е знанието... За да се домогне до тези знания, човек трябва да се изучава, да намери метод, чрез който да въздейства на своите чувства. Днес чувствата имат надмощие над мисълта в човека, а той трябва да работи, да уравновеси силите в себе си. Когато хората искат да бъдат учени, добри, праведни, това се диктува от техните чувства, вследствие на което те се разколебават, разочароват, докато най-после започнат да се страхуват от всичко.“ (370)

„Суеверието седи по-долу от вярата. Над вярата пък има нещо по-велико – то е Истината. Истината пък подразбира любов към знанието. Значи – да обичаш знанието и да го търсиш – това е по-високо от вярата. Защо? Защото във вярата нещата не са проверени, не са опитани, докато в знанието всички неща са проверени.“ (313)

„Дойде някой отвън и започва да ви разправя небивали работи: че вашият приятел говорил по ваш адрес лоши думи, че замислял някаква интрига срещу вас и т.н. Ако повярвате на този човек, вие сте изгубен. Не вярвайте на всички хора! В света има хора – майстори на измислиците. Със своите лъжи, те могат да изкарат човека от ум. Дойдат ли при вас да ви говорят такива приказки, спомнете си, че вие, като душа, сте произлезли от Бога, дето не може да живее нищо нечисто, нищо долно.“ (68)

„Който не разбира законите, той изпада в суеверие. Суеверието произтича от факта, че когато се натъкнете на някаква Божествена идея, вие не я прилагате навреме, вследствие на което, вместо добро, излиза зло.

Следователно всякога, когато правим добро не на време, ражда се зло.“ (376)

„Дойдете ли до живота на съзнателния човек, нужно е будно съзнание. Той не трябва да се ограничава, но да се ръководи от правилата на разумния живот. Като отива на работа или на училище, човек трябва да знае с кой крак да тръгне – с десния, или с левия.“ (371)

„Знанието носи свобода, а невежеството – робство.“ (372)

„Бог е недостъпен за глупавите хора, а достъпен за умните. Апостол Павел казва, че докато невежеството се е ширило в света и хората не са търсили знание, Бог се е оттеглил от тях и ги е оставил свободни, всеки да върви по своя път. В момента, в който те потърсили знанието, Бог им изпратил пророци и проповедници – да ги поучават. Чрез знанието човек достига до познаване на Бога. Дойде ли до познаване на Бога, човек се ползва вече от благата, които природата дава.“ (378)

„Човек не трябва да бъде суеверен, но трябва да бъде вярващ. Ние говорим за онази вяра, която е резултат на знанието.

Например човек вярва, че пролетта пак ще дойде, защото знае, че и миналата година е имало пролет. Той вярва, че пролетта ще дойде и следващата година.“ (113)

„**Човек трябва да се стреми да изработи благородно, разумно сърце. Това зависи от светлия ум.** Трябва да дойде ангелът. Трябва да дойде светлият ум. Ако този ум не дойде, ако човек не учи, не обработва своите способности, като влезе в духовната лаборатория, той ще види онази коравина, онази твърдост, която спъва неговото развитие.“ (396)

„В Америка има едно общество образувано – *„Дей Опуленс"* – това е един закон, който са го изучавали адептите в старо време и сега се изучава. Това, което намислиш и поддържаш дълго време в ума си, ще стане. Но само в тази мисъл да не влезне никакво противоречие.

Та някой си американец станал член в това общество и дал една голяма сума. Неговите учители казали: *„Ти ще си намислиш една сума в ума и тя ще се реализира.“* Той намислил да получи 10 хиляди долара. Мислил ден, два, три, парите не идат. Пък бил в стеснителни условия, закъсал съвсем. Захвърлил той теорията, казал: *„Това е лъжа!“*

И тръгнал на запад, пристига в едно малко градче и се разгневил на този закон как така парите да не идат на мястото? Явява се един циклон, разрушава целия градец, пада една греда и му счупва крака. Той паднал в безсъзнание, но като дошъл в съзнание, вижда един чек от десет хиляди долара, но кракът му разрушен.

Та често и ние, като американеца, като вдигаме шум, ще дойдат парите, но и кракът ни ще се счупи. Ти не вдигай шум, ти не си видял закона на Опуленс. Щастливите моменти на живота ще дойдат – то не е една химера, но ти искаш нещата преждевременно. Пак могат да ти ги дадат, но кракът ни ще бъде счупен и вследствие на това целият град ще бъде разрушен; и често ние по незнание ставаме причина на всичките свои нещастия.

И млади, и стари чакат – всяко нещо си има своето точно определено време. И ако не чакаш, ти ще остарееш; и ако не чакаш, ти ще обеднееш и ще оглупееш.

А ако чакаш – всичко ще стане." (384)

„Сега искам в душата на всички да се роди желание нито да лъжете, нито да ви лъжат.“ (383)

„Някои хора сънуват пророчески сънища, но като не ги разбират, като не могат да ги преведат на разбран за себе си език, те или ги отхвърлят, или ги приемат буквално, или ги тълкуват по крив начин. Когато сънят се сбъдне – тогава разбират какъв бил неговият смисъл.

Някои обичат да предсказват, други – да тълкуват сънища, но предсказанията им никога не се сбъдват. Въпреки това те постоянстват с надежда, че някога предсказанията им ще се сбъднат.

Това е лековерие. Тези хора нямат дарба на ясновидци, а играят роля на такива. Със своето суеверие, без да искат, те лъжат себе си, лъжат и ближните си. Добре е човек да се спира на сънищата си, да ги изучава, да учи техния език. Езикът на сънищата е символичен.“ (115)

„Само гениалните хора имат вяра. Талантливите хора имат вярвания, а обикновените хора имат суеверия. Така аз деля хората. Според мене вярата е закон, който определя степента на знанието. Колкото повече се усилва вярата, толкова повече се увеличава знанието. И обратно: щом се увеличава знанието, и вярата се усилва. Между вярата и знанието има известно съотношение. Ако вярата се усилва, а знанието не се увеличава, това не е истинска вяра. Това е вярване.“ (382)

„Сега тук на *Изгрева* са започнали неверни доноси, лъжливи кореспонденти. Никога не ставайте оръдие на лъжливи доноси! И всеки един от вас, който иска да изнесе нещо, да провери вярно ли е това.“ (418)

„Вяра без мисъл не е вяра. Вярата има свое реализиране. Ако тази вяра е обоснована на мисъл – тя е вяра. Вяра, в която няма мисъл – това е суеверие.“ (409)

„Мнозина мислят, че като станат религиозни, не трябва да учат. Те считат, че всичко ще им се даде наготово. Това е криво разбиране. Човек трябва да учи, да работи, да мисли, да си създаде чиста, права мисъл. Той не трябва да допуска в ума си нито една изопачена мисъл и в сърцето си нито едно изопачено чувство. Не поставяй нито една нечиста мисъл на твоя светилник и нито едно нечисто чувство на твоето огнище.“ (397)

„И след всичко това ще дойдат невежите да разправят, че Бог им говорил чрез някаква пророчица или чрез дядо им и баба им, които са заминали за онзи свят. Какво им говори Бог? – Че трябвало да се раздава жито за заминалите. Казвам: ако вашите заминали за онзи свят искат жито да ядат, положението им не е много добро. Който иска да яде жито, да дойде на този свят! Житото не може да се раздава от този свят за онзи.

Света Богородица казала чрез някоя пророчица, че ако хората искат да успяват в работите си, трябвало да ѝ палят свещи и кандила. Какво пророчество е това? Света Богородица не се нуждае от вашите свещи и кандила. Това са заблуждения! Не се пророчества така. Някой измислил нещо и хората го считат за пророк. И в старо време е имало пророци, и днес има много пророци, но истинският пророк коренно се различава от лъжепророка. Питам: каква е разликата между истинския пророк и лъжепророка? Лъжепророкът е като бозаджията – той върви по улицата и вика: *„Боза, боза!”* Щом изпиете една чаша, той веднага казва: *„Платете сега!”* ...

Минавам покрай дюкяна на един от тия търговци и чета надпис: *„Пророчески дюкян”*. Казвам: *„В такъв дюкян не влизам!“* Ако пророкът става бакалин, той е лъжепророк. Търговията не е за пророка!” (386)

„Христос казва: *„Всеки, който влезе през плета, крадец е и разбойник.”* Всяка мисъл трябва да влиза през вашите очи и мозък. Всяка мисъл, която е влязла през сърцето ви, е един разбойник! Такава мисъл не трябва да ви безпокои, но да се държи вън от кошарата.“ (411)

„Вие сте напълно убедени, че Бог ви обича, но някой дойде и ви каже, че един ваш приятел говорил лошо за вас. Без да проверите това, вие свиете вежди, начумерите се, свиете устни, разположението ви се разваля, започвате да мислите защо така е говорил. Не сте проверили, а започвате да се заканвате в себе си: *„Аз ще му дам да разбере! Как си позволява да говори така!“*

Хората са много лековерни – на истината не вярват, а на едни слухове вярват – готови са да повярват на каквато и да е лоша мисъл.“ (391)

„Хвърля гадателят картите, но на 100 предсказания едва 10 се сбъдват, 90 не се сбъдват. Така е и при астролозите[7]: на 100 астрологически предсказания едва 10 се сбъдват. Има нещо криво. Не че самата наука не е права, но ония данни, с които борави, всички трябва да се преобразят. Астрологията е цяла наука.

Може да се предсказва какво има да става в живота с голяма точност, но не всеки знае... Всеки човек, който не е вещ в тези науки, ще изпадне в суеверие. Суеверието е заблуждение, незнание, невежество. За пример ти винаги искаш гадателят да ти каже нещо хубаво.“ (388)

---

[7] „... Това се е знаело някога в старата инстинктивна мистерийна мъдрост, но тази древна астрология, която е чисто духовно-научна, която работеше, познавайки духовните основи на Битието, е **достигнала до нашето съвремие в една дилетантска и изопачена форма**.“ (Р. Щайнер, С. съч. 239)

„Като наблюдавате хората в света, вие намирате, че имат големи знания, че са учени, благородни, добри. Вярно е, че има учени, добри и благородни хора, но вие трябва да ги различавате от ония, които още не са нито учени, нито добри, нито благородни. Те се представят за такива, но в действителност не са.“ (385)

„Внимавайте в пътя си! Следете, наблюдавайте кой какво говори, за да различавате черния брат от белия. Който говори едно, а върши друго, той е черен брат. Белият брат върши това, което говори. Той и отвън, и отвътре е един и същ.

Така постъпва и Бог. В Него няма лицеприятие. Любовта всякога е една и съща. Като говори, белият брат винаги има предвид, че се намира пред лицето на Бога, Който претегля всяка негова дума според законите на Любовта, на Мъдростта и на Истината. Постъпва ли човек така, той всякога ще има одобрението на Бога.“ (387)

„Има нещо в света, което не мога да обичам – това е лъжата. Невъзможно е да обичаш лъжата, по никакъв начин не можеш да я обичаш. Невъзможно е да обичаш греха. Човек може да се заблуждава, но то е невъзможно човек да обича злото. Това е невъзможно, това е противоестествено. Започнете с положителните неща – да правите разлика, да различавате положенията на истината от положенията на лъжата, понеже лъжата става вече условие за бъдещи страдания. То е цял един свят.

Та първото нещо: Онова, което може да направи човека красив, това е неговата разумна мисъл – да схваща нещата тъй, както са, да мисли право. Един ангел е красив, защото неговите мисли са верни и истинни – няма нито една мисъл, в която да има лъжа.“ (403)

„Единствената култура за в бъдеще ще бъде културата на въздигнатото и очистено човешко сърце. **Преди да дойде тази култура, ние имаме да въздигнем човешкия ум.** Културата на ума е необходима, понеже умът може да бъде помощник за въздигането на сърцето.

Ако четете свещените книги, ще видите, че никъде не се казва: *„Сине мой, дай ми ума си”*, но се казва: *„Дай ми сърцето си.“* – Умът е от една най-възвишена материя, която не се покваря. Сърцето на човека загазва, всичките противоречия, съблазни, зависти, омраза – всичко това произтича от човешкото сърце.“ (390)

„Пази се от суеверия, не се оправдавай с незнанието си... Права мисъл, истинско знание са онези неща, от които всеки момент можеш да се ползваш. И тъй, стремете се към истинското, конкретното знание. Според него каквото кажеш – това става.

Питат те: *„Откъде знаеш тези неща?“* – Зная ги, нищо повече. – *„Вие ще си ги обясните по един начин, а аз – по друг.“* – Истинско знание е това, което е абсолютно вярно. То се обяснява само по един начин. Като говориш общо за нещата – това не е знание. Например, казваш: *„В този дол я има вода, я няма.“* – Така и циганите врачуват. Конкретно знание е нужно на хората.“ (165)

„Ако ви кажат, че след 10 години ще дойде Царството Божие на Земята – не вярвайте! Ако ви кажат, че след 20 години ще дойде Царството Божие – пак не вярвайте! Но след 1000, 1500, 2000 години има малка вероятност. Тогава ще кажете: *„Какъв е смисълът на живота?“*

Ако всички хора са единодушни, възможно е да внесат Царството Божие, но работата е там, че те нямат еднакво разбиране.” (426)

„Вярващият човек е решителен. Лековерният възприема, но после е колеблив. Хората, които се колебаят, са лековерни. Казват му: *„Да отидем на гости“*. Той казва: *„Да отидем.“* Казват му: *„Да не отидем на гости“* – Той казва: *„Да не отидем.“* Казва още: *„Аз във всичко вярвам, аз обичам всички хора.“* – Той е лековерен човек. Той не знае какво нещо е обич.“ (405)

„Като ученици, вие трябва да проверявате нещата, да не се поддавате на различни слухове. Някои от вас са крайно суеверни, на всичко вярват. Достатъчно е да се пусне някакъв слух и те веднага ще повярват. Не само това, но казаното се разнася от човек на човек с известни прибавки. В това отношение, те приличат на оня дървар, който се върнал от гората уплашен и казал на своите съселяни:

– Видях сто мечки в гората и избягах.

– Намали малко, не са били сто.

– Ако не са сто, поне 80 имаше.

– И това е много.

– Тогава 60 имаше.

Като не му вярвали, той намалявал, намалявал, докато най-после казал: *„Не зная мечка ли беше, но зашумя нещо в гората, и аз избягах.“*

Казвам: Преди да възприемете една мисъл, проверете я. След това разсъждавайте върху нея – да видите дали е права или не. В това се изразява силата на вашия ум.“ (166)

„Някой път аз не искам да ви говоря, защото ще станете суеверни. Човек, като започне да изучава Божия свят, трябва да бъде много учен, да има голямо знание, другояче ще падне в крива посока.“ (425)

„Аз някой път се чудя на вашия ум. Някои седят и не мислят нищо. И даже децата и майките не мислят. Така се чудя на вас. Някои цитират мен и казват: *„Учителят тук така каза.“* – Нищо не съм казал. Това, което ти мислиш, аз не съм го казал.“ (417)

„Чудно е лековерието на хората! Те не вярват в Бога, Който отначало досега е останал верен в своята любов към тях, а вярват на всеки, когото случайно срещнат в живота си. Жената получи едно любовно писмо от някого и му вярва сто на сто. Тя си казва: *„Бог е някъде високо и далеч. Къде ще търся аз Неговата Любов? Тъкмо този човек ми предлага любовта си – ще я приема. Той ще ми се радва и аз ще му се радвам.“* И запалва се чергата на тази жена, от четирите краища гори, никой не може да я изгаси. Моли се тя на Бога да ѝ помогне да се ожени за този човек. И най-после успява: оженва се за своя възлюбен. Не се минава много време, тя започва да плаче и да въздиша от неговата любов, иска да се освободи. Вижда тя, че от него човек не става.“ (393)

„По някой път вие обичате някой да ви гадае, нали? Всички съвременни гадатели, това са изпъдени ученици от тази школа за едно непослушание. Те носят от своето изкуство. Но те са все цигани. Който гадае – той не гледа на восъка, той не гледа на картите, той не гледа на кафето, на боба. Или пък някой чете молитви, казва: *„Да се помолим на Господа и работата ще се уреди.“*

Истинският гадател – той вижда живо нещата. Той ги вижда и нищо не взема за своето гледане.“ (394)

„Всички вие искате знанието да го придобиете много лесно. Там е вашата погрешка.” (419)

„Мойсей знаеше какво нещо е умът. Единствен той знаеше тайната за ума, а всички останали от израилския народ ходеха по своето сърце, по своите чувства. И Мойсей каза на израилския народ: *„В този ден Бог не ви даде един просветен ум, нито едно разумно сърце, да разбирате кои неща са постижими и кои са непостижими.“* И всички страдания на съвременните народи се дължат именно на стремежите на тяхното сърце.

И всички французи, германци, китайци, японци и другите народи, всички имат желание да станат нещо велико, да направят знамения, но тези им желания не се дължат на ума. Това не е човекът, който мисли.“ (395)

„Някой казва: *„Мен не ми трябва много знание.“* Добре, онова дете, което се е научило да лази, то може да каже: *„Не ми е потребно повече, зная да лазя.“* – Ти ще му кажеш: *„Трябва да се изправиш.“* То може да каже: *„Мене ми е достатъчно малкото, което имам. Да пъпля, това ми е достатъчно.“*

Каква философия може да има в това? И когато някой каже: *„Мен не ми трябва много знание“* – то е все едно да кажеш: *„да пъпля – стига ми това“*. Един червей изяде няколко листа и казва: *„Достатъчно ми е това.“* И после изяде други листа и пак казва: *„Повече не ми трябва.“* Мнозина още не сте се освободили от онова внушение на растенията и животните.“ (404)

„Учителя и посветените от Бялото Братство нямат нужда от посредници, за да се явяват на хората или на учениците. Учителя и посветените от Бялото Братство са господари на материята и могат да стават видими и невидими при свое желание, посред бял ден, при найсилна слънчева светлина.” (427)

„Както виждам, вие сте много лековерни и суеверни. Кой каквото ви каже, вярвате. Преди няколко дни дойдоха при мене две сестри, от напредналите, и ми казват:

– Вчера ходихме при един голям гадател да ни каже какво ни предстои да преживеем.

– Какъв беше този гадател?

– Той водеше със себе си един медиум, който изпадаше в транс и говореше. Гадателят тълкуваше думите му.

– Какво ви каза?

– Нищо особено. Каза ни, че трябва да му дадем 500 лева, да се свърже с Братството. Тогава щял да ни каже много неща.

– Дадохте ли му тези пари?

– Решихме да си помислим.

Казвам: Този гадател е мошеник. Само онзи може да каже истината, който е в състояние да освободи съзнанието си от всички непотребни мисли. Докато съзнанието на човека не е свободно, той не може да възприеме истината. Горко на онзи, който мисли, че трябва да заспи, за да възприеме истината. Когато съзнанието е будно, тогава може да се говори за истината.“ (398)

„Сега, като правят спиритически сеанси, хората казват, че се явил архангел Михаил или архангел Гавраил. Те не подозират даже, че ако наистина би дошъл някой от тях, те щяха да се прострат на Земята.

Това, което те са видели, е било някаква сянка от архангел Михаил или Гавраил. Като знаете това, не се лъжете. Явила се е някаква сянка като вас, някакъв човек и вие си мислите, че това са някакви ангели.

Архангел Михаил няма да дойде да си играе с вас. Така не се изучава духовният свят.” (415)

„Мнозина от вас казвате, че сте ясновидци например. А пък иде един човек и не го познавате. Преди 4–5 години дойде при мен един свещеник, облечен в расо, с калимавка... Питам го: *„Откъде идеш?“* – *„От град Пловдив, свещеник на еди коя си улица, на еди-кой си номер.“* Записах всичко... Писах в Пловдив. Няма никакъв свещеник на този номер. Той е детектив, който се е облякъл в попски дрехи да види какво аз мисля за православното духовенство.

И при вас често идват подобни. Много глупци има между вас. *„Аз съм от вашите“*, казва някой като дойде. А той е детекти – той ви опитва. И вие се отворите като някой охлюв. Казваш: *„Този е брат.“* Никакъв брат не е той. Един вестникар е, който иска да спечели малко пари, и като си излезе, подиграва се.

Погледни го, виж го дали е брат или какъв е? Де ви е тогаз ясновидството, като не познавате хората?" (410)

„Някой казва: *„Мене ме е нападнал един дявол.“* Невежеството, незнанието в света е големият дявол, който заблуждава хората!“ (401)

„Под думата *„вярващи“*, ние разбираме найразумните хора. Вярата не е достояние на обикновените хора. Вярата е достояние на най-разумните хора, на найсилните хора. Само те могат да имат вяра. Вярата, верують се отнасят до талантливите хора, а суеверието – до обикновените хора. Така седи самата истина.

Някой казват, че имат голяма вяра. Христос казва, че който има вяра, ще мести гори и планини. Вярата не е обоснована само на това да се вярва, но тя е обоснована на знание. Истинската вяра носи след себе си знание. Вярващият знае нещата.“ (408)

„Гледам, тук навсякъде се наредили и казват: *„Учителят тъй каза.“* Казвам: Не говорете в мое име лъжи! Някои казват *„Учителят казва“* и доказват кога съм го казал. Колко души са ме питали:

„Учителю, каза ли туй?“ – Не съм казал!

„Те казват, че ти си казал.“ – Техният учител го е казал! Светът е пълен с учители.

Наскоро едни правят един сеанс. Казват: *„Учителят тъй казва“*. Туй е безобразие! Не си играйте, не се подигравайте с Името Божие! Ако ще влезете в света, изучавайте духовете. Не си играйте. Никой, който си е играл, не е прокопсал. Лъжата, каквато и да е – бяла или черна – дръжте я настрана.“ (319)

„От вас се иска да виждате нещата ясно, да ги чувствате право и да ги прилагате на място. *Изгрева* трябва да бъде образец на чистота, на светли мисли, на възвишени чувства и на благородни постъпки.

Помагайте на ония, които страдат и се нуждаят. От *Изгрева* трябва да излязат хората на новото! И като виждат ясно нещата, да знаят как да помагат. Ние трябва да бъдем образец във всичко. Бъдете образци не на думи, а на дела. Не сте ли образци, думите ви ще бъдат глас в пустиня... Съмнявайте се, прилагайте критическия си ум, изпитвайте нещата, но доброто дръжте.“ (169)

„Казвате, че сърцето трябва да бъде добро, да има известни качества. **При разумното сърце вече умът взема участие.**“ (416)

„Гледам сега турят нещо, което никога не съм казал. Казват: *„Учителят тъй каза”*. Някой, за да си даде авторитет, казва, че аз тъй съм казал.“ (423)

„Без вяра нищо не може да се постигне. Светът е пълен със суеверие, но малко хора има вярващи. Суеверни хора има много. Суеверието влияе върху чувствата, то е близо до чувствата. Което ти очакваш – да стане. А вярата влияе върху ума, понеже ти мислиш тогава...

Когато човек има вяра, животът е лесен. Трудностите са един стимул за него. А когато има суеверие, тогава има падане духом, обезсърчаване. В суеверието човек се обезкуражава, а във вярата няма обезсърчение, няма обезкуражаване... Когато хората са готови, Истината иде сама. За готовите хора всякога има възможност.“ (406)

„Има неща, които не се постигат с вяра. Може ли да опечеш хляба само с вяра? Може ли житото да израсте само с вяра? Аз вярвам, че като започна една работа, след мене ще дойдат множество разумни същества, за да направят това, което сам не мога.

Обаче аз вярвам, че след мене ще дойдат мнозина, за да свършат започнатата работа. Като вярвам, ще работя и разумните същества ще помагат. Ако не ми помагат, моята вяра в тях нищо не допринася." (399)

„Ето какво считам аз морал: пътувам и нося за из път две палта. Минава един разбойник, напада някой пътник, ограбва го, съблича го и си заминава. Срещам ограбения, но вън е студено, а той ще настине така. Свалям едното си палто, завивам го и си отминавам. В такъв случай аз мога да му дам своята дреха. Но тъй, аз имам две палта, някой отива на бал, дойде при мене и казва: *„Дай ми палтото си!“* Не, на такъв човек няма да дам палтото си, за да ходи на бал. Е, питам: При такова едно схващане какъв морал може да има в света? Моралът нека си е морал, но трябва да се живее разумно.“ (498)

„Ще ме питат какви са тези духове, които ги занимават. Аз ги познавам добре. Едни от тях са свършили училището едва с тройка; други са изключени от училището. Тези духове ще говорят за възпитание на хората! Те ще минават за ръководители на човечеството! Те ще заемат мястото на Христа, на света Богородица и ще се произнасят за мене, че съм бил първокласен учител. Аз не съм буквоядец, но казвам: **Изпитвайте духовете и разберете от Бога ли идват или не.** И вие сте медиуми, през които духовете влизат и излизат, всеки ден ви разиграват и ви правят смешни...

Казвам: **Щом ви лъжат в името Божие, вие трябва да разбирате тези лъжи.** Любов, в която влиза лъжата, не е истинска... Нито вие ще се лъжете, нито другите ще ви лъжат. Ако направиш една грешка – ще я изправиш без да се оправдаваш.

Никой от вас не трябва да става проводник на духовете, да лъже. Никаква лъжа не се позволява, даже и бяла. Някога несъзнателно ставаш проводник на лъжата. Будност се иска, да не допускате лъжата в себе си.“ (400)

„Знание е потребно на хората, правилно да разбират и да прилагат. Някои религиозни казват, че знанието възгордява. – Това е криво разбиране на нещата. Възгордява се само невежият, който, като прочете една-две книги, мисли, че всичко знае, че е учен човек. Обаче който е придобил знанието си чрез труд, усилия и работа, той не може да се възгордява. Ето защо твърдението на мнозина, че светът страда от учени хора, не е вярно. Светът страда от глупави, а не от учени хора. Домът се разваля от глупави жени, а не от умни. Като изхождам от това гледище на нещата, казвам: Всеки човек, който работи изключително за себе си, е лош. Той иска да придобие

благата на живота само за себе си. Добър човек е онзи, който работи, както за себе си, така и за своя ближен. И тъй, Мъдростта примирява всички противоречия.“ (413)

„Аз гледам тук много братя и сестри – дотегнало им, не им се живее. Нямат Любов. В Изгрева искат да ги обичат. Как ще ги обичат, когато те сами не обичат? Идват тук без Любов. Ние не се нуждаем от хора на безлюбието, нямаме нужда от тях. Да си вървят. Светът е за тях. Ние се нуждаем от хора, които имат Любов. Да дойдат тук, да носят Любовта. Защо ни са без Любов?" (126)

„Казват: *„Повярвай и ще бъдеш спасен“*. Спасението е едно нещо, разумното сърце е друго нещо. **Ти можеш да бъдеш спасен, то е друг въпрос, но за да служиш на Бога, сърцето ти да е разумно, трябва да мислиш. Не може да служи човек на Бога, ако той не мисли.**“ (412)

„Дойде някой човек, който ми носи верни сведения отвън. Има всичкото мое уважение, разчитам на него. На другия сведенията не са верни. Казвам: *„Не са верни тия работи, твоите наблюдения не са верни.“*

Казва: *„Защо не приема моите сведения?“* Не мога да ги приема – не са верни. Идете да проверите. Всяко нещо, което знаете, трябва да е проверено.

По някой път ви гледам и виждам, че сте развалили вашата вяра. Но чудни сте, по някой път вие сте дошли до лековерие. Тук, в *Изгрева*, да пуснеш само една новина – като я пуснеш, веднага всички ще повярват.

Дойдат и ви кажат, че някоя сестра набрала от прасковите цяла една кошница. Проверявам – тя откъснала само една праскова.“ (420)

„Има хора, които стават господари, но не водят човека в правия път. Те не са още истински човеци. Те са самозвани господари.

Задачата на човека се заключава в развиване на способността да различава нещата. И тъй – ще се учите да различавате доброто от злото, светлината от тъмнината – както в себе си, така и в окръжаващите.“ (422)

„Ако в тебе развиеш повече вяра, отколкото ти трябва, ти ще станеш лековерен. Ще дойдеш до друго противоречие. Казва: *„Вярвам във всички хора.“* Щом като вярваш във всички хора, много пъти ще бъдеш лъган. Да вярваш във всичките добри и умни хора е едно. Казва: *„Аз вярвам във всичките хора.“* Трябва да определиш вярата: Да вярваш в добрите и в умните хора. Ония, които не са умни, които не са добри, каква вяра трябва да проявяваш към тях?

Пак ще употребиш вяра, но каква? Ще вярваш в това, което те обещават, че няма да го изпълнят. И в другите ще вярваш, и в себе си ще вярваш. Ще кажеш: *„Аз вярвам, че каквото кажат добрите и учените, ще го направят, пък каквото кажат другите няма да го направят.“* В тебе тогава няма да има никакво противоречие. Ако кажеш: *„Аз вярвам във всичките хора“*, ще се намериш в противоречие. Ако кажеш, че не вярваш в хората, ти ще дойдеш в друга крайност.

Щом като кажеш: *„Аз не вярвам във всичките“* – аз зная, че ти не си от умните и от добрите. Може да кажеш: *„Аз вярвам във всичките умни и добри хора; вярвам, че лошите каквото кажат няма да го направят, а добрите каквото кажат за доброто ще го направят.“* В този смисъл трябва да правите различие. Казва: *„Вярвам във всички.“* – Тогава ти не си от умните хора.“ (414)

Работа в хармонични групи

„Ето колко е добро и колко угодно, да живеят братя в единомислие." (Псалом 133)

„Ще поставите в действие закона на хармонията и той ще почне да отваря пътя ви. Във вас ще дойдат Божиите мисли. Този свят е на Бога, ние сме Негови служители и ще работим за Него...

Ще се изберете ония, които повече си хармонирате, понеже така не само че се намирате на едно и също поле на развитие, но и връзките ви от миналото са по-силни. Почнете да си кореспондирате помежду си." (256)

„Ще кажете, че трябва да живеете братски помежду си. Добре е да живеете братски, но докато дойдете до това положение, вълкът трябва да живее с вълк, мечката – с мечка, овцата – с овца, човек – с човек и т.н. Един от пророците е казал, че ще дойде ден, когато агнето и лъвът ще живеят заедно. Кога ще бъде това? – Когато Господ започне да живее във всички живи същества." (431)

„Сега, който идва тук, ние не му налагаме, но който е дошъл, който се ангажира веднъж – трябва да изпълни! Онези, които не са готови да изпълнят, по-добре да се откажат. За някои неделните беседи са достатъчни.

И ще ви кажа защо именно в класа те не трябва да присъстват. Аз да ви обясня. Защото ако влезете в един клас, колкото души и да са – 5, 10, 15, 100, 200 – ако тия ученици искат да изпълнят известна работа, а вие останете на особено мнение, вие сте като един червей, който разяжда този орган. Тогава защо да ставате тоя червей, да разрушавате туй дело?" (429)

„Вие казвате: *„Какво ще кажат хората, какъв е уставът на това общество? Я вижте как е нагласен светът!“* – Ами че какво се нуждае туй общество от устави? Като имат другите общества устави, защо не седите при тях? Цялата ви грешка е в това, че вие искате, като дойдете тук, да се проявите като в света. Не, тук ще се проявите най-естествено – по Божествено.“ (72)

„Какво правят сегашните хора? Образуват едно дружество, съставят устав; представят го в министерството за одобряване; след това викат свещеник за водосвет, избират комисия, която да поеме работата и, докато започне функцията си, то свършва своя живот.

Новото дружество няма нужда от никакво зарегистриране, от никакъв водосвет. Решете и приложете решението си. Зарегистрирането му ще дойде свише. Старите дружества ще си вървят по стария път, а новите, които сега се създават, ще се развиват по нов план.“ (130)

„Забележете – има един закон, според който вибрациите, трептенията на душата не са едни и същи. Има хора, с които – като дойдете в съприкосновение – не само че няма да ви повдигнат, но ще ви снемат по-долу, на техния уровен, тъй както във физиката – когато се смесят две течности с различни температури – резултатът е средната температура между двете. Затова, според тоя закон, вие трябва да се приближавате един към друг съобразно трептенията на душите си. Души, които имат еднакви трептения, могат да си въздействат, но които нямат еднакви трептения, остават назад. Патици, които хвърчат еднакво, вървят напред, а които хвърчат нееднакво, остават назад. Можете ли да впрегнете коня и вола заедно? Ще имате едно неразумно съчетание.“ (428)

„Двама души, които не си хармонират, не трябва да бъдат заедно, трябва да се избягват един друг или да преспим единия. Хора, които не се обичат, или трябва да не се събират, или да живеят далече един от друг.“ (35)

„Ако срещнете човек с противоположни на вас сили, с което нарушава вашия вътрешен мир, стойте далеч от него. Ако не можете физически да се отдалечите, мислено се отдалечете... Значи, когато сядате някъде или когато се събирате на разговор, когато общувате помежду си, всякога спазвайте закона на симпатията. Щом двама души си симпатизират, между тях ще има пълна хармония: когато единият мисли, и другият ще мисли; няма ли симпатия помежду им, единият ще мисли, а другият ще чувства – това разногласие на силите създава между тях ред дисхармонични състояния. За да има хармония между двама души, те едновременно трябва да мислят, да чувстват и да действат. При това, ако единият мисли, чувства и действа положително, в това време енергиите на другия трябва да бъдат отрицателни.“ (430)

„Като пеете, мнозина от вас се смущавате, не сте свободни. Защо? Много причини има за това, но една от причините се дължи на обстановката, на местата, на които седите. Много от вас седят между хора, с които не си хармонират. Всеки трябва да седне там, където той си хареса: до лица, с които си хармонира. Хармонията зависи от мислите и чувствата на хората. В това отношение, мозъкът на хората може да се разглежда като батерия, от която излизат или положителни, или отрицателни, или неутрални мисли. Затова направете опит всеки да седне при когото иска. Първото условие в едно общество е да съществува хармония между членовете му.“ (439)

„Често ние трябва да си помагаме взаимно. В Бялото Братство вие всички трябва да имате едно сплотяване: не да живеете индивидуален живот, но взаимно да си помагате. Ако 10, 20, 30, 100 души са съединени в един ум, в едно сърце, те могат да извършат успешно каквато и да е работа. А един човек или 20 души разделени много помъчно може да я свършат.

Следователно на физическото поле се изисква сплотяване, обединяване, образуване на тези братства.“ (261)

„Няма събрание, на което – ако духовете на хората са въодушевени, обладани с възвишени мисли – да не ги посети Христос най-малко за 5–10 минути или да няма друг някой представител от Бялото Братство.

Достатъчно е двама души да си повдигнат мисълта нагоре и ще ги посети Христос. Ще кажете: *„Ама може ли Христос да бъде едновременно на толкова места?“* То е смешно схващане! Христос едновременно може да присъства на всички събрания в света.” (432)

„Казвате: *„Да се примирят всички хора, да подобрят живота си“*. Как ще се примирят? Как ще се примириш с онези, които живеят в омраза, насилие, убийства? Ние живеем в братство и равенство, в мир и любов. Как ще се примирим тогава?

Лазар показа, че ако човек от низшата култура, с низши разбирания, влезе между хора с висша култура, той не може да живее с тях в братство и равенство.“ (433)

„Когато отношенията на близките към Бога и отношението на личността към Бога са едни и същи, има равенство помежду им. А равни линии са само успоредните, понеже те се стремят към една цел.“ (435)

„Вие седите тук, не сте разположени, всички седите един до друг, нещо ви стиска и вие мълчите, благоприличието го изисква, защо? Има си причини, че не си разположен. Трептенията на едно тяло не са едни и същи с трептенията на друго тяло.

Вие не сте наредени хармонично. Аз, ако река да седна някъде, ще кажа: *„Приятелю, обичаш ли да седна до тебе, виж какви са моите трептения, хармонират ли с твоите? Може да не са в хармония – ще седна на друго място“* и т.н. Ще меня мястото си, докато намеря някого, дето трептенията ни да са в съгласие.“ (201)

„Христос казва на учениците Си, че ги изпраща като овци между вълците. Питам – когато една овца срещне един вълк, как ще го поздрави? Думата *„поздравяване“* подразбира, че само двама разумни хора, които се обичат, могат да се поздравяват. Само разумните хора могат да се поздравяват един друг. Хора, у които няма никаква разумност, не могат да се поздравяват.“ (434)

„Като ученици, вие трябва да живеете в хармония. За да спазвате хармонията в природата, всеки от вас трябва да намери своето място. Когато влизате в клас, всеки трябва да седне до такъв другар, с когото си хармонира. Тази хармония се определя от планетните съчетания. Някой от вас се намира под влиянието на Земята; друг – под влиянието на Слънцето; трети – под влиянието на Юпитер и т.н.

В зависимост от тия влияния, на всеки човек са дадени съответни дарби и способности, които той трябва да развива. Не само в окултната школа, но и в обикновените училища, учениците трябва да се нареждат така, че всеки да сяда до другар, с когото си хармонира.“ (437)

„За по-големи резултати, вие ще се разпределите по закона на свободата на групи, на кръгове.

Онези от вас, които постоянстват във всяка работа, ще образуват един вътрешен кръг, после втори, трети, четвърти, пети, шести и т.н., но ще гледате всеки да попадне в такъв кръг, в който може успешно да изпълни поетия ангажимент. Всеки да влезе в този кръг, където съответства с другите, т.е. да попадне в границите на тези братя и сестри, с които си хармонира. Не предприемайте неща, които не можете да изпълните.

Ще работите по дух, а не по буквата на нещата.“ (436)

„Не мислете, че е лесно човек да се справи със силите, които действат в природата, както и във всяко живо същество. Докоснете ли се до човек, чиито енергии са противоположни на вашите, вие ще нарушите своето разположение. И след това трябва да мине известно време, докато се справите с тия енергии.

Например не е безразлично кой човек ще ви шие дрехи. Избирайте си такъв шивач, чиито енергии да съвпадат с вашите. С други думи казано: дружете с хора, с които си хармонирате. Ползвайте се от услугите на тия, с които сте в съгласие и единство.“ (438)

„Ще дойдат благоприятни условия, но човек трябва да бъде готов да използва тия условия. Например съберат се двама души да работят заедно, но в скоро време се разделят. Защо? Не могат да си хармонират.

Не е лесно да живееш с хората. Само ония могат да си хармонират, които живеят един за друг. Докато човек живее само за себе си, никаква връзка не може да създаде с хората. За да се хармонира с някого, той трябва да се откаже от своя егоизъм.“ (115)

„Любов може да съществува само между две разумни души. Между един разумен и един глупав човек никаква любов не може да съществува. Между тях може да има само отношения като между господар и слуга.

Човек не може да обича един мъртъв камък. Той не може да обича едно мъртво куче. Любовта съществува само между разумни души.“ (441)

„Школата, в която следвате, нито съди, нито изключва ученика, но трябва да знае, че при всяка най-малка злоупотреба с любовта, той ще носи голяма и тежка отговорност. Който греши против любовта, той мъчно може да създаде хармония в себе си... Нови неща изисква Христовото учение: нови способности, нови отношения, нови стремежи.

Като ученици на окултна школа, вие трябва да живеете помежду си в пълна хармония. Това не значи, че трябва да бъдете сплотени в една маса, но между вас да цари хармония. Най-малко по двама заедно трябва да работите. Не може да бъде ученик онзи, който се чувства чужд за всички.

За да се създаде хармония между всички, първо трябва да се сдружите двама по двама, които взаимно се допълват. След това две двойки ще се съединят заедно – ще станат четирима. Към тях ще дойдат още четирима – ще станат осем души. После към тях ще се присъединят още осем и така ще се образуват големи ядра, които вече са хармонизирани помежду си. По тоя начин целият клас ще бъде в хармония. Този закон на групиране съществува и в самата природа. Когато между учениците възникне някой въпрос за разглеждане, те могат да разискват върху него, да го обясняват от разни страни, но спорът трябва да се избягва.“ (442)

„Като изпълнява съзнателно волята Божия, човек може мъртви да възкресява, болни да лекува, да изправя всички свои слабости и недъзи. Които искат да проверят това, могат да направят опит. Няколко души, които си хармонират, да отидат при някой болен и в името Божие да направят молитва за него. Ако са били свързани с Бога, болният моментално ще оздравее.“ (443)

„Всеки от вас има в себе си по един извор на Любовта, на Мъдростта и на Истината. Дръжте се за тези извори и се ползвайте от тях разумно. Това не значи още, че вие ще бъдете съвършени, самостоятелни, че няма да имате никакво отношение към хората. Всеки извор е във връзка с други извори. Значи водата от вашите извори ще се съедини, ще се слее с водата на други извори и ще образува голямо море. Следователно дръжте се за онези извори, които са във вас, за да се свържете с душите, с които си хармонирате. За да расте и да се развива правилно, всеки ден човек трябва да се свързва поне с една напреднала душа. Връзката на човека с напредналите души е първото условие за растене.“ (447)

„Някой път ние мислим, че сме дошли до края, мислим, че нашата Любов е над всичко. Като влезете между сто души, 75 души ще те обичат, 25 души не могат да те обичат. Не можеш да ги накараш по никой начин да те обичат.

Двадесет и пет – само Бог може да разтопи туй число, нито ангелите могат да го разтопят. Бог като дойде, Той го разтопява. Той е, Който примирява всички. Да се не безпокоим от 25-те. То е за наше Добро. Ти се радвай, че има 25 души, които не те обичат. Ако те обикнат, не зная какво би станало. Нека има 25 да не те обичат.“ (452)

„Често хората не мислят дълбоко и говорят както им дойде на устата. Те казват: човек трябва да бъде добър, умен, честен и т.н. Ние казваме, че по естество човек е добър, но трябва да намери някой, с когото да си хармонира. Когато двама души, които си хармонират, се съберат на едно място, те увеличават силата си. След това те трябва да намерят още двама души, с които да си хармонират. Четиримата души трябва да намерят още четири, с които също така да бъдат в хармония. Осемте трябва да намерят още осем и т.н.

Като се съберат няколко души, които си хармонират, те образуват едно хармонично общество от съзнателни, разумни единици. Дето е разумността, там е и добротата. Ако хората не си хармонират, те не могат да се свързват, не могат да се познаят като души. Истинското познанство подразбира връзка между души.“ (221)

„Гледал съм музиканти – знаят същината на музиката, но като излязат на сцената не гледат в първите редове на публиката, но се свързват с някого, с когото си хармонират. Той свири, но същевременно някой от публиката му помага. Ако няма такива хора в салона, концертът всякога излиза несполучлив.

Когато има няколко души да му помагат, концертът е благополучен. Законът е такъв: *„Дето са двама или трима събрани в Мое име, там Съм и Аз.“*.“ (446)

„Ако учениците в един клас се обичат и живеят в хармония, те се стимулират взаимно; сам човек по-трудно учи, отколкото с другари, с които си хармонира.

Въз основа на този закон се крепят сдруженията; силата на сдруженията се заключава в мисълта и чувствата на сдружените.“ (440)

„За да познаеш Любовта, за да влезеш в Живота, ти трябва да воюваш, не трябва да бъдеш страхлив. Казвате: *„Ние трябва да се примирим.“* – Не, мир съществува само между любящите същества. Там, дето няма Любов, никакъв мир не може да съществува. Дето има Любов, там има мир. Мир има само между разумните същества. Мир има само там, дето е Истината. Дето не е Истината, никакъв мир не съществува.

Как можем да се примирим? Ние можем да се примирим само по закона на Любовта. Можем да се примирим само по закона на Знанието и на Светлината. Можем да се примирим само по закона на Свободата и Истината. Вън от тия закони всяко примирение е опасно.“ (449)

„Срещнеш един човек, който се е прегърбил. Не го критикувай, не му се смей, но виж коя е причината за прегърбването му. Ако товарът му е физически – снеми част от него и го облекчи; ако товарът му е сърдечен – кажи му няколко сладки, ободрителни думи, да го насърчиш; ако товарът му е умствен – изпрати му няколко светли мисли, да го повдигнеш. Изпращайте добри мисли към близките си, за да изпращат и на вас.

Добрите и възвишени същества – хора, ангели – работят в света със своите мисли и чувства и повдигат цялото човечество. Бъдете носители на доброто и красивото в света, за да се ползвате от Божиите блага.“ (451)

„Ако искате закон – закон има в света – долу в София. Който иска закон – в София, който иска Любов – да дойде тука. Но тук да искате да турите закона – не може. Ако искате в София да турите Любовта – не може. София ще си бъде София, *Изгревът* ще си бъде *Изгрев*. Туй го разберете. По закон – долу, по Любов – тука.“ (448)

„Братство и равенство съществува само между разумни хора. Глупавият и лош човек не разбира тази идея. В притчата за самарянина Христос показва кой може да бъде ближен на човека. **Разумният и добър човек е вашият ближен.**“ (444)

„Като играете музикалните упражнения, избирайте си за другар този, с когото си хармонирате. Ако не си хармонирате или се смущавате – не трябва да играете заедно.“ (445)

„Ако на първо място вие не поставите Любовта като мощна сила, с която да работите всички заедно, да си помагате едни на други, да се обичате, вие нищо не можете да постигнете.“ (450)

„Ще се събирате на малки хармонични групи, докато изтече мътилката, след 2000 година сме ние – и тук, и в целия свят. Изпълнявайте това, което съм казал, ако искате да ви се помогне отгоре, защото злото винаги се е мъчило да пречи на Христа и на мене – да изопачава Истината.

Когато вече мене няма да ме има, ще се нахвърлят като оси върху вас, ще потърсят печалба от Словото. Аз дойдох да ви обогатя духовно, а не материално. Скъпо ще платят тия, които мислят да се обогатяват от беседите, да коригират това, което не знаят... Аз знам, че ще ги има – вие сами ще проверите това, което казвам.

Наблюдавайте и ще се уверите в думите ми. Владиците и поповете ми пречеха всячески – ще видите какво ще стане с тях. Защо бяха против мене? Защото казвам, че на Бога се служи безплатно. Бог никога не оставя добрите си служители, той се грижи за тях!“ (453)

Родството по кръв и по дух

„Не мислете, че дойдох да донеса мир на Земята; не мир дойдох да донеса, а меч; защото дойдох да разлъча човек от баща му, и дъщеря от майка ѝ, и снаха от свекърва ѝ. И врагове на човека са неговите домашни. Който обича баща или майка повече от Мене, не е достоен за Мене; и който обича син или дъщеря повече от Мене, не е достоен за Мене; и който не взима кръста си, а следва подире Ми, не е достоен за Мене.“ (Матей 10:34-37)

„Христос казва: *„Дето са двама или трима, събрани в мое име, там Съм и Аз.“* Трябва ли да се страхуваме, щом Бог е с нас? Ето пътят, по който българите могат да оправят работите си. За кои българи говоря? Аз говоря за съзнателните българи.

„Не трябва ли да бъдем патриоти?“ – Има нещо по-високо от патриотизма. Кажеш ли, че си българин, това значи, че си пратен на Земята да служиш на Бога.“ (456)

„Някои ме питат: *„Как е баща ти и сестра ти?“* Баща ми е на Небето и всеки, който изпълнява Божията Воля, той е баща ми, брат ми, сестра ми. Никакви кръвни връзки... Няма по-голяма спънка в духовния живот от домашните. Волята Божия е да възлюбиш ближния си както себе си. А да давате предпочитания на домашните ми заради мене, това е една грешка, защото е спънка, с която съм спъван от 7-8 години. От вас аз искам да любите Господа.

Ако имате любов към Господа, покажете я към нуждаещите се, а за себе си аз нищо не искам. Ако искате да покажете към мен любовта си, можете да я покажете само когато любите ближните си както себе си.” (454)

„Всички спрямо домашните си бъдете справедливи, а не меки. Там, гдето те искат да ви противопоставят на някой Божествен принцип, вие се поставете диаметрално против тях, защото могат да ви убеждават в нещо и да ви накарат да извършите нещо, което е против Волята Божия. Колкото до тяхното спасение – за спасението на домашните ви не се безпокойте, защото законът е такъв, че щом се повдигнат вибрациите у вас, тогава и те – домашните ви – ще се ползват.“ (454)

„Не е достатъчно да се обичате само като българи, но всички хора на Земята трябва да се обичате като братя. Всеки народ трябва да постави Любовта за основа на Живота и в нейно име да върши всичко.“ (455)

„Всички ние се стремим да живеем един колективен живот и да чувстваме живота на цялото Творение в себе си. Това е духовният живот. Ако искате да живеете като българин – вие не можете да бъдете християнин; ако искате да живеете като англичанин – вие не можете да бъдете християнин; ако живеете като французин или американец, или германец, вие не можете да бъдете християнин. Даже и ако живеете като ангел, пак не можете да имате разположението на Бога.

Някои от вас ще кажат: *„Ами как може да живеем?“* – Ще живеете по закона на великата Божия Любов!“ (457)

„Патриотизмът е едно благородно чувство, но у българите личните чувства са така силно развити, че никакъв патриотизъм в тях не може да се прояви.

Личните чувства могат да се подигнат само при един свят ум. Без него те ще тикнат човека в крива посока – да мисли, че има нещо, когато го няма.“ (460)

„Сега в целия свят се образува едно ядро от хора: англичани, французи, германци, американци, китайци, японци, българи, сърби, турци, черни, па и всякакви, които образуват една нова раса в света – един народ с подруги схващания от сегашните, с друг морал.

Кой групира всички тези хора? – Ормузд-Дей, или ще кажем, че Христос ги групира, или закона на Любовта, или великият Божествен закон ги привлича, за да се опознаят и работят заедно.“ (458)

„*“Аз обичам Бога.“* – Как обичаш този Бог? Щом обичаш Бога, ти два хляба имаш в торбата си, дай ми единия. – *„Но аз имам жена, деца, трябва ми за децата."* Казвам: Нямаш никаква любов! Твоите деца или аз сме едно и също нещо. Щом ти имаш любов към децата си повече, отколкото към другите хора, ти нямаш отношение към Бога. То са вече човешки отношения.“ (459)

„Когато се говори за български или за английски, или за германски, или за еврейски народ, под понятието *„народ“* се крие идеята за *„племето“*.

Никъде в света не съществуват нито български, нито английски, нито какъв и да е друг народ, но съществуват само племена. В света съществува само един народ – Божият народ, чийто граждани са разумните Същества, които живеят според Божиите закони.“ (461)

„Всеки човек, който живее според закона на Любовта, дето и да отиде – в Америка, в Англия, в Китай, в Япония – ще намери хора, които ще го приемат в дома си по християнски и ще му намерят работа. Всеки, който обича Христа, навсякъде може да намери свои братя и сестри.“ (462)

„Има една опасност. Като ви говоря, вие не си туряйте никакви бентове. Вие имате бентове сега. Казвате: *„Аз съм женен – не мога да го направя. Аз имам деца – не мога да го направя. Аз съм човек със слуги – не мога да го направя. Чакай да се освободя от жената, от децата и т.н“.*

Това е заблуждение. Никаква жена нямаш, никакви деца нямаш, слуги нямаш. Ти мислиш, че си женен. Туй са празни работи. Ти имаш дотолкоз деца, колкото малкото момиче мисли, че куклата е негово дете. Вчера гледам едно малко дете носи една голяма кукла. То мисли, че е родило, голо носи това дете. Не се заблуждавайте. Душите са излезли от Бога, всички са излезли от Бога. Тук се раждате, кръщавате, казвате: *„Този е мой баща, тази е моята майка.“*

Против това нямам нищо, но това не е реалност. Докато ние не съзнаем, че имаме само един баща, ние не може да се поправим в света. Докато имаме много бащи, не можем да се поправим.

Ние трябва да мислим, че всички имаме един баща, другите бащи са лъчи от този Баща – от Бога.“ (463)

„Аз няма защо да се моля за България. Аз се моля за ония българи, които обичат Бога с всичкото си сърце, с всичката си душа, с всичкия си ум и с всичката си сила. За тия българи се моля и на тях съдействам.“ (464)

„Христос е дошъл да приготви пътя за освобождаването на човечеството от ръководството на разделящите расови и фамилни духове и да обедини цялото човечество в едно Велико Братство.” (465)

Преодоляване на „свещения егоизъм“

„Срещнете някой човек – не ви поздравява и се обиждате. Какво ви е длъжен? И двамата сте еднакво малки бубулечки, които се движат по земята.“ (466)

„Ако вие сте пред лицето на Бога като една птичка, която е готова да се жертва, Бог ще мисли за вас. Но ако вие мислите само за себе си – как да наредите по-добре вашия живот – Бог за вас няма да мисли.

Да мислиш за Бога значи да мислиш за най-великото, от което няма нищо по-ценно. Да мислиш за себе си значи да си най-долен, най-нищожен.

Няма по-отвратително нещо от това – човек да се стреми да бъде център... Човек, който не може да се жертва, той не познава Бога. Това е великото Учение, което Христос е проповядвал.“ (467)

„Дон Кихот е човек със силно развити лични чувства. Той мисли, че всичко знае и разбира: и наука, и изкуство, и политика. Светът е пълен с Донкихотовци и Санчопансовци. Ако това не е вярно, светът трябваше да бъде в пълна изправност. Дето и да се обърнете, все ще срещнете един Дон Кихот. Той е благороден, вярващ човек, но без дълбоко разбиране на живота.“ (468)

„Докато се обезсърчавате, вие сте на физическия свят, вие живеете в своите лични чувства. Щом се обезсърчите, четете живота на великите хора да видите през какви големи изпитания са минали.

Ако не ви се работи, изучавайте Толстой. Той дава подтик към труд. Каквото и да правите, от всички се изискват усилия, труд и работа.“ (470)

„От ученика се изисква, освен самообладание, още и да разполага със своите мозъчни центрове, да знае кои от тях да слага в действие и как да ги застави да работят. При това, не се позволява да пресилва нещата: за микроскопична работа да предизвиква усилена мозъчна дейност. Микроскопичната работа изисква малки усилия. Ако имате една малка придобивка, ще я прецените правилно, без преувеличаване или намаляване. За себе си ще имате точно определено мнение: нито че сте много талантлив, нито неспособен. Ако имате някаква дарба, ще работите върху нея, да я развиете. Щом не работите, а мислите, че сте даровит, един ден ще се разочаровате в себе си.

За да не изпада в противоречия и разочарования, ученикът трябва да знае какво задължение има всеки ден и как трябва да го свърши. В Божествената школа всяко нещо е точно определено. Ако ученикът от обикновените училища знае програмата си за всеки ден, колко повече това трябва да знае ученикът на Великата школа. Дето ходи, той вижда нещата ясно. Той не може да каже: *„Каквото Бог даде, това ще стане“*. Ние трябва да изпълним всичко, което Бог ни е възложил още при създаването на света. Той е поставил силите на човешкия мозък в хармония.

Следователно човек трябва да се пази от всичко, което нарушава тази хармония. Тщеславието, гордостта, страхът, гневът са сили, които нарушават хармонията в мозъка. Те са подобни на червеи, които изяждат плодовете на дърветата. Първоначално тщеславието като сила е било на мястото си. Човек се е стремял да има доброто мнение на своите близки, на своите приятели, на добрите хора и на Бога. Впоследствие, когато човек изгубил естественото си отношение към природата и към Бога,

това чувство се е изопачило, превърнало се е в желание да се представи такъв, какъвто не е в действителност.

Ако тщеславният е учител и го посети някой външен човек – той ще го заведе в кабинета си и ще му покаже книгите, инструментите си като единствени в света. Ако е земеделец – ще му покаже нивите, лозята си и ще му разправи как ги обработва, какви плодове дават и в заключение ще каже: *„Като моите ниви и лозя никъде няма."* Ако е жена, домакиня – ще го разведе по стаите си, да види как са наредени, ще му покаже дрехите си, какви особени модели представят, каква шивачка ги е шила и т.н. Проповедникът пък ще се похвали със своята отлична проповед, която очаровала слушателите.

Който изучава проявите на тщеславния, вижда, че всичко е преувеличено, представено така, както не е в действителност. Изучавайте себе си и ближните си, за да не изпадате в тщеславие.

Тщеславният сам се хвали, а горделивият очаква другите да го хвалят. Външно горделивият се представя скромен, но с вътрешно желание да покаже, че като него няма друг. В облеклото си е скромен, в обходата – също, но със скрито желание да обърне внимание на окръжаващите. Ако искате да го познаете, опитайте се да турите някого на неговото място. Веднага гордостта му ще излезе на лице. От гордостта е произлязла завистта.

Горделивият не може да търпи пред него да хвалят другиго. Ако чуе да се говори за някой учен или за някой добродетелен човек, той казва: *„Не ми говорете такива работи. Този човек не е толкова учен, както го представяте, нито онзи е толкова добродетелен. Няма добродетелни хора в света."* Даже и за Бога ще намери да каже нещо, с което да отрече качествата, които Му приписват. Гордостта се проявява най-много между ре-

лигиозните хора. По-горделиви от тях няма.

След религиозните идат учените. Следователно искате ли да видите гордостта, проявена в своите високи върхове, търсете я между религиозните и учените. Опасно чувство е гордостта, особено в окултната школа. За да не се промъкне вътре, на вратата са поставени няколко сита, но въпреки това тя пак се промъква. Тя е чувство, с което ученикът последно се справя. В митологията се казва, че горделивият сам изяжда децата си. Чуе ли, че някой е учен, религиозен, добродетелен, той се скрива от погледа на хората и се измъчва от завист. Да има възможност, с един замах той би отрязал главите на всички хора, за да остане неговата да стърчи над тях.“ (135)

„Може някои да се обидят от това, но християнството, като колективна единица, не е приложило напълно Христовото учение. Християните казват, че не му е сега времето. А кога? *„В бъдеще.“*

И преди 2000 години църквата казваше, че не му е времето сега. Направиха една малка комуна, почнаха да раздават имането си, ядоха, пиха, и после казаха, че не му е времето сега. Спряха и започнаха да живеят, като вложиха свещения егоизъм с надпис: *„Любов към човечеството“*, за да се прикрие този егоизъм.

В тия хиляди години мнозина се явявали да говорят – пращани са били от Бога да казват на хората, че трябва да живеят според този естествен закон.

И съвременните хора казват, че пророци е имало до Христа, а след Христа вече нямало пророци и не можело да има. Де е казано, че пророци след Христа не може да има? А какво има след Христа? Че ще има пророци след Христа, ясно се говори в Писанието, дето Христос казва така: *„Много неща има да ви явя, но сега не можете да*

носите, а когато този Дух на Истината дойде, Той ще ви научи.“ – В чие име са говорили пророците? Не е ли говорил този Дух? Следователно пророк е онзи, който изказва една велика истина – който и да е той.

Когато дойде един пророк, той няма да се съобразява с официалните знания на хората, с официалната църква, но той ще каже нещата тъй, както Природата ги е казала. Може тази истина да не е приятна на хората, но тя е необходима. Нима онзи лекар, който прави операция на болния, върши нещо приятно? Не е приятно, но е необходимо за спасение на болния. Нима когато се разтвори стомахът на някой болен, това е приятно, нима това е в реда на нещата? Не е приятно, но е необходимо за спасението му.

Следователно, когато ние искаме да се спаси това общество, няма да си поплюем на ръцете, но ще искаме да направим тази операция тъй добре, че да се спаси това общество. Но когато правим тази операция, не искаме да имаме страхливци около себе си, че да бутат ръцете ни и да ни пречат. Всички страхливци трябва да бъдат навънка. Питам всички страхливци – как ще излезе операцията, ако казват в себе си *„ако стане“*, *„може да стане“*, и т.н.? Може! И нищо повече.” (260)

„И в религията, и в духовния живот има свещен егоизъм. Там казват: *„Да се съсредоточим в себе си. С припечеленото можем да си поживеем малко, тъй както ние разбираме охолния живот.“* ... Вие може да проучите окултизма, да знаете Библията на пръсти, всичките стихове да цитирате и пак да сте в свещения егоизъм.

Та засега между братството има един критически дух, вие виждате само лошите страни повече, отколкото добрите.” (356)

„Ученикът на окултната школа трябва да работи, без да очаква похвали. Ако от една страна го хвалят, а от друга го укоряват, това нищо няма да му помогне.“ (469)

„Затова именно е казано в Писанието: *„Бог на горделивия се противи, а на смирения дава благодат."* В морално отношение личните чувства спъват човека. Колкото по-силно са развити личните чувства в човека, толкова по-слаби са моралните...

Личните чувства в човека говорят, че като индивидуално същество той живее само за себе си. Като се е видял сам, като видял, че няма хора около себе си, които да го хвалят, създало се е в него чувство на тщеславие – жената в човека. После се явила гордостта – мъжът в човека. Човек обича да се хвали сам. Ако някой ученик е тщеславен, той мисли, че всичко знае. Ако учителите му не го задоволят както очаква, той казва: *„Този учител нищо не знае, онзи нищо не знае"* и т.н.

Учителите не трябва да се разправят с него, но нека го подложат на изпит, да му докажат какво знае. Учителят по математика влиза в клас, извиква тщеславния ученик и му дава да реши една задача. Ученикът започва да решава, мъчи се, пъшка, поти се – не може да реши задачата. Той става засрамен от мястото си, подава листа на учителя и сяда на мястото си. Ето как се възпитава такъв ученик. Няма защо учителят да се разправя с него, да му доказва, че не знае. Като не може да реши задачата, ученикът ще признае, че има неща, които той не разбира и не знае.

Така ни учи и Природата. Като види, че протестираме и негодуваме против нея, тя ни дава една мъчна задача и ни оставя да решаваме. Щом не можем да я решим, сами по себе си ние капитулираме, започваме да се молим да

ни се помогне и признаваме, че не знаем...

Когато не успеете в нещо, вие се обезсърчавате. Обезсърчаването е недъг, който произтича от силно развити лични чувства в човека или от чрезмерно развит страх. Дето страхът и гордостта са силно развити, там надеждата е слабо развита. Силно развити честолюбие и страх и слаба надежда раждат песимизма. Песимистът казва: *„От мене човек не може да стане.“* Този човек започва да страни от хората и се вглъбява в себе си. Това се дължи на страха. Гордостта пък кара човека да се държи нависоко, а същевременно и да лицемери.“ (95)

„Някой сънувал, че Христос му се явил, и като стане, хукне през цялата махала да разказва на всички за своята опитност. Оттам насетне Христос няма да му се яви – нищо няма да му каже. Тази своя опитност ти трябва да задържиш дълбоко в душата си и никой от твоите ближни да не знае, че Христос ти се е явил, но в душата ти да настане моментално промяна и от това другите да разберат, че Христос ти се е явил.” (471)

„При новото положение, в което се намирате сега, у вас наместо да се развива умът ви, интелигентността ви, развива се чувствителността ви, и то не чувството на милосърдие, а личните чувства, честолюбието – силно се възбужда във вас енергията на задната част на главата ви. Всеки от вас мисли, че той е най-важната личност в света, че той е някакво божество.“ (472)

„Едно от най-отвратителните качества, което имаме, то е докачението. Докачил се някой, обидил се. Да, ти можеш да се обидиш, но само за нарушението на един Божествен принцип.“ (473)

„Аз забелязвам в класа много от вас имат силно развити лични чувства, вследствие на което се заражда голям индивидуализъм – всеки мисли само за себе си.

Вие говорите за духовен живот, но личният елемент е на първо място. Дето и да ходите, личният елемент изпъква несъзнателно във вас.“ (474)

„Когато човек се нервира, кръвта започва да се събира в задната част на главата, от това личните му чувства се развиват и той прилича на оса. Който го бутне, той го жегне. Този жегне, онзи жегне и по този начин създава ред неприятели около себе си.“ (475)

„При сегашния живот, всички спънки произхождат все от личните чувства. Можем да кажем, че 99 на 100 от всички спънки на човешкия живот произтичат все от личните чувства.“ (476)

„*“Аз искам само да ям и да пия. Това е по-важно за мене – нищо повече.“* – Някой българин уж не пие, но отиде някъде, нагостят го с печена кокошка, дадат му половин килце винце, той изяде кокошката и си пийне. Той жертва своя дълг. И тогава ние казваме: У този човек животинското е силно развито – на него ние не можем да разчитаме!“ (477)

„Всички сте призвани в Бога, няма отмяна. Но всички трябва да се учим. Който знае малко, трябва да се учи от другите. Смирение трябва да има у всички ви!

Изслушвайте се като говорите. Вие трябва да дадете образец за едно бъдещо възпитание, та който ви види, да знае, че у вас има едно Божествено възпитание, една вътрешна дисциплина, на която се подчинявате.” (480)

„Правете наблюдения – щом мислите и във вас има известно безпокойство, то се дължи винаги на сърцето. Когато сърцето ръководи, в мислите винаги има безпокойство. Когато умът работи, тогава има чистота, човек е тих и спокоен, невъзмутим, тогава човек се повдига.

Ще знаете – когато умът работи сам, човек всякога е тих, а когато сърцето ръководи, човек всякога се намира в едно състояние тревожно: реши едно, смени го – все прави и все недоправи. Казва: *„Еди колко книги ще прочета, туй ще направя, онуй ще направя“*, и в края на краищата нищо не направи. Всеки ден хиляди желания сменява, все решава, решава. После, като го попиташ: *„Защо не го направи“*, каже, че условия няма. Аз наричам сърцето: *едно дете, което знае само да яде*.

Ако майка му е сготвила нещо, то всичко изяжда. Но не е ли приготвила нищо, целия ден ще има само чирикане. Такова нещо е сърцето. Англичаните го наричат: *„място на постоянно безпокойство“*. Когато дойдат тия състояния, ще ги познавате, те са на сърцето. То е детинско състояние, едно детинско своенравно състояние. От неща нищо и никакви, които пет пари не струват, някой минал и те побутнал, дигнеш цял скандал. Детински работи са това. Такова е състоянието на сърцето.” (478)

„Не си правете илюзии, знайте, че свещеният егоизъм още царува в съвременното общество. Той е фаза, която хората трябва да преживеят, докато дойдат до онова висше съзнание - да се пробуди онова чувство, което ние наричаме алтруизъм, пробуждане на свръхсъзнанието, или проявление на Божественото съзнание.“ (479)

„Докато мисли само за себе си, човек е пуснал злото в своя живот. Егоизмът е началото на злото.” (482)

„Какъв окултен ученик може да бъде онзи, който за нищо и никакво се гневи и обижда и не може да носи страдания? Когато двама англичани се обидят взаимно, те не търсят нито съд, нито защита от никого, но се набиват, а след това си подават ръка, сбогуват се и си заминават. Как постъпват окултните ученици при подобни случаи – като кажат една обидна дума на някой ученик, той разправя на всички около себе си, че го обидили. Това не е ученик – такъв ученик трябва да се изключи от Школата.“ (399)

„Върхът, който дели, който разединява хората – това е човешката гордост, това са личните чувства на човека. От този остър връх произтичат всички спорове, всички недоразумения в света.“ (370)

„Човек, у когото личните чувства са силно развити, е много избухлив в любовта си. Той е като взривните вещества. Достатъчно е да види, че неговата възлюбена или възлюбен е погледнал някъде или мръднал малко с устата си, или казал на някого една добра дума, за да създаде цял скандал. Този човек живее главно в своите лични чувства, които го ръководят.“ (481)

„Дето има сърдене, чувствата са груби – имате диагноза. Колкото сърденето намалява, то показва, че влизате в областта, дето чувствата са по-благородни... Увеличава ли се благородството, сърденето изчезва. Сърдене има и в личните чувства. Човек има ли достойнство, не можеш една дума да му кажеш. И да му кажеш – не може да я възприеме.

Срещал съм хора, на които преди 20 години им е казана една обидна дума и те не могат да я забравят.“ (235)

„Когато личните чувства у човека са силно развити, той става горд. Гордият човек върви изправен, с голямо достойнство и съзнание за себе си, че подобен на него няма. Той иска всички хора и божества да му се подчиняват и да мислят само за него. Колкото и да мисли човек, че като него друг няма, все ще се намери някой по-силен, по-умен, по-достоен, който ще го свали от височината, на която се е качил.

Когато двама души със силно развити лични чувства се срещнат, те ще се отблъснат. Между тях ще се яви антагонизъм, който не позволява да запазят добрите си отношения. Според окултистите грехът се дължи на личните чувства у човека. Значи личните чувства представляват особен род космическа енергия, която, ако не се трансформира и разпредели между всички мозъчни центрове, причинява експлозии.“ (208)

„Често, като се говори на хората, личните им чувства се засягат. Щом се засегнат личните чувства, всякакво развитие на човека спира. Много ангели, много велики духове са паднали поради своите лични чувства, поради гордостта си. Адам сгреши и излезе от Рая поради своето непослушание. Учениците на окултната школа падат често, поради своето особено мнение върху нещата.

Окултният ученик не може да има особено мнение. Рече ли един ученик да се отдели от съучениците си поради своето особено мнение, той се е спънал вече.“ (109)

„За всички войни, противоречия, скарвания в света, причината са личните чувства.

Ако ме попитате кога ще престанат войните, кога ще престане омразата в света, казвам: когато личните чувства се възпитат и хармонизират.“ (491)

„За да изработи нещо ценно в себе си, човек трябва да приложи търпение и постоянство. Малко хора се отличават с търпение. Нетърпението е резултат на силно развити лични чувства. Когато личните чувства в човека са силно развити, той иска бързо да успява, да се прослави в света, всички хора да говорят за него. Казано е обаче в Евангелието: **Търсете слава от Бога, а не от човеците.**“ (378)

„Преди няколко дни иде един ученик, който минава за ученик от школата, говори лошо за братството, за ученици, за себе си. Казва, че вън светът бил по-добър. Аз наричам това болезнени състояния, които произтичат от личните чувства. Когато на човека се засегнат неговите лични чувства, всичко му е криво, светът е крив, но ако вие критикувате света, трябва да критикувате Онзи, Който го е създал. Не трябва да критикуваме света, не трябва да критикуваме живота, ние не знаем крайните резултати на всяко нещо. Не всяко нещо, което се показва лошо, е лошо в дадения случай; и не всяко нещо, което се показва, че е добро, е добро.“ (483)

„Пазете се от последствията на вашите мисли. За всяка мисъл, за всяка дума носите отговорност. Когато мисълта минава през моралните, обществените и личните чувства, тя придобива специфични качества. Това трябва да се знае. Който не е умен, става фанатик, горделив, груб. Той е недоволен от себе си.

Ако искате да знаете кой има силно развити лични чувства и кой има достойнство, вижте как реагира на обидата. Онзи с личните чувства е горделив, а с достойнството – благороден и мек. Първият иска всички да му помагат, а вторият е готов да помага на всички.“ (490)

„Не е въпрос човек да се освободи от злото, но да го разбере и да знае как да се справя с него. Изучавайте доброто и злото като сили, като принципи, за да ги познавате и в себе си. Като изучава себе си, човек се натъква на своите лични чувства и вижда, че те стават причина за проява на злото. Честолюбието например води след себе си много отрицателни чувства. Честолюбие, тщеславие, гордост са лични чувства, с които човек трябва да знае как да се справя.

Някой казва за себе си, че не е честолюбив. Той не е честолюбив в даден момент, когато е загаснал огънят в него. Обаче разгори ли се огънят, честолюбието се проявява. И болният е кротък, докато е на леглото си. Щом оздравее, кротостта му изчезва. Зимно време и змията е кротка. Щом изгрее слънцето, змията се съживява и проявява естеството си. Гладният изтощен вълк е кротък. Като го нахраниш, ще видиш неговото естество... И тъй, като се изучава, човек се натъква на своите лични чувства, които раждат злото. Личните чувства са свят на удоволствия. Дето са удоволствията – там е злото!“ (484)

„На човека е потребно знание в света. Ако човек не знае как да се ползва от знанието, то се превръща в гордост. Следователно гордостта не е нищо друго освен неизползвано знание, натрупано знание.

Когато богатият човек натрупа своето знание и не го използва, той се възгордява и в него започва обратен процес. Всеки човек, който живее само за себе си, той не разбира знанието и натрупва само.“ (489)

„Личните чувства са дадени като задача на човека. Като се справя с тях, той развива своите възвишени, благородни чувства.“ (497)

„Песимизмът – аз съм определил и друг път – се дължи на силно развити лични чувства, на силно развит страх, користолюбиви чувства, слабо развита надежда, слаба вяра, пък и Любов към Бога не е толкова развита, и винаги в такъв човек се зарежда едно недоволство. Защото в даден случай Бог се поставя като един неприятел. Ти речеш да направиш нещо – Той се поставя на пътя ти. Речеш да туриш нещо – Той го ритне и го счупи. Речеш да идеш в някой град, ти си се научил да ходиш все накрая и стражарят ти каже: *„Мини на другата страна!“*

Та стражарят ще те застави по който и да е начин. Ако ти не послушаш първия стражар, той ще повика втори, трети, и накрая ти ще се научиш да вървиш по пътя, дето ти се показва.“ (485)

„Ти си обезсърчен, отчаян, готов да се самоубиеш, но в този момент чуваш Божия глас, който ти нашепва: *„Вземи книгата и чети, всичко ще се нареди добре.“* … Докато се ръководи от своите лични чувства, човек всякога ще се спъва. Няма по-страшно нещо от гордостта и тщеславието. Много хора заминават за онзи свят преждевременно, благодарение на своя личен живот.

За да не се спъвате, откажете се от личния си живот и приемете Божествения. Слушайте Онзи, Който ви е дал живот. Той ще ви изведе на прав път.“ (486)

„Личните чувства са добили своята насока, своето развитие у човека. Няма животни в света, у които личните чувства да са така силно развити, както у човека.

Например лъвът има голямо честолюбие. Много от птиците също имат туй чувство… Щом имате силно развити лични чувства, набира се излишна енергия, която винаги ще ви тури в стълкновение.“ (498)

„Нещастията в света се дължат на сърцето, което, като мисли за своята мелодия, отрича хармонията. Вследствие на това, сърцето на съвременните хора е станало на каша. Лошото у хората днес седи в това, че те имат човешки ум, а животинско сърце, на което се дължи падането на човечеството. Казано е в Писанието: *„Ще им отнема каменните сърца и ще им дам нови"*. Под каменни сърца се разбират животинските сърца...

Под думата *„животинско сърце"* аз разбирам свещения егоизъм у хората. Когато някой човек иска да го обичат, да го почитат и уважават, да го считат за божество, а сам той нищо не дава от себе си – това го определя като човек, който служи на свещения егоизъм. Даде ли 2000-3000 лева, той иска всички вестници да пишат за него. Ако такъв човек е писател и напише нещо, той носи написаното в джоба си да го чете на близките си – всеки да знае какво е създал... Силата на човека не седи в това, което той казва, но в това, което той върши... Някой човек иска да бъде почитан и уважаван от хората. Лесно е да те почитат и уважават хората. Как? Като влезеш в домовете им и каквото кажеш – направиш." (487)

„У човека има едно чувство на самоуважение. Известни граждански права му са дадени от Природата. Някой път той на тия граждански права дава повече права, отколкото те имат.

Например едно малко дете, като гледа баща му колко яде, ако то поиска да яде колкото баща си, това дете няма разумност в себе си. То трябва да знае, че на него не му е потребно толкоз, колкото на баща му. Или имате две братчета – на 5 и на 20 години. Ако малкото братче иска да яде колкото брат му, който е на 20 години, то не разбира, че на него не му е потребна толкоз храна." (176)

„Когато животните развиха личните чувства, те достигнаха до върха на животинското развитие. Животните са крайно дребнави същества. Те са толкова дребнави, че за едно парче кост се скарват. Сегашните хора се уподобяват, в някои свои прояви, на животинско състояние.

Един адепт е проводил двама свои ученици да се учат в света. Те видели, че две мравки се карат за една малка трошичка. И едната тегли, и другата тегли.

Учениците казали на мравките: *„Защо не се примирите?“* Едната казала: *„Аз я взех по-рано, тя иска да ми вземе хапката, това богатство!“* Учениците казали: *„Не можете ли да се примирите по някакъв начин?“* – *„Не може! Върху нея се гради моето щастие!“* Всичкото щастие на мравката, според нея, е в тая малка трошичка. Мравката казала: *„Моята работа е свършена без тази трошичка.“*

Често хората имат такива малки трошички, които ги спъват. Като им се вземат, те се спъват. Има ли някой от вас, който да не се спъва от такива трошички?“ (492)

„Ако работи изключително за себе си, човек се намира в областта на свещения егоизъм, откъдето идат всички страдания и нещастия. Свещеният егоизъм не носи нищо добро за човечеството. Досега хората са работили за себе си повече, отколкото трябва. Едва сега те започват да работят за ближните си.“ (493)

„Виждате, че един човек се сърди. Вие трябва да знаете защо се сърди и какво е неговото сърдене. Той може да се сърди, когато се нарушават Божествени закони – това сърдене е на място. Той може да се сърди, когато неговите лични интереси се накърняват – това е човешко сърдене и не е на място.“ (55)

„Дали човек е светски или религиозен, като стане ученик на Великата Школа на живота, първата година ще изучава мълчанието. Хората около него ще говорят, ще се произнасят върху различни въпроси, а той ще слуша и ще мълчи. Втората година ще изучава търпението. Каквото да му се случи през това време, той трябва да понася с търпение. Третата година ще изучава закона на вярата.

Да вярва човек – това значи да дойде до убеждението, че всичко е за добро. Един ден той ще види, че в големите мъчнотии и противоречия се крие нещо добро.“ (494)

„Казваш: *„Сърцето ми страда."* Но кое сърце страда в тебе? В сърцето ти е слънчевият възел. Ако твоят слънчев възел се влияе от твоите лични чувства, ще произведе един резултат.

Ако твоят слънчев възел се влияе от чувството на страх, то ще има друг резултат. Ако твоят слънчев възел се влияе от чувството на твоето милосърдие, то слънчевият ти възел ще има други възприятия. Слънчевият възел е възприемател на много впечатления, които идат от невидимия свят, и ти трябва да ги различаваш.“ (495)

„Като се събуди веднъж мисълта, човек оздравява. Защото заболяването никога не започва от ума на човека. От много мисъл човек не заболява. Дето казват, че от много мислене човек заболява, не е вярно. А от чувствата заболява. Най-първо, личните чувства са област, дето най-много заболяват хората – когато човек е засегнат, когато каже: *„Аз се унижих.“*

Честолюбието показва една фаза на развитие. Това развитие на човешкото честолюбие трябва да върви паралелно, заедно с развитието на човешката мисъл.“ (496)

„Да кажем – в тебе чувството на честолюбие или личните чувства са ти се развили прекалено. Господ иска малко да ги оглади, да ги постопи. Много са се набрали. Той ще ти даде голямо изпитание, да започнат да се топят личните чувства, да се оглаждат." (499)

„В българина личните чувства са толкова силно развити. Отчаянието, честолюбието – българинът има крайно честолюбие. Българинът е толкова честолюбив, горд, че всеки българин мисли, че е роден за министър, за цар, за какво ли не." (500)

„На Земята злото се проявява във формата на крайния човешки егоизъм. Който попадне в ръцете на този егоизъм, е осъден на смърт. Както вълкът изяжда овцата, така и егоизмът изяжда човека. Пазете се от злото, без да се страхувате от него. Не мислете, че можете да го преобразите. Помнете: злото отстъпва само пред доброто. Затова не се борете със злото, а поставете доброто срещу злото, за да го възпитава и укротява." (488)

„Със сърдене Любовта не се постига. Дойдете ли до сърденето, вие сте далеч от Любовта. Със сърдене, с подозрение и съмнение Любовта не се намира. Това са прояви от друг свят. Не е лошо, че се сърдиш, и това ще дойде, но ако мислиш, че със сърдене ще намериш Любовта – ти си на крив път." (501)

„Не се самозаблуждавайте, правете разлика между личното и Божественото. Понякога човек развива своите лични чувства и мисли, че те са Божествени. Докато мисли само за себе си, човек развива своите лични чувства." (504)

„Опасната страна е, че религиозните хора вместо да развиват религиозното чувство, те развиват своите лични чувства. Вместо да развиват своето религиозно чувство, развиват своята алчност и мислят, че е религия. Вместо да развиват Божествената Любов, развиват любовта на Купидон. Като говорят за Любовта към всичко, те разбират жена, имат предвид жената. Като му спомене за Любов, той мисли за жени." (502)

„В някой от вас господстват личните чувства. Един човек мисли, че като него друг няма. Право е – като него няма. Но ако мисли, че много знае, че е много добър, той е на лъжливата почва на личните чувства. Казва: *„За мене може да говорят!"* Има десет души Стояновци – за кой от тях ще говорят? – Казва: *„За мен говорят!"* (503)

„Не се обиждайте, че някой не ви е погледнал и поздравил. Преди да се сърдите и обиждате, потърсете причината защо този човек не е указал известно внимание към вас. На главата на този човек огън гори. Очите му са се зачервили от дим, нищо не вижда, а вие искате да ви поздрави, да бъде внимателен към вас.

Не, бъдете доволни от живота си, от света, който Бог е създал, и никога не критикувайте!" (505)

„Вие имате толкова силно развити лични чувства, че това става опасно. Трябва да ги понамалите малко. У някои от вас личните чувства са развити, а милосърдието е много слабо. Понеже имате много силни лични чувства, за милосърдието малко мислите.

Обичаш жена си, дъщеря си, някои свои роднини, а пък за другите казваш: *„Господ да им е на помощ, Господ да се грижи за тях."* – Това не е милосърдие!" (506)

Равноправие

„Христос иде вече на Земята да донесе Божията Любов за всички хора. Когато те си подадат ръка за взаимна Любов, за братство и равенство, Христос ще влезе в своята нерѫкотворна църква, да научи хората на закона на саможертвата по Любов, а не с насилие.“ (467)

„Работете, развивайте се, без да се борите за първенство. Който иска пръв да бъде, остава последен.“ (301)

„Всеки иска да бъде пръв. Всички хора се борят за първото място. В това отношение те приличат на онези красиви дами, от които всяка гласувала за себе си.

При посрещането на един велик гост били избрани 12 красиви дами да участват с присъствието си. Една от тях трябвало да поднесе букета на великия гост. Голям спор се повдигнал между дамите коя от тях да изберат. Понеже не дошли до някакво съгласие, те решили да пристъпят към гласуване. Като прегледали бюлетините, въпросът пак останал неразрешен. Защо?

Получили се 12 различни бюлетини – всяка дама гласувала за себе си. Голямо изкуство е да може човек чрез волята си да примири своя ум и своето сърце.“ (507)

„В бъдеще няма да има господари – всички ще слугуват на Бога – единственият Господар на света. Мъжът ще остави жената да се проявява свободно, но и жената ще остави мъжа си да се проявява свободно. Никой човек няма право да препятства на свободата на когото и да е. Изобщо, между всички хора трябва да има взаимно уважение и почитание. Всеки управляващ и общественик има за задача да пази свободата на гражданите.“ (508)

„Някои от вас запитват например защо трябва да имаме ръководители. То е все едно да питате защо трябва да имаме глава. Когато дойде някой чувал, здравият е този, който трябва да го вдигне. Ако този ръководител е само като един капелмайстор, да маха с пръчицата – аз такъв не искам! Но ако той вдига чувала – аз го похвалвам. Ако тези ръководители само вдигат пръчицата като капелмайстори, били те мъже или жени, не ги признавам за ръководители, но ако работят много, ще ги наречем ръководители.

„Всеки ръководител е от Бога.“ – Ако е от Бога – той ще работи, а ако е от дявола – само ще маха пръчицата. Ако е от Бога – той е пръв на жертви, отваря кесията си. Ако не е от Бога – той е като някой офицер, който командва: *„Напред, братя, напред!“* А като дойде сражението, скрива се зад камъните.

Ако каже: *„Напред, братя!“* и сам излезе напред, той е герой, а ако не излезе – не е герой. Тъй разбирам, че трябва ръководителят да действа. Той трябва да бъде олицетворение на Любовта, на Мъдростта и на Истината. Има ли това, ние ще му окажем всичкото съдействие, защото той е изпратен от Бога.

И тъй, ние няма да спъваме този, чрез когото действа Господ, няма да се нахвърляме върху него. Няма защо. Бог работи, а не ние.“ (510)

„Всички, които не разбират основния закон на живота, искат да подчинят цялото човечество на себе си, т.е. те искат да подчинят цялото на частите. Това е немислимо. Частта не може да подчини цялото на себе си; нито пък една част може да подчини друга част на себе си. Между частите има съответствие, но не и подчинение. Те могат само да се хармонизират помежду си.“ (516)

„Когато се говори за Любовта, хората не вярват в прилагането ѝ. – Защо не вярват? – Липсва им нещо. Те говорят за братство и равенство, но Любов няма между тях. Значи първото условие за проява на Любовта между хората е равенството.

Те са се домогнали вярно до идеята за братство и равенство, но са забъркали местата на нещата. Те искат първо да приложат равенство между хората и после очакват да дойде Любовта. Ние казваме: Първо проявете Любовта! Щом проявите Любовта, равенството само по себе си ще дойде. Невъзможно е да обичаш едно живо същество и да не го поставиш наравно със себе си.

Едно кученце да обичаш – ти го милваш, радваш му се, грижиш се за него. Ти почти го изравняваш до себе си. Ако съществува равенство между човек и животно, колко по-естествено ще се приложи това равенство между хората, когато се обичат. Значи едно е нужно в живота на хората – Любов. Не можеш да обичаш човека, ако не го поставиш на равни начала със себе си.“ (232)

„Ти завържеш приятелство с един човек, не познаваш неговия характер и искаш този човек каквото поискаш да направи за тебе. Откъде накъде? Остави на неговата свобода, не ти да го заставиш. Тогава не е приятел.

По закон може да бъдеш полковник, да му заповядваш: *„Това ще направиш, онова ще направиш.“* – Това не е приятелство, това е подчинение.“ (517)

„Без Любов не може да има единство. Не мислете, че без Любов може да има братство и равенство. Трябва да внесем Любовта и тогава да говорим за братство и равенство. Но ако няма между нас Любов – тоя въпрос е решен.“ (262)

„Онези напреднали братя, които ръководят човечеството, всяка вечер работят за подобрение на човечеството, понеже човечеството се преследва от другата ложа, от хора, които ходят със своето оръжие и дето видят някого, пускат своите стрели. Та тези напреднали братя, като видят, че някой ще стреля към някого, те подлагат своите гърди и стрелата отравя тях. Те изваждат тези стрели, измиват отровата и ги връщат назад. И така смекчават злото.

Та вие един ден ще бъдете такива братя, в чиито гърди ще се забиват стрелите. И тогава ще видите какво нещо е да носите страданията на другите.“ (44)

„Злото се ражда и тогава, когато някой от учениците иска да се наложи на другите: той има някаква идея в себе си и желае всички да приемат тази негова идея; или някой има известен навик в характера си, известни сили, които непременно иска да прокара между другите.“ (136)

„Един от принципите на Бялото Братство е реализиране на идеята *„Братство и равенство“*. Това не подразбира заличаване на човешката душа, но проява на индивидуалността на човека, т.е. преминаване на съзнанието в по-висока форма.“ (512)

„На жената предстои задачата да оправи света. Днес тя иска да подчини мъжа, мъжът иска да подчини жената, поради което не се разбират. С подчинение работите не се уреждат.“ (513)

„В архивите на Бялото Братство се пазят всички тайни и всичко добро – няма нищо пропуснато. **Ръководителите на това Братство са горе.**“ (509)

„Това, което съм забелязал – то е, че във всички духовни движения в България все има ританици за първенство. Някои хора имат особено духовно схващане върху нещата. Че в какво седи особеното духовно схващане? Нека има съревноване, но в какво? – В Любовта. Покажи, че седиш по-горе от другите в Любовта, в Мъдростта, в Истината, в Правдата, в Добродетелта...“ (514)

„В държавата трябва да цари абсолютна Истина и Правда, за да могат всички нейни поданици да бъдат равноправни. Всеки гражданин трябва да има свобода да прояви способностите и дарбите, които Бог е вложил в него. Всеки гражданин трябва да бъде идеален човек, за да се създаде и идеална държава. Нека всеки човек търси в себе си вината за всички неуредици в света, за да може той сам да се изправи. Постъпва ли така, той ще стане идеален човек. Има идеални хора в света!“ (515)

„Някой бил ръководител в някой град. *„Защо да бъде той?“* Ами че ако Любовта го е поставила тук да се жертва – добре дошъл! Но ако сам се натрапва, ще му кажем: *„Братко, задръж си всичко за себе си!“* Аз искам всички ръководители по градовете да бъдат поставени по Любов. Нали сме едно братство, основано по Любов?“ (511)

„Господ е написал на знамето си: *„Свобода, равенство и братство за всички – от най-малките до най-големите същества.“* – Всички хамбари ще се разтворят, всичко ще се разпредели по равно и на всички ще се дадат условия за развитие. А онзи, който не се покори на Божествения закон, ще бъде пропъден извън пределите на Земята. Запомнете това и го разкажете на всички – всичко това ще се сбъдне!“ (254)

Толерантност

„Щом нямате толерантност към хората, не им давате свобода, вие не разбирате учението на Христа, вие имате карикатурна представа за него. Изхвърлете тия карикатури от вас, не си представяйте по тоя начин Бога!“ (518)

„Не осъждам човека, който си е взел корона и я е поставил на главата си да управлява. Нека опита и тези си стремления. Ако Бог е допуснал вълци, мечки, разни буболечки, които са тъй пакостливи, то защо и ние да не допуснем всеки да се прояви в живота тъй, както са неговите подтици? ... Затова и ние трябва да търпим всички, да бъдем толерантни към всички.” (519)

„Погледът на гениалния човек е дълбок. Той е свързан с цялото Битие. Когато разговаряш с някой гениален човек, той те изслушва внимателно, изучава те, без да те унижи. Той е толерантен към всички.

Казвам: Като ученици на окултната Школа, вие трябва да бъдете толерантни едни към други.” (520)

„Някой човек има слабост към музиката – свири, упражнява се, едва свири, но елате да го видите след 20 години, той е вече цел виртуоз. Най-първо вие трябва да се научите на онази вътрешна толерантност, да търпите хората.

Оставете всеки човек свободно да се проявява. Някой има желание да прояви една своя добродетел. Не му препятствайте. Ако пък можете да му съдействате, още по-добре. Ако не му препятствате, ще направите едно добро на себе си, защото и другите хора няма да ви препятстват.“ (521)

Самообладание

„Всички трябва да се научите да контролирате себе си. Ами че вие нямате самообладание. За един християнин самообладанието е необходимо качество, защото без него той нищо не може да направи. Човек, който не се самообладава, е разнебитен мозък, разбита къща, разстроен организъм. Самообладанието е качество на душата и това е една висша интелигентност...

Когато сме в пълно съгласие с Бога, тогава сме и в пълно самообладание. Но някога се докачим, честолюбиви сме. Тия качества са отрицателни и питате само защо е така. Човек, ако върви в тоя път, ще слезе в чистилището.

Самообладанието е трудно – то е едно качество, което с години може да се придобие. При самообладанието човек е тих и спокоен, никому не се сърди, от всяко страдание извлича поука и следващия път, след страданието, той знае как да победи своя противник. С мъчнотиите в света се опитва вашето самообладание...

Бог е определил много добри работи във вашия път, но ви липсва самообладание и така само си вредите. Защото щом се раздразните, свързвате се с всичките лоши духове — настане у човека една суматоха и се чувства някак си, че е в ада; па и действително в ада е.

Сега, опитайте следното: намерете един човек, когото любите, направете му добро и ето, че вие се свързвате с добродетелта. Ако искате да растете в Истината, намерете човек, който винаги говори истината и вие ще си помогнете.“ (522)

„Ако един човек може да ви раздразни, може да ви разгневи, значи вие сте много слаб човек.“ (533)

„Днес е хубаво времето за няколко часа, но неочаквано завали дъжд и град, и от хубавите и скъпи дрехи няма да остане нищо. Като се видите с окаляни и измокрени дрехи, ще изгубите разположението си. Човек трябва да придобие такова самообладание, че нищо да не е в състояние да развали настроението му. И всичко да изгуби, той трябва да остане тих и спокоен в себе си, да знае, че едно нещо не е изгубил – Господа.“ (507)

„Абсолютна чистота на сърцето и пълно самообладание на ума и сърцето са абсолютно необходими за ученика на окултната Школа. Ако нямате абсолютна чистота и пълно самообладание, каквото и да ви кажат, нищо няма да използвате, то ще мине и замине, без да остави у вас някакви следи. Онези от вас, които нямат чистота и самообладание, като влязат в тази Школа, ще започнат да си мислят, че притежават тези качества, и ще изпаднат в лицемерие, ще изпитват една тягост, която ще им пречи...

И тъй, чистота на сърцето и пълно самообладание на ума и сърцето са двете съществени условия в окултизма. Без тях нищо не може да се постигне.“ (523)

„Викнете, разгневите се и казвате: *„Станал съм нервен.“* Аз казвам: Ти си станал зъл, живееш без закон, не можеш да контролираш силите, които са вътре в тебе.“ (524)

„Някой път не обръщайте внимание: Някой се разгневил – оставете го, в дадения момент нищо не му казвайте, премълчете, нека си говори. Духа вятърът – какво ще му казвам да не духа? Един човек, който се кара – той е порой, ще изтече, след това ще остане тинята.“ (536)

„Имате опитността, когато сте се разгневили на някой ваш стар, 20-годишен приятел, с когото сте живели много приятелски, и за една малка причина вие се скарвате, не искате да се срещнете. И вие сега трябва да кажете: *„Заради Любовта на моя Господ, в която живея, аз ще премахна, ще се помъча да победя тия горчивини.“*

Заради тази Любов ще се постараете да превърнете тази обида, тия горчиви чувства в сладки.“ (261)

„Сега нали някой път имате някое хубаво настроение и някой ви кресне изведнъж. С туй крясване се разваля вашата хармония. Значи нещо силно е развалило хармонията ви и сега не знаете закона как да я нагласите... Силно казаното нещо разваля настроението и трябва да се мине час, два, докато се тонирате, а вие трябва да знаете веднага как да се тонирате. В Школата вие трябва да се научите – каквото говорите, всичко да е под вашия контрол. Никога няма да изказвате една мисъл тъй, че да се подхлъзне езикът ви. Ще се спреш, ще повикаш ума си да следи какво ще говориш и съзнанието ви всякога трябва да бъде будно.

Писанието казва: *„Никакви гнили думи да не излизат от устата ви, никакви гнили мисли – от ума ви, никакви гнили чувства – от сърцето ви.“* Сега, ако ние не знаем да контролираме ума си, ако не знаем да контролираме сърцето си, къде е нашата воля?

За какво ще ни послужи учението ми? Ако безразборно всичко може да мине през ума ни, ако безразборно всичко може да мине през сърцето ни, знаете ли на какво ще заприличаме? Ще употребя една формула, която не е хубаво сега да кажа: ще замязаме на ония лакоми животни, които всичко ядат. Не, не – ще ядем само онова, което е здравословно, нищо повече.“ (139)

„Ученикът трябва да работи върху себе си, да си създаде добри навици, да понася всички изпитания и мъчнотии. Едно време учениците от Питагоровата школа са минавали ред изпитания, за да се калят, да дойдат до положение лесно да трансформират състоянията си. Седи един ученик и размишлява върху някой въпрос. В това време един от учениците се приближава до него, удря му една плесница и си заминава. Първият ученик се стресне, разгневи се, иска да си отмъсти.

Колкото по-будно е съзнанието му, толкова по-скоро той ще се овладее. Не само чувствата му се подлагат на изпитания, но и неговите мисли, неговите идеи. Например когато някой човек възприеме една велика идея, окръжаващите започват да го подиграват, да го хулят, да го кръщават с различни епитети. Обаче този човек върви тихо и спокойно, от нищо не се смущава. Защо? — Защото той живее в друг свят, далеч от техния." (525)

„Ако се натъкнете на гнева, на съмнението, на подозрението, на лицемерието, не се страхувайте, не ги отбягвайте. Като не иска да признае отрицателното в себе си, човек затваря очите си пред него и се самозалъгва, че го няма в себе си. Това е заблуждение. Човек трябва да гледа с отворени очи и на отрицателните си прояви, както и на положителните.

Щом се разгневи, той трябва да застане пред гнева като учен изследовател и да започне да го изучава: откъде е дошъл, защо го е посетил, какъв е произходът му, какви и кои са родителите му и т.н...

Така трябва да постъпва ученикът с всички отрицателни прояви в себе си, за да дойде до онова дълбоко вътрешно познаване, за което видният гръцки философ е казал някога: *„Познай себе си!"*." (200)

„Сега например вие казвате, че познавате Господа, нали? Но правили ли сте наблюдение върху себе си, да видите, че ако се разгневите, вие забравяте Господа? Казвате, че познавате Господа – едно от най-великите Същества на света, единственото същество на Любовта – а се гневите. Как е възможно това?

Представете си, че туй Същество е близо до вас и дойде една ваша приятелка или един ваш приятел, и ви обиди нещо: Вие веднага дигате скандал. Питам: Какво показва това? Познавате ли Господа?“ (526)

„Много майки се оплакват от децата си, че се гневят и не знаят как да се справят с тях. Казвам: поставете едно огледало пред разгневеното дете да се огледа. Като се види в огледалото, детето веднага ще се засмее. То ще намери контраста между едно спокойно, тихо, красиво лице и разплаканото, сърдито лице на разгневения човек. Гневът прави човека грозен. Скъперничеството – също. Изобщо всички отрицателни състояния правят човека грозен.“ (385)

„За да има успех ученикът, от която категория и да е, той непременно трябва да има самообладание. Ако най-малката случка, най-малкото противодействие или изненада може да наруши равновесието му, той не може да се надява на успех в работата си... Критикувате ли се, че този бил такъв, онзи бил онакъв, нищо няма да постигнете. Видите ли, че някой брат или сестра според вас не постъпват правилно, отправете към тях една добра мисъл, помолете се на Бога да просветли съзнанието им и ще видите, че те лека- полека ще се изправят.

Срещнете ли след време този брат или тази сестра, те ще имат към вас по-голямо разположение.“ (156)

„Ако искаш да се оглеждаш, морето не трябва да е само тихо, но и прозрачно. Същото нещо е и с човека. Когато той иска да разбира, какво трябва да бъде неговото състояние? – Сърцето му непременно трябва да бъде тихо, а не развълнувано.

Развълнуваното сърце препятства на човешкия Дух да види своя образ. Щом ние не можем да се оглеждаме, ние губим посоката на своето движение.“ (527)

„Кое разваля добрите неща у човека? – Гневът. Като се гневи, човек разрушава хубавото, доброто в себе си, което с години е съграждал.” (530)

„Щом се разгневи човек, творческият ум започва да работи в него, но в разрушителните области. Тогава и въображението в човека взема участие и той започва да търси някакъв начин за отмъщение. В това време религиозното чувство в човека, съвестта, моралните чувства като че се парализират, докато той даде ход на своето отмъщение. Като се извърши експлозията, човек утихва, прибира се в себе си и започва да мисли.

Но тук действието не спира. Всеки акт или всяка реакция има обратно действие. Няма да мине дълго време, този човек от друго място ще получи същия удар, какъвто сам е нанесъл на другия. Вторият пък ще получи същия удар от трето място и така ще се образува цяла верига на отмъщения. Докога ще се продължава това нещо? – Докато най-после се намери един разумен човек, който ще даде друго разрешение на въпроса и ще спре тази верига на отмъщения.

Хиляди хора могат да влязат в тази верига, но една разумна душа е в състояние да извади всички тия хора от кръга на престъплението, в което са попаднали.“ (529)

„Забележете – когато лошият човек се разгневи, той започва да говори всичко, каквото му дойде на ум, и като мине известно време, поолекне му малко, и тогава казва: *„Стига вече! Казах си всичко, което бях събрал от толкова време в себе си.“* – Този закон се потвърждава навсякъде в живота.“ (528)

„Като ученици на Великата Школа, преди всичко вие трябва да бъдете здрави – не само физически, но и психически. Кой е психически болен? — Който е недоволен, който се съмнява, който не владее ума, сърцето и волята си. Човек не е виновен, че се е разболял, но е виновен, ако не се лекува.

Човек не е виновен, че не може да владее ума, сърцето и волята си, но е виновен, когато не работи върху възпитанието си. Той трябва да възпитава ума, сърцето и волята си, да дойде до пълно самообладание.“ (531)

„Като работите върху себе си, вие се натъквате на мъчнотии, които можете да понесете със самообладание. Ето защо човек трябва да има самообладание, лесно да се справя с гнева, с обидите и униженията. Който може да се владее, той е постигнал много неща. Не можеш да бъдеш ученик, ако нямаш самообладание. Какъв смисъл има знанието, ако в момент на изпитание не можеш да запазиш разположението си? Щом се разгневиш, ти ще изгубиш всичко, което си придобил.“ (485)

„Какво ще се моли един развълнуван човек? Аз бих ви препоръчал, щом сте развълнувани, не се затваряйте в стаите си, но вземете мотиката и копайте или търкайте дрехите си, а пък ти си седнал и казваш: *„Моля Ти се, Господи, виж моето нещастие“*.“ (537)

„Днес имаш Любов, утре Любовта изчезне, това не е Любов. Сега не искам да се съдите, да кажете: *„Какви хора сме.“* – В Любовта не трябва да се съдим.

Казвате: *„Той има Любов.“* Аз толкоз години съм, още не съм срещнал на Земята човек, който носи Любовта. Срещал съм първокласни светии, Любов нямат. Защото по някой път светията се разгневи. Най-малкият гняв пропъжда Любовта.“ (544)

„Щом губиш равновесието си и се люшкаш на една и на друга страна, това показва, че твоето море е развълнувано. Ако един кораб плува в развълнувано море, трябва ли да спре на едно място и да се моли?

Колкото и да се моли, вълните не искат да чуят. Че сърцето ти трепери, това не ги интересува. Знание е нужно, а не само молитва.“ (532)

„Забелязано е, че всички горделиви, всички честолюбиви хора търсят Царството Божие отвън. Някой ги обидил и те веднага казват, че светът е лош, че хората са груби, и се разочароват.

Защо трябва да се разочароват? Ако човек е океан, кой може да окаля водата му? Ако Царството Божие е в него, кой може да смути духа му? Ако една дума може да ви обиди, вие не познавате Истината. Щом не познавате Истината, вие не можете да се наречете човек. Следователно когато вашето море се развълнува, задайте си въпроса: Защо се смущавам, защо се обезсърчавам?“ (534)

„Щом се разгневиш, то е най-низшето у тебе. Там няма закон. Ти рушиш, хвърляш. Считаш, че си господар на всичко, никого не искаш да знаеш. Гневът като дойде – то е най-низшето чувство.“ (535)

„Един велик учител изпратил един от своите ученици в света да се учи. Той му казал: *„Ще срещнеш на пътя си един военен и ще му удариш една плесница.”* Ученикът направил както учителят му казал. Военният се обърнал към ученика, ударил му две плесници и два пъти го обърнал на земята. Той отишъл при учителя си и му казал: *„Аз ударих на военния една плесница, но той ми удари две и два пъти се търкулих на земята.”*

След това учителят му го изпратил при един брамин, който се молил в храма, и му казал и на него да удари една плесница и да види как ще му отговори. Ученикът направил каквото учителят му казал – ударил и на брамина една плесница. В първия момент браминът вдигнал ръката си да го удари, но веднага я спуснал надолу и продължил молитвата си. Ученикът се върнал пак при учителя си и му казал, какво направил с брамина. Той казал на учителя си: *„Много слаб човек е този брамин. Дигна ръката си да ме удари, но веднага я свали долу, няма сила да ме удари.”*

Най-после учителят му го пратил при друг един учител – адепт, да удари и на него една плесница и да види какво ще направи. Ученикът ударил на адепта една плесница, но той бил така вглъбен в своите размишления, че нищо не забелязал, даже не се мръднал от мястото си.

Като се върнал при учителя си, ученикът казал: *„Този последният пък е съвсем слаб човек, даже не се мръдна, като че нищо не видя.”* Тогава учителят му казал: *„Докато не придобиеш качествата и на последния, ти никога няма да имаш успех в света.”* (541)

„Силата на ученика зависи от доброто му разположение. Когато ученикът влиза в окултната школа, първите

уроци, които му се преподават, са по самообладание, т.е. запазване на доброто разположение. То не трябва да се влияе от времето – дали е снежно, дъждовно или ветровито.“ (225)

„Толкоз години ви слушам. След като ви говоря, вие се скарате. Кой е това? – Вторият учител, който влиза в света – то е дяволът. Това не е верую. Може да ти каже нещо и ти може да се разгневиш. Че ако някой в света има право да се гневи – това е Бог. Ако ти се гневиш, Господ милион пъти може да се гневи. Но като се разгневи Господ, знаеш ли какво ще стане? Пред Неговото лице от Земята нищо няма да остане. Вие мислите, че Господ не се гневи. Веднъж прояви ли се Неговата Любов, от лошите хора нищо няма да остане.“ (463)

„Мнозина искат да се покажат пред хората като носители на нови идеи. Те говорят едно, а вършат друго. Това не са нови хора. Новите хора се отличават с търпение и самообладание. Преди да се разгневят, те са обуздали гнева си чрез дълбоко дишане.

Те поемат дълбоко въздуха и дълго време го задържат в дробовете си. Така те трансформират състоянието си и не се гневят. Хората на новите идеи не се занимават с чуждите грешки. Да се занимава човек със своите или с чуждите погрешки – това значи да цапа ръцете си, ума и сърцето си. Той не желае да се цапа нито със своите грешки, нито с чуждите.“ (543)

„Ако някой се разгневи, накарайте го да донесе двetри кофи вода, да измие дъските. Като започне да работи, той ще изразходи събралата се в него енергия и гневът му ще изчезне.“ (540)

„Като влезете в религиозния живот, се излагате на известни пакости. У религиозните хора се явяват най-опасните работи за скандали. И между напредналите ангели се явиха най-лошите постъпки и онези погрешки, които те направиха, Господ не им ги прости и ги върза, и ги прати в изгнание. А пък някой път аз гледам тук приятели, които си играят с огъня. И аз съм дошъл до едно място да кажа, че трябва да затворя школата. Не намирам за нужно да ви говоря по-нататък и трябва да ви оставя да научите Божествения Закон.

Онази вечер цял един скандал стана тук. Тук има братя и сестри, които толкова време следват този Път! Има някои неща, които могат да се търпят. Но аз не искам вие да престъпвате Божия Закон. Защото според този начин на постъпване, който имате, не мислете, че Небето е място, където могат да ви пуснат както тук. Кракът на човека, който не мисли, не чувства и не постъпва правилно, в Райската градина не може да стъпи...

Ти казваш: *„Учителят каза така и така"*. Христос нали е казал хубави работи. Всички проповядват това, което Христос не е казал. И често вие говорите това, което аз не съм казвал." (538)

„Когато някой се разгневи, той не иска да те гледа вече. Защо не иска да те гледа? Ще те погледне, но все към земята гледа. Казва: *„Не искам да го гледам."* Защо не иска да го гледа? Ти, ако погледнеш този човек, ще видиш, че нямаше причина да му се сърдиш." (539)

„Честолюбивият се обижда лесно, вследствие на което не може да търпи... Ето защо, искате ли да придобиете Любовта, вие трябва да сте се справили с честолюбието си, с обидите." (542)

Прощаване

„Силата на Любовта се заключава именно в това, че може да заличи греховете на всички хора, да ги утеши и повдигне. Само така ще дойде мирът в света. Това означават думите на Христа: *„Когато брат ти сгреши пред тебе и се обърне да ти иска прошка, прости му преди да е залязло слънцето.“* Преди да е залязло слънцето, ти трябва да си се помирил с него. Трудно е да прощаваш – било на себе си, било на своите ближни. Какво се иска от ученика? – Да прощава. Ти трябва не само да простиш, но всичко да забравиш. Не само да забравиш, но да заличиш всичко от съзнанието си, спомен да не остане в тебе от обидата, която са ти нанесли. И след това на мястото, където са минали лошите думи, да поставиш най-добрите, и то за онзи, който те е обидил.“ (90)

„Ако обидата засегне вашите лични чувства, вие веднага ще се настроите срещу този човек и ще кажете: *„Всичко мога да направя, но никога няма да му простя за обидата, която ми нанесе.“* Ако не простите, какво ще спечелите? Друг някой пък ще се обиди на вас и няма да ви прости. Трети някой ще се обиди на втория, няма да му прости и т.н. Какво ще спечелите? — Нищо няма да спечелите, но ще се образува редица от обидени хора, на които личните чувства са засегнати. При това положение на нещата ще дойде някой да се хвали, че е благороден човек, че лесно прощава. Как прощава? — Като плати този човек дълга си с лихвите отгоре. Това не е прощаване. Така всеки прощава... Защо човек трябва да прощава? – Защото всяка обида, която някой ви е нанесъл, съзнателно или несъзнателно, има за цел да ви предпази от някакво зло, което предстои да минете.“ (470)

„Грехът, туй чувство на егоизъм, за което не сме готови да простим – то покварява най-хубавото, най-благородното в нас. Значи, за благото на своята душа, трябва да простим. Любовта изисква да се премахне всяко недоразумение, тя не търпи недоразуменията. Само така ще дойде тя… Ако вие простите, трябва да простите в душата си, в себе си, а не само да разгласявате, че сте простили. Да простите, без да разгласявате. Аз съм срещал и мъже, и жени – тръгнат да разправят, че простили. Казват: *„Аз му простих.“* Не, онзи, който разправя, че е простил, не е простил. Като простя, трябва да имам туй самодоволство в себе си, че съм простил.

Какви са признаците на прощаването? По какво се познава, че съм простил? – Аз имам връзка с Бога вече. Нищо повече! Щом простя, както Бог иска, веднага ще дойде в ума и сърцето ми светлина и топлина; и в душата си ще се усещам силен и мощен. Прощаването е вътрешен процес. Някой път аз мога да кажа, че съм простил, а като се върна вкъщи, пак изскочи грехът в ума ми…

В злото, ако не си доволен от малкото зло, голямото зло ще дойде, а при доброто е обратно. Ако не си доволен от малката добродетел, и голямата няма да дойде. Действително една от най-малките добродетели – това е да простиш…

Върху тази най-малката добродетел почива цялата съвременна култура. Вътрешното устройство на цялата тази култура почива върху тази прошка на Земята, върху тази почва. И плодородието на Земята почива върху прошката. Ако съвременните културни хора биха държали една статистика, щяха да забележат един велик закон на причини и последствия. Ще забележат, че всички гладни години, всички епидемични години се дължат на липсата на тази най-малка добродетел. Липсва ли тя,

веднага идват тези велики катастрофи.

Туй, което засега се изисква от нас, то е приложението на Христовото учение. В дадения случай – да изпълним волята Божия – да простим! Но знаете ли колко е трудно да простим? Не е достатъчно само да простиш, но тъй да простиш, че да не помниш, да забравиш всичко, да не остане в душата ти никакво злорадство. Тази обида, която ти е нанесена, на мястото ѝ да посадиш най-хубавите растения; от туй зло да изкараш най-хубавите плодове. Този човек, който те е обидил, един ден да го направиш най-добрия си приятел. Ами че така е!

Двама души, които се убиват, които са си направили най-голямото зло, Господ един ден ще ги направи най-добри приятели. Ще им смеси кръвта. Не мислете, че вие можете да се избавите по някакъв начин, да не си простите. Не, по хилядите съчетания, този човек, който ви е направил най-голямото зло, Господ един ден ще го направи ваш брат, ваш господар ще го направи, ваш слуга ще го направи, ще ви постави при всичките възможности и условия да си простите. Ще ви накара да признаете, че този човек, колкото и да е лош, и той си има добри качества.

Сега идваме до въпроса: *„Ами как трябва да прощаваме?“* За да прощава човек, той трябва да бъде високоинтелигентен, много разумен човек. Съвременните християни казват: *„Нас наука не ни трябва, изкуство не ни трябва. Науката не струва нищо, изкуството не струва нищо, ние трябва само да се молим на Бога.“*

Аз питам: В какво седи добрата молитва? Молитва, аз разбирам преди всичко: Като се приближим до Бога, да кажем: *„Господи, аз се постарах да простя на всички тъй, както Ти си ми простил.“* Това е първият разговор.

Вие казвате: *„Аз искам да разговарям с Христа.“*

Като те срещне Христос, първото нещо, което ще ти каже, е, че не си простил на своите длъжници…

Сега ние ще приложим закона на прощаването. Можем ли да простим или не можем? Ще кажете: *„Как ще се научим да прощаваме?“* Ето как. Имаш някой познат, комуто не можеш да простиш. Ще седнеш при хляба и ще си кажеш: *„Туй жито е минало между камъните, смляно е заради мене, пожертвало е живота си заради мене.“* … Ще погледнеш дрехите си, ще кажеш: *„Колко овци пожертваха вълната си заради мене!“* Ако всичко това стана жертва заради мене, аз не мога ли в дадения случай да направя една жертва, да простя на един мой брат? И то не заради него. А заради кого? – Заради Онзи, Великия Бог на Любовта, Който седи в дадения случай пред мене и Който ми е дал всичко.

Господ никога няма да ви каже: *„Да простиш!“* Ако чакате Той да ви каже *„Да простиш!“*, много се лъжете. Не, за Господа е все едно и когато мразим, и когато любим – Той няма да ни каже нищо. И ако ние не изправим нещата сами, Той ще ги изправи. Ако ние не простим навреме, Той ще вземе този, когото мразим, ще прекара ръката си върху него, ще заличи всичките му язви, ще заличи твоето име от неговия ум и тогава този човек няма да съществува за тебе.

Той ще го заличи. Господ ще направи него свободен, но ти ще почувстваш една голяма скръб, ще почувстваш, че си едно нищожно същество в света. Не, не, не! В ума на твоя враг и в ума на твоя приятел ти трябва да седиш като една запалена свещ, ти трябва да бъдеш като един любовен обект. Ти трябва да кажеш: *„Има в света едно същество на Любовта! От този човек, от неговия живот аз разбирам какво нещо е Любовта.“* – Тъй трябва да бъде! Но трябват дълбоки разсъждения.“ (545)

„Само великите хора могат да любят враговете си. Те имат метод, по който проявяват любов към враговете си. Който не е дошъл до този метод, трябва да прави опити, да си изработи свой специфичен метод. Защо трябва да любите враговете си? – За да станете велики.

Като люби враговете си, човек е подобен на Бога, Който изпраща слънцето, дъжда и вятъра за добрите и за лошите. Когато раздава благата, Бог има предвид всички същества – малки и големи, добри и лоши. Няма по-велико нещо за човека от това: да люби враговете си и да е готов да прощава.

Разправят за един от българските писатели и общественици, че когато заминавал за онзи свят, поискал прошка от всички хора, които е обиждал; същевременно той простил в себе си на всички, които някога са го обиждали.

Велико нещо е да искаш прошка от онези, които си обиждал, но по-велико е да простиш на онези, които са те обиждали и причинявали пакости. Това е качество на великия човек. То не се постига изведнъж. Много трябва да работи човек върху себе си, за да го придобие. Направете опит да работите поне една година върху това качество, за да видите какво ще постигнете.

Беден човек дължал голяма сума на един богат и не могъл да му я върне. Богатият не искал да прости дълга на бедния и постоянно го безпокоял за парите. Един ден бедният се разхождал край брега на реката и видял, че някой се дави. Веднага той се хвърлил във водата, хванал давещия се за ръката и го извлякъл на брега. В него той узнал своя кредитор. От благодарност към бедния, който спасил живота му, богатият го прегърнал братски и му простил дълга.

Когато Христос казва да възлюбим враговете си, Той

има предвид това положение, че през дългия земен живот на човека ще дойде ден, когато врагът му ще го извади от реката и ще спаси живота му.

От вашия враг зависи да ви извади от водата или да ви остави да се удавите.“ (546)

„Докато не простите на онези, които не ви обичат и ви причиняват пакости, никаква наука, никаква магия, никаква школа, никакви стихове и формули няма да ви помогнат.“ (547)

„Казано е в Писанието, че както Бог прощава, така и човек трябва да прощава. – Защо е необходимо хората да си прощават? – За да възстановят връзките помежду си. Обаче прошката е за съвършени хора, за светии, за велики хора. Наука е нужна на човека, за да знае как да прощава. На думи човек казва, че е простил, но в края на краищата вижда, че не е простил.

Казано е, че Бог ще заличи греховете на хората и няма да ги помене. Както виждате, само Бог е в състояние да направи това. Дойде ли до хората, те днес прощават и заличават дълговете си, а на другия ден отново ги изнасят на бял свят...

Не споменавайте грешките на миналото си или на младините си. Щом сте изправили погрешките си, не говорете вече за тях. – *„Все трябва човек да поплаче за погрешките си.“* – Няма защо да плаче. Плачът означава слабост. Той не разрешава задачите на човека.“ (548)

„Когато простиш някому и ти е неприятно да го срещаш – това не е прощаване. Дали заслужава или не, това ще го оставиш настрана – заради Бога ще го обичаш.“ (2)

Точност

„За да придобие новата култура, която иде от Любовта, от всички се изисква точност. Каквато работа предприемете, точни трябва да бъдете, до секунда. Като идвате в класа, също се изисква точност. Никакво закъсняване не се позволява. Всеки ще бъде на мястото си поне 5 минути преди влизането на Учителя. Чрез точността се развиват ценни качества.“ (70)

„Човек трябва да бъде точен! Гледам, че някои от вас се влияят от лошото време. Ако дъждът може да ви спре да не дойдете в Школата, това показва, че вашият характер или вашата воля е много гъвкава.

Аз признавам само едно извинение, само един случай, поради който ученикът може да бъде извинен. В какъв случай именно? – Ако той е отишъл да помогне някъде – било на някоя бедна вдовица, било на някое сираче или на някой болен. Отсъствието на този ученик е дори похвално, но отсъствие по каквито и да е други причини не е извинително.“ (551)

„Сега, най-първо, всички вие, като ученици, пак ви казвам: Трябва да се научите да бъдете точни. Точно на време за клас! Всички ще идвате точно. Знаете ли колко точно? Аз по някой път правя едно изключение за някои закъснели, влизам 5–10 минути след 7:30 ч. Не! Точно! Часовникът ви трябва да е точен.

Най-после да си 2 минути по-рано. Първото нещо, което искам от всички ви в Школата, е точност. То е едно от правилата! После ще ви поставя на изпит, ще държите изпит за точност. Така трябва – точно навреме, другояче не може. Точно трябва да постъпвате!“ (550)

„Не давай обещания за неща, които не можеш да изпълниш, за да не се свързваш. Обикновено българинът обещава и не изпълнява. Каже, че ще дойде в 5 ч., а той отива в 7 ч. Щом не можеш да изпълниш обещанието си, по-добре не обещавай… Всяко обещание трябва да се изпълни. Иначе минаваш за лъжец.“ (549)

„Ученик е само този, който е редовен с уроците си и всякога присъства на лекциите. Той е абсолютно точен и никога не закъснява.“ (47)

„Сега ще изнеса още едно задължение на ученика: точност и изпълнение на обещанията си. Веднъж решили да следвате школата, ще бъдете точни и изпълнителни: ще дохождате навреме и редовно. Без причини не се позволява никакво отсъствие. При това, причините трябва да бъдат важни и оправдателни. Красиво е човек да изпълнява обещанията си доброволно, а не по принуждение и по страх. Който обещава и не изпълнява е пробит кюнец – каквото наливаш, всичко изтича навън. Въпросът е само кога ще изтече… Ще знаете едно: Който от вас не дойде три четвъртъка, за в бъдеще не може да посещава Школата. Това е за всеки, който отсъства три пъти. Сега ще кажете: *„Може да има изключителни случаи.“* – Който отсъства три пъти един след друг – той губи право. Сега схващате ли вътрешния смисъл?

То значи: Един ученик, който три пъти е забравил, че има Школа, три пъти тази мисъл изчезне ли навън от него, забранява му се да посещава Школата.“ (87)

„Постоянно будно съзнание и точност се иска от ученика. С тези две качества той ще може да изправи своите погрешки.“ (47)

Смелост

„Не бива да се страхувате, защото колкото повече се страхувате от едно нещо, това именно ще ви и дойде... Няма случай в човешката история, в който праведният човек да е останал гладен, жаден, изоставен." (129)

„Аз ще затворя устите и на лъвове, и на тигри, и на змии – запретнал съм вече ръкави и ще оправя всичко, решил съм. Господ, Който е с мене, ще оправи сега света. И аз искам вие, които сте с мене, да кажете: *„Ще оправим всичко, защото с Господа ще работим."* – Само да бъдете по-решителни, а не страхливци!“ (552)

„Герои се иска да бъдете в новото учение; герои, а не страхливци! Нови неща ви трябват! Дипломи от университета не ви трябват. Доктори били, свещеници били, каквито и да са, все кавалери били, все честни били.

Светът е пълен все с „честни“ хора, а все пак безчестието царува от единия край до другия. Свършил с диплом, а като го поставиш на най-малкия изпит, не може да го издържи.“ (553)

„Учениците на Божествената школа трябва да бъдат смели и решителни, да не се боят от страданията.

Не се противопоставяйте на злото, мислете за причините и последствията – защо и за какво е дошло.“ (560)

„Да снемем знамето на Любовта от гърба си и да го вдигнем високо!

Няма по-смели хора от тия, които живеят в Любовта. Няма по-страхливи хора от тия, които живеят в безлюбието. Най-големи герои са хората на Любовта!“ (570)

„Знаете ли, че страхът ражда тъмнината в света? А страхът е роден от греха. Тъй седи въпросът. Страх, не предпазливост, защото човек, който знае, че съществува една първична причина, и при това се страхува, този човек не е разбрал смисъла на тая причина. Тъй ще влизате, като ученици — без страх и без тъмнина...

Христос цитира този стих: *„Страхливите няма да влязат в Царството Божие."* Вие може да проверите – страхливият човек учен не може да бъде, нито философ, нито държавник, никакъв не може да стане. Страхливият човек ще има живота на заека, а от заека по-страхлива е жабата. А жабата е емблема на крайния материализъм. Това е един факт.

Следователно всички хора материалисти са страхливи. Вземете на един най-смел човек, материалист, парите и ще видите, че той ще изгуби и ума, и дума." (554)

„Страхливият не е за Школата. Тази е причината, задето в древността на страхливите не се е позволявало да влязат в Школата." (135)

„От гледището на Окултната школа на Бялото Братство, съмнението и страхът – това са негативни качества, които показват, че висшата любов не е проникнала в човешкото сърце, слабо го е засегнала.

При това, страхът и съмнението показват, че висшата Божествена Мъдрост слабо е засегнала човешкия ум, в туй няма никакво съмнение." (555)

„В Школата страхът съвършено трябва да изчезне, защото този страх много ми препятства.

Като ви говоря в беседите, вашите мисли, вашият страх много ми пречат." (556)

„Окултният ученик трябва да бъде герой, да развива в себе си безстрашие, самообладание. Това е необходимо за ученика, защото и той, като военните, ще излезе на бойното поле всред много гранати и куршуми.

От всички страни ще го обстрелват и той трябва да издържа. Това е геройство! На окултния ученик не е позволено да се страхува. И от вас се изисква геройство. От обикновени герои, на които краката треперят, вие трябва да станете истински герои.“ (95)

„Учениците на Окултната школа трябва да бъдат силни! В Окултната школа не могат да влязат слаби ученици. Слабите остават вън. Там най-първо ще изпитат характера ви – да видят по любов ли живеете или вършите всичко от страх.

Само благородните хора живеят по закона на Любовта, по законите на разумния живот, а страхливите не признават Любовта, те са жестоки хора. Като влезете в Школата, първо ще ви изпитат за безстрашие.“ (557)

„В Школата ние не искаме вие да се боите, да казвате: *„А, то е страшно!“* – Не, ще имате нов морал, нови разсъждения. Ние казваме: *„Без страх!“*

Аз съм дал на младите един поздрав: **Самo светлият път на Мъдростта води към Истината!**“ (558)

„Ти не трябва да бъдеш един страхливец, като заек, само да подскачаш, но трябва да си човек, който трябва правилно да мисли. Казвате: *„Как ще се живее без пари? Как ще се живее сам?“* Какво значи да живееш сам? Това значи да живееш с Божественото със себе си. Ако човек сам не може да живее, той нищо не знае. Възпитанието на човека трябва да започне със самотата.“ (567)

„Когато вие сте смели и решителни при някоя мъчнотия, непременно ще се яви някой, който ще ви услужи. Но плашите ли се, ще кажат: *„Оставете този страхливец да си върви, той не заслужава никаква помощ!“* – Такъв е великият окултен закон.“ (559)

„Добро нещо е страхът, но кой страх? - Само онзи страх, който е начало на всяка мъдрост. Страх, който ограничава човека да проявява доброто в себе си, обаче е спирачка, която му създава редица страдания. Следователно заместете този страх с Мъдрост.” (563)

„Безстрашието е качество на сърцето. Само добродетелният човек на Любовта е безстрашен, а който няма любов всякога е страхлив. Хора без любов са най-големите страхливци, а хората на Любовта са смели и решителни.“ (474)

„Страхът води началото си от животинското царство, където той се счита за висше чувство. Човек обаче не трябва да се осланя на страха – страхът може да му представи страшни картини, с които да го изкара от релсите на неговия живот.

Единственото нещо, което може да избави човека от страха и да го направи смел и силен да му се противопоставя, е да възприеме мисълта, че в света съществува една велика разумна сила, която управлява всичко. Тази сила има свои закони, които прилага в живота, вследствие на които нищо не става произволно и случайно.

Ето защо и всеки човек, като разумно, мислещо същество, спада към този разумен свят, към тези разумни сили. Щом е така, при каквито условия и да изпадне човек, тия сили ще го изведат на благополучен край.” (562)

„Вие сте най-безстрашните хора. Вие мислите, че аз съм толкова будала, та като няма какво да правя, събрал съм който ми попадне. И у вас има страх, само че по-малко, отколкото у другите. Това е една истина.

Онзи човек, който ще те остави посред пътя, как ще пътуваш с него? През всичките векове Учителите, които са идвали в света, са изисквали от своите ученици безстрашие – това е първото нещо.“ (561)

„Ако си страхлив, и с отстъпване няма да имаш успех. И на другия свят да отидеш, пак ще те върнат на земята. Другият свят е за героите. Казано е в Писанието: *„Страхливите няма да влязат в Царството Божие.“* Казваш: *„Така се говори, но ние не сме баби.“* – Според мене, всички сте баби, страхливци сте. Учете, мислете правилно, за да се подмладите. Вие се нуждаете от истинско знание. Бъдете герои да се борите не само с един противник, но с много, и всички да победите.“ (565)

„Ако вие не можете да бъдете като Христа, вие сте едни страхливци. Какви християни сте тогава? И вие ще минете по същия път. Ще дойде римският легион, ще има страдания. Не мислете, че тези страдания постоянно ще се повтарят. Само един път през живота си ще минете през тези страдания“ (566)

„Страхът подразбира известна слабост. Щом забележи в себе си известен страх, човек трябва да работи, за да се справи с него, да го преодолее. Не се ли освободи от страха, той прилага лъжата.” (568)

„Страхът е животинско чувство, което трябва да се възпитава.” (569)

Благодарност

„И ако досега Бог не ни се е открил, то е, защото сме същества недоволни и неблагодарни.

Всеки ден, час след час, Бог ни праща Своите благословения, но ние сутрин, като ставаме, не Му благодарим за благостта, която ни е показал в миналото. И се питаме често защо не успяваме.“ (352)

„Тук, в Школата, аз виждам вашите мисли: *„Хубаво е това учение, но ние имаме мъчнотии в живота си.“* Мъчнотиите в живота ви са едно благословение за вас. Най-великото благословение за един ученик в окултната школа е да има мъчнотии, и то такива големи мъчнотии!“ (571)

„Колкото и да е възвишена, душата страда; и тя има свои мъчнотии, свои трудности. Умът пък и сърцето на човека често изпадат в смущения и колебания. Колкото възвишен и силен да е духът на човека, щом е дошъл на Земята, и той носи известни тежести.

Бог предвижда всичко това, вследствие на което е поставил всеки човек при условия, необходими за неговото растене и повдигане. Той е решил да спаси човечеството, заради което изпрати Сина си между хората. Но и при това положение хората са неблагодарни и казват: *„Защо ни е този ум, щом страдаме толкова много?“* – Този ум именно ще ви спаси, но вие трябва да го използвате разумно. – *„Защо ни е това сърце, да изпитваме толкова страдания?“* – Това сърце именно ще ви спаси, но трябва правилно да използвате неговите сили. Единственото нещо, което ще спаси човека, това са страданията. Бог говори на човека чрез страданията.“ (573)

„И Бог страда. Той изпрати единствения си Син на Земята, за да се изяви чрез Него, да прояви Любовта Си към всички живи същества. Въпреки това, хората роптаят против Бога защо е създал човека да страда и да се мъчи. Това роптание, това тяхно недоволство достига до Него и, като вижда човешката неблагодарност, Той страда. Че жена ви не ви обичала, че децата не ви обичали, че слугите не били доволни от вас – всичко отдавате на Господа, Него считате за виновник за вашето положение. Казано е обаче в Писанието: *„Не огорчавайте Духа, с Който сте запечатани.“* (576)

„Кой от вас досега се е запитал защо грее слънцето? Кой от вас е благодарил за това? Вие имате здраво тяло, но всички сте неблагодарни. Не се запитвате кой ви дава това здраве, този живот.“ (572)

„Неблагодарните хора в света всякога губят. Дават им едно благо, но те казват: *„Повече искаме!“* Дадат им още, пак казват: *„Повече искаме!“* Де са границите на човешките желания?“ (551)

„Неблагодарността трябва да се превърне в благодарност. Ако човек не може да направи това, нищо друго не може да постигне. Няма по-велико нещо в живота от това – да бъдеш благодарен. Благодарността отваря пътя на Любовта. Мислите ли, че който ви люби може да ви направи зло? Злото се дължи на неблагодарността. За благодарния и за любещия е казано, че око не е видяло и ухо не е чуло това, което Бог е приготвил за тях.

Съвременните хора говорят за любовта, обичат се, но въпреки това, постоянно се карат. Защо? — Защото те не обичат Бога в човека, а себе си.“ (580)

„Някой път казваш: *„Аз не искам да живея.“* – Ти си един неблагодарен човек. Не оценяваш благата. Благодари на Господа и кажи: *„Какво съм направил досега за Господа?“* – Трябва да имаме една постоянна преценка! Този Господ иска ние да имаме едно благодарно сърце, за всичко онова, което ни е дадено, в дадения случай. Бог е предвидил за нас неизчерпаеми богатства, а от нас зависи как ще ги използваме.“ (578)

„Смъртта – това е едно наказание за онези, които не разбират Божия закон. Хлябът е малко – неблагодарен си; дават ти още – неблагодарен си; пак ти дават – неблагодарен си; всичко, каквото ти дал Господ – неблагодарен си. Най-после дойде големият протест и вземе всичко, каквото имаш.“ (574)

„Някой казва: *„Аз много благодаря на Бога.“* Нищо не благодари. Това са празни приказки. Като каже човек *„Благодаря на Бога“*, това значи да бъде носител на всичко, което Бог е вложил в него.“ (575)

„По някой път ние се молим и казваме: *„Господи!“*, като че Го няма. Гласът ни е много груб. Знаеш колко груб е. Колко недоволство има и каква неблагодарност, при всичките блага, които Бог ни е дал.“ (579)

„Оценявай в даден случай онова, което имаш. Онова, което оценяваш – то ще дойде; онова, което не оценяваш – няма да ти се даде. Всички нещастия произтичат от факта, че ние сме неблагодарни за онова, което имаме. Вследствие на това животът ни се изопачава.

Как се изопачава? Вземаш един плод, държиш го една седмица, две седмици и той изгнива. Ти трябва да взе-

меш на момента да го изядеш. Щом остане за няколко дни, той сам по себе си ще се развали. Има неща, които са спешни – не ги оставяйте.“ (577)

„Като слушам постоянните оплаквания и неблагодарности на хората, казвам: *„Господи, прости им! Те не знаят какво правят. Те ядат, пият и не благодарят. И като имат, и като нямат, едно и също казват: „Дай, Господи!“ И след това, каквото лошо става в света, все Ти си виновен за всичко.“ ...*

Плодовете се жертват за човека пак от Любов; изворите, вятърът, светлината – всички се жертват от Любов за човека и му предлагат своите блага. Защо да не благодарим за всичко това, защо да не превърнем неблагодарността в благодарност? Неблагодарността осакатява и преждевременно състарява човека, а благодарността оживява, възраства и подмладява.

„Защо боледуват хората?“ – Защото са неблагодарни. – *„Какво да правим, за да се излекуваме?“* – Приложете благодарността в живота, бъдете благодарни за най-малкото благо, което ви се дава. То е скрито от погледа на обикновения човек, затова не може да се оцени. Разумният и просветен човек вижда и най-малкото благо, оценява го и му се радва.“ (581)

„Като ученици на Божествената школа, от вас се иска следното: Да бъдете доволни и благодарни за това, което имате в момента. Благодарете за всичко, което ви е дадено. Псалмопевецът казва: *„Добре ми стана, че пострадах."* Бъди доволен за момента, който преживяваш. Бъди благодарен за момента. В това се заключава Божественият живот. Бог не оставя човека завинаги в едно и също положение.“ (582)

Отговорност

„Оня слуга, който е знаел волята на господаря си и не е бил готов, и не е постъпвал по волята му, ще бъде бит много; Който пък не е знаел и е направил нещо достойно за наказание, ще бъде бит малко. И от всеки, комуто е много дадено, много и ще се иска; и комуто много е поверено, от него повече ще се изисква.“ (Лука 12:47-48)

„Една майка, която зачене и почне да се нервира и злослови, аз мога да ѝ предскажа последствията и да опиша напълно характера и съдбата на младенеца – какво ще стане в бъдеще с него. Майката, която се нервира, не бива да мисли, че детето, което ще роди, ще бъде светия, да я гледа на старини... Всяка майка, всеки учител, които не знаят да възпитават, ще бъдат наказани.“ (583)

„Казвам, че законът на Любовта е строг. Колкото по-високо място заемеш, толкова повече се иска от тебе. Колкото повече знания имаш, толкова по-голяма отговорност носиш.“ (46)

„На човека е дадена свобода да прави каквото иска, но той не може да бъде свободен от отговорност за своите дела. По отношение на Вселената, човек е малък, но често малката причина произвежда големи резултати и последствия.“ (585)

„Ще кажете, че отговорността лежи върху управляващите. Не е така. Всички хора, всички семейства, всички общества носят отговорност за положението на своя народ. Всеки човек поотделно е толкова отговорен, колкото и управляващите.“ (507)

„Всички ще отговаряте за делата си. Като отидете на онзи свят, Бог ще ви пита как сте живели на Земята и какво носите със себе си. Ако сте били бакалин, ще ви пита защо продавахте нечестно? При всяко мерене на стоката отиваха десетина грама във ваша полза…

Защо не теглите с 10 грама повече, а всякога намалявате с 10 грама? Ще кажете, че ако давате повече, ще осиромашеете. Не, зад вас седят Божествените блага, които се дават в изобилие. Бъдете щедри, изобилно давайте и не се страхувайте от обедняване. Който щедро дава, получава щедро. Някои хора са щедри, но само по отношение на тези, които обичат. А към онези, които не обичат, не са щедри – там се затварят, нищо не дават.

„Еди-кой си не заслужава.“ – Как да не заслужава? И той е създаден от Бога. Христос казва: *„С каквато мярка мериш, с такава ще ти се отмери.*“ (592)

„Колкото по-високо стои човек в развитието си, толкова по-голяма е неговата отговорност. Той носи последствията на всяко нарушаване на природните закони.

На обикновения, малко учен човек, се прощават правописните грешки, но на писателя, на учения и на поета не се прощават. Праведният, като направи една морална погрешка, веднага я изправя. Той не се извинява нито с условията, нито с незнание. Щом сгреши, веднага изправя погрешката си.“ (591)

„Болестите, които нападат хората, се дължат на техни минали и сегашни прегрешения. Нищо не остава безнаказано. Микробите, които днес тровят човешкия организъм, не са нищо друго, освен отровата на страха, на омразата, които говедата, кокошките, агънцата са изпитали към човека, когато ги е клал и убивал.“ (586)

„Истинската, дълбока причина за грехопадението се крие в сърцата на първите човеци. Човешката карма като змия обвива човека и го заставя да греши. Кармата е неразумният човек, който мисли, че е свободен да прави каквото иска, без да носи някаква отговорност.

Мислиш ли, че ако заколиш едно агне, не носиш отговорност? Какво ще отговориш, ако ти кажа, че агнето е дете на някой архангел? Ще кажеш, че това е глупаво. Кой от двамата е глупавият – не зная. Когато ви заставят да отговаряте за постъпката си, тогава ще разберете кой говори глупости. Бащата на агнето ще иска отчет за неговия живот. Днес може да премълчава, но един ден ще отговаряте за всичките си постъпки.“ (587)

„Месото е синоним на греха. То значи да унищожиш един живот, който е Божествен. Затова Бог ни държи отговорни.“ (352)

„Строг и неумолим е кармичният закон! Дошъл на Земята, всеки човек е работник, инженер, който строи пътища. Той е държавен работник, на когото се плаща редовно. От него не се иска нищо друго, освен да бъде съвестен, добре да изпълнява службата си. И в Писанието е казано: *„Прави правете Божиите пътища!"*

Не мислете, че като ученици не сте отговорни за работата си. Именно като ученици вие носите по-голяма отговорност, отколкото ако не бяхте ученици.“ (589)

„Задачата на съвременните майки, бащи, проповедници, учители и общественици е да пръскат светлина в умовете и сърцата на хората... Който не изпълни своето задължение, той носи отговорност за невежеството и тъмнината, в която се намира човечеството. Който заема

високо обществено положение и не изпълнява задълженията си, той носи отговорност за катастрофите в света..

Друг е въпросът, ако някой от водителите – майка, баща, проповедник или учител си признае, че е сляп. Той се освобождава от отговорност, но се задължава да работи за своята просвета и проглеждане.“ (584)

„Казва Христос: *„Комуто е много дадено, много ще се иска; комуто малко е дадено, малко ще се иска.“* Колкото нашите способности са по-големи, толкова и отговорността ни е по-голяма. Сега вие искате много, но трябва да знаете, че и отговорности имате съобразно онова, което ще ви се даде. Вие мислите, като влезете в Школата, да имате всички привилегии, да се разхождате като царски синове, а при това да нямате никакви отговорности, никой да не ви държи сметка за вашите дела. Не е така. Ще имате отговорност: за онова, което са ви дали, ще ви искат отчет как сте го употребили.“ (588)

„Аз ви говоря като на окултни ученици. Ако не бяхте такива, опасността за вас щеше да бъде по-малка, понеже детето, като знае къде седят сладките неща; като знае, че има скрити някои работи – отива да бърка в тях. Като не знае, не бърка и по-малко опасности има за него. Вие сте научили много работи, за които ще ви държат отговорни. Знанието всякога прави човека отговорен.

Щом ви се разкрие една каквато и да е малка тайна, тази тайна веднага увеличава вашата отговорност.“ (590)

„По някой път вие не знаете какво се крие на върха на вашия език и изказвате една дума, чрез която правите една такава експлозия в Природата. За всяка дума, която човек казва, Бог го държи отговорен.“ (538)

Трудолюбие

„Вие сте добри, но сте лениви, имате духовна леност – не мерите и не знаете как да употребявате Добрината. Понякога се показвате много работливи, но това е само привидно. Приличате на един човек, който работи само когато господарят му е при него, а щом си замине, почва да работи както си знае той. Леността е следствие на Земната душа, която ви завладява. И Господ, като вижда, че хората са много мързеливи, изпраща им страдание, за да напуснат мързела.“ (593)

„Религиозният ще каже, че Бог е Любов и Той всякога ще му помага. Всеки учител и професор се интересува от ученика си дотолкова, доколкото той е работлив и способен. Учителят не може да работи за неспособния и мързелив ученик. За добрия и способен човек Бог отваря вратата си, приема го при себе си и започва да му открива всички тайни, които го интересуват.

Бог му предава уроците на живота, за да бъде готов някога и той да помага на по-малките си братя.“ (597)

„Ако пречистиш кръвта си, ще се освободиш от хиляди болести, които се дължат на нечиста кръв. Хиляди болести се дължат на нечиста храна. Вземаш някой път някой плод, мързи те да идеш да го измиеш хубаво. Не е лошо, не е грях, но ти образуваш един навик, внасяш вече в стомаха си нечистотии, утаяват се. Десет-петнадесет години по този начин нечистата храна създава нечиста кръв. Нечистата кръв създава хиляди болести, неразположения – тъмно гледаш, песимист си, ленив си. Когато човек е ленив – пак се дължи на неговата кръв. Човек с чиста кръв винаги е пъргав.“ (603)

„Трябва да бъдем трудолюбиви, работливи, да работим. Сега тази е целта на Школата – да ви приготви за работа, а вие трябва да дадете съдействието си.

Вие оставяте всичката работа на мен и казвате: *„Нашият Учител ще направи това.“* Господ ще направи това наполовина. Половината работа ще направи Господ, а другата половина – вие. Тази работа не е много голяма, но работа, която вие трябва да свършите.“ (93)

„Съвременните хора, особено религиозните, говорят за чистота — външна и вътрешна. Те очакват Бог да ги очисти. Не, всеки сам ще се очисти. Сами сте се цапали, сами ще се очистите. За да се очистите, от всички се изисква работа. И богати да сте, пак ще работите. Провидението ще ви постави на последно място, за да ви научи да работите.” (122)

„Който не разбира това учение, отива в друга крайност – очаква всичко от Господ. Значи, ако Бог мисли за теб, ти не трябва да работиш. Не, това е крива философия! Бог ще промисли за мен само когато насадя 200-300 дръвчета; Бог ще промисли за мен, когато завърша университет; Бог ще промисли за мен, когато работя на лозето и стана опитен лозар; Бог ще промисли за мен, ако познавам добре занаята си... Господ промисля за Своите разумни деца, които учат добре и Го слушат. Всеки от вас трябва да знае по едно изкуство и по един занаят, не е достатъчно само да се молите и мечтаете.” (594)

„И най-долната служба да изпълнявате, ако сте свързани с Бога, животът ви ще бъде рай – където и да стъпите, оттам ще потекат извори, оттам ще дойде благословението.” (595)

„Природата наказва всеки, който не иска да работи. – *„По какъв начин?”* – Като атрофира постепенно организма му и го довежда до положение на паразит.” (525)

„Като ученици на Велика Школа, вие трябва да притежавате две ценни качества: работоспособност и точност. Работоспособността на човека има отношение към неговия морал. Колкото по-работлив е той, толкова е по-морален. Точността пък има отношение към задълженията на човека. Христос казва: *„Отец ми работи, и аз работя.“* Ако Бог работи, какво остава за човека? Всички живи същества трябва да работят.

Който не работи – не е жив. Той не може да се ползва от благата на живите хора. Човек още не е работил както трябва. Дръжте в ума си мисълта, която Христос изнесъл: *„Отец ми работи, и аз работя."* Казвайте и вие: *„Щом Бог работи, и аз ще работя.“* (596)

„Някой казва: *„Аз съм стар вече.“* – Остарял си от леност. Човек остарява от леност, от мързел. Мързеливите хора остаряват, а работливите – никога. Някой казва: *„Дотегна ми вече да работя!“* – Така може да каже само мързеливият. Човек трябва да работи с радост, с Любов, никога да не се отегчава.“ (283)

„Природата обича трудолюбивите хора. Затова аз казвам: Люби Бога и постоянно работи.” (599)

„Човек остарява от леност, а се подмладява от работа.” (600)

„*“Ама нямаме условия за работа.”* – Условия всякога има. Важно е да имате желание за работа.” (601)

„У всички хора има един мързел, наречен ***свещен мързел***. Много хора, докато минават за светски, са работливи. Щом станат религиозни, те се отпускат, поддават се на мързела и не работят. Те започват само да съзерцават. Това съзерцание не е нищо друго, освен мързел. Като светски хора, те знаят, че трябва да копаят, да разорат нивата, да я посеят и след това вече очакват каквото Бог даде. Обаче, като духовни, те нито копаят, нито орат, нито сеят, очакват дано Бог им даде нещо.

Ако не получат нещо, те се разочароват. Следователно човек не трябва да изпада в крайности. Докато живее на физическия свят, той трябва да работи и физическа, и сърдечна, и умствена работа. Щом стане духовен, той трябва да работи още повече, и то и в трите свята.

Разликата в работата на светския и на духовния човек е следната: един земеделец от света ще посее например сто декара земя и ще получи някакъв резултат. Един духовен човек ще посее само десет декара земя, но класовете ще бъдат много по-едри и с по-голям брой зърна.“ (598)

„Господ, когато иска да Му свършат работа, той вика лошите хора да прекопаят нивите, градините. Ако остане на светиите – те цял ден се молят, няма да копаят. Той казва: *„Аз се моля, пък Господ каквото даде.“*

Светските хора са умни. Казват: *„Какво ще оставим Господ да работи – толкоз време е работил. Ние сега да се стегнем да работим. Да не бъдем мързеливци. Ние да работим, Господ да почива.“* Кои са по-прави? Мисля, че светските хора са по-прави.“ (602)

Безкористие

„Всички имате спънки, които се дължат на дисхармонията, и законът, който ще приложим през тази година, е да бъдем безкористни, т.е. да не желаем чуждото. Вие сте изгубили своето и аз ви посочвам пътя, за да го намерите. И защо ви помагам аз? Защото искам да помогна на други хора, които са подир вас, а вие сте запушили пътя, а щом помогна на вас, отпушвате пътя за другите. Следователно или вървете напред, или останете отзад.“ (298)

„Онези, които трябва да влязат в училището, трябва да бъдат чисти: чистота в мислите и в желанията е необходима. Също необходимо е и пълно безкористие. Понататък, самоотричане. То е високата степен; то е да издържите изпита.“ (583)

„“Ама твоето не е ли от дявола?“ – Който не е от Сатаната, трябва да служи на човечеството безкористно, от Любов към него и дори да се жертва за него. Щом искате награда или първо място, или да оправите света, не изпълнявате закона за свободата, Духът не е във вас.“ (518)

„Аз не познавам още нито една църква, която познава Христа. Всички тези, които Го познават, трябва да служат без пари, даром. Ще бъде безобразно от моя страна, ако отида при един мой приятел да му работя и вечерта му кажа: *„Плати ми сега!*“ – Не, даром ще работя!

Ще бъде смешно, когато обичам Христа, да му кажа: *„Сега плати!”* Не, това за нас трябва да бъде едно очакване, една Радост! Ние считаме това за дълг, и като знае това, и Той ще работи за нас.“ (611)

„В окултната школа може да се яви един Учител, може да му дават даром 1, 2 или 10 милиона лева, за да преподава – няма да му кажат нито една дума, но реши ли той да преподава за пари, въпросът с него е свършен.

И в ума на човека влезе ли такава мисъл, изкуси ли се и той да придобие знанието, за да го използва за себе си, и с него въпросът е свършен. Тъй абсолютно безкористни ще бъдете!“ (9)

„И тъй, за да намерите Христа, трябва да влезете в душата си, да се повдигнете и у вас да се зароди първото качество – безкористието. Под думата *„безкористие“* не разбирам отрицателното качество да не желаеш нищо, но да разбираш кои са съществени неща – какво трябва да придобиеш и какво не... Когато си горделив, искаш всички да говорят добре за теб, всички да те обичат. Когато се научите правилно да мислите, т.е. когато в този Божествен, възвишен смисъл вие сте на вратата, на която можете да хлопате, Христос ще ви отвори.“ (299)

„Всички блага в живота са дадени от Бога. Добрият човек има право да черпи от тях, докато задоволи своите естествени нужди. След това той дава и на ближните си.“ (604)

„Ако дъщерята на домакина е болна, ще туря ръката си на главата ѝ и ще я излекувам. Баща ѝ ще ми каже: *„Сега ще заколя една кокошка, ще я сготвим и ще се нахраним добре.“ – „Нали си вегетарианец, как ще ядеш кокошка?“* – Предпочитам да ям кокошка, отколкото да взимам пари. Има вегетарианци, които не ядат месо, а взимат пари от хората. Те са смешни със своите идеи. Ще говорят за вегетарианство!“ (594)

„Братството се основава на пълно безкористие. Дето има корист, никакво братство не съществува. Това е принципен въпрос.“ (606)

„Където се работи с пари, там няма истинска проповед. Ако мислиш, че без знания можеш да служиш на Бога – ти си на камениста почва. Тази е една от причините, поради които християнството не прогресира. Значи не очаквайте резултат, където парите играят роля. Който работи за пари, той не може никого да обърне към Бога. Истинският проповедник е безкористен. Успехът на християнството се дължи изключително на безкористните, неплатени проповедници, на свещеници без раса и калимавки.

Истинските служители аз наричам певци–щурци. Те са разработили пътя, те са го разорали и посяли с добро семе. А онези, платените служители, те са посяли тръни, те са създали камъни. Колкото по-добре са били платени, толкова по-големи са тръните и камъните.“ (607)

„Истинският музикант трябва да свири без пари, без цветя, без всякакви ръкопляскания. Той трябва да свири безкористно – това е съобразно с музиката. Засега и това, което имаме, не е лошо, благодарим за него, но за в бъдеще трябва да бъде тъй, както ви говоря.“ (612)

„Чудни са хората, като ме питат откъде идват моите средства. Казват: *„Значи ти си един от готованците!“* Че кой от вас не е готованец? Всички сме готованци, всички живеем даром в света. Туй е Истината! Всички ние живеем даром, от Божието благословение. Хората казват, че се измъчват, за да придобият прехраната си. Не, даром живеем всички по благодат.“ (613)

„Човек трябва да се освободи от користолюбието. Отношенията на човека към Бога трябва да бъдат абсолютно безкористни. Давайте, без да очаквате. И Христовите ученици се бореха за първо място – едни искаха да седнат отдясно на Христа, а други – отляво. Това е користолюбие. И днес, 2000 г. след Христа, хората се борят за първенство. Така не се влиза в Царството Божие.

Съзнанието на хората трябва да се повдигне, да се проникне от мисълта да служат безкористно. По този начин ще се домогнете до Истината. Ще минете през големи горчивини и изпитания – и ако издържите, ще влезете в Царството Божие.

Изпитанията и страданията са пробният камък за човека, както киселините – за златото. Казано е в Писанието: *„Който изтърпи докрай, спасен ще бъде.*" (608)

„Светиите никога не са живели в пустините. Отшелници са тези, които живеят в пустините. Щом научат законите, те се връщат при своите близки и стават пророци. Почват да пророкуват, да тълкуват, дават наставления на хората как да живеят, как да се лекуват, имат знания и мъдрост. Светия е той, свят човек – безкористно работи. И не само туй, но като се погледне цялата аура на такъв човек – той е облечен в една бяла дреха, със светлина. По това се отличава – с грамадна светлина е той. Вечерно време той свети и денем свети. Черното братство не може да търпи такива хора." (332)

„... Аз ако бях на неговото място, щях да оставя картината си даром. И ще оставя на онзи, ако той е човек, да ми услужи. А да ми даде 30 или 200 лева – то е подкуп.

Чудно е – да родя едно дете и да ида да го продам! Той си продава децата." (625)

„Такива са повечето благодетели в сегашния свят – искат първо да спечелят, че тогава да правят добро. Те ми приличат на онзи циганин, който се качил на една топола да лови косове, дошла буря и той започнал да се моли: *„Свети Никола, запази ме от бурята и ще ти дам едно косче – на теб едно и на мен едно!“*

Бурята продължила и циганинът казал: *„Давам всички косчета на тебе, само ме запази!“* Минала бурята и тогава циганинът казал: *„Не на теб, а на мен се скъсаха гащите, пък и в края на краищата ти си светия и на тебе не ти трябват косчета.“*

Целият християнски свят е като циганина на тополата – докато трае бурята, обещава всичко, а премине ли, всичко остава в джобовете му. Но Божественият Закон е такъв, че Господ ще Си вземе всичко, което е Негово. В Бялото Братство се държи строга сметка.

Ти си търговец, лекар или учител; Господ изпраща при тебе някого, за да му услужиш в Негово Име, но ти отказваш – няма да мине много време, ще ти се случи нещо и ти ще изгубиш десет пъти повече от това, което трябваше да пожертваш.

Например ти си лекар, при теб дойде някой болен и ти му отказваш да го прегледаш, понеже нямал пари да ти плати. Ще го прегледаш без пари, ще сториш това в Името на Бога! Ако откажеш – ще загубиш клиентелата си. Ако учителя откаже да помогне, ще изгуби службата си; ако търговецът откаже да направи услуга – ще фалира. Няма човек в света, който е отказал да изпълни Божията Воля и не е изгубил десетократно.” (609)

„Не се интересувайте дали другите хора ви обичат или не. Интересувайте се само от това дали вие обичате.” (629)

„От мое гледище, светът ще се оправи, когато хората разберат, че трябва да работят безкористно, без пари. Най-напред това се изисква от всички служители на Бога – от свещеници, проповедници, ходжи, брамини. Така са решили за тях на Небето: даром ще работят и ще станат слуги на човечеството.“ (610)

„Колко плащате за въздуха? – Даром ви се дава. Колко плащате за хляба? – И той се дава даром, само че хората са му турили цена. Голямо изобилие има в природата, всичко се дава даром. Съвременните хора са изопачили живота си и постоянно питат кой ме храни. – Господ ме храни!

Той има определен бюджет и за вас, и за мене; също и за малките мушици и насекоми, които са толкова нищожни за вас. В книгата на Бога е определен специален бюджет за прехраната на всяко живо същество.“ (456)

„Който иска да служи на Бога, трябва да служи даром, а не за някакви пари, да се надява на онези 10–20 хиляди лева. Който иска да служи на света, на хората, то е друг въпрос, но който иска да служи на Бога, трябва да служи от любов. Любовта взима всичко и Любовта дава всичко.“ (614)

„Казано е в Писанието: *„Даром сте взели, даром давайте.“* – Това се отнася за всички хора. Следователно, ако един е получил едно благо даром, на това основание той трябва да даде част от това благо на своя ближен.

Какво правят хората с благата, които всеки ден изобилно получават? – Те ги задържат за себе си. Давайте на хората, на ближните си от любовта, от светлината, от радостта, които изобилно ви се дават.“ (621)

„“Ако проповядваме без пари, как ще живеем?“ – Ами Христос как живя, как се прехранваше? Ще кажете, че Христос имал сила. – Че и вие, като последователи и ученици на Христа, можете да бъдете силни. Щом искате да проповядвате на хората, вие трябва да им дадете пример на безкористие.

Не казвам, че на свещениците не трябва да се плаща. Ако аз кажа това, значи изнасилвам положението. Свещеникът сам трябва да каже: *„Братя, аз искам да работя безкористно, по любов, както Бог е определил.“* Мислите ли, че като работи човек безкористно, ще умре гладен? Направете този опит, да видите как работи законът.“ (615)

„В една Божествена работа трябва всички да вземат участие: кой с каквото може и каквото знае. После, спазвайте закона: Даром сте взели, даром ще давате! Но вие не давате даром.“ (616)

„Аз сега ви пожелавам да се върнете у дома си богати, с придобитото богатство от тук. Нека кесиите ви да са отворени! Раздавайте, щедри бъдете! Даром сте взели, даром давайте!“ (617)

„Сега някой религиозен ще каже: *„Говорете за неща съществени.“* Кое е същественото в света? Да говорим истината, която ще ни даде свобода. Не да се оборва кой е прав и кой е крив. Прав е само онзи човек, който живее според законите на Истината; който е свободен.

Прав е само онзи човек, у когото свободата царува, който има любов в душата си, който има живот и който, дето ходи, все даром дава от живота си. Не е въпрос за пари. Парите са последното нещо.“ (624)

„Сега с просто, с много елементарно сравнение, ще ви определя какво значи служене на Бога. Представете си, че някъде в света Бог отваря една гостилница, в която за гостилничар определя човек чист, сръчен, пъргав, който умее да готви отлично. Надписът на тази гостилница е следния: *„Гостилница на Бога"*, дето всеки може даром да яде – безплатна гостилница.

Само Бог плаща на гостилничаря, който има единствената грижа да готви, да проявява Божията Любов, а всички, които идват да се хранят, след като се наядат, взимат шапките си и си отиват – никой не мисли за плащане. Такъв е надписът на самата гостилница: *„Всичко се дава даром."* И гостилничарят, от своя страна, не се интересува кой влиза и кой излиза от гостилницата. Неговата задача седи само в това – да готви, т.е. да служи на Бога. Хората ще влизат и излизат от гостилницата, ще ядат и пият и делото Божие ще напредва. Това значи *„служене на Бога"*.

Как ще си обясните сега другия закон? Какво разбирате под *„служене на себе си"*? И тази идея ще обясня с картина. Представете си, че един ден гостилничарят на Божията гостилница каже: *„Толкова години вече как служа на Господа и никой нищо не ми плаща за това. Готвя, чистя, мия чинии и тенджери, но нищо не получавам от хората. Те знаят само едно: дойдат, нахранят се и излизат. Чакай, аз ще им дам един добър урок!"*

Той сваля първата табела на гостилницата, написва втора по свое разбиране и я закачва на вратата: *„Нищо даром не се дава!"* И като го запитвали коя е причината за тая промяна, той отговарял: *„Понеже господарят ми осиромаша и не може повече да издържа гостилницата безплатно, той реши, че всеки, който влиза в гос-*

тилницата да се храни, да плаща." – Всички клиенти на тази гостилница идват, четат надписа, разговарят помежду си: *„Няма как, щом господарят е осиромашал, трябва да се плаща, да се закрепи гостилницата, защото друга, подобна на нея, не може да се намери, храната е първокласна, а при това и гостилничарят е чист, спретнат.“*

И продължавали абонатите на гостилницата да идват и да си отиват, да си плащат, но сериозно се замислят какво стана, че господарят тъй осиромаша. Обаче никой не знае истината, че парите отиват в джоба на гостилничаря, на когото Бог не е престанал да плаща. Това значи *„служене на себе си"*.

Бог плаща на гостилничаря, но въпреки това той събира в джоба си и парите, които посетителите в гостилницата дават. Няма нищо лошо, нищо престъпно в това, че гостилничарят взима пари, но престъплението седи в лъжата, която той изнася пред хората, че господарят му е осиромашал и няма възможност да издържа гостилницата. Всеки, който служи на себе си, пише на своята гостилница: *„Моят господар осиромаша и няма възможност повече да поддържа гостилницата, не може вече даром да дава.“*

„Служене на себе си" – това е закон на слизане. *„Служене на Бога"* – това е закон на възлизане.“ (618)

„Аз не съм против проповядването с пари – всеки човек трябва да бъде възнаграден за своя труд, но казвам: Какво проповядване е това, когато парите са се загнездили в ума на някой проповедник и той говори на хората за Бога? Аз бих похвалил онзи проповедник, който проповядва за Бога от убеждение, без пари – ако пък дойдат парите и това е добре, но той не мисли за тях.“ (622)

„У съвременните религиозни има един навик, който е останал от техните прадеди, а именно – някои богати хора, като осиромашеят, не отиват да работят, но седят и се ровят само за някой свой чичо някъде, да му пишат някое писмо, да им изпрати малка помощ; или се интересуват за старата си леля, но богата. Навсякъде ровят те своите тефтери и очакват те отнякъде да дойде даром нещо. Малцина обаче са тези, които могат сами да работят. После, съвременните религиозни хора мязат на тези, които вървят по лесния път. Отиде в църква, запали една свещ, прекръсти се три пъти и после седи. Той три пъти ще отиде на църква, но работа няма да похване.“ (619)

„Първото нещо: вие трябва да се научите да услужвате. Знаете ли да услужвате на себе си, вие ще можете да услужвате и на другите. Човек не може да служи на другите, докато не е служил на себе си.

От благата, които имате, вие ще носите и на другите. Това значи да бъдете носители на Божиите блага.“ (156)

„Когато се казва, че трябва да лекуваме даром, подразбирам, че хората, които ще лекувате, ще посветят живота си в служене на Бога. Да излекувам човека даром и след това той да отиде да обира и да лъже хората, това никога няма да направя. Когато лекувате някой богат човек, той трябва да даде 50 или 100 хиляди лева, ако иска да се излекува както трябва. Да излекувате един човек по духовен начин – то значи да се намерят причините на неговата болест, да се отстранят те и той никога повече да не заболява. Този богат човек ще каже на своя лекар: *„Ти нали си духовно лице, защо ти са нужни пари?”* – Те не са за мене, но за бедните и страдащи хора, за които богатите рядко мислят.“ (562)

„Моята задача сега е да ви покажа пътя към Бога, да Го възлюбите и да Му служите безкористно, даром. Има три начина, по които хората работят в живота.

Първият начин е служене, работене за пари. Например имате един земеделец, който обработва нивата си, и колкото жито изкара – продава го и печели от него.

Вторият начин: земеделецът обработва нивата си, а житото раздава на сиромасите даром.

Третият начин: земеделец обработва нивата си и освен, че раздава житото си на сиромасите даром, но той отваря безплатни училища за тях и ги просвещава.

Засега най-достъпно служене за вас е това на втория земеделец. Започнете с него! Един ден, когато напреднете повече, ще служите на Бога по третия начин, като третия земеделец. Учениците на Любовта трябва да работят абсолютно безкористно и с любов.

Дойде ли при мене някой, който продава житото си с пари, аз зная от коя категория е той. Дойде ли втори, който раздава житото си на сиромасите даром, и него зная от коя категория е. И най-после – дойде ли трети, който постъпва като последния земеделец – раздава житото си на сиромасите и ги просвещава – той е истинският ученик. Когато ученикът дойде при своя Учител, те се разбират напълно. Тогава и Небето е готово да направи много нещо за ученика.“ (40)

„Даром сте взели – тоест изобилно сте взели, изобилно давайте. Не всеки човек да чете морал на другите хора как трябва да дава, но всеки човек трябва да чувства, че като го е благословил Бог, той трябва да дава, защото като дава се благославя. Ако чакаш да забогатееш и тогава да дадеш – твоята работа е загубена. Каквото имаш днес – от него давай.“ (628)

„Великата философия на живота седи в единението. Който живее според тази философия, той трябва да служи на Бога даром.

Да служиш даром, това не подразбира да служиш безплатно... Някой ми работи даром. Това значи: Той ми работи от любов и аз му се отплащам с любов.“ (620)

„В Божествения свят нещата се дават даром. Каквото добро направиш – ще го забравиш. Този пък, на когото си направил добро, той сам трябва да изрази любовта си спрямо тебе. Ако дам някому семенца от хубави плодни дървета, трябва да забравя това. Обаче няма да мине много време, и аз ще получа плодове от тези развити вече плодни дървета. Значи, ако обичате някой човек и му правите добро, то е все едно, че насаждате семенца от най-хубави плодни дървета в неговата градина. Вие ще видите, че след известно време всички тия семена ще дадат плодове, на които и той ще се радва, и вие ще се радвате.

По същия начин и ние трябва да разработваме всичко онова, което Бог ни е дал, за да можем след време да принесем от тези плодове пред олтара на Божията Любов. Като помагаме на другите хора, същевременно помагаме и на себе си. Всеки човек трябва да вложи в ума си мисълта да помага, да дава и на другите. Дали ще можете да помагате или не – то е друг въпрос, но никога не трябва да се съмнявате в това. Каже ли някой, че не може да помага на другите – той е слаб човек.“ (206)

„Ще бъдеш щедър и справедлив, на всеки ще даваш толкова, колкото в момента му е нужно. Само така можеш да задоволиш окръжаващите. Това значи *„даром сте взели, даром давайте.*“ (637)

„След всичко това, съвременните хора искат животът им да се изправи. Казвам: върнете това, което не е ваше! Нека художникът престане да продава картините си! Нека ученият престане да продава знанието си! Нека свещеникът престане да продава молитвите си! Нека всеки постъпва според закона на Любовта – даром приема, даром да дава. Ще кажете, че е невъзможно днес да се живее без пари. Нека дойде един учител да ми преподава от любов и да остави на мен аз да му се отплатя с любов. Когато учителят работи с любов, и ученикът ще му отговори с любов. Той всякога ще му бъде благодарен и ще знае как да му се отплати. Обаче, ако учителят постави ученика си в известни материални условия, един от двамата непременно ще бъде изигран.“ (528)

„Това трябва да давате и на другите. В човека има вътрешен подтик да дава. Той не трябва да подпушва този подтик. И ако даром дава, даром ще получи.

В който момент решите да живеете по този нов начин, вие ще имате помощта на всички добри, възвишени същества по лицето на Земята. Тия възвишени и напреднали Същества образуват цели общества, живеят между хората - на кое място, не знаете. Тия същества разполагат с големи знания. Те чакат само момента, когато някой човек реши да живее по Бога, и веднага му идват на помощ. Те бдят над него, грижат се и му помагат.“ (487)

„Щом човек дойде в таланта, в гения, трябва да работи за Божествения свят. Каквото вземе, всичко трябва да раздава даром, както от цветята излиза аромат. Така и нашата душа да раздава, както слънцето раздава своята светлина. Туй се изисква от онези, които искат да служат на Бога.“ (639)

„Аз съм решил да работя и да свиря даром. Имам златни монети в джоба си. Вместо да ми тежат, решил съм да ги дам, за да ми олекне. На мене ще олекне, а слушателите ми ще си отидат по домовете доволни.

Какво представлява златото? – Знанието, което трябва даром да раздавате на хората. То е общо достояние на всички. Всеки трябва да получи по нещо от твоето знание. Правиш добро на някого, без да очакваш благодарност – това добро ще даде своя плод. Като слушате беседата, и да не я разберете цялата, все ще остане една мисъл в ума ви, която ще принесе своя плод. При среща с познати и вие ще кажете по една мисъл от беседата, върху която те ще мислят.

Всяка мисъл, изказана навреме и с любов, принася своето благословение. Всяка блага дума, всяка добра мисъл идват от Бога. Изобщо добрите, разумните, хубавите неща винаги идват от Бога. В това отношение човек е проводник на Божественото. Следователно работете съзнателно върху себе си, за да приемете правилно Божественото и да го предадете правилно.“ (623)

„Сега защо някой не може да пее хубаво? Той отива да пее, а иска да спечели. Цигуларят иска да свири, но найпърво турил мисълта, че билетът трябва да бъде 60-80 лева. Даже 1000 лева да взема, струва си парите. Но користолюбието е лошо.

Цигуларите в бъдеще да дадат даром концерт и който обича – да даде нещо. А публиката да пусне в касата. То ще бъде по-близо, отколкото да туриш търговска сделка, да каже: *„Колко спечелихме? Ако много спечелихме – ще свирим повече; ако малко спечелим – ще свирим по-малко.”* Музиката така не може да се изучава. Всичките неща ще ги правите безкористно в себе си.“ (640)

„Ние се нуждаем от материални работи, които са необходими. Хлябът е необходим. Светлината имаме даром, въздухът го имаме даром. Само хлябът е, който го нямаме даром. И всичкият спор е само за хляба. Рекох: трябват хора в света. Богатият човек, като ви срещне, каже сладка дума, една разумна дума и замине. Той не само да каже една сладка дума, но да осребри думата си.

Аз ще ви приведа един пример – какво значи осребряване. Преди повече от 50 години, един българин, който завършил по музика на запад – върнал се във Варна. Варненските богаташи го хванали да учи дъщерите им, да свири на пиано, на китара, на цигулка, да ги учи да танцуват, да играят.

Но станало недоразумение между богатите и не искал да преподава. Той бил много честолюбив, останал без петаче. Да копае – не може, да жъне – не може, да прави обуща – не може. Дошъл до престъпна мисъл.

Среща го един свещеник, най-умният човек у българите, казва му: *„Много ми е приятно, че ви виждам. Ела с мене у дома."* – Поразговарят се, угощава го хубаво и онзи му разправя за безизходното си положение. Свещеникът изважда и му дава една сребърна монета и му казва: *„Пак ще ти помогна."*

Историята седи в това, че този млад българин, след 2-3 месеца, го назначават за секретар при турския паша. Пашата го харесал, видял, че е умен и го направил за секретар с голяма заплата и да заема голямо положение. Наклеветели този свещеник, че той бил комита и задигат книгите от него. *„Много работи имах* – ми разправяше свещеникът – *много подозрителни работи имах."* Пашата взима книжата и търси кой да ги прегледа, да не го излъже. Дава ги на този българин, секретаря, той да му прегледа книгите. После, като видял свещеника, казва:

„Дядо попе, ако нямах онзи обед, който ми даде, и монетата, не щеше да остане главата ти, щяха да те опекат на огън. Но аз отнех всички подозрителни писма и ги изгорих.“ И казал на пашата: *„Оставете този човек, той е добър човек, няма нищо лошо.“* Правѝ доброто навреме. Прояви своята доброта навреме, защото тази доброта един ден ще ти бъде в услуга.“ (402)

„Трябва да имате за живота едно правилно понятие: да обичаш и да те обичат. Като обичаш – трябва да дадеш и трябва да вземеш нещо. Вие вървите по пътя на формулата, казано е: *„Даром сте взели, даром давайте.“* Даром си го взел и даром ще го дадеш. То не е твое.

Бог ти е дал даром нещо, значи, като Го обичаш, заради Любовта на Бога, това, което Бог ти е дал на тебе даром, не го задържай за себе си – раздай го даром! Направи нещо за Него! Ако го задържиш, ти правиш едно престъпление! Бог ти е дал изобилно и ако от изобилието на твоя живот ти не даваш, ти сам си създаваш вътрешни нещастия!

Животът трябва да тече! И всичките сегашни хора страдат от това, че нямат изтичане.“ (626)

„При любовта към Бога, Бог е център, от който черпите сила, съзнателна сила, а любовта ви към ближния е онова, при което се казва: *„Даром сте взели – даром давайте.“* – Това, което си взел от Бога, трябва да го дадеш на ближния си. И след това ще дойде третият процес: ще имаш нещо за себе си. И ако любовта не мине от Бога в тебе и от тебе в ближния, не е станала правилна обмяна. Човек, който върви по този начин, с тази правилна обмяна – той расте. Това е единственият път, в който човек може да бъде вечно млад.“ (631)

„Та, когато Христос казва на едно място: *„Даром сте взели, даром давайте!“*, Той подразбира онези Божествени дарове, които са дадени на човека. Понеже всички хора са носители, проводници на Божествените дарове. Когато човек има един такъв дар даден, той не бива да го затвори в себе си, но да го направи достояние – не на всички, но само на онези, които могат да възприемат този дар. По този начин ние можем да си помагаме в света...

Според мене добрият човек се отличава с известни специфични качества. Няма по-хубаво нещо от това да срещнеш един добър човек. Добрият човек същевременно е умен, талантлив, той има всичко в себе си. Като те срещне, ти ще получиш от него всичко даром. На него му е приятно, че те е срещнал. Ще мине и замине покрай тебе, без да ти остави адреса си. И ако пък ти дадеш адреса си, той ще те посети. Той дава всичко даром.“ (627)

„Някои казват, че Христос дошъл да научи хората как да живеят. Не, Той казва: *„Ако Ме обичате, ще опазите Моя закон. Нова заповед ви давам: Даром сте взели, даром давайте. Онова, което сте взели от мен, дайте го на света.“* (346)

„Често цитирате стиха: *„Даром сте взели, даром давайте!“* – Това е отлично, но какво ще кажеш за себе си, ако даром взимаш, а даром не даваш? Според мене това е крива философия.

Беден си, влизаш в една богата къща и казваш: *„Тези хора са длъжни да ме нахранят.“* Седнеш като господар и чакаш. Не, ще влезеш в този дом и ще видиш какво можеш ти пръв да дадеш. Даже и да не дадеш нещо, носи в себе си мисълта да направиш нещо за тези хора.“ (632)

„Само това, което даваш даром – то представлява вечната основа на живота. Докато даваш даром, животът ти всякога ще се обновява. В този закон младият постоянно се обновява и усъвършенства...

На онези от вас, които разбират закона, казвам: *„Даром сте взели, даром давайте.“* – Който прави сметка какво е дал и какво трябва да получи, неизбежно изпада в противоречия. Законът на даването разрешава всички въпроси, недоразумения, сиромашия, здраве, свобода – всичко се разрешава. С даването започва разумният живот. Тогава Духът се излива върху човека...

Казваш за някого, че не те обича. Много просто! Затворил си вратата. Той хлопа отвън. Вие седите с приятели, ядете и пиете и мислите, че онзи, който хлопа, ще влезе при вас и ще седне пред трапезата.

Зависи кой е хлопал на вратата. Щом седне между вас, той ще извади от торбата си най-хубавото и даром ще го сложи на трапезата. След това пък другите ще се изредят – ще има взаимно даване. После, ще се разделите и пак ще се срещнете. Вие питате дали ще се срещнете. – В новия живот няма раздяла, няма и излишни приказки. След това ще тръгнеш свободно по пътя и ще кажеш: *„Даром дадох, даром взех.“* (633)

„На Мазаров му направиха операция да пее добре... Той не трябваше да идва в България да пее. Иде в България да пее. Българите са свидливи, как той по 50 000 лева да взема на вечер? Трябваше да направи жест, даром да свири. Ще кажете, че не може. Тогава ще го оперират. Всичките добри хора с парите са изгубили таланта. Писатели, поети, като напишат хубавите работи, изгубват. Проповедници, всички майки и бащи, като дойдат до парите, изгубват Божественото.“ (638)

„Питам: Мислите ли, че всички ние, които сме дошли на Земята, не живеем даром? Колко сте платили за осветлението, което слънцето ви дава? Какъв е бюджетът, с който разполагате за храна, за водата, за въздуха, за светлината, които получавате? Всички ние живеем даром. Мислите ли, че един ден невидимият свят няма да ни иска сметка за всичко онова, което ни е дадено и с което днес се ползваме даром? Направили ли сте сметка да видите колко коствате на невидимия свят? Като отидете на онзи свят, те ще ви кажат: *„Дайте си дипломата – да видим как сте живели!“* – Ако дипломата ви е само с шестици, те ще кажат: *„Радваме се, че сме издържали такъв добър ученик.“* – Тогава ще ви дадат един билет да се разходите из другите планети.“ (634)

„Казано е в Писанието: *„Даром сте взели, даром давайте.“* На кого се дава даром? Даром се дава само на онзи, който люби. Който не люби, не може да получава даром.“ (635)

„Трябва ли гадателят да гадае за пари? Ако можеш да предсказваш, кажи нещо на човека и го остави свободен. Нека той реши може ли да даде нещо или не може. Важно е предсказанието да се сбъдне.

И тъй, не се стремете към продажба. Ако имате нещо за даване, дайте го даром на хората. Това, което е за вас, оставете го настрана.“ (636)

„Прав човек аз наричам човека, който обича всички хора, без да очаква нещо от тях. Само човекът, който дава, е прав... Питам: може ли да се размъти, може ли да се опетни един извор, който постоянно извира и праща своята вода навън? Кое се опетнява? – Опетнява се щер-

ната, опетнява се кладенеца, в който влиза вода, а не извира отвътре. Но онзи, който дава постоянно, той не може да се опетни. Следователно, ако вие очаквате само да ви се дава, ще се опетните. Всички трябва да замязате на извори, от които Божественото да извира отвътре.

И тъй, Божествена връзка е когато човек има тази широка любов именно, та като обича, да не очаква да му дадат нещо в замяна. Щом очаква, той не е никакъв извор, той е щерна. От такъв човек, като извадиш един котел вода, той очаква да му турят друг котел вода.“ (641)

„Когато казват, че Бог бил троеличен, хората също така говорят неразбрани думи. Великите Учители, които са писали върху това, са имали много ясни разбирания по въпроса, но техните ученици са изопачили учението.

И спиритизмът е учение, което е дошло от Бялото Братство, но и него учениците опетниха. Теософията е друго учение, пратено пак отгоре, което учениците също така опетниха. Окултизмът е учение, също дадено от Бялото Братство, но и в него има черни и бели окултисти. Мистицизмът – и той е опорочен, християнството също е опорочено. Нека бъда ясен: когато един свещеник или владика сложи одежди, патрахил и корона, венчае някого и каже: *„Плати ми толкова”*, аз го наричам черен маг. Белият маг работи без да му се плаща.

Ако мома се облече в хубави дрехи с намерение да оплете някой момък – тя също е черен маг. Ако момък се нагизди, за да омотае някоя мома, и той е черен маг. Ако правник или съдия си послужи със закона, за да обвини някого – той е също черен маг. Прочее, както окултистите, тъй и теософите, и мистиците, и християните трябва да се делят на бели и черни.

Някой ще рече: *„Аз съм теософ.”* – От кои – от белите

или от черните? – *„От белите.”* – Можем тогава да се разберем. – *„От черните.”* – Ще остана на особено мнение. Какво от това, че сте спиритисти, теософи, мистици или християни – ако сте от черните, светът е пълен с такива. Двадесетте милиона, паднали в сегашната война, показват какво християнство е днешното. Не казвам, че самото християнство е виновно, виновни са черните християни.“ (605)

„Бъдете като изворите, които постоянно дават. Давайте от себе си и не се страхувайте. При това увеличавайте възможностите си поне мислено. Ако можеш да дадеш днес един лев, мисли, че утре ще дадеш десет лева, на другия ден – сто, после – хиляда и т.н. Така постъпва Бог. Щом и ти постъпваш така, ще се ползваш от Божието благословение. Бъдете щедри в даването. *„Даром сте взели, даром давайте!“*

„Давайте, за да ви се даде!“ – Бог е дал хиляди блага на разположение на човека, но той ги е скрил, че нито сам се ползва както трябва, нито на другите дава. Не бъдете като ленивия слуга, който заровил таланта в земята, за да го върне на господаря си. Той не познавал господаря си, мислел, че е скъперник. Но като се върнал, господарят му казал: *„Рабе лениви и лукави, като си мислел, че жъна там, където не съм сял, защо не даде поне таланта под лихва, да придобиеш нещо?“* Сега аз ви говоря без да ви съдя. Съдят ли някого – той не може да учи.

Искам да ви кажа, че не могат да ви обичат, ако и вие не обичате. Не можете да бъдете разумни, ако не мислите право; не можете да бъдете свободни, ако не обичате истината; не можете да очаквате добро, без да приложите добродетелта. Давайте от себе си, прилагайте добродетелите си, за да не ви заставят насила да давате.“ (630)

Законът за свещения десятък

„Яков е обещал, че една-десета ще дава на Господа. Десятъкът, който даваме, е маята, подквасата, основата; и затова ние трябва да го даваме, за да бъдем благословени.“ (642)

„Придобиеш ли щедростта и чистотата, и богатството ще дойде. Ще кажеш: *„Как така?“* – Ако си щедър, сееш на нивата. Ако си стиснат – трепериш, сееш само едно житно зърно и очакваш цяла нива. Тогава какво ще добиеш? Ще сееш щедро! Ще хвърляш щедро на нивата!

Онзи, който щедро сее, той всякога ще има. Вие често сте стиснати и казвате: *„Защо ще правя добро?“*

Ти сей! Нищо повече!“ (647)

„На вратата на райската градина е писано: Всеки, който проповядва Словото Божие користно, няма да стъпи тук. – Какво да правим тогава? – Правете, каквото искате. Ставайте търговци, учители, свещеници, адвокати, съдии, но никога не изопачавайте истината.“ (643)

„Всичко трябва да жертваш доброволно. Върху този велик Божествен закон ние всичко трябва да съградим доброволно. Аз не ви казвам да се измените, а да бъдете искрени спрямо себе си, да имате добрата воля.

Търговецът да е търговец, но пак да е честен човек; лекарят да е лекар, но пак да е честен човек. Нима един лекар не може да посвети един месец от цялата година, без да взема пари? Нима адвокатът не може да посвети един месец да разглежда дела даром? Нима една майка, един син, една дъщеря, всички не можем да посветим по един месец от годината за Бога?“ (644)

„От 22 септември да се прилага законът за десятъка. В прилагането на този закон вие ще калите сърцето, ума и волята си.“ (509)

„Ще изпълните точно закона за десятъка! Уредете Божията работа и Господ ще оправи вашата работа! Вие не можете да оправите вашата работа – това само Бог може да стори. Вие служете на Господа, а оставете и Той ще оправи вашите работи! Работите двама – орете, сеете, завършите вашата работа, но после ви трябва дъжд. Можете да работите колкото искате, но ако другият фактор, Господ, не вземе участие, трудът ви е загубен. Търговец сте – също. Ако спазвате правилото, аз ще ви помогна, но ако не го спазвате, благословение няма да имате. Абсолютно искрени, чисти. Извинения не приемаме…

Десятъкът се състои в брутото печалба. Искаме да опитаме едно правило… Спокойствие трябва и ще видите как всичко ще се уреди.“ (645)

„Евреите и до днес дават десятък за Бога от своите печалби, докато християните не дават нищо. Ако запитат българина как вървят работите му, има ли берекет, той казва: *„Не го бива тази година.“* – Рядко ще срещнете българин да отговори: *„Слава Богу, добре върви.“*

Българинът се страхува да каже, че има добър берекет, защото съзнава, че трябва да даде десятък.“ (441)

„Всякога помнете едно нещо: Не може да успяваш, ако не работиш. Никога не може да успяваш прогресивно, ако не жертваш една десета от онова, което печелиш, за Бога. Ще претърпиш една криза. Каквото печелиш, една десета трябва да го дадеш за Бога. **Туй трябва да го имате като закон!**

Ако искаш да бъдеш съвършен, всичко трябва да жертваш. Всичко ще дадеш, всичко ще получиш. Ще започнеш със закона: една десета от това, което печелиш, ще го туриш в движение.

Тази мисъл ще я туриш като подкваса в твоя живот. Тя ще ти бъде тил. Тя е, която ще те подкваси. Ако ти си професор, предаваш лекциите си с пари, като дойде десетият ден, даром ще даваш. Първият ден с пари, вторият с пари, дойде десетият – даром.

Концерти даваш – девет концерта за тебе, един за Господа. Пишеш книги – девет книги за тебе, една за Господа. Вие искате да печелите.

Всички ония хора, които са забогатели, са спазвали този закон съзнателно или несъзнателно. Няма защо да се сърдиш. Давайте, за да ви се даде. Първото нещо – да се научите по закона на Любовта, по закона на постъпките всякога да бъдете щедри. То е благородство.“ (646)

„Има един закон: който не дава доброволно благата, после ще ги даде по закона на насилието. Ако не ги дадеш доброволно, ще ти ги вземат насила.“ (1)

„Сестра Савка бе приета от Учителя в горната стая и тя попита: „Защо трябва да се дава десятък?“

Десятъкът – това е семето, което посяваш. Значи: давай и ще ти се даде. Дай една десета от онова, което приемаш. Шест дни ще работим (за себе си), един ден ще дадем на Господа. Ако работиш, посвети един ден за Бога, тогава и другите ще се благославят.

Ако всичките хора даваха десятък, не щеше да има ни един беден, не щеше да има ни един нещастен. Десятъкът човек да го прави със съзнание. Десятъкът да се даде, а капиталът да е в обръщение.

Не е въпросът в натрупването на много кръв, но тази кръв трябва постоянно да циркулира и да бъде в обръщение. Егоисти са станали хората, понеже са се свили и малко дават.

Десятъкът е за физическото поле, но щом се дойде до Духовния и Божествения свят, там вече действа Любовта. Онова, което си дал на Господа, то ще принесе своята полза. Ти направи добро и го хвърли във водата, и то ще принесе своята полза. То е семето – ти го посей.

Нивите са хорските мозъци, в които ти ще посадиш семето. Доброто, което правиш, то е посятото на нивата. В Духовния свят ще дадеш половината – останалата половина е за теб. А в Божествения свят – всичко ще дадеш.

Давайте и ще ви се даде. Бог иска да дадеш една десета от всичко. Ще дадеш също една-десета десятък и от десетте минути. Например ти си чиновник и след като работиш десет минути, една минута ще размишляваш за Господа – това е десятък.

От десет часа единия ще посветиш за Господа: за него няма да вземаш пари, няма да ти плащат. Та като дойде едната секунда – деветте секунди са твои, а десетата е на Господа. Трябва да дадем за Господа. Ако тъй постъпваме, животът ни се осмисля. Ти си се разтревожил: имаш право девет секунди да се тревожиш, но като дойде десетата секунда, нямаш право – за Господа е тя.

Сестрата благодари на Учителя и му сервира закуската: два сварени картофа с кората. Той каза:

Това е достатъчно. Не трябва много да се яде.“ (2)

Разумното даване

„Не давайте свято нещо на кучетата, нито хвърляйте бисерите си пред свинете, да не би да ги стъпчат с краката си и да се обърнат да ви разкъсат.“ (Матей 7:6)

„Не е достатъчно да раздаде някой цялото си имане на сиромасите, за да направи добро, защото когато Христос казва, че трябва да се прави добро, Той иска да каже, че това добро трябва да се прави разумно.

Не би било разумно да даваш на един вълк всеки ден по едно агне.“ (648)

„Всички блага в живота са дадени от Бога. Добрият човек има право да черпи от тях, докато задоволи своите естествени нужди. След това той дава и на ближните си.“ (604)

„Питате какво трябва да правите, за да ви обичат хората. Правете това, което прави Слънцето. Давайте!“ (649)

„Търсете Царството Божие! Направете един коренен преврат в себе си – да бъдете готови на смърт и живот за Бога. Да кажете: *„Отсега нататък каквото и да ме сполети, аз ще живея за Бога.“* – Но не да знае целият свят! Вие в душата си да знаете. Вътре в душата ви да стане един преврат.

Някой казва: *„Раздай имането си“* – да, но разумно ще раздаваш! Апостол Павел казва: *„Ако раздам всичкото си имане, а Любов нямам, нищо не съм.“* Разумно ще даваме, разумно ще мислим, разумно ще чувстваме. **Разумност трябва навсякъде и във всичко.**“ (650)

„Казвате: *„Ние сме млади сега, как ли ще се развие нашият живот?“* – Ако вървите в Божествения път, животът ви ще се развие красиво, а ако се отклоните от тоя Път – идете на гробищата, в болниците, в кафенетата, между фалиралите търговци, на бойните полета, за да видите какво ще стане с вас. Докато вървите в пътя на Бялото Братство, там никакво зло не ви чака. Ако понякога Белите братя не ви помагат, причината за това е, че вие не можете всякога да използвате разумно благата, които те ви дават.

Ето един пример: Представете си, че вие имате другар пияница, а от време на време получавате известна сума от Белите братя; щом получите парите – вие ги занасяте на вашия другар. Какво ще направи той с парите? Ще отиде в някоя кръчма и ще ги изпие. Тогава и вие не печелите, и другарят ви нищо не печели – каква полза от вашата помощ? Ето защо Белите братя спират своя бюджет по отношение на вас и вие започвате да страдате. Защо страдате – приятелят ви не трябва да пие.

Не е приятел онзи, който иска да се жертвате за някаква негова слабост; приятел е само онзи, който е готов да се жертва за вашето повдигане. Новото учение изисква доброволна жертва, а не жертва чрез изнудване или чрез насилие; доброволната жертва, жертвата по Любов има място в Бялото Братство...

Когато в душата на човека се яви силен подтик да бъде ученик на Великата Школа, Белите братя са готови да се жертват за него, да му помагат, да му съдействат.“ (64)

„Когато правите добро, бъдете внимателни. Доброто, което правите, трябва да ползва първо душата на човека... Няма по-голямо добро от това да обърнеш една душа към Бога.” (653)

„Важно е подобрява ли се раната след превръзката или се влошава. Ако се влошава, по-добре да остане непревързана. Следователно, ако не можеш да направиш едно добро както трябва, остави друг да го направи. Докато дойдете до разумното правене на добро, трябва да прилагате правилата, които ви се дават в школата, да правите опити. Изведнъж няма да станете светии, но от вас се иска постоянство и любов в работата.

В един живот не се постига светийство. Свят човек, в пълния смисъл на думата, е онзи, който разполага със знания и опитности, с добродетели и сила. Всеки момент той знае какво трябва да прави, как да помага на ближния си и как да върши Божията воля.“ (138)

„Бог ти е дал даром нещо. Значи, като Го обичаш, заради Любовта на Бога, това, което Бог ти е дал на тебе даром, не го задържай за себе си. Раздай го даром! Направи нещо за Него! Ако го задържиш, ти правиш едно престъпление. Бог ти е дал изобилно и ако от изобилието на твоя живот ти не даваш, ти сам си създаваш вътрешни нещастия! Животът трябва да тече!

И всичките сегашни хора страдат от това, че нямат изтичане. Те мязат на затворени езера. Нямат никакво изтичане вън от тях. У тях става само едно изпарение. А тия, затворените езера, мязат на онова, мъртвото море, в пустинята. Нищо не може да живее там.“ (626)

„На едно място Христос казва: *„Каквото попросите в мое име, ще ви се даде.”* Който не разбира вътрешния смисъл на този стих, мисли, че щом пожелае нещо в името на Христа, трябва да го получи. Христос помага за реализирането на разумните желания, а не за глупавите. Разумно ще хлопаш и разумно ще искаш.“ (113)

„Като казвам, че човек трябва да раздаде всичкото си имане, аз не подразбирам, че това раздаване трябва да стане неразумно. Аз съм за разумното раздаване.

Онзи, който трябва да раздаде своето имане, онзи, който трябва да се откаже от майка си, от баща си, от жена си, от децата си – трябва да бъде най-добрият, най-разумният, най-благородният човек, на когото душата е изпълнена с трептения за Божията Любов. И такъв човек, като раздаде имането си, ще знае на кого да го раздаде.“ (651)

„Колкото повече любов даваш на лошия човек, толкова по-лош става той. Не давай условия на злото да се развива.“ (654)

„Ние не считаме, че самоотричането се заключава в неразумно раздаване на богатството ни. Ако искам да раздам парите си, придобити с честен труд, аз ще ги дам на някой честен, разумен човек, а не на някой крадец или пияница.

Ако реша да ги дам на такъв човек, това ще сторя само при следното условие: ако той ми обещае, че ще употреби парите само за своето повдигане. Злоупотреби ли с тях, той ще ослепее, ще оглушее и ще онемее.” (652)

„Безогледно благата си няма да давате. Ако ще трябва да раздавате богатствата си, ще ги дадете на най-добрите, на най-умните, на най-разумните.“ (655)

Просветна и публична дейност

„Върнете се при наскърбените ваши братя, сестри, приятели и слуги и им кажете: *„Царството Божие с Любов се взима, с Обич се държи и с Дух се крепи.”* – Бих желал сега всички да се пръснете из София и да държите беседи – така ще турите целия град в тревога. Както аз не ви повиках в това събрание насила или с особени покани, така и вие срещнете едного и го наставете.” (254)

„Всяка душа трябва сама да се обърне към Господа, към Божественото Слънце – ти не можеш да я обърнеш. Евангелието казва, че ти можеш да я обърнеш към Господа, но само ако тя иска това. Всяка душа трябва сама да се обърне към Господа, защото в своето движение тя има собствена орбита и сама трябва да се обърне към Слънцето. Докато тя се отдалечава от Слънцето, докато си върви по своята орбита, тя трябва да бъде оставена да си измине своя път – вие не можете да измените нейния път. И ако искате да обърнете тази душа, вие ще измените целия ред на Космоса.

Следователно на Земята ние можем да помагаме само на ония, пътят на които съвпада с нашия. А когато техният път не съвпада с нашия, вие и от едната страна, и от другата страна ще харчите енергията си напразно." (302)

„Ако вие, младите, искате да издавате едно списание, то трябва да бъде строго идейно, и между вас трябва да има единство и обединение в идеята. Почнете ли да се разделяте, да политиканствате – мен там ме няма. Аз обичам идейните работи и за тях съм готов да помагам, но дойде ли въпрос до личните работи – от тях не се интересувам.“ (590)

„Вие се заемате да издавате едно списание, нали? Вие трябва да имате настойчивостта на тази муха. Не мислете, че доброто ще ви постигне изведнъж. Може да ви критикуват, нищо от това – настойчивост се изисква. Само по този начин можете да си пробиете път.“ (656)

„Миналата година вие говорихте за едно списание и списанието дойде. Старите говориха за един вестник, и той дойде. Хубаво, *„Житното зърно“*[8] е посято, но трябва да израсте. И аз желая това *„Житно зърно“* да даде хубав плод. Туй трябва да се реализира. Идейност, вътрешно сплотяване трябва да има във вас! И тази идея трябва да я предадете и на другите младежи в провинцията, иначе ще се разделите. Има само един начин за приложение на идеите: ще кажеш и ще направиш! Ще кажеш и ще направиш извън времето и пространството – нищо повече! По това ще се отличавате. Постъпвате ли така, никой няма да ви осъжда. Всички млади трябва да бъдат смели и решителни в малките работи.“ (265)

„Видните хора, писателите – не всички, но мнозина от тях – мълчат и казват: *„Ще му дойде времето."* Кога ще му дойде времето? Днес трябва да се проповядва на всички майки и бащи – всички учители и свещеници трябва да се заемат с този въпрос, не само да служат за пари!“ (659)

„Като ученици на Велика Школа, вие трябва да бъдете щедри, да раздавате Словото Божие изобилно, както Христос нахрани многохиляден народ с пет хляба. Кой каквото е чул, възприел и приложил, да го предаде на ония, които искрено се интересуват.“ (660)

---

[8] Окултно списание, издавано от учениците на Учителя.

„... Като разглеждат написаното от някой човек и намерят няколко правописни грешки, те веднага се произнасят, че този човек не е културен, не е учен. **Не бързайте да се произнасяте за нещата от техния външен вид.** Вижте първо има ли някаква идея в написаното. Ако има някаква идея, сложете нея на първо място, а после правописа. Добре е и правописът да бъде спазен, но той е на второ място.“ (657)

„Когато работите стават с Любов, те всякога са чисти. Няма ли Любов във всяка работа, тя е продиктувана от интерес, от някакво користолюбие. Например няколко братя са донесли тук фотографските си апарати, да правят снимки. Щом желанието им е чисто, то е добро.“ (658)

„Казано е: *„Делата им ходят след тях.“* Действително делата ни ходят след нас. Те хвърлят отпечатък върху цялото естество на човека. Има ли нещо лошо в това? И моите, и вашите дела ходят след нас. Значи и мене ще фотографират, и вас ще фотографират.

Няма нищо скрито-покрито в света. И мене фотографират, но и аз правя фотографии. Сега аз желая всички хора да дойдат в единение, да придобият Божествена свобода. Който живее в тази свобода, той няма страх от нищо. Че някой щял да фотографира делата му, той не се смущава. Защо? – Защото делата му са чисти. Щом делата на хората са чисти – те всякога ще бъдат радостни и весели. Нямат ли тази чистота в себе си – те ще бъдат изложени на ред мъчнотии и страдания.“ (387)

„При извора ще дойде едно влечуго и ще каже: *„Добър ден!“* – *„Добре дошло!“* После ще дойде една мечка и

тя ще каже: *„Добър ден!“ – „Дал ти Бог добро!“* След това ще дойде паякът и т.н. Всички животни, едно след друго, ще се изредят и на всички той дава щедро, не казва, че правят престъпление като идват при него.

Изворът не съжалява, че е поил и най-свирепите животни, но казва: *„Хайде, идете си с благодарност, че приехте Божието благословение. Идете в света и проповядвайте, кой как може Божието слово. Носете в света Божието благословение. Каквито и да сте днес, един ден ще станете като мене.“ (634)*

„Аз искам каквото пишете във вестниците на Изгрева да бъде вярно, тия факти да са проверени.“ (661)

„Сега ученикът може да работи по особен начин, а именно – да бъде модел, образец. Личният пример действа дълбоко и силно, понеже външните хора са много проницателни и оценяват един живот-образец, стига да е идеен.

Когато се работи върху една душа, най-напред трябва да се разбере от какво има нужда тя. Трябва да сте наясно, че работата ви за пробуждането на една душа е най-лека, понеже вие сте само посредник, а върху нейното пробуждане работи Цялото небе, което се интересува от нея. Ученикът е свободен да употребява всеки метод за пробуждане на едно съзнание, както намери за добре, стига да дава резултат, а и самият той да има съзнание на ученик.

Работете главно върху онези, които са готови души, т.е. които са готови за пробуждане. Като почувствате подтик да работите върху някоя душа, тогава идете и работете върху нея, значи тази душа е готова и Небето ви праща.“ (2)

Разумно използване на времето

„В какво се състои грехът? Всяко нещо, което не ражда, няма плод или зародиш в себе си, е грях. Една жена, която сводничи, блудства, без да ражда, прави грях. Зачатието изкупва греха. Всяко действие, което не носи живот в себе си, е престъпно прахосване на Божествената енергия. Когато някой ви кара да направите грях, той иска да прахосате своята Божествена енергия. Пиете чаша вино – на следващия ден ви боли глава; какво сте придобили? По-благороден да сте станали – не е.

Защо да желаем и вършим неща, които не придават нищо на нашия характер? Всички трябва да се ограничим само в рамките на ония удоволствия, които са позволени, законни, естествени.“ (662)

„На ученика не се позволява да говори празни думи.“ (47)

„Забелязвам следното: Зает съм с някоя мисъл, но виждам, че един човек иска да ме посети. Аз бързам, имам належаща работа, той не влиза в моето положение и аз му казвам: *„Не мога да те приема.“*

Но представете си, че нямам и 4–5 минути в момента свободни. Той се усеща обиден. За какво се обижда? В мене ли е вината или е в него? В дадения случай и в мене има една грешка, и в него. В мене има една погрешка, че аз не трябваше да слизам, а трябваше да чакам да замине той, за да не ме срещне. А пък той трябваше да знае, че аз съм зает и трябва да бъде умен и деликатен, да щади времето ми. И аз трябва да бъда умен. Ако и двамата сме умни, няма да има никакво противоречие. Аз съм зает със своя работа и той е зает със своя работа.“ (666)

„Когато почнеш да говориш, трябва да знаеш колко време да говориш. Ученикът всякога трябва да знае колко време да говори, защото всяка ваша мисъл се проектира в пространството, тя се предава и ще бъде или за ваша полза, или за ваша вреда... Ние, съвременните хора, много говорим или много пишем, но за всяка празна дума, за всяко празно написване ни държат отговорни, не можем да си играем с нещата тъй, както искаме.“ (72)

„Казвам: едно ценно качество, което липсва у младите, е взаимното почитание и уважение, което произтича дълбоко от душата. Ако търсите външна учтивост, външно уважение, това ще срещнете донякъде у младите, но то е повърхностно качество, което скоро изчезва. Срещнете ли един човек, който има дълбоко уважение към другите, всички ще го считат за слаб човек и ще се качат на главата му.

Учтивият човек, който уважава и почита хората, преди всичко е кротък, внимателен, зачита времето на другите, не го отнема без работа, не го запълва с празни приказки. Щом отиде при някой човек да поговори с него, той внимателно го запитва: *„Моля ви се, можете ли да ми дадете пет минути от вашето време, да поговоря малко с вас?“* И като получи разрешение да поговори, той влиза вътре, казва какво му е нужно, и точно след пет минути си излиза.

Човек трябва да цени както своето време, така и времето на другите хора. Даже и при брата си да отиде, той ще иска позволение да говори с него пет минути; ако не е свършил работата си, ще иска още пет минути позволение; ако му трябват още пет минути, пак ще поиска, докато свърши работата си, но никога няма да злоупотреби с времето на своите близки.“ (664)

„Някой си туря памук в ушите, не иска да те слуша. Има богати хора, които си турят памук в ушите, когато не искат да изпълнят Волята Божия.

Говори му някой беден, а той казва: *„Не разбрах, болят ме ушите, не чувам. Елате друг път.“* Казвам: щом намерите един човек със запушени уши, той се отдалечава от Бога – не си губете времето при него.“ (663)

„Ще ви дам едно правило за живота, което трябва всякога да спазвате. То е следното: Не говорете много. Някои от вас говорят много – това е една слабост.“ (665)

„Докато си на Земята, в обикновеното училище, всичко можеш да кажеш. Влезеш ли в Школата, от тебе се иска пълно самообладание. – *„Тогава да не си губим времето напразно.“* Казвам: Ако не си използвал времето за развитието на ума, сърцето, душата и духа си, то е изгубено. Времето, използвано за развитието на човешкия ум, сърце, душа и дух, е спечелено...

Разумно използваното време гради. Докато гради, човек се повдига. За да ви приемат в Школата, трябва да спазвате правилото: ***„Не губи времето си!“*** Това е надписът на първата врата, през която ще минете.

Кога не губи човек времето си? – Когато го използва за укрепване и развиване на духа, душата, ума и сърцето си. Не го ли използва така – той губи времето си...

Като се намериш в трудно положение, сложи ръката си на главата, на сърцето, на стомаха си и кажи: **Не губи времето си! Не се занимавай с празни работи! Не губи условията! Не мисли за изгубеното богатство! Не се страхувай от лошите условия, защото те носят такова знание, каквото никой не може да ти даде.**“ (61)

Високият идеал

„Природата обича само ония, които имат висок идеал. Тя ги нарича *свои възлюбени деца* и по име ги знае. А ония, които нямат никакъв идеал, те не са написани в нейната книга. Те са бракувани, оставени са в нейните изби за далечни дни, за далечни времена.

Тъй щото, ако вие някой път се усещате, като че никой не ви обръща внимание, като че вие сте изоставени от Бога, от Природата, ще знаете, че погрешката е във вас – нямате висок идеал. Туй е правило, това е закон. Тъй е, другояче не може. И следователно всеки един от вас може да поправи своя живот, своето нещастие, всеки ще излезе от тази забравена изба.

Даже един от най-забравените на дъното на тази изба, ако един ден си създаде един висок идеал, той ще почне да пъпли като един охлюв и няма да се мине дълго време, ще се намери на повърхността отгоре. И Природата ще каже: *„Ето едно от моите деца, което възкръсна.“*

Що е смъртта в света? Смъртта – това е нещастието на забравените деца, на децата без идеал. Възкресението – това са децата на високия идеал, които излизат от дъното на тия изби на материалния свят. Сега, за да изпъкнеш или да изпълзиш от такава изба, се изисква воля, изисква се безпримерна вяра, която с нищо не може да се сравни.

Има известни хора в света, които казват: *„Аз нося, каквото и да е, ям каквото и да е, всичко ям.“* Не е тъй. Човек, който казва, че всичко яде, е човек с нисък идеал. Той е всеядно животно. Онзи, който яде, трябва да яде най-избрани храни от Природата, които действат най-хубаво. Нищо повече! Който и да е от вас, Природата ще го познае. Как го познава? Тя всеки ден прави своите

изпити. И знаете ли какви отлични изпити прави?

За да изпита какво се крие вътре в гънките на вашата душа, какво се крие в гънките на вашия ум, в сърцето ви, за да види туй, което вие сте скрили, за да разбере какви пориви имате и какво може да стане от вас, Природата създава в градината си най-прекрасни плодни дървета и ги окичва с плодове с различно качество. Ще те пусне в тази градина и ще внимава кой плод ще вземеш.

Ако имаш висок идеал и намериш най-хубавия плод, тя ще каже: *„Ето едно мое умно дете.“* И веднага ще отбележи в своята книга: *„От теб човек може да стане.“* Но домързи ли те да се качиш горе, тя има друго мнение за теб. Сега, тоя плод на дървото трябва да е найдобрият. Може да ти коства живота, за да го вземеш, но ако ти се качиш и го откъснеш, Природата ще каже: *„Смело е това дете, взема най-хубавото.“*

Но ако туй дете погледне нагоре и каже: *„Кой ще се качва сега“*, след туй погледне долу да види дали не е паднала една круша и после посегне от близките клони да си вземе, тя казва: *„Това е едно от забравените деца, от него човек няма да стане.“* ... Аз ще ви приведа един малък пример за пояснение на тази идея с една египтянка, която се наричала Елтамар.

Тя била дъщеря на най-бедния селянин в Египет, но била много умна и интелигентна, добродетелна и много скромна. Когато тя постъпила в училището, запитал я нейният учител: *„Ти ще се ожениш ли или девица ще останеш?“* – Тя казала: *„Аз имам само един идеал на Земята. Аз съм решила тъй: само за царския син мога да се оженя. Който и да е друг, ако не е царският син, ще го върна. Един избор имам, пък ако той не дойде, аз съм решила да остана девица.“* – Ще кажете вие: *„Глупава работа!“* – Не, идеал има тя. *„Ако дойде царският*

син, ще се оженя, ако не – не ми трябва никаква женитба.“

Къде е сега приложението на този велик идеал вътре в света? Ако ще имаш едно верую, ако ще имаш едно учение, ако ще имаш една мярка, ако ще имаш един образ, ако ще имаш едно сърце, ако ще имаш един ум, ако ще имаш една душа, един Дух – този Дух да е Синът на Истината.

Сега ще пристъпим към сравнението. Отиваш да посрещаш Слънцето. Не отивай да го посрещаш, когато то вече е излязло четири пръста над хоризонта. Ти трябва да си там при първия лъч, който се покаже. Той е найважният. Той е царският син. Не си ли там за него, другите не струват. Не видиш ли него, ти си изгубил изгрева на Слънцето. Него хвани, другите не ти трябват. Ти вземи него и се върни у дома.

Сега някои казват: *„Ходи ли на изгрева?“* – *„Ходих. Видях как изгря Слънцето.“* Аз казвам: ти не си видял първия лъч. Другите лъчи са последните плодове на това велико дърво. От теб човек няма да стане!

Ако отиваш в планината, да не казваш: *„Аз пия каквато и да е вода.“* – Не, ако намериш най-хубавия извор и отидеш да пиеш от центъра му, от там, дето извира най-чистата вода, ти си човек с висок идеал. Отиваш ли ти към края му и кажеш ли: *„И от тук може да се пие“*, имаш един нисък идеал. Казват някои от вас: *„Мога и от тук да пия.“* – Не, това не е характер. Ученикът на Окултната школа трябва да се отличава от всички. Отидеш ли там, при извора, макар че има мъчнотии, от центъра ще пиеш. Който и да си, ще вземеш от най-чистата вода. Идеал имаш вече.

Ако се качиш на някой планински връх, пак е същият закон. Някой казва: *„Където и да е, аз мога да се кача.“*

– Не, на този планински връх ще избереш най-хубавото място, най-красивото място, за да остави в душата ти най-дълбоките впечатления. И като слезеш, този връх трябва да го носиш в сърцето си като един жив връх.

Ако четеш книги, същият закон е. Прочети книгата на най-знаменития писател, на най-видния философ, на най-видния проповедник! Ако отиваш да видиш някои картини, иди разгледай тези на най-видния художник, не на посредствения – на най-видния... Като избираш приятел – съществува същият закон. Избери най-благородния, най-умния, най-интелигентния, най-добрия, с най-чистото сърце. Мъж избира ли жена – същият закон е; жена избира ли мъж, пак е същото.

Не отстъпвайте от това правило! Отстъпването от това правило ражда хилядите страдания в този свят...

Когато дойдем до това да поправим живота си, пак важи същият закон. Ако искаш да поправиш живота си, хвани най-голямата погрешка, не се занимавай с дребните. Хвани оная, най-голямата погрешка, дръж я ден, два, три, седмица, месец, година, десет години – и най-после тая погрешка да знае, че има човек пред себе си, и да каже: *„Аз капитулирам. Ти заслужаваш да бъдеш на туй положение, на което се намираш.“*

Има някои ученици, като клекнат два-три пъти, като ги повалят два-три пъти на земята, казват: *„От нас хора няма да стане“*, напуснат полесражението. Това са хора без идеал. Ами че защо сте повикани вие на Земята? За угощение ли? – Не. Вас са ви повикали да опитат какъв е характерът ви, умът ви.

И като ядете на трапезата на Природата, тя наблюдава – очи има, гледа как постъпвате. Вилиците, лъжиците, кърпите – всичко вижда и от туй съди какво ще стане от вас. Ако ви поканят на угощение и ви турят на втората

смяна и ви дадат една паница, от която другите са яли, вие мислите ли, че сте с висок идеал? Ще ми кажете вие сега: *„Тогава какво да правим?“* Ще носите паницата със себе си. Ще кажете:

– Моля, у вас ще има ли една чиста паница?

– Няма.

– Аз си нося моята паница.

Ще я дадеш да ти сипят в нея. Тъй ще ядеш. После ще питаш: *„С вашата лъжица друг ял ли е?“* Ще си извадите лъжицата, ще си извадите вилицата, вашия нож. Разбирате ли? – Това е правило за окултните ученици...

Някой казва: *„Аз мога да любя когото и да е.“* Не, вие не говорите Истината. Аз бих желал един от вас да ми каже, че той може да люби когото и да е. Не само тъй да кажеш... В света ние можем да любим само Бога – нищо повече. Това е великата Истина! Великата Истина е там. И онзи човек, който не започва с Бога, от него човек не става. Ако моите думи не са верни, прегледайте цялата човешка история и намерете някой, който, като е постъпил другояче, да е станал човек. **Всички велики хора, всички светии, гении, учители на човечеството, са били хора, които са любили само Бога.**

Сега някои правят възражения: *„Ако е такова Учението, ние ще забравим хората.“* – Не, няма да ги забравим, ние ще дадем на хората един Идеал. Ако всички хора се стремяха към първия лъч на Слънцето, ако всички хора се стремяха към идеала на Божествената Любов, какви щяха да бъдат съвременният свят и съвременните ваши души? Щяха ли да бъдат така хилави?...

Казвате: *„Много лесно е то. Моето сърце гори, умирам за теб.“* Да, да, вие сте в любовта, която уморява хората. Това не е Любов – това е смърт, това е смрад. Това е любовта на черната светлина, която разлага и ос-

мърдява, и опетнява, и развращава, и помрачава човешката душа...

Ако една жена шие риза на мъжа си и даде пари, па вземе какъв да е плат и я мине отгоре-отгоре, тя не е жена! Не, тя трябва да пребroди целия град и да намери най-хубавото платно – тънко, копринено или най-здраво, ленено – да му ушие една риза и да си каже: *„Веднъж ще му ушия една риза, но да я помни.“* Тя трябва да вложи всичкото си изкуство – това е жена с идеал.

Мъжът отива да купи плат за своята жена. Не да вземе една басма и да каже: *„Скъпи времена са, да я позалъжа малко.“* Това не е мъж. Той трябва да пребroди целия град и да купи най-хубавия плат, да няма подобен на него. Това е идеал в него! За този ден Природата записва за жената и за мъжа, че те са направили най-добрия избор. Това е характер в тях.

Избираш една книга за своя приятел – ще му избереш по възможност най-хубавата книга и ще му я дадеш за подарък. Да те помни!

Даде ти някой своя албум да му напишеш за спомен няколко реда. Ти седнеш и казваш: *„Хайде, нещо от Петко Славейков: Парице, парице, всесилна царице,...“* – Така ти ще идеш на дъното на тази изба. Това не е идеал. Ти ще избереш най-хубавото, каквото има – ще му го напишеш, че като прочете той тия думи, да се забрави. Най-хубавото ще вложиш. Веднъж ще напишеш, ама ще напишеш най-хубавото, което имаш вътре в себе си...

Знаете ли как се преиначават идеалите? Учителят казва на ученичката тъй: *„Ще си вземеш най-хубавата шапка, без панделки.“* Тя отиде при шапкарката, която ѝ каже: *„Той, вашият учител, казва тъй, но не може без панделки. Ако турим една малка панделка, шапката ще стане по-хубава.“* Добре. Турят една панделка. Но

там има и други хора, те казват: *„И от другата страна ако турим още една панделка, ще стане още по-хубава.“* И тя каже: *„И на мен ми се струва, че учителят ще бъде доволен.“* – Мислите ли, че тази шапка стана по-ценна? – Не, тя изгуби своята цена.

И да ви докажа защо изгуби своята цена. Представете си, че моят учител ми дава едно красиво перо, с което може да се пише отлично. Дойде някой мой приятел, каже: *„Чакай, аз имам един скъпоценен камък, като едно кокоше яйце – ако го турим на върха на писалката, по-хубава ще стане.“* – Със синджирче, тъй го туря. Аз пиша. Дойде друг, казва: *„И аз имам един диамант като паче яйце – да го турим отгоре, още по-хубава ще стане.“* – Тури го.

Питам: този писател ще може ли да пише хубаво с тези скъпоценни камъни? – Не. Това са глупавите идеали на съвременното човечество. Това са глупавите идеали на съвременните ученици, това са глупавите идеали на съвременните религиозни хора, които не разбират онази велика Божествена искра, която трябва да проникне дълбоко вътре в нашите души...

Тази вечер аз реших, казах: тази вечер на тия ученици ще им говоря, ще им говоря най-хубавото, най-хубавото, което мога да им дам...

Любящият говори за Любовта, а страхливият – за страха! Кой печели в света? Който говори за Любовта ли или който говори за страха? Умният говори за Мъдростта, а глупавият – за блудкавите работи в света. Кой печели от двамата? Умният гради, а глупавият разсипва...

Има хора, на които целият им живот е само разписване. Все се разписват, че са взели нещо. И когато Природата погледне това нещо, казва: *„От това дете човек няма да стане.“* То се е научило само да се разписва, а

никога нищо не написва.

И тъй, всичките възвишени същества, всички онези братя на Всемирната Бяла школа, са минали по този път. В тях има велик идеал. Те всички все така мислят. И когато някой брат от тях реши да дойде на Земята, какво казват? Той ще дойде при най-добрия. И сега може да ми цитират кой е най-добрият. – Който има стремеж, който има идеал – най-високия идеал. При него той ще дойде. При онзи ученик, на когото душата трепти, който всеки ден мисли за своя Учител – при него ще дойде Учителя.

А онзи ученик, който мисли за това-онова – Учителя ще мине покрай къщата му и ще каже: *„Тук седи един от забравените ученици“* – и ще си замине. А щом мине покрай дома на първия, ще каже: *„Тук седи един от учениците, когото трябва да посетя тази вечер.“*

Това е то Великият идеал, Високият идеал, който всички трябва да имате. Най-хубавото, най-възвишеното, най-красивото, най-силното, най-мощното, най-доброто, най-умното... Вложете този идеал и вижте как вашият живот ще се измени. Но приложение трябва! Седиш, паднал си духом, кажеш: *„Празно е сърцето ми, няма я Любовта. Какво да правя?“* Кажи: *„Утре ще ида да посрещна Слънцето и ще гледам да хвана първия лъч.“*

Вие правили ли сте наблюдение сутрин, като се събудите, да видите каква е първата ви мисъл? Природата в туй отношение е крайно взискателна. Щом се събуди едно дете, веднага тя се спре пред него с един трепет, задържа дишането си и се вслушва за какво ще помисли това дете. Ако веднага, като се събудиш, отправиш ума си към Бога и помислиш за тази велика Любов, която е изпълнила твоята душа с всички блага, тя казва: *„От това дете велик човек ще стане!“* (667)

Работа с беседите и с Библията

„Аз искам да проверявате на опит беседите, които ви говоря, и да видите техния резултат. Силен е само онзи човек, който има дълбоко убеждение за нещата, има преживян опит.” (668)

„Казвам: Не е само до слушане на проповеди и беседи – прилагане е нужно. Всяко нещо подлежи на развитие. Както слухът, зрението, обонянието трябва да се развиват, така и духовният живот на човека трябва да се развива. Първо ще слушаш, после ще прилагаш. Едното без другото не може...

Аз не искам хората да тръгнат след мене, както момите, които се влюбват в един момък. Влюбили се 400 моми в един момък, и всички тръгнали след него. Всяка мома искала да го срещне, да си поговори с него.

Това би било най-голямото нещастие за мене. Това не са последователи. Истински последовател е оня, който с цялото си същество приема учението и го прилага. Не е нужно да се възхищавате от моите беседи, нито от мене. Важно е да приемете учението, да го приложите и да решите задачите си. Аз още не съм видял вашите решени задачи. Никой от вас не е решил задачата на Любовта. Тая задача не е решена даже и по отношение на близките ви. Ако днес дойде Христос между вас, на всички би писал двойка върху задачата на Любовта.“ (130)

„Четете беседите, проучвайте ги, там са дадени много обяснения. И за в бъдеще, като ви говоря, следете моите обяснения. Учениците трябва да бъдат готови за всички изпитания. От вас сега се изисква приложение на новото учение в живота ви.“ (480)

„Първото нещо, което се изисква от ученика, е да даде място на Истината в себе си; всяко нещо, което съдържа в себе си Истината без никакви прибавки, без никакви преувеличавания и намалявания, е красиво. Ще ви дам няколко правила, да знаете как да пишете темите:

Като започнете да пишете, успокойте се добре; след това прочетете работата си на глас, високо, да видите как ще се отрази върху ухото ви; освен това проследете как се отразява върху ума ви и върху симпатичната нервна система. Ако и на двете места се отразява хармонично – темата е добре написана. Прочетете темата си два-три пъти наред, за да видите как ще прозвучи на слуха ви: ако на вашите уши се отрази добре – ще се отрази добре и върху ушите на другите; ако на вашите уши не прозвучи добре – няма да прозвучи добре и на ушите на вашите ближни. Ние изискваме от учениците нещо звучно, приятно за слушане. Всяко нещо, което е приятно, звучно за вашите уши, ще бъде слушано и от нас.“ (670)

„Което намерите, което ви обърне внимание от всяка беседа, най-важното ще написвате в една тетрадка, тъй чистичко, хубаво, красиво. Всеки ден ще се чете... Когато четете беседата и ви дойде нещо в ума: някой проект или мисъл, ще отбележите в тетрадката за извадките от беседите.“ (645)

„При сегашния стадий на развитие, всеки от вас трябва да чете. Има една опасност за вас – тя е, че ставате мързеливи, не четете, или ако четете, бързате. Вие трябва да имате едно дълбоко схващане за живота. Умът ви трябва да се обогатява със знания; като се обогати, трябва да се облагороди, като се облагороди, трябва да се дисциплинира, да придобие самообладание.“ (675)

„В Школата ние искаме да апелираме към вашия ум, към вашето сърце, към вашата воля – всички заедно да работят. Най-много се апелира към вашия ум – да работи, да мисли. В неделните беседи пък се засяга главно вашето сърце: ще чувствате и прилагате. Умът ще разбира и ще учи, а сърцето ще чувства и ще прилага.“ (672)

„Вие трябва да турите в ред вашите лекции от класа, да приведете всички ваши беседи в изправност и тогава да извадите общите положения и да се знае какво съдържа всяка беседа или поне главните точки, които се съдържат в тях. Този материал трябва да го проучите, защото една материя, докато не се проучи, не може да се усвои. Ще извадите за себе си колко основни точки има във всяка беседа, та после от тези точки ще извлечете със свои думи основната идея.“ (671)

„След като чуете една моя беседа или лекция, трябва да помислите малко върху нея и да извадите всеки за себе си поне две важни мисли. Колцина от вас, които слушат лекциите и беседите, сте се спирали по 10-15 минути да размишлявате върху някои по-важни мисли и да ги приложите в живота си? Ако постъпвате по този начин, у вас ще се създаде една положителна мисъл.

Вие какво правите? Като се свърши лекцията или беседата, разотивате се, като си мислите, че много знаете. Действително, вие знаете нещо, но това знание по-скоро ще стане причина да ви бият.“ (673)

„Когато говоря в беседите си, аз ви давам закони, правила, по които трябва да живеете; аз ви говоря за човека, какви са били първичните човешки идеали и какви трябва да бъдат хората за в бъдеще.“ (341)

„Сега ще ви препоръчам всичките ръководители да научите добре Библията. Ще я прочетете 1-2-3 пъти. Ще прочетете и всичките ми беседи и ще си извадите от тях бележки за главните мисли и законите. Важно е да се види какво приложение на тия закони може да направи всеки от вас. Когато вършите тази работа, ще ви посетят по-напреднали от вас ученици от горе, а може да ви посетят и по-напреднали братя. И аз ще присъствам при вас с една лампа. Трябва да знаете, че мъчнотиите и страданията в живота са Божественият огън, който постепенно се сгъстява, и вие ще скачате, но това да не ви обезсърчава, защото и по-напредналите от вас скачат от този огън. Туй не е за наказание, а да се възстанови Божествената Правда.“ (674)

„Който иска да се освободи от лошите мисли, които минават през ума му, нека се заеме с четенето и изучаването на Библията от Любов, а не по задължение, докато тази книга започне да прониква в съзнанието му, и един ден всички светли и възвишени мисли изникват от него като хубави, доброкачествени семена.

Например, спрете се върху живота на Авраам, на Давид, на апостолите, на Христа – да видите какъв е бил техният живот, какво са оставили за човечеството.” (676)

„И тъй, беседите, които ви са дадени в окултната Школа, трябва да се изучават по особен начин, а не само да се четат. Всеки за себе си трябва да извади най-важните места от всяка лекция и беседа и да ги приложи в живота си. Знание без приложение не е знание. По същия начин четете и проучвайте Библията. Някой от вас се спира на едно място, друг на друго място, било от Стария или Новия Завет, и оттам черпи поука за някоя своя

мъчнотия, или се поощрява от някоя морална постъпка.

Така можете да четете и книгите на някои видни автори. Не четете ли по този начин беседите, Библията или коя и да е книга, те ще ви се видят еднообразни и вие ще потърсите някакво развлечение, но развлечението не е наука. Работете всички, за да придобиете концентрация в мисълта си.

Всеки от вас, който иска да бъде ученик, нека си определи един свещен час за работа. Този свещен час може да бъде или сутринен, или следобеден, или вечерен. През това определено време прекарвайте в дълбоко размишление, за да се справяте с всички мъчнотии, които ви се изпречват на пътя.

Като премине този час на размишление, трябва да се почувствате окуражени, опреснени, с чисто сърце, за да можете с нови сили да прекарате останалото време от деня. На другия ден пак ще прекарате свещения час в размишление. Като се справяте по този начин с мъчнотиите в живота си, ще се намерите по този начин в положението на онзи задлъжнял търговец, който получава няколко чека и отива с тях в банката да получи парите и да си изплати дълговете. Така и вие ще снемате от гърба си един по един своите товари...

През този свещен час ще разговаряте с всички окултни ученици на тази Школа, в която сте и вие. Всички окултни ученици по целия свят, както и в духовния свят, се интересуват от вашия най-малък духовен прогрес. Те се интересуват от вас само за този малък успех. И когато вие се намерите в някакво затруднение, те веднага ви се притичат на помощ...

Казвам: Свещеният час, който си определите, ще спазвате през цялата година и ще работите за изглаждане на недоразуменията, за надделяване над мъчнотиите

и за вашето повдигане. На всеки от вас давам тази задача, именно: да намерите приблизително кой е вашият свещен час. Идната година да се явите с тази придобивка – да знаете кой е вашият свещен час и с кой час от деня съвпада. Някои от вас може да са намерили този час, но които не са го намерили, ще си определят разни часове, докато открият кой е същинският свещен час за тях.

За всеки ученик има по един определен свещен час. Този час може да е един и същ за няколко ученика. Когато попаднете в този час, в ума на всеки един от вас ще дойде някоя велика мисъл или някое възвишено чувство – изобщо във вас ще дойде едно просветление.

Ако дадете място на тази мисъл или на това чувство, вие ще се повдигнете, но ако им въздействате, в съзнанието ви ще настане тъмнина и дълго време след това ще трябва да чакате, докато отново попаднете във вашия свещен час. Свещеният час иде периодически, всеки ден, в един и същ час през деня. Вие ще различите този час от останалите часове на деня по това, че той е по-интензивен, иде с по-засилен тон.

Аз бих желал да проучвате примерите, които съм дал в беседите, защото във всеки пример е вложен един велик закон, един велик метод, с който човек може да работи за своето усъвършенстване...

Вие, като ученици на тази Школа, имате много теоретически познания, но трябва да ги приложите на практика. Чрез практиката вие ще си изработите добри навици, необходими за поддържане на бодър и весел дух. При най-големите си изпитания окултният ученик трябва да проявява вяра, търпение и въздържание. Каквото затруднение и да му се случи, той трябва да си каже: *„Ще се оправи тази работа. Аз ще проуча този въпрос, макар и след много години."* – Това значи силен ученик.

Силният ученик никога не отпада духом. Той не отлага въпросите за далечното бъдеще, но работи, проучва всеки въпрос, защото знае, че бъдещето е сега, днес.

Щом учите, щом работите, вие и сега, и за в бъдеще ще бъдете добри, отлични ученици. Живата природа е всякога в услуга на добрите ученици. Бъдете ревностни в учението и предавайте тази ревност и на другите!

Някои от вас питат: *„По какво се отличава окултният ученик от обикновените хора?“* – Различието седи в това, че окултният ученик преодолява всички мъчнотии в живота.“ (59)

„Ако изпълните поне част от зададената работа, вие ще придобиете достатъчно знания; сърцата ви ще се разширят и ще получите такова благословение, каквото не сте помисляли. Обаче за това се изисква съзнание, готовност да изпълните поне част от това, което ви е казано. Много още има да ви се каже, но всяко нещо чака своето време. В приложението се изисква широта, да прилагате методите по дух, по смисъл, а не по буква... Четете, изучавайте беседите, без да се смущавате от това, че не разбирате всичко. Каквото и да правите, вие не можете да разберете всичко...

Първата ви задача е да се научите да живеете правилно. Да живеете правилно – това е една от великите науки, към които всяка душа се стреми. Хората не са опитали още какво представя истинският живот...

Колкото повече знае човек, толкова повече учи, понеже придобиването на знанието е безкрайно. Никога няма да дойде време, когато човек може спокойно да каже, че е свършил с придобиването на знание или че е свършил вече учението си. Да свърши човек учението си – това значи да стане пресъхнала чешма. Знанието е ра-

достта в човешкия живот, а живеенето в закона на любовта представя смисъла на живота. Като учите, това не значи, че съвършено ще отстраните мъчнотиите в своя живот, но ще можете поне 75% от мъчнотиите си да разрешите по естествен начин.

Само така ще разберете отчасти великата Мъдрост, която съществува в живота и в природата. И тъй, от всички се изисква работа, учение. Ако не изпълните това, което е казано в беседите, вие ще изгубите добрите условия, които ви са дадени за тази година. Веднъж изгубени, тези условия не могат вече да се върнат. Дълго време трябва да чакате след това, за да се върнат същите условия.

Те идват от време на време, периодически. След 2000 години вие ще се намерите пред същия възел. Обаче, като работите съзнателно, ще подобрите не само духовното, но и физическото, и умственото, и сърдечното си състояние. Каквото направите тази година за духовното си развитие – то ще засегне живота ви във всички направления. Тази работа не само че няма да ви ограничи, но ще ви освободи от много заблуждения и противоречия. От вашата работа зависи успехът ви.“ (273)

„Като четете и изучавате беседите, вие не трябва да се спирате върху буквата на нещата, а трябва да ги изучавате по дух, като се спирате главно върху ония методи, които помагат за вътрешно обновяване.“ (677)

„От всички се изисква съзнателна работа, да четете лекциите и беседите, да вадите от тях най-ценното и да прилагате. Иначе вие ще се намерите в положението на хора, които са изпаднали в неблагоприятни условия и не знаят как да си помогнат.“ (679)

„Много научни въпроси, които могат да ви ползват, са обяснени в моите беседи, но вие не ги изучавате както трябва. В беседите са дадени важни, специфични правила и методи, от които, ако се приложат, и слепите биха прогледали. Ако се заемете сериозно да изучавате беседите, вие щяхте да имате по четири очи: две отпред и две отзад. Като имате четири очи, всичко ще виждате.“ (678)

„Материалът, който ви давам в беседите и лекциите, трябва да се обработва и прилага. Както ви е даден, той е суров материал. За да се приложи, първо трябва да се обработи. Щом се обработи, ще се домогнете до вътрешната страна на знанието. Ако не го обработите и приложите, животът ви ще мине напразно.“ (680)

„От години насам аз ви държа лекции и беседи, но не за забава. Ядете плода на крушата и се удоволствате. Това не се позволява. Ще изядеш крушата, а семките ѝ ще посадиш. Следователно, ще приемете новото учение в себе си, ще опитате плода му, а семената ще посадите, за да се ползват и другите.

Някой светия живее в пустинята, там придобива опитности и знания. Един ден Бог му казва: *„Ще напуснеш пустинята и ще отидеш между хората, да предадеш това, което си научил.“*

Това е посаждане на семето на онова, което си придобил. После ще ти каже да се върнеш у дома си между своите близки. Каквото ти се каже, ще изпълниш!“ (681)

„Не е достатъчно само да говориш за Любовта, но трябва да я приложиш. Не е достатъчно само да слушате моите беседи, но трябва да прилагате. Без прилагане човек не може да се повдигне.“ (684)

„Като ученици, препоръчвам ви да изучавате Библията. Ползвайте се от опитността на онези, за които се говори там. В житията на светиите има хубави неща. Там са изнесени и светлите, и тъмните страни на техния живот. Едно е важно: Да се знае техният истински живот.

Първоначално плодът е стипчив, а като узрее става сладък. Не може плодът изведнъж да узрее. Светията е работил 20-30 години върху себе си, докато придобие нужната чистота и святост. Колко напреднали същества са му помагали! Те работят, и той работи; те пеят, и той пее. Като работи върху себе си, човек става добър, праведен и свят." (682)

„Вие сте забравили *„Пътят на ученика"*. Цяла година проучвайте онова, което е писано там. За вас по-добра книга от нея не може да се намери – книга, която да ви покаже как да живеете. Прочетете *„Пътят на ученика"* и изпълнете ония принципи и правила, които са вложени там." (683)

„Размишлявайте върху стихове от Евангелието от Йоан, от *„Свещени думи на Учителя"*. В Евангелията е дадена само есенцията на това, което Христос е говорил. И чрез размишление вие може да се домогнете до цялата беседа на Христа. *„Свещени думи на Учителя"* са допълнение към Евангелието от Йоан." (685)

„Трябва да изучавате Свещените Писания, защото в тях ще намерите методите за разрешаване на всички противоречия, ще намерите методите за лекуване на всички болести. Защото тези Писания са свързани с Духа, който ги е продиктувал, и неговите сили действат чрез тях." (321)

„Когато четем някоя книга, ние се свързваме с автора, свързваме се с неговия душевен живот и получаваме нещо от него. Например, когато четем Исайя с любов, ние правим връзка с него и той ще ни тълкува смисъла на това, което е писал...

От времето, когато е писал Исайя своята книга, досега са се минали хиляди години и той през това време е научил много неща. Той ще ни научи и на това, което е научил оттогава насам. Също така, като четем Евангелието на Йоан, правим интимна връзка с Йоан, но не само с него, но и с Христа, защото Словото на Христа преминава през цялото Евангелие." (686)

Работа със „Завета на цветните лъчи на Светлината“:

„Това са стихове от Книгата Господня, така систематически извадени и наредени, щото при внимателно и благоговейно прочитане произвеждат всички краски, нужни за духовното повдигане и усъвършенстване в Пътя Господен. Когато започнете да работите с тях, вие ще имате сила, но първо трябва да се очистите от греха...

Аз искам да образуваме силна вълна от седемте цвята, защото Христос е близо на физическото поле. Всички тези стихове са извадени под Неговото ръководство, затова винаги, когато ги употребявате, Господ ще ви бъде на помощ...

Сега се дава това, та всички, които искате да работите, да приложите тия правила. Исус Христос е, който иска да ги приложите. И това е първият урок, който ви се дава, и този, който приема да го изпълни, ще му го дадем...

Христос ви дава много прост метод и вие непременно ще трябва да го приложите, защото е метод прост. Йоги-

те например имат много сложен метод, но този, който ви се дава, е много прост. Метод като Христовия никъде няма да намерите, защото последната врата е Христос. А неприятностите, които ни се случват, нека не ни смущават, а да се радваме за тях. Господ е между нас, Той ни слуша, радва ни се и ни обича.

Тази наредба не съм я дал аз, а я дава Господ за вас. И затуй вие трябва да мислите за Неговата Любов, която да виждате във всяко едно лице. Господ ви изпитва и вие слушайте гласа Му.

Ние сме се събрали в тия няколко дена, за да се ползваме и като се пръснем по домовете си, да работим и да обичаме всичките. Всички разногласия помежду вас – тайни и явни – да ги изгладите. Защото ако страда Господ, страдат още Неговите последователи, свещеници и проповедници, за които Той носи голям товар и гледа те да дойдат до познание на Истината." (32)

„И Христос казва: *„По-блажен е онзи, който слуша Словото Божие и го пази."* Много повече неща е казал Той, но не са писани. Той е изложил закони и правила как да живеят учениците му. И във всичките си беседи аз имам за цел да ви накарам да мислите и да любите." (669)

„Някой път може да седнете да мислите за някоя добродетел. И седнете и мислите за някой поет или за някой светия. По колко пъти на ден мислите за Евангелието на Йоан? Колко пъти си спомняте за евангелиста Йоан?" (684)

„Знанието с молитва не се придобива. Ако се молиш и същевременно учиш, това е друг въпрос." (700)

Размишление и Медитация

„Всяка сутрин и вечер човек трябва да употребява по 10-15 минути за размишление – да си отговори на въпроса защо е дошъл на Земята, какъв е смисълът на Живота и т.н. Чрез мисълта си човек черпи енергии от Природата... Ако не можете изведнъж да си отговорите на някои въпроси, не се обезсърчавайте. Постоянствайте ден, два, три, четири и т.н., докато се свържете с мисълта на по-напредналите същества, които веднага ще ви помогнат." (689)

„Искате ли да разрешите един важен въпрос за себе си, изберете момент, когато сте тих и спокоен вътрешно. Ако сте гневлив, неразположен, недоволен или се съмнявате в нещо – не взимайте никакво решение по въпроса. Нека всичко това утихне и тогава отправете мисълта си нагоре, към ума или към душата си, и чакайте отговор. След 10-15 минути ще получите отговор. Ако бързате, ще направите някаква грешка." (687)

„Всеки ден оставайте в мълчание 10-15 минути, за да се научите на мълчание. Всеки да се вглъби в себе си и да размишлява съвсем просто, без да чака нещо да му кажат... За медитация се изисква голяма стая, в която да няма кой да ви смущава, да сте на разстояние половин метър една от друга." (428)

„Може да медитирате сутрин и когато сте разположени. Какъвто и да бъде резултатът, вие все ще се ползвате. От този опит ще спечелите, няма да изгубите.

Сутрин може да медитирате, след ядене – не. След като минат 2–3–4 часа – тогава пак може." (688)

„Искате ли да се освободите от своите вътрешни противоречия, вие трябва съвършено да отпуснете мускулите си, да разслабите всички връзки на тялото си, да дойдете до положение, като че всичко сте уредили, и след това да се предадете на дълбоко размишление.” (691)

„Дали ще вярвате в думите ми – аз от това не се интересувам, защото целта ми не е да ми вярвате. Аз искам да мислите!“ (692)

„**Какво нещо е медитация? – Размишление**[9] върху хубави, красиви неща, които повдигат ума и сърцето на човека, и по този начин го свързват с по-висок, по-възвишен свят от този, в който се движи. Като медитира, човек първо трябва да се спре върху своите добри страни, а после върху лошите с цел сам да ги изправи. Като работи съзнателно върху себе си, човек лесно може да се коригира, да изправи изопачените страни на своето съзнание.“ (690)

„Какво е нужно на ученика? Всеки ден да употребява по 10-20 минути, най-много половин час – да съсредоточи мисълта си и да размишлява върху великото и съвършеното като идеал за своя живот.” (693)

---

[9] Учителя изрично посочва, че медитацията няма нищо общо с изключването на мисълта, при което съзнанието е притъпено и блуждаещо – т. нар. мисловен мързел.

По повод на New Age твърденията, че можем да се развиваме правилно без активното участие на разума и постоянна будност на съзнанието, можете да прочетете множество опровержения от Учителя в главата „Вяра и лековерие“

Молитва

„А ти, кога се молиш, влез в скришната си стая; и като си заключиш вратата, помоли се на твоя Отец, Който е на тайно; и твоят Отец, Който вижда в тайно, ще ти въздаде наяве.” (Матей 6:6)

„Ти ще говориш на Бога. Той не обича да Му се говори много. Казано е: *„Не бивайте многословни в молитвата си.“* – Не мисли, че с многото говорене ще постигнеш нещо. Достатъчно е да говориш пет минути. Ако си гладен, кажи: *„Гладен съм, Господи!“*

Щом кажеш така, хлябът ще дойде. Ако започнеш да плачеш, да разказваш за жена си и децата си, че са гладни, че нямате хляб – никой няма да те чуе.“ (665)

„Болен си, лекарите намират, че болестта ти е неизлечима. Обърнеш ли се към Бога с молба да ти помогне, след 24 часа състоянието ти ще се подобри. Гони те неприятел – помоли се на Бога и Той ще ти помогне. ” (599)

„Молбите и моленията ваши ще са главно в три направления: първо, за прославянето Името Божие на Земята; второ, за идването Царството Божие на Земята; и трето, за изпълнение Волята Божия на Земята.

И не само сега – и през цялата година ще се молите в тая посока, но и ще се стремите с дела, слово и мисъл в същата посока. Ще се молим за домашните си, за добрите земеделци, за добрите търговци, всички учители, свещеници, всички жени и майки, които искат да вършат Волята Божия; за България, Русия, Сърбия, цялото славянство, за всички лица и държави, които искат да вършат Волята Божия.” (5)

„Никога да не се молите, когато лежите. Това Духът не обича. Духът ви казва тия неща, за да не се създава у вас вътрешна мъчнотия. Няма защо ние да си доставяме непотребни изключения, защото както казва Христос: *„Достатъчно е на деня неговото зло."*

Заповедта на Духа е: Много и дълги молитви пред хората ги избягвайте. Кратки, много кратки." (522)

„Когато се моли тайно в себе си, човек трябва да вземе свободно положение, да прекъсне всякаква връзка със света, да стане глух за всякакъв шум, за всички звукове вън и вътре в него. Молиш ли се тайно, затвори всички ключове, всички съобщения със света, за да не те смущава. И при това положение остани сам, в размишление.

Медитация и тайна молитва не е едно и също нещо. Те се различават. Обаче вие сами трябва да намерите тази разлика. Тайната молитва подразбира повдигане на ума на човека към Бога.

С други думи: Тайната молитва подразбира отправяне погледа на човека към Слънцето – източникът на живота. Най-красивата молитва се заключава в това – човек да помисли за Бога като източник на живота." (688)

„Апостолите, като се молиха дълго време, от невидимия свят слязоха хиляди духове, хиляди родени от Дух и вода, във вид на огнени езици, и се вселиха в тях. След това христовите ученици отидоха да проповядват. Така и днес ще дойдат тези огнени езици и ще влязат в онези хора, които са готови." (695)

„Няма защо човек да се моли много дълго време – като се помоли искрено, нека прекрати молитвата си и да чака отговор." (696)

„Молитвата подразбира контакт, допирна точка с Бога, с разумните и възвишените същества. Без молитва, човек не може да има никакъв контакт с тях." (161)

„Концентрираната мисъл и съзнателната молитва са условия за ограждане на човека, за да се запази от лоши външни условия. Щом е ограден, човек не се простудява и нищо чуждо отвън не може да го нападне." (697)

„Когато някой от вашите другари се обезсърчи, то съберете се двама-трима и помолете се за него. А после и цялата школа, и се помолете за него. Също и когато някой заболее." (698)

„Постоянно трябва да се молим! Молитвата е нужна за нас, а не за Бога – нужна е, за да раздаваме от благата, които носим: ще се молиш и ще раздаваш от своето благо. Ще се молиш и ще търсиш Господа в душата си и ще разговаряш с Него.

Ако мислиш, че Бог е вън от тебе, ти си на крив път. Докато си свързан с Бога, всичко можеш да направиш – ако си болен, веднага ще оздравееш; ако си обезсърчен, веднага ще се насърчиш... Ако си беден, гладен – пак се обърни към Бога. Ще дойде някаква помощ отвън." (699)

„Ще ви дам едно правило: След всяка молитва оставайте известно време в мълчание и във възприемателно състояние, за да видите какви блага ще ви даде Бог. Когато молитвата е успешна, винаги Бог се изявява и ти дава един малък подарък. Ще ти се даде нещо.

Обаче често ние не знаем това и веднага, щом свърши молитвата, без да прекараме известно време в мълчание, почваме друга работа." (2)

Музика

„Ще знаете, че без музика не може да бъдете ученици на Школата. Туй трябва да знаете.

Едно условие: без музика не може да бъдете ученици на Школата, и то тъй, доста добри ученици. И първото нещо, първият изпит по музика ще дадем и там може да пропаднете. Първият изпит в Школата е музиката.“ (701)

„Музиката е едно от великите средства в света, с което можете да се тонирате, и ние ще я употребим като едно оръжие, артилерия, картечен огън; не само да пеем за наслада, но ще я употребим за защита на себе си.

И псалмопевецът какво казва? *„Хвалете Господа с китара и с кимвал.“* (196)

„Аз искам сега, всички вие, учениците на тази Школа, да се запалите с този Божествен огън и да имате желание да пеете и да свирите, да се поощрявате един друг.“ (702)

„От учениците в Школата се изисква сериозна работа. Сериозна в туй отношение: вие не трябва да идвате само като слушатели, просто да мине времето ви. Пеене трябва!“ (196)

„В бъдеще лекарите ще лекуват с музика и песен. Вместо да препоръчват лекарства на болния, те ще му пеят и свирят. Вие се смеете на това, но хората не подозират колко са смешни и изопачени без музика.“ (704)

„Без музика светът не може да се подобри. Цялата вселена пее – слънцето, земята, звездите – всички пеят. Следователно и хората трябва да пеят.“ (705)

„Нищо не може да се постигне без музика. За в бъдеще музиката трябва да се постави като строго научен метод при възпитанието на децата. Затова е казано в Библията: *„Пейте и възпявайте Господа в сърцата си!”*

Ти не можеш да мислиш правилно, ако не пееш и не свириш. Не може да чувстваш правилно, ако не пееш и не свириш. Дали си музикант или не, то е друг въпрос, но вътре в себе си трябва да имаш добре развито музикално чувство.

Музикантите носят в себе си магическата пръчица, магическата сила, с която могат много нещо да направят. С музиката човек свършва една работа с най-малките разноски по най-лесния път и с най-добрите резултати. Музиката е най-добрият проводник на Божествените сили. Музиката, като изкуство на ангелите, е съединително звено между ангелския и човешкия свят.” (703)

„Всички стари мантри от най-дълбока древност са вложени в песните, които съм ви дал. Ако ги пеете както трябва, ще се ползвате. Тези песни са създадени по законите на бъдещата музика. Това са песни, които не умират.” (28)

„Музиката е необходимост, цел в живота. Без музика няма прогрес. Ако сам свириш или ако слушаш други да свирят, ти прогресираш. С музиката човек помага на себе си и на окръжаващите. Същото се отнася и до мисълта.“ (706)

„Каква е разликата между окултната музика и съвременната светска музика? Ето каква е разликата: Аз не омаловажавам тази музика, но разликата е в резултатите. Ако дойде някой от най-знаменитите виртуози, който

е израз на съвременната музика, той може да прикове вниманието на една публика от 10 000 души тъй, че като падне една игла долу, ще се чуе – такова внимание, дълбоко уважение и почитание! И след като свърши, ще има ръкопляскане, хвалби, писане по вестниците, но след една седмица всичко ще се забрави.

Ако дойде някой виртуоз на окултната музика – ето какъв ще бъде резултатът: Ако той даде един концерт, всички ония 10 000 души, кой как стане, ще каже: *„Аз чух една музика – чудо!"* – Ще иде да уреди сметките си. Скарал се с жена си, ще иде да се примири. Всички тия 10 000 души ще уредят работите си. Всичко туй ще стане в една вечер, като свири той. И всички ще заживеят в братство. Такъв ще бъде резултатът на тази музика. И тъй ще ви нагласи, че ще кажете: *„Аз разбрах, тази моя глава вече ще просветне, отсега нататък аз не живея такъв живот!"* – Това прави окултната музика...

Само окултната музика може да ви дойде на помощ. Ако някой може да ви направи ученици, само тя ще може – друг способ няма, защото Духът работи чрез музиката. И Давид, когато свиреше на Саул, онзи дух се укротяваше... Занимавайте се с музика, тя ще ви продължи живота...

Сега, тази окултна музика се различава от обикновената музика. Никакви прибавки, никакви завъртания, всяка дума, всяка сричка трябва да се вземе ясно. И няма да правите никакви усилия. Ще бъдете много естествени в пеенето, като децата. Туй е начин за подмладяване.

Ще кажете: *„Аз съм стар човек!"* За музиката няма стари хора. И аз бих желал всички да бъдете музиканти, да свирите и пеете и да кажат всички: *„Тия хора са отлични, пеят и свирят отлично!"* – И ще направим така, че никой да не може да се сравнява с вас по пеене." (93)

Дишане, движение и Паневритмия

„Вглеждайте се в природата, изучавайте я, за да можете да се ползвате от нейните сили. Който се стреми към природата и желае да се свърже с нея, нека всяка сутрин, особено през месец май, да става рано и да излиза на разходка на чист въздух, преди да е изгряло Слънцето. Същевременно ще се ползвате от ранните слънчеви лъчи, които действат благотворно върху организма. Ставайте сутрин рано, преди изгряването на Слънцето, за да приемете неговата благословия, и след това започнете работата си. Възстановете връзката между организма си и Слънцето, както между душата си и Бога. Избягвайте временните връзки с хората, за да не се натъквате на дисхармонични състояния и противоречия." (301)

„Добре е да се греете на Слънцето през ранните часове, най-късно до обяд. Пазете се от следобедните слънчеви лъчи. Когато искате да се лекувате със слънчеви лъчи, най-добри часове са от 8–10 часа." (87)

„Видите ли, че Слънцето изгрее, дайте му гърба и кажете: *„Искам да ми направиш една разтривка."* Наистина, няма по-добри масажи от тия, които Слънцето прави на гръбначния стълб на човека. По-добър масажист от слънчевите лъчи, които действат от сутрин до обяд, няма в света ... Когато се грееш на Слънце и използваш слънчевата светлина, ти трябва да мислиш за Светлината и в това време **умът ти трябва да бъде в главата...** Когато се лекуваш на слънчевата светлина, ще мислиш само за Светлината, за нищо друго. Достатъчно е да концентрираш ума си половин час към Слънцето и слънчевата светлина, за да имаш резултат." (711)

„Ако човек диша 1-2 години наред правилно и дълбоко, той ще развие в себе си известни дарби и способности. Той ще стане по-търпелив, по-разсъдлив, ще развие въображението си, ще придобие по-голямо спокойствие.” (707)

„Три пъти на ден – сутрин, на обед и вечер – по 10-15 минути човек трябва да диша съзнателно, като поблагодари на Великото разумно начало в света за въздуха.

А пък мнозина са заети с друго: мислят за тефтерите, за парите, за щастието си, а пък на туй, откъдето иде щастието им, не обръщат внимание!” (717)

„Ако човек не може да приложи дишането правилно, другите процеси остават безпредметни. Те се прилагат още по-трудно… Този човек се намира в положението на пътник, за когото се казва: *„Вода гази, жаден ходи”* …

Някои хора имат постижения в това направление. Те задържат въздуха до три минути. В това направление човек трябва да започне от малко и да достигне известен успех чрез упражнения. Той може да започне със задържане на въздуха 20 секунди и на всеки няколко дена да увеличава времето на задържането с една-две секунди. Постигне ли това увеличение на времето на задържането, човек лесно ще се справи с мъчнотиите и противоречията ще се стопят като лед. Който може да задържи въздуха в дробовете си по-дълго време, той е богат човек. Богатството само иде в него. Той сам отваря и затваря вратите на своя живот.” (708)

„Дишайте дълбоко, спокойно и бавно, ако искате работите ви да се нареждат добре. Някой диша бързо, като че ли неприятел го гони – така работите не стават.” (715)

„Всички болести и неразположения се лекуват с дълбоко и съзнателно дишане. Онези хора, които не дишат с любов, не могат да възприемат праната от въздуха...

Съвременните хора дишат бързо и повърхностно, в една минута правят 20 вдишки и издишки. Значи в една минута те взимат 20 въздушни обеди. Това е извънредно много. Като се учи да диша правилно, човек трябва постепенно да намалява вдишките, да дойде до два въздушни обяда в минута. Това се постига постепенно, в продължение на няколко години, а не изведнъж." (713)

„Човекът се нуждае от дишане не само за да приема въздух, но и за да храни своя етерен двойник. Въздухът съдържа особена енергия, наречена от индусите прана.

Някои учени я наричат животворно електричество или животворен магнетизъм. Важното е, че дробовете приемат праната от въздуха най-добре сутрин и когато тя бъде усвоена, веднага се разпространява по цялото тяло и внася сила, живот, здраве и обнова." (710)

„Чудни са хората, които и при най-малко неразположение търсят лекар да им прави масажи и нагревки. Бог е поставил Слънцето на небето човек да се грее на него. А той търси да се нагрява изкуствено – това не е лекуване.

Ако се грее човек всеки ден по половин час на Слънцето съзнателно, с участието на мисълта, ще придобие повече, отколкото да търсите лекарите какво казват по този въпрос." (716)

„Вие седите вкъщи 2-3 дни и, разбира се, ще имате неразположение. Може и да се скарате с десетина души. Тази енергия е насъбрана във вас, трябва да излезе навън." (712)

„Като станете сутринта, направете дълбоко дишане. При дишането ти ще влезеш във връзка с Бога, ще придобиеш Неговите качества и ще имаш разположението Му. По този начин човек още сутринта, с първото дихателно упражнение, ще се тонира, ще се акордира с Великата Разумност в света и през целия ден ще бъде в светла и радостна вътрешна атмосфера.” (714)

„Ако не диша правилно, човек скъсява живота си. Ако диша добре, ще го задържат 120 години на Земята. За всеки, който диша добре, казват, че е добър наемател, и го задържат в квартирата. Дългият живот на човека зависи от правилното му дишане.” (2)

„Правилното дишане, между другото, зависи от количеството на приетия въздух и от времето на задържането му. Колкото повече човек задържа въздуха в дробовете си, толкова е по-силен. Ако човек иска да знае колко е силата му, нека да проследи по часовника продължителността на задържането на въздуха. От това зависи и успеха на неговите начинания. Знаете ли какви постижения има човек, когато в дробовете му прониква съвършено чист въздух?” (2)

„Дойде ли човек в противоречие с околните, трябва да черпи сили от Природата, от камъните, дърветата, изворите, тревите. Единствено Природата може да ви помогне.” (1)

„Паневритмията е свалена от други светове и трябва да се отворят очите ви, за да видите колко Същества вземат участие в нея и присъстват тук.

Това, което дават тези паневритмични упражнения,

никое друго упражнение не може да даде, но те трябва да се правят хубаво, по всички правила.“ (2)

„Едно упражнение трябва да се прави едновременно от всички, като че го прави един човек. Хармоничност трябва да има, а пък аз виждам, че един мисли едно, а друг мисли друго. Някой ще каже: *„И без упражнения може.”* – Не, упражненията са необходими. Умрелите никак не се упражняват. Шестте упражнения, ако ги правите добре, пак е хубаво. Ако ги направите с чиста мисъл, вие ще се подмладите... **Ако аз правя упражненията както трябва, ще се подмладя. А пък щом не ги правя както трябва, то аз остарявам. И вие, ако не ги правите както трябва, ще остареете преждевременно.**” (709)

„Паневритмичните упражнения са израз на творческите и съграждащите сили в природата, свързват човека с тях и той ги приема в себе си.

Изобщо, дясната страна на човека – десният крак, дясната ръка и пр. – е израз на творческите сили в природата, а лявата страна – левият крак, лявата ръка и пр. – на съграждащите сили. Ето защо при паневритмичните упражнения е от значение коя страна взема участие в движенията.

Движението на десните крайници или самото обръщане на дясно изразява свързване на човека с творческите сили на природата, а движението на левите крайници или обръщане на тялото на ляво изразява свързване със съграждащите сили. Ето защо Паневритмията почва винаги с десния крак. Защото творческите сили действат първи. Те творят, създават ония елементи, върху които работят съграждащите сили.“ (719)

„Чрез Паневритмията ще се покаже на хората как могат да приемат силите на Природата. Ние правим тия упражнения сутрин, понеже тогава има най-благоприятни условия…

Според закона за еволюцията, ние започваме с тялото… На всеки човек, който може да възприеме тия движения, можем вече да му говорим. Защото те имат голямо влияние върху човешкото съзнание…

Сила има в движенията. Защото чрез тях вие ще дойдете в хармония с всички разумни Същества, които се движат. В тази хармония седи силата. Ако не влезете във връзка с тези Същества, вие сте неорганизирани и тогава ще живеете в света на стълкновенията…

Аз ви казвам само общите принципи. Във време на упражненията ще ви оставим свободни, сами да се научите и да свикнете… Ние правим тези упражнения както ги правят в другия свят. Те не са измислени, те са снети отгоре. Може да се правят и други упражнения, но ще видите разликата…

Някои считат за тягост да се упражняват. Това е неразбиране. Каквито и да са упражненията, щом те могат да координират в човека енергиите на Земята и Слънцето, те са добри. А упражненията, които не могат да направят това, са ненужни. Когато срещнете човек, който е координиран със слънчевите и земни енергии, той прилича на цъфнал цвят, на узрял плод.

Религията е имала най-първо за цел да координира човека със земните и небесни енергии. А сега, като са изгубили първоначалното ѝ значение, искат да направят човека добър. Ако не можеш да го координираш, как ще го направиш добър? Ако не нагласиш цигулката, как ще свириш нещо хубаво? Най-първо ще я координираш и след това иде вторият процес – свиренето. Сега ще се

учите на първия процес – координирането. То е най-лесното. Всеки може да го направи. Сутрин най-първо ще направиш упражненията с ръцете и краката. И тогава през целия ден ще ти върви добре. Бог и всички добри хора ще бъдат с тебе. Всемирното хармонично движение на цялото Битие е Паневритмия.

Когато човек прави тези движения, той е в хармония с цялото Битие. Тогава възприема Божието благословение, понеже всичко е Божие. Когато при паневритмичните движения стъпваме на единия или другия крак, това стимулира чакрите, става смяна на положителните и отрицателни течения, на творческите и съграждащи течения. При Паневритмията мисълта се свързва с музиката и с движението. Трябва да играете, за да се подмладите. С Паневритмията човек постепенно придобива мекота.

Тези движения на Паневритмията са разумни. Те са подготвителни движения. Те имат магическа мощ и влияят върху целия свят, а не само върху нас.

Тези движения са взети от Природата, от целия Всемир, и са в хармония с Космичния ритъм.” (718)

„Знае се от физиологията, че в мозъка се намират центрове за движение на крака, ръце и пр. Като движим тия органи, ние привеждаме в активност тия мозъчни центрове, които им съответстват. С това последните привличат повече кръв и енергия и се развиват.

А един мозъчен център отговаря и на известни психични сили, например на любов, милосърдие, вяра, надежда, умствени способности, наклонност към музика, математика и пр. По този начин, чрез тия движения, ако те са правилни, ние можем да работим за събуждането на тия дарби, тия психични сили, които им съответстват.

Паневритмичните движения, понеже при тях е спазен горният закон – за съответствието между тон, движение, идея и пр. – като проникват в нервната система, префинват я и я карат да трепти в хармония с тия възвишени идеи, чийто израз са дадените движения в случая.

От друга страна, тия мозъчни центрове са във връзка с особени органи на тялото. Всеки орган има особено място в мозъка. И щом приведем в активност и разцвет един мозъчен център, то това влияе благотворно и върху съответните телесни органи – те стават по-жизнеспособни, функционират по-правилно.

Ако човек направи фалшиво, неправилно движение, то съответният мозъчен център ще получи неправилно развитие и това ще се отрази отрицателно както върху здравословното състояние на органа, който този център дирижира, така и върху психичните сили и заложби на човека...

Паневритмията трябва да се въведе във всички училища. Важни последствия ще има въвеждането на Паневритмията в училището. И това трябва да стане, това е необходимо, за да се даде нов тласък на образователното дело.

Паневритмичните упражнения, понеже в тях са съчетани движение, музика и идеи, ще събудят детето, юношата и младежа за възвишените идеи на новото, ще го подготвят за културата на Любовта.” (720)

„Музиката и Паневритмията събуждат възвишеното у детето и с това го правят по-възприемчиво към висшите трептения на Любовта.“ (720)

Учителя за източните учения

„Западните народи изобщо не са запознати със символичния език на източните. Културата на Изтока се различава от тази на Запада. Може да се каже, че културата на източните народи е била инволюционна, т. е. тя слиза отгоре надолу, а нашата, западната култура, е еволюционна, т. е. върви отдолу нагоре.“ (721)

„Казвате: *„Индуската философия крие дълбоки истини в себе си.”* – Било е някога, но сега тя е изгубила 50 процента от своята стойност. Сегашните индуси нямат това просветление, каквото са имали преди хиляди години. Някогашните индуси са били на голяма висота, но днес са изгубили част от светлината си. Има нещо криво в сегашната индуска философия.” (722)

„Ако на Запад се приложи науката за дишането, която индусите прилагат, тя ще даде отрицателни резултати. Защо? Защото тия системи са добити при слизането на човечеството, т.е. по закона на инволюцията.

А понеже бялата раса започва своето развитие по закона на еволюцията, т.е. по пътя на възкачването, тия системи трябва да се видоизменят.” (723)

„Искате някой път да прилагате източните методи. Най-първо трябва да се научите на закона да се освобождавате от влиянието на Земята. Мисълта ви да бъде толкоз силна, че като мислиш за Небето, за духовния свят, както седиш в стаята си, поне на четири пръста да се повдигнеш от земята, че краката ти да не се опират на пода. Докато ти поне с един пръст не се вдигнеш, то концентрацията ти е обикновена.“ (734)

„Методите на източните народи се отличават коренно от методите на западните народи. Ако почнете да изучавате всички методи, за да изберете подходящ за вас, вие ще се объркате, ще се намерите като в лабиринт.“ (724)

„Защо индусите, които проповядваха толкова учения, не се повдигнаха? Защо очакват нов Учител?

Значи това, което им се проповядва, не ги задоволява. Това е забава за тях. Те наистина очакват нещо, което да ги задоволи и повдигне.” (725)

„Дошъл някой ученик тук и казва: *„Мен не ми е мястото тук.“* – Е, къде е? – *„Аз ще ида в Индия.“* Казвам: у този ученик има тщеславие и гордост. Знаете ли каква е школата в Индия при йогите? Знаете ли колко англичани, завършили в Кембриджския университет, по цели 20 години чакат пред вратата на йогит, с всичкото си смирение, да ги приемат. Тия хора не приемат току-така. Те са яли попарата на хората. Докато те приемат, ще те прекарат през много изпити, през 99 огъня. И при това Ани Безант, Ледбитер и колко други са чакали с години, но йогите още не са ги приели в техните школи.“ (726)

„Следвате ли методи, които не са за вас, вие може да пострадате. В такъв случай няма да имате добри резултати. Това е забелязано в западноевропейските окултни школи. При дишането например те си служат с методите на индуските йоги, но не получават добри резултати.

Много естествено – те не са нагодени за техните условия. Вървете по естествения път на Природата и не се страхувайте. Ако се отклоните от нейния път, вие ще си създадете изкуствени мъчнотии, с които не можете да се справите.“ (730)

„В сегашното ни положение, ние се намираме в колебание и в двоумение откъде да започнем. Днес от запад, от Англия, от Америка много американци, много англичани отиват в Индия да изучават Истината.

Обаче най-видните адепти от Индия са убедени, че те са дошли до края в познаването на Истината, затова очакват от другаде да узнаят нещо повече за Истината. Сами те я търсят. Европейците я търсят в Индия, а индийците я търсят в Европа. А тук всеки се сили да отиде в Индия. Добре, идете там, посетете храмовете им! Всичко ще намерите – разни учения, теории, но туй, същинското, за което душата ви копнее, към което умът ви се стреми – няма да го намерите.“ (727)

„Ученикът трябва да се концентрира, да развива мисълта си, но не по начина на йогите. Има много начини, методи, с които йогите си служат, но ако човек не ги разбере, той може съвършено да се осакати. Тези осакатени ученици са вън от законите на Природата.

Законите на разумната природа са строги. Аз давам методи, които са свързани с най-малки рискове за човешкия ум. Те са методите на живота, методите на разумната Природа. Методите на йогите обаче са свързани с големи рискове. Йогите приличат на англичаните, които обичат да се качват по високите върхове, даже с риск за живота си.“ (729)

„Може да дишаш така, че самото дишане ще ти причини вреда. Онези, които не разбират тази наука, които приложиха дълбокото дишане – йогите – имаха отрицателен резултат на дишането, вместо положителен.

Казах: методите на йогите са неприложими за Западна Европа.“ (732)

„Тези йоги, тези Бели Братя в Индия, разполагат с истинско, положително знание, което обаче пазят свещено – не го дават на кого да е.“ (731)

„Източните народи съгрешиха в друго. Те не се водиха според светлината, която имаха, но когато придобиха знанието в тази, вечната светлина, в тях се роди най-големият егоизъм, яви се факирството, йогийството, поискаха да станат йоги, адепти, учители.

Ако идеш на Изток, ще видиш цели общества от факири – чудесии правят според европейците.“ (388)

„Индийският народ е единственият народ на Земята, който може да пази свещените неща. Нито англичаните, нито американците, нито французите, нито кой да е друг народ могат да пазят свещени тайни. Само индусите могат да ги пазят, затова Великото свещено учение се занесе там на съхранение. Ето защо толкова хора от Европа отиват в тези светилища да се учат. Тези светилища не са някакви видими храмове – не, в Индия има такива храмове, за които хората днес нищо не знаят.” (728)

„Индусите хиляди години са се занимавали с дишането като наука, откривани са за това цели школи и те имат постижения в това отношение, но колкото и да са добри техните методи, те не са за европейците.

Европейците нямат тези вътрешни състояния, тази духовност, преживявания, дълбочина, отношение към Бога, каквито имат индусите. А всичко това е важно, за да е правилно и пълно дишането.” (733)

„Всички стари учения са стари методи. Това, което се е проповядвало на изток, учението на йогите, то е старо

учение. То е една наука, която е опитала всички свои методи, но има нещо, което още не е постигнала.“ (537)

„Понеже в западните народи се разви умът, затова те дойдоха до хармоничната музика...

Източните народи, понеже са слизали, затова са изгубили това, което са имали първоначално. Индуската музика сега е само отглас и е инволюционна.

В Индия е имало музика на Посветените, но индусите са я изгубили. Източната музика е съвсем загазила.“ (2)

„Източните народи развиха и издигнаха мощни култури, добраха се до великото знание, но те не можаха да разберат вътрешния смисъл на знанието, затова не можаха да го използват и трябваше постепенно да отстъпят мястото си на Запада.

Те бяха се добрали до окултното знание, но се възгордяха и в тях се роди егоизмът – забравиха да служат със знанието си за освобождението и издигането на човека и човечеството, което е истинското предназначение и смисъл на знанието, а се интересуваха само от личното си усъвършенстване. А това вече отбелязва един застой в тяхното развитие.

Те живеят сега само с миналото, а миналото е сянката на Реалността, но не и самата Реалност.” (736)

„Пътят, който сме извървели от деня на излизането ни от Божествената хармония, е път на слизане. Сега ние сме до дъното и започваме другата половина на тоя кръг – предстои ни да изминем друга дъга от 180°. Този е законът на еволюцията, при който ще изучавате нещата отдолу-нагоре, а не както сега отгоре-надолу. Само по този начин ще имате една опитност, много по-реална от

по-ранната и по-достъпна за вашия ум. Затова всички източни твърдения трябва да се проверят от ново становище. Опитностите на източните и западните народи трябва да се проверят. И едните, и другите са 50% верни[10].“ (735)

---

[10] Вероятно тук Учителя визира съвременните популярни версии на източните и западните учения – от една страна индуизмът и всички популярни източни практики и философии, а от друга страна – изопаченият западен окултизъм, популярен още като „New Age” и включващ цял спектър от взаимно противоречащи си учения:

– че Бог (наричан още „Вселената“) е един абстрактен сбор от Вселенски закони, които функционират без разум, без воля и без морал. И съответно, че не е нужно и ние да развиваме своите разум, воля и морал, защото с най-елементарни практики като позитивно мислене и визуализиране можем да си осигурим спокоен и блажен живот;

– че Исус Христос е митична личност или пък че е имал жена и извънбрачен син, чиито потомци днес владеят Земята;

– че сме готови да минем изцяло на слънцеядство/суровоядство без това да има пагубни резултати за нас в дългосрочен план;

– че чрез ченълги и медиуми говорят светли същества;

– че на Земята вече има хора от шестата раса;

– че има опасност за човевеството от инвазия на рептили или извънземни;

– че Промяната (или Царството Божие на Земята) ще дойде от днес за утре с някакъв *„квантов преход“* и без нашето активно участие – без вътрешна работа, без надмогване над нашите слабости, без даването на светъл пример живот в Мир и Любов и без пробуждането на нашите братя и сестри от кошмара, в който са потопени.

Разбира се, всичко това ни се пробутва добре замаскирано под тънък слой общоизвестна истина.

Задачи пред учениците на Бялото Братство

„Веднъж на Витоша през 1927г. Учителя каза в частен разговор между няколко души, че Бялото Братство, което ръководи съдбините на човечеството, ще предприеме важна акция за идването на новата култура след 1975 г.

Тогава ще има нужда от много работници на Божията нива. Затова тогава нашите заминали братя и сестри ще дойдат отново в плът на Земята. Чака ги много важна работа във връзка с акцията на Бялото Братство." (737)

„Трябва да създадем една по-благоприятна почва, за да дойдат и да се преродят в България по-добри духове." (454)

„Бъдете служители Божии, за да носите благословението Му навсякъде. Бъдете смели, за да проповядвате Словото Божие. Така говори Христос, Който е във всички хора.“ (738)

„От всички ви да искам да си подадете ръка, да заработите кой както знае. Създайте си колкото искате кръжоци, проповядвайте където искате – по църкви, училища и други, по какъвто щете начин работете, никакви ограничения, никаква дисциплина и закон не ви турям в това.” (254)

„Щом се готвите за Небето, трябва да дадете пример на човечеството, да носите със себе си само Божествените семена на сеятеля; и дето минете – да ги сеете. Като израснат, семената ще внесат в хората необходимата енергия за новия живот.“ (84)

„Трябва ли да съществува частна собственост? Отговарям: Частна собственост не може да съществува. Да владееш нещо можеш, но да му туриш табела, че това е твоя собственост – нямаш право. Можеш да владееш тялото си, можеш да владееш къщата си, но владението е временно нещо...

Нямаш право да строиш грамадни къщи. Това самата природа ти доказва. – *„Как?“* – Чрез земетресенията. Земята се оплаква, че носи по-голям товар, отколкото трябва, и Бог изпраща едно земетресение да я освободи. Земята не е длъжна да носи такива тежки товари. Това показва, че частната собственост не се позволява... Казвате: *„Значи и Христос е бил против частната собственост. Какво ще правим, ако се откажем от нея?“* Приложете владението! Колко време трае цвета на едно растение? Всеки цвят е временен. Както цветът и плодът не са вечни, така и частната собственост, и владението са временни неща... Най-големите злини и беззакония в света стават все за частната собственост. И парите, и яденето, всичко е частна собственост.

Ако искате да живеете добре и в хармония с Великата разумност, откажете се от частната собственост. Само така ще разберете дълбокия смисъл на Божествения живот... Пак повтарям: Пазете се от идеята за частната собственост, която задушава човека. Идеята да бъдеш пръв в света, да бъдеш най-силен, е идея на частната собственост. Тая идея ще ви заведе в гроба.“ (739)

„Казвам: Проповядвайте навсякъде Божията Любов; да се обичат и търпят хората; да бъдат искрени и веротърпими помежду си. И тогава, от плодовете на всеки човек, на всяко общество и всеки народ ще се познае как е работено. Плодовете показват как сме живели.“ (742)

„Аз искам само да намерите вашия Баща. Ако изпълнявате Неговата Воля, вие ще ми бъдете майки, бащи, братя, сестри, приятели. Не изпълнявате ли Волята Му, нищо не сте за мене. Аз не говоря задкулисно, а казвам истината право в очите. Да не мислите, че имам това или онова намерение. Имам намерение да изпълните всичко тъй, както Христос е учил. Аз ви говоря за този Христос, Който ще бъде с вас до окончание на века. Идете, живейте и проповядвайте това учение!“ (740)

„Има два пътя, по които това Учение може да се реализира. Единият е пътят чрез възпитанието в училището, а другият път – чрез майките.” (260)

„Когато майката е заченала детето си и то скъса връзките си с нея още през първия месец – това е опасно, то води до смърт; ако скъса връзките си на втория месец – също е опасно, води към смърт; опасно е, ако скъса връзките си на третия, четвъртия, петия, седмия месец. Опасно е.

Но ако туй дете е стояло девет месеца, непременно трябва да му се отреже пъпа. Със своя нож аз искам да прекъсна тази нишка. Това не е ли правилно? Ако не скъсам нишката – лошо е и за майката, и за детето...

Всеки човек трябва да бъде свободен да се покланя на Бога тъй, както намира за добре, и неговото поклонение трябва да бъде благословение за другите хора.

Не казвам, че трябва да излезете от църквите и че те трябва да бъдат разрушени, а казвам: **На онези, които са в деветия месец, непременно трябва да се отреже пъпа!** А другите, които са във втория, третия, четвъртия, петия, седмия и осмия месец, т.е. които още не са се родили – да си стоят в църквата.” (741)

„Ние всички трябва да проповядваме смело и решително това учение, то е Божествено – навсякъде да го разпространим!” (333)

„В живота си всякога трябва да търсим ония хора, които мислят здраво. Никога не разсъждавайте, не мислете заедно с един фанатик, оставете го настрана. С един човек, който се съмнява, не разсъждавай. Всички ония, които имат отрицателни качества на ума си, остави ги настрана. Търсете хора, които имат положителна мисъл и които мислят здраво. Ако вие, учениците на тази Школа, бихте постъпвали по този начин, щяхте да имате подобри резултати, отколкото сега имате. Аз някой път гледам и тук, и в провинцията почват да образуват малки школи, скрито да се учат. Ама каква школа ще образуваш? – В света има само една велика Божествена Школа. В Природата скрито-покрито няма.“ (38)

„Ние в Школата имаме доста важни въпроси за разрешаване. Например не е лесно да се образува едно братство. На Небето е лесно да се образува братство, но тук, на Земята, дето сте събрани хора с различни енергии, с различни характери, хора с голямо мнение за себе си – големи величия – това не е лесен въпрос.“ (745)

„И тъй, ако разгледаме съвременното общество, с всички тия прояви в него, ние не трябва да роптаем против тях, но трябва да гледаме разумно да ги поправим. В съвременните училища, при възпитанието на младите, ние трябва да дадем една съвършено нова насока, нови методи... Не ходете да търсите лошите хора... Лошите хора навсякъде ще ги намерите, но трябват добрите! За да ги намерите, трябва да имате знание.” (746)

„Сега, като ученици, трябва да бъдете внимателни, да използвате знанието, което ви се дава. Това знание е необходимо, за да решавате правилно задачите и мъчнотиите на своя живот.

Мъчнотии, изпитания ще ви се дадат, но правилно трябва да ги решавате. Така трябва да ги решавате, че да бъдете за пример на обкръжаващите. Хората от света трябва да видят в лицето на всеки един от вас образец на човек без лицемерие и лъжа. Човек на дела, а не на думи. Веднъж влезли в Школата, вашата задача е да се справите с кармата си, да се освободите от всички свои кармични връзки, правилно да се развържете...

Апостол Павел е казал: *„Надпреварвайте се в отдаване почит един на друг.“*

По този начин вие ще поставите здрава основа в живота си за разрешаване на задачите си правилно.“ (743)

„Желая на всички ви да бъдете запалени свещи, отдалеч да светите и всички да ви се радват.

Запазете в себе си идеала към съвършенство и към него постоянно се стремете.“ (750)

„И сега, рекох, направете това, за което Бог ви е пратил. Бог ви е пратил в света тук, за да освободите вашите ближни. Бог ви е пратил в света да дадете светлина на вашите ближни. Бог ви е пратил в света, за да укрепите вашите ближни.” (752)

„Желая на всички, които сте тука и ме слушате днес, Господ да започне да говори на вашето съзнание и всички да станете носители на Божията Любов, да станете мощни, да разпространявате Божието учение по целия свят.“ (753)

„И висшите духове правят по някой път екскурзии. Когато ги пращат на Земята да минават през гъстите пластове, те трябва да преодоляват известни мъчнотии.

Какви мъчнотии? – Когато минават през Земята, тази гъста материя е образувана от низшите човешки мисли и тия духове трябва да ги преодоляват. Тия спънки служат за развитието на ума. Сега някои казват: *„Защо да не премахнем тази мъчнотия?“*

Има мъчнотии, които колективно трябва да се премахнат; има мъчнотии, които индивидуално трябва да се премахнат. Има племенни мъчнотии, които вие сами не можете да премахнете, племето може да ги премахне; има мъчнотии, които целият народ трябва да ги премахне, но затова той трябва да дойде в съзнание.“ (72)

„На онези, които искат да боравят с човешката душа, аз им казвам: Вие трябва да разполагате с една висока интелигентност и разумност, да разбирате тия вътрешни процеси, които стават в човека. **Срамота е за хората на 20-ти век – хората на просветата – да си служат със средствата на миналото човечество!**“ (744)

„Всички вие трябва да разпространите своите знания и навън – в по-широка общност с обществото. Време е да заработите и навън от нашата среда и вашите знания да ги дадете и на света, гдето няма морална устойчивост.“ (266)

„Всички вие, които имате това съзнание, трябва да разнасяте туй учение. Време е вече за това!

Вие дължите нещо на невидимия свят. Вие може да отричате това нещо, но то е факт. Ние сме събрани тук именно от този невидим свят и затова му дължим!” (478)

„Вземете знамето нагоре – знамето на Любовта. Развейте горе знамето на Любовта. Вас пращаме мисионери сега, проповядвайте сега в България!“ (747)

„Вие идвате при мене със страхопочитание, с уважение, искате да се учите. Щом придобиете знанието, с мен вече не разговаряте, един с друг разговаряте. Ако не разбирам закона, ще кажа: *„Защо трябваше да давам знания на тия деца? Те взеха знанието и си отидоха.“* Не, аз трябва да се радвам, че тия деца ще разпространяват навън това, което взеха от мен. Туй знание трябва да се разпространи!“ (617)

„Едно нещо ще знаете: повдигането на българския народ зависи изключително от вас. Ако вие работите, и той ще се повдига. Ако не работите, други ще свършат вашата работа, но за това вие колективно ще бъдете отговорни пред невидимия свят за неизпълнение на вашата длъжност.“ (479)

„Всички тия проповедници не проповядват тъй, както Христос иска, но той им казва: Проповядвайте криво-ляво, както можете, докато дойдат хората на Любовта.“ (270)

„Христос имаше 12 ученика, които не само вярваха в Него, но учеха. Те бяха постоянно около Него, слушаха проповедите Му и учеха. Те останаха след Христа да проповядват учението Му. Христос им каза: *„Идете и проповядвайте, и Аз ще бъда с вас до скончанието на века.“* Значи Христовите ученици са проповядвали учението на своя Учител и са станали причина за разпространението му из целия свят.“ (751)

„Попаднете ли между хора, проповядвайте! Казвам: Заповядат ли ви от Невидимия свят да станете, да излезете вън и да свършите някаква работа, вие не трябва много да размишлявате и да се колебаете. Станете и идете там, дето ви посочват! Дойде ли Божественото у вас, вие трябва да му се подчините. Не се ли подчините на Божественото, човешкото ще ви подчини.“ (155)

„Трябваше в окултната школа да ви заставя да насеете Витоша с плодни дървета, да има най-малко десет хиляди плодни дървета, да изпоплашим шопите. Идеш – тури едно семенце, дето може да расте. Толкоз семена сега ги оставихме на произвола. За бъдеще съм решил всичките семки, които са останали, да ги посеем.“ (754)

„Има един важен стопански въпрос: трябва ли да се поеме инициатива всички хълмове около селата да се залесят с плодни дървета? Да не останат голи места. Насадете ги с плодни дръвчета – круши, ябълки, сливи, орехи и пр. Също и всички шосета, от двете страни, да се залесят не с декоративни, а с плодни дървета. Тогава в най-скоро време България ще стане плодна градина, ще има изобилие от плодове.

Значи ще има изобилна храна, понеже плодовете са важна храна. Ето в тази насока трябва да се работи енергично. От този дух трябва да се проникне целият народ – навсякъде да се посаждат такива плодни дръвчета, които отговарят на климата, на почвата. Трябва да се има предвид кое плодно дръвче над коя височина над морското равнище вирее.” (1)

„Сега епохата е толкова динамична, че няма място за умувания. Историята красноречиво говори, че за създа-

ването на една нова обществена система се изисква идеализъм у младите – идеализъм, който да граничи с възторга на Божественото себеотрицание.

В това отношение, на първо място се изисква една непобедима вяра в новото, което иде, а от друга страна – един активен, волеви интерес да се въдвори социалната справедливост и разумното между хората.“ (720)

„В света има място и условия за всички, обаче животът се поставя на неразумни основи, а в него трябва да се приложат Справедливостта и Равенството. Какво се разбира под думата Равенство? Това значи, че на всеки ще се даде според нуждите му. Например на малкото дете ще му се даде колкото му е нужно, на възрастния – също. Икономическият въпрос трябва да се уреди: всеки да има къщичка с две стаи и кухня, всеки да има храна и да му остава време за нуждите на Духа.

Въпросът за светлината, за въздуха и за водата са разрешени, остава само въпросът за хляба. И сега храната, която Земята ражда всяка година, е достатъчна за всички, но не е разпределена както трябва. Обществото трябва да уреди този въпрос. Хлябът трябва да бъде така достъпен за всички, както светлината, въздухът и водата. Би трябвало всеки да получава безплатно хляб според нуждата си.

И като се уреди икономическият въпрос, тогава да остане време за всеки човек да задоволи своите културни нужди. Да се дава хляб безплатно на всички – това е възможно и наложително. Тогава Царството Божие ще е вече на Земята. Това е един от съществените въпроси, който няма да се реши по механичен начин.

На нас ни трябват хора-пионери. Например в нашето Братство може да се направи опит да се кооперират хо-

рата и да приложат новия начин на живот. Братството да има 60 декара земя, където да се работи по новия начин. Също така да има и работилници, в които да се работи по новия начин. Трудът трябва да се разпредели равномерно, а и в благата му трябва всички да участват равномерно и да има достатъчно за всички. Ние мислим, че сме бедни, но светът е много богат, само че сме бедни откъм разбиране. Достатъчно средства има, за да живеят всички хора един сносен живот. Онези, които са направили света, идат да го поправят...

Както ние мислим да се оправи светът, той никога няма да се оправи така. Нито със земетресения, нито с изгаряне на градове, нито с бури ще се оправи светът; тези неща сриват старото, но трябва да стане една истинска промяна в съзнанието на хората. От Невидимия свят работят усилено, за да се възприемат от човечеството новите идеи. Най-напред са пратили около един милион ангели да спасяват човечеството, но те не са успели напълно да решат задачата си.

Някои казват *„Господ ще оправи света“*, но това е много механично разбиране. Външно не се разрешава въпросът, защото ако въпросът стои така, то Христос можеше да вземе властта, да тури закон и пр... Нека дойдат хора с по-високо съзнание, та всички придобивки на науката да се употребят за добро. Както е организиран нашият организъм, така трябва да се организира и обществото.

Който смята, че човечеството зависи от социалния строй, той се намира в заблуждение; все едно да направиш каруца, която е лоша, и после да казваш, че си зависим от нея. Ти, който си направил една каруца, можеш да направиш друга – по-съвършена. Трябват идеи.

Най-първо обновата ще дойде в мисълта и после – в

чувствата. Светът не може да се промени изведнъж. Докато всички вие не почнете да горите и да запалите другите, животът не може да се оправи...

Най-прекият път е хората да разберат великата истина, че са едно цяло и че трябва да действат по закона на Любовта. Днес отношенията на хората са механични – както дъски, съединени с обръч в бъчвата, които нямат нищо общо помежду си, но ги държи външно металният обръч, а когато се скъса, те се отделят една от друга и се разпадат на всички страни. Също така днес хората се пръскат като дъските на разсъхнала бъчва и виждат, че няма нещо, което да ги държи, защото отношенията им са механични. Коя е причината за днешните несгоди? – Безлюбието. И кой е пътят, за да излезе човечеството от това положение? – Влезе ли Любовта в света, всичко ще се поправи.

Всички, които искат да образуват общежития и задруги, трябва да турят идеята за Чистота и трябва да бъдат добри проводници на Любовта. В едно Братство като нашето, всеки да обича всички и всички да обичат всеки един. Любовта влезе ли като фактор в света, тогава могат да се уредят въпросите. Другояче те не могат да се разрешат, защото иначе ще царува в света животинският принцип – силният ще побеждава и ще има право. Хората трябва да съзнаят, че от Бога всички имат еднакви права. Всеки човек има еднакво право за храна, но толкова, колкото му трябва...

Изобилието разрешава въпросите. Ако отидеш при една чешма, ще има ли спор за вода? Не. Но за едно малко шише с вода ще има спор. Значи при Великото няма спор, има изобилие, а при малкото има спор. Лъжата, завистта, убийството, грешният живот показват, че

няма изобилие. Всичко в света може да се поправи, ако хората се сдружат. Тогава ще има изобилие.

Днес трябва изобилие в света и не трябва да се злоупотребява с него. Всички лоши неща произлизат от недоимъка. Любовта ще привлече изобилието.

Ние критикуваме тази или онази система, но всяка от тях е била потребна в дадения случай и после е изживяла времето си, както едно дете си е служило с количка, но после я изоставя. Новото, което иде, е Доброта, Справедливост, Красота и Разумност.

Красотата облагородява и повдига човека, Разумността го прави свободен, Добротата ще внесе хармония в обществото и Справедливостта ще задоволи нуждите на всички. Подчинение без Любов, без Разумност, без Свобода е престъпление. Свободният човек може да се подчинява, но доброволно.

Наскоро получих един проект на Розендорф от Естония, който има план за новия строй. В този план се предвижда всеки да работи в комуна, да се отмята колко часа е работил и срещу бележка за своя часотруд ще получи продукти от общината; обаче виждам, че тук дейността е все още със заплата. Искат да създадат нов ред, а той вече съществува; остава само да го възприемем. Въпросът за новия ред е разрешен, защото на Небето има Общества, които живеят така, и техният ред трябва да се свали долу, а не да измислят нови строеве.

Истинският ред съществува и трябва да се преведе долу, също както скинията на Мойсей бе видяна горе и бе свалена долу по горния образец. На Слънцето, на планетите този идеален порядък е въведен, а на Земята не е въведен все още в материално отношение. Всички правила ги има горе, а тук искат да правят експерименти. Усилието на Невидимия свят е да се приложи в човеш-

кото общество това, което е вече опитано. Нали е казано: *„Да бъде Волята ти както на Небето, така и на Земята.“* Нали е казано: *„Да дойде Царството ти както на Небето, така и на Земята.“* А пък те искат да измислят тук някои неща, а то така не може...

Трудът трябва да бъде колективен, като се работи общо. Във всички държави трябва да се въведе кооперативен труд и трябва да се даде работа на всички. Да няма човек, за когото да няма работа. В света има само едно Братство, което Бог е установил, и няма никой, който да не е в това Братство. Ако някой не го съзнава – то е поради ограниченост. В света трябва да влезе нов метод – всеки да работи работа, за която е роден.

И като работи работата, за която е роден, няма да се изкушава. За съжаление много малко от сегашните хора са на своето място.“ (2)

„Силата на човека е в мисълта. Тя е създала цялата Вселена. Тя е творчески принцип; тя е водовъртеж. Когато всички хора се обединят в своята мисъл, и невъзможното за тях става възможно. Значи, първата работа на хората е да хармонизират мисълта си. Когато някой намисли да прави добро, всички трябва да го подкрепят...

Духовните хора имат воля, но мисълта им е слаба; светските хора имат силна мисъл, а волята им е слаба. Ако духовните хора придобият силна мисъл, Царството Божие ще дойде на Земята.

Христос казва: *„Отец ми благоволи да ви даде царство.“* Сега едно ви не достига: Да приложите закона на Любовта. **Обаче без силна мисъл Любовта не може да се прояви.** Когато мисълта е мощна, Любовта се проявява; когато мисълта е слаба, Любовта не може да се прояви. Значи мисълта е свързана с Любовта.“ (402)

„Да сте Синове на Светлината!“

„Да сте Синове на Светлината.“ (Йоан 12:36)

„Под понятието *„Синове на Светлината”* разбираме ония разумни Същества, които са дошли на Земята да работят, да творят и съграждат, а не да ядат и пият. Те са хора и на перото, и на чука едновременно. Ако отидете на нивата, и там ще ги намерите. Те орат, копаят, градят и съграждат. Те са добри работници във всяко направление. Каквото мине през ръката им, оживява и възкръсва...

Като хора, които сте дошли на Земята да учите и да работите, вие трябва взаимно да си помагате, да влизате в положението си, както правят Синовете на Светлината... Днес много хора страдат от неврастения. – Защо са станали неврастеници? – От големи безпокойства.

Момата обича някой момък и постоянно се безпокои, страхува се да не изгуби любовта му. Тя вижда, че той разговаря с други моми и се тревожи. И момъкът се безпокои за същото. Той обича една мома, но се тревожи, понеже тя разговаря с други момци. Защо трябва да се безпокоят? Ако момата е Дъщеря на Светлината, а момъкът – Син на Светлината, всякакво безпокойство между тях е изключено.

Ще кажете, че момата иска да знае какво прави и какво мисли момъкът. Нека стане Дъщеря на Светлината, да види какво прави и какво мисли момъкът. Само неразумният човек може да се безпокои за обикновени работи. Разумният човек, който вижда и разбира нещата, не се безпокои за празни работи...

Какво представлява Синът на Светлината? Той е огън и пламък, живот и светлина. С десет въжета да го вържете, той пак ще се развърже; в затвор да го турите, и оттам

ще излезе. Казано е в Писанието: Когато Синовете на Светлината дойдат, вратите на затворите ще се отворят; всички заблуждения ще изчезнат; всички недоразумения и раздори ще се стопят; всички болести ще се махнат. Тогава ще дойде Царството Божие на Земята.

Кога ще дойдат Синовете на Светлината? – Те и сега са на Земята, но дегизирани, никой не ги познава. Благословен е този, който срещне един от Синовете на Светлината. Те премахват ограниченията в света, но без бомби. Те разбират законите на разумния живот и правилно ги прилагат. Гневът, съмнението, малодушието, страхът са бомби, които разрушават самия човек, който ги носи. Понеже Синовете на Светлината не се гневят, не се съмняват, не се страхуват, те не си служат с никакви бомби.

„Да сте Синове на Светлината.” – Така е казал Христос на своите ученици, като им откривал законите на Светлината. Той им казвал, че като знаят законите на Светлината, един ден те ще правят по-големи чудеса от тия, които днес виждат...

Ще кажете, че Новото е опасно за човечеството. Новото подразбира идване на Божественото в света. Бъдещето е в ръцете на онези, които носят Новото, а не на онези, които поддържат стария ред и порядък, в който царува насилието и тъмнината. Ние сме за Новото, за реда и порядъка на Божественото, който Синовете на Светлината носят. Ние сме за Новия, за Вечния живот. Следователно на младите ще покажем пътя към този живот, а на старите ще покажем начин как да се подмладят.

Когато Христос казва, че *„ако не станете като малките деца, не можете да влезете в Царството Божие“*, Той има предвид синовете на тъмнината. Тъй щото, ако синовете на тъмнината не станат Синове на Светлината,

не могат да влязат в Царството Божие. Казано е още, че родените от Бога грях не правят. Значи, за да не греши, човек трябва да се роди от Бога, да стане Син на Светлината, носител на Божественото в света.

„Да сте Синове на Светлината.” – С други думи казано: *„Да сте Синове на Любовта!“* – Ако искате да се преобразите, приемете Любовта в себе си. Вижте как се проявяват младите момичета и момчета преди да ги посети любовта и след като ги посети. Преди да ги посети любовта, те са небрежни към себе си, към родителите и ближните си, към уроците си. Щом любовта ги посети, те коренно се изменят: започват да се обличат добре, отнасят се внимателно към родителите си, към уроците си. Любовта преобразява човека и осмисля живота му... Когато някой от Синовете на Светлината посети младия момък или младата мома, те стават внимателни, любезни към родителите си, към своите близки. Те съзнават погрешките си и ги изправят... Млади и стари, стремете се към Любовта на Синовете на Светлината, за да се преобразите, да придобиете нов живот!

„Да сте Синове на Светлината!” – Няма по-велико нещо за човека от това – да бъде Син на Светлината– *Защо?* – Защото ще бъде свързан с разумните Същества на Земята. – *Къде са Синовете на Светлината?* – Те не са на Небето, далеч от хората, но между тях.

Ако искате да срещнете някой ангел, светия или Син на Светлината, не ги търсете далеч от себе си. Те са по горите, по планините, между хората в селата и в градовете. Достатъчно е да се вглъби човек в себе си, да започне да размишлява, за да се свърже с тях.

Да се свържете с едно разумно Същество – това значи да ви посети една светла, възвишена мисъл. Когато Христос се уединяваше в гората на молитва, Той се сре-

щаше със Синовете на Светлината и разговаряше с тях...

Американският проповедник Муди решил да отиде в Англия да проповядва. Трябвало да мине през Ливърпул, да се срещне с един от приятелите си, който обещал да му нареди работата: да наеме специален салон, да плати всички разходи. Стигнал благополучно в Ливърпул, но се указало, че приятелят му умрял преди една седмица. Муди се намерил пред голяма мъчнотия, но, в края на краищата, работата му се наредила, и той държал бляскава проповед, на която присъствали няколко хиляди души.

Бляскава била проповедта му, защото Синовете на Светлината го подкрепили. През време на проповедта му една важна дама минала край един от прозорците и заповядала на кочияша си да спре, да чуе и тя нещо. Муди забелязал тази дама и веднага се обърнал към слушателите си с думите: *„В този момент откупвам душата на една дама.“*

На тази душа светът дава слава, богатство, чест. Обаче, Христос дава друго нещо за тази душа. И той започнал да изброява всичко, което Христос дава за една душа. Като чула тия думи, дамата разбрала, че това се отнася до нея. Тя слязла от колата си, влязла в салона и се обърнала към проповедника със следните думи: *„Отсега нататък напускам своя стар господар и отивам при новия – да Му служа с Любов и вярност.“* ...

Като отидете при един от Синовете на Светлината, няма защо да му говорите за своите страдания. Той вижда положението, в което се намирате, и ви помага. Дето са Синовете на Светлината, там е Бог. Там Го виждам аз, там можете да Го видите и вие. Искате ли да видите Бога, идете между разумните, добрите и любящите хора. Те са и на Земята, и на Небето... Спомняйте си често за Сино-

вете на Светлината, че като дойдат големите страдания, да знаете, че те идат да ви освободят от ограниченията на живота.

Понякога вие се насърчите, вдъхновите се, чувствате сила и готовност за възвишена работа, но веднага се спрете и казвате: *„Не е време още за това."* Днес отлагате, утре отлагате, докато един ден видите, че сте остарели. И казвате: *„Свърши се моята работа. Ще остане за друго прераждане."* – Християните пък възлагат всичко на Христа. Те очакват да дойде Христос втори път на Земята, да ги възкреси. Не... за да възкръсне, човек трябва да се новороди. Възкресението иде само за ония, които ще станат Синове на Светлината. Възкресението е Новата епоха, в която идат Синовете на Светлината да работят за създаване на нов свят, ново Небе и нова Земя.

Старият свят няма да се разруши, но ще се преобрази, ще се преустрои. Новият свят – това е епохата, която иде в света, в която ще се прояви Божията Любов. Проявяването на Христа на Земята не е нищо друго, освен проява на Божията Любов. Изявяването на Синовете на Светлината не е нищо друго, освен проява на Божията Любов...

Синовете на Светлината слизат между хората, да внесат в умовете им Светлина и Знание, а в сърцата им – Топлина и Любов. Ако не им предадат тия неща, те не могат да се повдигнат, не могат да станат *човеци* в широк смисъл на думата. Следователно Синовете на Светлината идат да обновят цялото човечество...

Хората умират преждевременно под влияние на отрицателното в живота. Страхът, подозрението, съмнението, безлюбието, безверието съкращават живота на човека. Някой казва, че люби Бога, а при най-малкото изпитание започва да се съмнява и да подозира. Това не е Любов. Ако това наричате любов, тя е едва в зародиша

си. Любете, както любят Синовете на Светлината. Учете се от тях... Хората на Любовта носят в себе си мир, радост и веселие. Дето отидат, всички ги приемат с отворени сърца. Те не са невежи, нито горди или амбициозни. Те са смирени и искрени. Тъй щото, когато говорите за любовта си към Бога и за Неговата Любов към вас, помнете, че Той не обича невежите и горделивите.

Човек трябва да има достойнство и самоуважение, но да не бъде горд. Ако е даровит, способен, нека прилага дарбите си, без да се гордее. Способният и разумен човек знае, че дарбите и способностите му са дадени за негово благо, както и за благото на всички. Ние не поддържаме слабите хора, които се подкупват и огъват пред силния. Ние сме за ония хора, които и с износени дрехи могат да ходят прави, със съзнание за достойнството на своята душа.

Съвременните хора трябва да работят за своето вътрешно освобождаване. Докато се освободят, те ще минават през мъчнотии и страдания, през болести, през недоразумения и противоречия. Обаче, щом станат Синове на Светлината, всичко това ще изчезне; и вместо страдания ограничения и смърт, те ще имат радости, веселие и свобода. Те ще се намерят между близките си, които ще ги обичат. Това значи да живее човек в Рая, между разумните същества. Раят е на Земята. От човека зависи да бъде жител на Рая или на Ада. Който живее в Рая, всяка година получава по един от най-хубавите райски плодове. Обаче не е важно човек да влезе в Рая. Важно е да стане Син на Светлината. Вратата на Рая ще бъде всякога отворена за него и той ще има на разположение всичко, каквото пожелае.

Да се стреми човек да стане Син на Светлината, това не значи, че в един ден може да стане такъв. Хиляди го-

дини е учил и хиляди години още трябва да учи, за да придобие онази Светлина, която ще го направи Син на Светлината. Иде ден, когато Синовете на Светлината ще дойдат между хората, ще им донесат онова знание, което ще бъде основа на истинския живот. Те ще бъдат учители на човечеството, ще му покажат Пътя към Светлината.

Казвате: *„Не може ли човек още днес да намери Пътя на Светлината?"* – Може, но трябва да се откаже от старите си разбирания. Каквото и да прави със сегашните си разбирания човек не може да се издигне по-високо от положението, в което се намира сега. С разбиранията, които днес има, обикновеният човек ще си остане обикновен, птичката ще си остане птичка, къртицата ще си остане къртица. Каква култура може да се очаква при сегашните условия на живота? Следователно, докато човек не се издигне от положението, в което се намира, и не започне да мисли като истински човек, той никога не може да стане Син на Светлината, да придобие вътрешната си свобода. Човек е създаден свободен, а не роб. Той сам се е ограничил и заробил, вследствие на което сам ще се освободи. Когато създал човека, Бог му казал ***„Иди, завладей Земята и стани господар."*** – *„На кого?"* – ***„На низшето в себе си!"***

Човек трябва да бъде господар на своите низши мисли и чувства, да ги владее. Станете господари на себе си, а не на хората. Който е станал господар на себе си, той е в хармония с всички хора... Този човек наричаме Син на Светлината. Той не се оплаква от сиромашия, от болести, от невежество. Който боледува, той не е Син на Светлината. Който се оплаква от сиромашия, невежество, от противоречия, той не е Син на Светлината. Като изпадне в някакво затруднение, човек казва: *„Добър е Господ, ще*

ми помогне да се справя с мъчнотията.“

Какво означават думите *„Добър е Господ”*? Ако човек разчита на добротата на Господа и не работи, това показва, че той поставя Бога вън от себе си. Обаче ако каже, че работи съзнателно, това показва, че човек разчита на Бога в себе си. Така е гледал и Христос на Бога, заради което казва: ***Отец ми работи, и Аз работя…***

Желая ви да бъдете Синове на Светлината, да носите навсякъде радост и веселие! Болни лекувайте, страдащи утешавайте, паднали повдигайте! Сваляйте оковите от краката и ръцете на затворниците! Сваляйте оковите от умовете и сърцата на ония, които са изпаднали в мрак и заблуждения…

Днес Синовете на Светлината канят всички хора на работа. Те дойдоха във времето на Христа, но видяха, че хората не бяха още готови за работа. Сега пак идат с песни да ви поканят като сработници в общото дело. Щом чуете песента им, станете веднага и идете да ги посрещнете. Те идат да турят ред и порядък в света!” (755)

„Живият Христос, Който никога не е бил разпънат, се обръща днес към вас и ви запитва: *„Вие, които Ме слушате днес да ви проповядвам, какво направихте заради Мене откак сте дошли на Земята? Опазихте ли Моето Слово, опазихте ли Моя закон? Просветнаха ли вашите дела пред човеците?”*

Някой ще каже: *„Е, братко, остави тази работа!“* Не, аз питам всички ви – няма да гледаме какво са направили другите, няма да се съдим, но всеки от нас трябва да си даде отчет какво е направил. Аз не искам да ви съдя, но този Живият Христос на справедливостта ви пита! Той казва: *„Братя върнете се от този път! Не е този пътят който води към Бога, към Любовта. Върнете се*

и погледнете към Бога, Който още преди 2000 години е казал: О, Израилю, върни се към Мене!"

Той се обръща към онзи Израил, който вършеше всякакви престъпления. Прочетете цялата свещена история, да видите какъв разврат, какво насилие е съществувало тогава!

„Върнете се към Мене, обърнете се към Мене и живи ще бъдете!" – И днес този Живият Христос се обръща към цялото съвременно християнство и казва: *„О, вие, които се наричате Синове на Светлината, върнете се към Мене!"*

И аз чета по вашите лица тревога, недоволство, смущение за дребни работи. Някой написал някоя книга и книгата му не се разпродала много – той е смутен. Някой не е произведен в по-висок чин – смущава се. Някой изгубил службата си – смущава се. Някой мъж не живее добре с жена си – смущава се. Някой ваш близък е болен и умира – смущавате се. Някой проповедник се смущава, че не искали да го слушат.

За тия и за много още неща се смущавате, но единствената тревога за вас трябва да е тази, че не вървите в правия път. Единствената тревога, която действително може да ви смущава, е тази, че вие сте се отбили от Божия път. Туй отбиване не е постоянно, но във вас има едно лъкатушене – ние искаме да примирим злото с доброто; ние искаме да примирим безобразието с красивото; ние искаме да примирим любовта с омразата; ние искаме да примирим мъдростта с безумието**. Примирие може да съществува само между двама разумни хора. Любов може да съществува само между двама интелигентни, честни, справедливи, благородни хора. Между безумни хора любов не може да съществува. Това трябва да знаете!**

И сега ние трябва да изменим това направление на живота си и да искаме да се научим от този Живия Христос, Който ни говори. Чудни са хората, когато някой казва: *„Аз чух гласа Божий.“* – Да, чул гласа Божий. Пророк Илия чу гласа Божий, но се възнесе на небето. Този Живият Христос чу гласа на Бога и възкръсна от гроба. И всички онези апостоли, пророци, светци, праведници, които чуха гласа Божий, възкръснаха, станаха и напуснаха Земята и сега живеят на небето.

Някой казва: *„Аз чух гласа на Бога.“* – Не, приятелю, ако ти беше чул гласа на Бога, ти нямаше да бъдеш един обикновен човек, ти нямаше да бъдеш човек на условията, ти щеше да възкръснеш!“ (757)

„Добрите хора трябва да бъдат по-умни от лошите. Не проявят ли своята разумност, те ще се намерят в положението, за което се казва в един от стиховете на Евангелието: *„Синовете на тъмнината са по-умни от Синовете на Светлината.“*

И тъй, за да се справяте лесно с мъчнотиите си, не преставайте да учите, да придобивате знания. Не подценявайте силите на своя противник.“ (756)

„Това учение за майка България, за шовинизма – това учение е на падналите ангели! Трябва да дойдат новите българи! Новите българи са трудолюбиви пчели, които събират мед от цветята. Спасението няма да дойде от българите. От българите ще дойде Любовта. Любовта ще дойде от България. Любовта ще изтече от тях по целия свят. Ако в България изтича един извор, няма ли да напои света? Ако този извор е сто километра широк, няма ли напои света? Любовта като мине през теб, ти ще бъдеш носител на Божественото!” (2)

Призив от Учителя

„Христос казва на митаря: *„Дойди след мене!”*

Питам: Каква е вашата опитност за Христа, в Когото вярвате от 2000 години? Казвате, че той е дошъл на Земята, страдал, разпнат бил и на третия ден възкръснал. Сега Го очаквате да дойде втори път на Земята. Въпреки всичко това, нямате доблест да напуснете митарницата.

Като ви каже Христос да Го последвате, отговаряте: *„Господи, имам още малко работа. Като минеш втори път оттук, тогава ще дойда след Тебе.“*

Отлагате работата от ден за ден, а като остареете, съжалявате, че наближава време да отидете на онзи свят без да сте подготвени. Като отидете при Бога, Той ще каже: *„Дайте му два гроша и да си върви!“*

Не се лъже Бог!” (758)

„Казвате: *„Знаете ли какви са задълженията към държавата?”* – Да, зная ги. А държавата знае ли какви са задълженията ѝ към мене? Това е общонародно право. Следователно колкото право има държавата, толкова право имам и аз. Същите отношения ще съществуват и между две държави. Аз ще зачитам законите на държавата не тъй, както тя ги коментира, а тъй, както аз ги разбирам. Защото законите на държавата са изобретени от хората. Ако нейните закони са Божествени, аз ще ги зачитам, а ако не са Божествени, още утре може някой да ме подкупи да извърша престъпление... За мен, като човек, е важно да туря в ума си идеята да бъда чист пред Бога и пред себе си.” (773)

„Хората на доброто живеят без закон, а хората на престъпленията живеят със закон.” (775)

„Както в едно тяло имаме много части с различно предназначение, така ние всички сме едно тяло в Христа, а поотделно всеки от нас е част от другите и имаме различни дарби според благодатта, която ни е отредена.

Ако някому е дадена пророческа дарба, нека я упражнява съразмерно на вярата си. Ако някому е дадена служба – да бъде прилежен в изпълнението ѝ. Ако някой поучава – да бъде прилежен в поучаването, ако увещава – в увещаването. Който раздава – да раздава щедро; който управлява – да управлява с усърдие; който показва милост – да я показва доброволно.

Любовта да бъде нелицемерна; отвращавайте се от злото и се придържайте към доброто. Обичайте се един друг с братска любов, надпреварвайте се да си отдавате един на друг почит. В усърдието си не бъдете лениви, а бъдете пламенни по дух, като служите на Господа. Радвайте се в надеждата си, в скръб бъдете търпеливи, а в молитва – постоянни. Помагайте на светиите в нуждите им, бъдете гостолюбиви. Благославяйте ония, които ви гонят – благославяйте и не кълнете! Радвайте се с онези, които се радват; плачете с онези, които плачат.“ (759)

„Уредете Божията Работа и Господ ще оправи вашата работа. Вие не можете да оправите вашата работа – това само Бог може да стори. Вие служете на Господа, а оставете Той да оправи вашите работи!

Ако спазвате правилото, аз ще ви помогна, а ако не го спазвате, няма да имате благословение.“ (645)

„В новата епоха се изискват хора да прилагат! Казвам: Да се съединим да работим! Всеки трябва да има желание да направи нещо от себе си. Всеки трябва да си тури цел; каквато цел – туй ще постигнете.“ (767)

„Някога, като седя и размишлявам, усещам, че нещо ме жегне — една стрела дойде до мене. Търся причината и я намирам. Един от моите ученици направил нещо, което причинява болка. Аз възприемам болката като стрела. След малко дойде друга стрела. Сега една от ученичките ми е направила някаква пакост. Аз взимам малко слюнка от устата си, намазвам раната и болката минава. Така знаят – така постъпват.

След това тия ученици идват при мене, искат първи места. Не, това вече няма да се повтори! Цели 22 години правих опити, но от тази година за никого никакви изключения. Няма да се мръдна от мястото си – нито на една стотна част от милиметъра.

Ако не сте готови да изпълните Закона на Любовта, ще знаете, че нямам нищо общо с вас. Друг път няма да се занимавам с вас. И да искам да ви срещна – не мога. Други ще се занимават с вас. Законът на Любовта е строг и взискателен. Ако го изпълните – добре ще бъде за вас. Ако не го изпълните, аз ще вървя по моя път надясно, а вие ще си останете наляво. И тогава колкото повече време минава, толкова повече пътят се отклонява.“ (46)

„Не позволявайте умът да слиза в сърцето. Той е капитан на кораба, не бива да слиза долу. И в най-бурно време той трябва да бъде горе, да се разхожда, да управлява кораба. А сърцето – то е машинарията, която трябва да работи. Ако сърцето се качи горе, какво ще стане? – Ще има огън и пожар.“ (669)

„Най-после да се опитаме да направим една идеална комуна. Цялото братство ще вземем някои общи места и в течение на годината братя и сестри от всички градове ще отиваме на тези места да работим.“ (772)

„Сега вие ще ми кажете: *„Какво сме направили?“* Ама какво сте направили? Допуснете сега, че слиза една комисия от невидимия свят – след 2000 години, сега, да прегледа работата на всички ви. Какво ще намери, я ми кажете? Сега, в този момент да влезе във вратата, какво ще намери във вашите умове и сърца? Тази комисия ще прегледа работите безпристрастно. Какво ще намери?

По човешки сега говоря. Аз не казвам, че ще намери много хубави работи, нито пък много лоши работи – но ще намери и задачи занемарени някъде. Тия задачи, които имате, отлагане не търпят и трябва да ги решите. Има задачи, които са на дневен ред. Отношенията ви към Бога са на дневен ред. Обичате ли го?

Този Бог, на Когото вие служите, този ваш Христос, за Когото ви говоря, служите ли Му? Имате ли Любовта Му? Готови ли сте да пожертвате живота си за Него? Този Господ, на Когото вие служите, обичате ли Го? И после, всеки един от вас със своите мисли със своите желания, със своите действия подпомага ли другите?

Аз ви предупреждавам: Мнозина от вас действат разрушително, но ви казвам – ще ме срещнете на пътя си и ще ви наложим наказание...

Разбирате ли? Туй дело е на вашия Господ! Разбирате ли го вие? На Онзи, Който ви е пратил на Земята. Досега ние търпяхме, търпяхме, че търпяхме – вие се така разгащихте, че като ме погледне някой, казва: *„Ха, учителят знае много.“* Но вашето дело не е дело на ученичество! Ще се върнете всички към онова положение на смирение – онова, което Бог изисква...

Вие още не сте смирени като мене, не сте. Ще мине някой *„А, учителят и той е прост като нас.“* – Като вас! Далеч не, в моето съзнание други неща има, които вие даже не подозирате. Вие не подозирате какво е скри-

то в моето съзнание. Обикновен съм, нося такива дрехи като вас, ям и спя като вас, но това ли е основното в живота? Не е там животът. Вие не подозирате какво съм аз. Моят кон е като вашият, но когато сляза от коня си, между вас и мен има грамадна разлика.“ (137)

„Когато останете сами, вие ще разберете как да живеете. Ако живеете по Бога, тогава аз ще ви се обадя, но ако не живеете по Бога, ще ви оставя. Аз съм сит на лъжи, сит съм на измами – на всичко съм сит. И на попски, и на братски, и на учителски лъжи съм сит. Всичко съм опитал, до гуша ми е дошло и сега правя последни усилия. Каквото казах, един ден ще го направя. В тази мътна вода не се живее, в този нечист въздух не се диша.

И ви казвам: **Бог е Любов!** Аз ще се върна при моя Баща, Който е Любов; ще се върна при моите братя и сестри, които са Любов. Ако искате, можете да дойдете и вие. В мене две мнения няма – намислил съм да си вървя. Да не мислите, че тази къща и всичко това ще ме задържи? Не, ще оставя света. Този свят ще си замине — поставен му е надгробен камък и надгробен надпис. Всичко ще бъде пометено.

Този свят ще мине през огън, нищо няма да остане от него. А след този огън идва една нова култура. Може да разбирате думата *„огън“* по различен начин. Този огън ще прояде всичко и след него ще дойде Новият свят, Новият живот. Този огън сега руши хората и всички тези болести, цялата неврастения – всичко това е негово дело. Вие сега може да се уплашите. **Няма за какво да се плашите, от вас се иска да оползотворите последните дни!**

Докато работите, ще чакате като онзи слуга, който чакал господаря си до последния час — ще чакате Господа-

ря си! Ще работите, докато свършите работата си, и тогава ще кажете: *„Заминаваме си и ние — трябва да заминем и да си вдигнем багажа.“* Ще се подготвите и след време пак ще се върнете да работите. Всеки трябва да е готов – не да мисли, че ще умре, а да се приготви да замине и пак да работи.

Когато дойде Последният ден, ще кажете *„Сбогом!“* на света така, както затворникът казва на останалите затворници *„Сбогом!“*, така и ние ще излезем от тези затвори и ще влезем в Божествената Свобода.“ (760)

„Идва един велик момент в живота – най-великият, най-славният момент: или кости ще останете, или ще станете жива, запалена свещ, която да свети във вековете, да показвате пътя на вашите братя, които идват след вас по този път, като ония звезди на небето. Аз говоря на учениците, а не на вярващите и на слушателите – те са свободни!“ (644)

„Когато дойде Христос, всички, които се учат сега, ще бъдат отговорни за делата си. Сега, когато говорим Истината, някои могат да се обидят. Нека се обиждат; ние ще им покажем, че пътят, по който вървят, не е Пътят на Любовта. **Единственото нещо, с което може да спасите този народ, е Истината. Говорете Истината в Любовта Божия, не се страхувайте!**“ (761)

„Трябва да бъдем хора със силна воля, да владеем ума си, защото хората от света разбират психологическите закони и ви използват за зло. В света всякога търсят случаи да създадат вина, съмнение, подозрение, скарване. В Черното братство има ред методи, по които може да ви скарат.“ (147)

„**Знание трябва. Ако нямаш знание, нищо не можеш да направиш. Не само да мислим, че знаем, но знание трябва!** Туй знание е потребно, защото в окултизма всякога се развиват отрицателни сили. Във всяка една окултна школа най-първо се развиват отрицателните сили в такъв грамаден размер, че ако не се вземат мерки, много пъти учениците пострадват.

Например в християнството защо пострадаха християни? Защо се повдигна гонение против християнството? Християнството беше окултна школа. Християните, като изгубиха правилата от Христа, вследствие на това се набраха много отрицателни сили и като не знаеха какво да ги правят, как да ги трансформират, повдигна се цяло гонение против тях, докато се намери проход. И ако и вие изгубите методите, които ще ви дам, ще дойде същият закон. Той не може да се промени.

Християните казват, че езичниците бяха недоволни. Не, не е тази причината, но онази набрана окултна сила, която трябваше да впрегнат на работа, не се използва.

Например дойде идеята за комуна. Християните казаха: *„Не е време за комуна.“* И други благоприятни условия и сили дойдоха и останаха все неизползвани. Тогава дойде гонението. Всякога ще помните това. Законът е същият. Ако една благородна мисъл дойде, ако едно мероприятие се дава вътре в живота ви като условие да го приложите и не го използвате, ще дойде гонението, непременно ще дойдат нещастията. Туй е вярно като две и две четири.“ (195)

„Ще работим, както работят всички будни души по света, за идването на Царството Божие на Земята. Из целия свят се повдига зов към всички пробудени души за работа.” (766)

„Желая в българина да се роди новият човек. Това е възможно, защото българинът има добро сърце. Той е практичен, доверчив, но излъжеш ли го веднъж, и светия да си, няма вече да ти вярва. Като те срещне, ще те пита: *„С пари ли работиш или без пари? С пари ли проповядваш или без пари?“* – Ако разбере, че проповядваш без пари, той казва: *„Виж, ще си помисля малко. Ако проповядваш с пари – това и аз мога да направя.“*

Сега аз се обръщам към всички, които ме слушате, и казвам: От вас се иска абсолютна чистота, искреност, доброта и справедливост. Никакво двуличие, никакво користолюбие, никакво раздвояване! Бъдете образци на новия възвишен морал. Млади и стари, от нищо не се съблазнявайте! Бъдете образци!

Ето идеалът и на млади, и на стари: От всички се иска безкористна любов, непоколебима вяра и диамантена воля, пред която да отстъпват всички мъчнотии и страдания, даже и смъртта. Днес Христос търси нови хора. Той кани и вас да се проникнете от Новото. Ако вие не се отзовете на тази покана, други ще дойдат.

„*Ами ако всички се отзоват?*“ – Има работа за всички! Милиони хора страдат днес, и ние трябва да им помогнем.

„*Как?*“ – Нека всички съединят умовете и сърцата си и кажат: *„Господи, ела ни на помощ!“* – Щом Бог отговори на молитвата ви, България ще се оправи в един ден. Във всички градове и села ще настане радост и веселие, мир и свобода. Христос търси души и сърца. Не е въпрос да се надхитряте, но да си отдавате почит и уважение едни на други.“ (762)

„Аз не искам хората да търсят мене, а да търсят Господа!“ (770)

„Стремете се всеки от вас да бъде поне малка свещ, да осветява своя път. Щом можете да осветявате своя път, ще помогнете и на ближния си. Радвайте се, че сте малка свещ, която носи светлина в света. Малките свещи, събрани на едно място, дават силна светлина, която разпръсва големия мрак. Да бъдеш велик – това значи да минаваш през големи страдания и да се учиш от тях. Великите писатели описват своя живот, своите борби и страдания. Вие плачете над техните герои, искате да станете велики, но забравяте, че трябва да минете през големи страдания, да създадете своите герои. Иначе нищо не можете да напишете. Бъдете доволни на всичко, което ви е дадено. Ролята ви може да е малка, но ако я изиграете добре, вие ще се прочуете като добър актьор.“ (764)

„Като ученици, каквато работа и да започнете – дали комуна ще образувате или друго нещо, приложете трите принципа – Любовта, Мъдростта и Истината. Всички, които взимат участие в комуната, да се проникнат от съзнание за работата, която започват, и ще видят как ще се развива комуната. Всичко ще върви добре.

Дето и да приложите новото учение, всичко ще се развила правилно. В новото учение, в учението на Любовта, няма изключения. Христос казва: *„Аз Съм лозата, вие пръчките."* – Ето защо, като образувате комуна, обърнете се към Христа и кажете: *„Господи, ние искаме да влезеш в нашата комуна, да вземеш дял в нея. Ние започваме в Твое Име и ще работим с Твоята Любов, Твоята Мъдрост и Твоята Истина.“* Не мислете, че ще образувате комуна за десетина души. Не, ще отворите широко вратата на комуната за целия Божи свят. **Вашата комуна трябва да бъде образец на света – израз на Истината. Това е целта на комуните.**“ (48)

„Съвременните хора живеят в изключителни времена... Съдбата се налага по различни начини: чрез земетресения, чрез войни, чрез болести, чрез страдания. Бог казва на Израиля*: „Търсете ме, докато съм близо."* – Това значи: Търсете Бога, докато още не е закоравяло сърцето ви, докато съзнанието ви не се е помрачило.

Стане ли това, ще дойдат катаклизми и катастрофи в света. Това е начало на изпитанията, които няма да преминат скоро. Земята ще се тресе, ще се огъва, докато се създаде новото. Нов свят се твори сега.

Не се страхувайте, но уповавайте на Бога и кажете като Псалмопевеца: *„Тисящи (хиляди) ще падат от страната ти, и десет тисящи отдясно ти, но при тебе няма да се приближи."* – Работотете върху ума и сърцето си съзнателно, да бъдете от онези праведни, добри и разумни хора, за които възвишените и напреднали братя са готови всякога да воюват. Вие ще работите за доброто на своята душа, както и за доброто на своите ближни, а други ще воюват за вас." (765)

„Онези от вас, които вървите по този път, трябва да издържите на всички изпитания. Ако вие при сегашните условия не можете да издържите едно страдание, едно изпитание, как ще се оправи светът? Светът изисква герои!" (746)

„Едно трябва да знаете: **Писани закони в природата не съществуват.** Истинските Божи Закони са написани само в сърцата и в душите на разумните същества... Най-великият закон в света е Любовта. Тя е само в ръцете на Бога – Любовта е единственият закон, който само Бог може да прилага в света. Любовта изключва всякакви закони, всякакви правила. " (774)

„Христос дойде на Земята с велика мисия. Той искаше да покаже на съвременните европейски народи как трябва да постъпват. Всичко, което проповядваше Христос на времето си, се отнасяше за сегашните времена.

Той казваше на всички народи: **Вие ще дойдете до една голяма криза. Ако искате да се освободите от тази криза, единственото разрешение седи в приложението на това, което сега проповядвам. Ако приложите Моето Учение, вие ще се избавите от голяма катастрофа; не приложите ли Учението Ми – катастрофата е неминуема.“ (116)**

„Ако ловджията не съзнава, че си служи с насилие, ваш дълг е да му кажете това. Човек, като разумно същество, трябва да помага на по-слабите от себе си. Не позволявайте във ваше присъствие да се вършат престъпления.“ (771)

„Много правила за живота мога да ви дам, но ако не ги спазвате, ще си причините големи нещастия. Давал съм ви правила, но сте ги нарушили. Давал съм ви различни упражнения, които не сте изпълнили както трябва. **Правилата и упражненията не трябва да се изменят...**

Мнозина от вас казват: *„Ние сме окултни ученици, имаме право да мислим и да чувстваме както разбираме.“* Нямате право да мислите както искате. Ще мислите, ще чувствате и ще постъпвате като мен. Защо? Аз ви посочвам пътя, който води в Царството Божие. Ако искате да влезете в Царството Божие, ще следвате тоя път; ако не искате – свободни сте да мислите, да чувствате и да постъпвате както искате. Помнете: който не иска да изпълни Божията Воля, ще бъде вън от Царството

Божие. Законът е строг и безпощаден. Той още не е приложен, но един ден ще се приложи, никой не може да се освободи от него. Какво ще направи младата булка, ако една муха остави следите си върху бялата ѝ рокля – ще я търпи ли? Или ще я изхвърли вън, или ще я убие.

Знаете ли какво напрежение изпитвам, когато нося вашите нечисти мисли и желания? Всякога ли трябва да ги нося? До кога ще търпя това? Всяко нещо си има край. Мислите ли, че аз ще нося вашите нечистотии? Докато обичате Бога и вършите Волята Му, аз ще бъда между вас. Откажете ли се от Бога, аз ще ви кажа: *„Сбогом!“*.

Според мене, вие сте човеци докато любите Бога и вършите Неговата Воля. Щом се откажете от Бога, и законът ще дойде. Наближава това време. Страшен, тежък изпит идва за човечеството. Всичко ще се стопи, ще се превърне в прах и пепел. Кога ще стане това не е важно; може да стане след година, след десет, сто или хиляда години. Важно е, че законът ще се приложи. Ще бъдете свидетели на това време и ще проверите истинността на думите ми.

Една мисъл да легне в ума ви: Да се изправите. Аз съм дошъл до едно място, откъдето повече не мога и не искам да нося вашите нечисти мисли и желания. Не искам да нося нечистите мисли и желания на българския народ. Не искам да нося и нечистотиите на съвременната епоха. Всичко, което виждате днес, ще изчезне, ще се стопи. Такава е волята на Бога. Невидимият свят е решил да ликвидира със старото. Това не трябва да ви обезсърчава, но да се изправите. Няма защо да се нервирате, но трябва да работите върху себе си и да дойдете при мене с чисти умове и сърца, за да ви дам каквото искате.

Ако идвате при мене с вашите стари и нечисти мисли

и желания, не само че нищо няма да ви дам, а ще взема и това, което имате. Вие знаете притчата за талантите[11], където господарят казва: *„Вземете единия талант от*

[11] „И тъй, бъдете будни, защото не знаете ни деня, ни часа, когато ще дойде Син Човеческий. Защото Той ще постъпи като човек, който, тръгвайки за чужбина, повика слугите си и им предаде имота си: и на един даде пет таланта, на друг – два, на трети – един; всекиму според силата. И веднага отпътува.

Който взе петте таланта, отиде, употреби ги в работа и спечели други пет таланта; също тъй и който взе двата таланта, спечели и други два; а който взе единия талант, отиде, та разкопа земята и скри среброто на господаря си.

След дълго време дохожда господарят на тия слуги и поисква им сметка. И като пристъпи оня, който бе взел петте таланта, донесе други пет и казва: *„Господарю, ти ми предаде пет таланта – ето, аз спечелих с тях други пет.“*

Господарят му рече: *„Хубаво, добри и верни рабе! В малкото си бил верен, над много ще те поставя; влез в радостта на господаря си.“*

Дойде и оня, който бе взел двата таланта, и рече: *„Господарю, ти ми предаде два таланта – ето, аз спечелих с тях други два.“*

Господарят му рече: *„Хубаво, добри и верни рабе! В малко си бил верен, над много ще те поставя; влез в радостта на господаря си.“*

Пристъпи и оня, който бе взел единия талант, и рече: *„Господарю, аз те знаех, че си жесток човек: жънеш, дето не си сял, и събираш, дето не си пръскал; и като се уплаших, отидох, та скрих таланта ти в земята – ето ти твоето.“*

А господарят му отговори и рече: *„Лукави и лениви рабе! Ти знаеше, че жъна, дето не съм сял, и събирам, дето не съм пръскал; затова трябваше парите ми да внесеш на банкерите, а аз, като дойдех, щях да си прибера своето с лихва. Вземете от него таланта и го дайте на онзи, който има десет таланта; защото всекиму, който има, ще се даде и преумножи, а от онзи, който няма, ще се отнеме и това, що има.*

А негодния раб хвърлете във външната тъмнина: там ще бъде плач и скърцане със зъби. Като рече това, извика: който има уши да слуша, нека слуша!“ (Мат. 25:14-25)

тоя слуга и го дайте на оня, който има пет таланта.“ Това е великият закон, който ще се приложи! Ще кажете, че се трудите. За кого? За кого работите? – *„За себе си.“* Какво сте направили за Господа? Какво сте направили за мен? Аз не искам да ми правите паметник, не искам да правите Църква на мое име – нищо не искам от българите. Достатъчно е това, което се прави в името на Бога и на Христа. Бог не обича лъжата – веднъж завинаги трябва да ликвидирате с нея. Тогава, като дойдете при мен, кой каквото иска – ще му дам: болния ще излекувам, страдащия ще утеша, на бедния ще помогна.“ (166)

„За да развие в себе си добри навици, ученикът трябва да използва всички условия за развиване на тия навици. Например в някое общество се устройва комуна, всички се хранят заедно, на братски начала. Какво се забелязва в такива комуни? Едни работят, а други се ползват наготово от техния труд. Те се оправдават с това, че плащали. Не, плащат или не, всички трябва еднакво да работят! Момичета и момчета, всички ще работят: ще слагат трапезата, ще я вдигат, ще сипват ядене, ще прислужват, ще мият чинии, тенджери – всичко ще става по дежурство. Всеки ще знае кога е дежурен и ще изпълни задълженията си както трябва.

Между комунарите трябва да съществуват добри отношения: да не се обиждат, да не се докачат — всички да се разбират помежду си като братя и сестри.

Какво става сега в братските комуни? Едни работят, други чакат наготово. Вследствие на това се явяват недоразумения, недоволства и виждате, че най-много след една година комуната се е развалила. Защо? – Всички искат да устроят нещо ново, но на стара основа. Така работите не вървят. Какво трябва да се прави в такива слу-

чаи? Всеки трябва да работи съзнателно в комуната, да развива добри навици в себе си. Окултният ученик никога не трябва да подлага ръка да проси. Щом има нужда от нещо, той ще отиде при някой свой близък или познат и ще му каже:

– Имаш ли някаква работа за мен?

– Какво можеш да работиш?

– Мога да копая, да чистя – с една дума – всичко мога да върша.

– Добре, благодаря ти, че ще ми услужиш.

Да изкарва човек прехраната си с труд, това е благородство. Трудът заяква, усилва човешкия организъм. Всички други системи, които хората досега са употребявали, са ги направили слаби, хилави. Днес навсякъде се прилага законът: услуга за услуга, добро за добро." (525)

„Само разумните отношения на Любов могат да ни спасят от бъдещата катастрофа. Тя ще дойде. Разумният свят има една максима – няма да си поплюят.

Вие още не познавате Бога, познавате Го само като Любов. Трябва да се върнем в онази култура, да питате атлантската раса какъв е Бог. Те Го опитаха. Тези души са затворени на дъното на Атлантическия океан и още не са освободени." (763)

„Туй трябва да знаете: Ако не приемете Любовта, и знанието не може да дойде, и богатството не може да дойде, нищо не може да дойде. Без Любов ще имате отрицателната страна на живота. Още сега опитайте това, което ви говоря – искам да го опитате сега, за да не ви търся втори път. Тогава друг ще ви търси. На нас ни трябват работници – ако вие не работите, ще дойдат работници от другаде. Господ ще ги намери." (463)

„От вас зависи изправянето на света. От всички краища на Земята добрите хора трябва да си подадат ръка, да се обединят в името на Божията Любов, Мъдрост и Истина и да внесат между хората новата култура с всички нейни блага и придобивки.

Велико е бъдещето на Земята!“ (41)

„*“Как да се организира една братска комуна?“*

С Любов, с Мъдрост и с Истина.

С Любов – защото тези, които образуват комуната, трябва да се обичат тъй, че да жертват всичко един за друг. Също така възгледите, които те имат, да не стават никога причина за някакъв спор между тях и да не се лъжат един друг. Направете тази комуна върху такива основи и тя ще съществува. Другите практически методи са у вас, вие ги имате, те сами ще дойдат.

Много пъти сте правили комуни. Аз зная от миналото ви, вие сте живели много години един комунистически живот, живели сте царски, но сте го забравили. Виждам в далечното ви минало какъв живот сте живели. Правилата на тази комуна са написани вътре във вас.“ (85)

„Ако досега вие бихте употребявали, ако бихте държали великия закон на Любовта, ако знаехте закона на Любовта, щяхте да бъдете свързани с всички добри хора на Земята, особено с тези, с които си хармонирате. Те ви обичат и вие ги обичате. И ако държите тази връзка, то щом се намерите в затруднително положение, щом нямате условия, те щяха да ви помогнат.“ (768)

„Иде духовен глад, а вие вече сте подготвени за онези дни, когато ще трябва да се подпомогне светът с нови идеи. И как ще ви търсят тогава, как ще ви търсят!” (2)

„Един брат попита: „Учителю, в склада има много беседи непродадени, какво ще ги правим?“ – Няма нищо, ще дойде една духовна вълна и тогава ще ги потърсят. Писанието казва: *„Ще има гладни години”* – и тогава ще тичат от къща на къща да търсят Словото.” (2)

„Ако вие вярвате в комуните, ще ги устроите, те ще изникнат като гъби. Но трябва да знаете, първото нещо: много са дебели стените между хората, понеже човешкият егоизъм е взел връх над всичко. Дебелите стени трябва да изчезнат, да останат много тънки прегради, за да можем свободно да преминаваме, и като дойдеш до твоя съсед – да няма преграда. Ще попиташ: *„Мога ли да прекрача в твоето място по закона на Любовта?“* – *„Можеш.“* – Трябва да бъдете крайно учтиви!“ (206)

„Важният въпрос е: Поставихте ли Христа на Неговото място? Аз не съм ви казвал мене да поставите на Христовото място. Христос не е нещо, което може да се поставя отвън, а Христос е един принцип! Поставете Христа вътре във вашите сърца!“ (769)

„Трябва да се работи между хората! Хората, ако нямат нужда, няма да дойдат, но ще дойдат при нас от нужда. Когато им говорите, трябва да имате силата на Духа. Огън да имате, че светът да чувства нужда от вас. Без нас не могат, ние сме огън, ние сме вода, ние сме светлина.
Човек трябва да бъде смел. Когато Бог говори чрез него, думите на човека имат резултат и сила, но когато говори от себе си, думите му нямат плод.

Човек, когато поеме този ангажимент, трябва да гледа Бог да говори чрез него, и само тогава неговата дейност има дълбок смисъл. **Освободете се от догматизма,**

трябва да се намерят връзки и допирни точки със сродните течения; да се намерят общи идеи и общи принципи с тях.

С вътрешно усърдие човек трябва да се стреми да служи на Бога. Казано е: *„Който обръща души към Бога – той печели.“* – Не само да се посее, но силата стои в това – посятото да израсте. Когато човек говори на някого за Бога, той има вече контакт с Духа, само че трябва да съзнава това. Важен е методът за събуждане на душите: да се събудят и да станат работници за Делото Божие. Които са готови, ще се пожертват за успеха на делото. Това не е нещо, което изведнъж става.

То е като цвят, който се разцъфтява постепенно, и като плод, който връзва и узрява постепенно. Днес малко, утре малко, но ако се предаде наведнъж цял урок, няма да се разбере; малко по малко трябва да се навлиза в материята... Ние искаме да обърнем хората към Бога, но не сме ние, които ще ги обърнем. Ние трябва само да подкрепим човека: *„Стани, братко“*, и да си отминем. Единственият, Който може да обърне хората, е Бог, а ние сме само носители на Божественото...

Трябва да се работи разумно в света, да се представи на хората това, което е достъпно за техните умове и сърца. Някои искат да възприемат Истината по научен начин и тя по този начин ще им се представи. На всекиго ще се представи Истината по такъв начин, по който му е най-достъпна.

При сегашните условия, първото нещо е да бъдете добри, умни и смели... Сега вие не отивате там, където ви изпраща Господ, а там, където не ви е изпратил. Трябва да се изработят методи за предаване на една Истина на света. Когато човек върши дадена работа, трябва да я осмисли предварително и чак тогава да я върши...

Всеки човек в живота си трябва да заведе при Бога поне 30 нови души. Добрите хора излизат от Бога, за да помагат, и се връщат пак при Бога, за да се изпълнят с Божията благост. Когато човек иска да работи в света между хората, каквото и да предприема, непременно трябва да има Любов. Когато отидеш да работиш всред хората за разпространение на новите идеи, ще си служиш с огън. Пътят е с много препятствия, запушен е, и като туриш огън, тогава ще го очистиш. Това значи да носиш Любовта със себе си и когато работиш всред хората, да я внесеш. Любовта ще изчисти всички вътрешни препятствия в техните души и ще събуди Божественото в тях... Трябва да имате толкова Любов, че тя да блика от вас. Само по този начин можем да напоим жадните и да нахраним гладните. Не можеш да говориш за Бога на хората, ако нямаш Любов в себе си. Работете, прилагайте всичко това, което знаете...

Ти, като имаш Любов, то Бог е в теб. Всеки човек, който отива да говори, трябва да даде нещо на хората. Той трябва да е изпратен като посланик и всеки, на когото ще проповядва, трябва да има вътрешна необходимост. Не е нужно всички хора да се обърнат. Човек трябва да работи в света за Бога с пълно съзнание, с вяра, и да остави на Невидимия свят и на Бога за крайните резултати. Нали се казва: *„Словото няма да се върне, без да принесе своя плод.“*

В света ние сме тези, които Бог предузна, предопредели и призва. Видиш ли един призван, ще му кажеш: *„Ти си призван, ела.“* – Ако някой ти каже, че си се заблудил, няма нищо – той вижда себе си. Друг някой иска да повдигне хората, а пък себе си не е повдигнал и затова няма успех. Така не може, трябва да повдигнеш най-първо себе си, иначе се допускат грешки, няма резултат, опли-

таш се и страдаш от това, страдат и тези, на които помагаш...

Ако вложиш духовния живот в един човек, който е негативен, ще го развратиш, защото той няма да може да го употреби.

Като работиш между хората, давай, но за да не осиромашееш, мисли за Бога, храни светли мисли и дълбоко размишлявай – така отново ще забогатееш...

Не да събудим и да обърнем всички хора – това е работа на бъдещето, а сега да обърнем тези, които са готови. Защото има хора, които се нажежават, но после изгасват, а на нас ни трябват хора, които горят и не изгарят. Не е важно количеството, а качеството на хората, които ще се обърнат към Бога. Обръщането на една душа към Бога е много нещо.

Една от сестрите попита Учителя защо много хора не възприемат Учението на Бялото Братство.

Ще го възприемат тези, които са готови от векове, другите ще чакат нова вълна. Ако сега се мъчим да ги обръщаме, то е трудна работа и губене на време. Трябва да се намерят пробудените души. На градинаря му трябват земя и плодни дървета, на каменаря – скални отломки, също така и работникът на Божията нива трябва да намери готовите души. Много трябва да се работи, за да се разпръснат заблужденията на хората; и когато се пробудят душите им, трябва навреме да им се даде необходимата храна... Има много готови души. И специално за тези, които сега се пробуждат, трябва да се направи нещо като буквар, ръководство с подходящи школни беседи, които постепенно да ги въведат в окултното познание, а това ще им даде вътрешно разширение и свобода.

В Новото учение няма време за спор. Като намериш готова душа, ще кажеш: *„Тръгни!“*, и без да убеждаваш,

който е готов, ще разбере всичко и за прераждане, и за вегетарианство, и за всичко останало. А като не е готов – не иска. Тогава не спорѝ, но ще му кажеш: *„Карай както си знаеш, и то е хубаво.“*

Ще работите върху тези, които са пред прага на събуждането, а другите остават за следващата епоха. В Писанието е казано: *„Първото възкресение“*, значи изпърво всички няма да възкръснат. Важно е готовите души да не изгубят условията; и за да не изостанат назад, трябва да се поканят. Христос нали повика учениците Си? Онези, които са определени, които са избрани, да се намерят и да се поканят...

Човек трябва да бъде съобразителен, да говори на хората това, което могат да разберат по-добре. И той ще говори нещо реално, не към коя страна да се застане, а да се възприемат новите идеи. Някои са работили преди теб върху душите, върху които ти сега работиш, и са ги подготвили. Те не могат да им предадат това знание, което ти можеш да им дадеш, но и ти не можеш да им предадеш, ако не са ги учили отвътре. Да няма никакво колебание! Онези, които са определени, ще дойдат...

Човек трябва да бъде като пчелите. Пчелата знае къде се намират цъфналите цветя, усеща миризмата им. Още като излезе от кошера е ориентирана. И човек, като се посвети да работи за Бога, трябва да чувства къде се намират тези души, при които трябва да отиде. Най-напред помоли се за този, при когото отиваш. Изучавайте Стария и Новия Завет, опитността на апостолите, как са работили тогава, и вижте как ще работите вие днес. Например днес на един ученик от гимназията като му говориш, той сам ще се подбуди да работи между своите другари.

Важна работа е да се печелят души за Бога.“ (2)

Библиография

НБ - Неделни беседи (1914 г. до 1944 г.)
СБ - Съборни беседи (1906-1944)
ООК - Общ Окултен клас (1922-1944)
МОК - Младежки окултен клас (1922-1944)
ИБ - Извънредни беседи (1897-1944)
КД - Клас на Добродетелите (1920-1926)
МС - Младежки събори (Съборни) (1923-1930)
РБ - Рилски беседи (Съборни) (1929-1944)
УС - Утрини Слова (1930-1944)
БС - Беседи пред сестрите (1917-1932)
ПС - Последното Слово (1943-1944)

1. „Изворът на Доброто“, съст. Боян Боев
2. „Акордиране на човешката душа“, съст. Боян Боев
3. „Двете свещени положения“, СБ, 23.08.1925г.
4. „Преходната граница“, ИБ, 29.09.1912г.
5. Годишна среща на Веригата, Търново, 1914г.
6. „Необходимостта да познаваме Бога“, НБ, 04.10.1914г.
7. „Десен и ляв път“, НБ, 13.06.1920г.
8. „Закон за изменение“, ИБ, 27.06.1920г.
9. „Качества на ученика“, ООК, 04.04.1922г.
10. „Чистота на сърцето“, УС, 20.08.1922г.
11. „Глас в пустинята“, НБ, 12.12.1926г.
12. „Те свидетелстват“, НБ, 19.12.1926г.
13. „Ще ви се даде“, НБ, 15.05.1927г.
14. „И рече Бог“, НБ, 06.11.1927г.
15. „До край“, НБ, 12.02.1928г.
16. „Даде плод“, НБ, 03.03.1929г.
17. „Що трябва да речете“, НБ, 28.07.1929г.
18. „Разбраната скръб“, ООК, 21.10.1931г.

19. „Намерената овца“, НБ, 02.10.1932г.
20. „Новото знание“, УС, 11.06.1933г.
21. „Богат и сиромах“, ООК, 17.10.1934г.
22. „Първата песен“, УС, 14.11.1937г.
23. „Малките неща“, УС, 26.12.1937г.
24. „Учене и служене“, УС, 30.01.1938г.
25. „Законът на контраста“, МОК, 01.07.1938г.
26. „Три вида любов“, ООК, 22.05.1940г.
27. „Денят на доброто“, РБ, 14.07.1941г.
28. „Изгрява слънцето“, ООК, 18.02.1942г.
29. „Блаженствата“, РБ, 05.09.1943г.
30. „Двата пътя“, 10.10.1943г.
31. из „Учителят говори", съст. Георги Радев
32. Годишната среща на Веригата, Търново, 1912г.
33. „Правият път“, СБ, 20.08.1919г
34. „Двата принципа“, БС, 08.08.1920г.
35. „Правилното употребление на ума, сърцето и волята в живота“, СБ, 22.08.1921г.
36. „Три разряда ученици“, ООК, 30.03.1922г.
37. „Изпитвайте Писанията!“, СБ, 22.08.1922г.
38. „Качества на ума, сърцето и волята“, ООК, 25.02.1923г.
39. „Вяра и съмнение“, ООК, 17.06.1923г.
40. „Право мисли!”, ООК, 14.07.1926г.
41. „Дело съвършено“, НБ, 30.01.1927г.
42. „Връзване и развързване“, МС, 13.07.1930г.
43. „Видяхме славата”, СБ, 28.08.1932г.
44. „Смекчаване на злото“, УС, 04.07.1937г.
45. из сказка, държана от Боян Боев на 11.08.1945г. в София
46. „Поздравът на Любовта“, НБ, 02.10.1921г.
47. „Правилник за учениците на първи окултен клас...“, ИБ, 01.04.1922г.

48. „Истинната лоза“, СБ, 27.08.1922г.
49. „Хармонизиране на енергиите“, МОК, 08.11.1922г.
50. „Двадесет правила от Учителя към ученика“, МС, 07.07.1925г.
51. „Пробуждане съзнанието на ученика“, СБ, 22.08.1927г.
52. „Ще бъдат предупредени“, ООК, 25.04.1928г.
53. „Знание и светлина“, МОК, 25.04.1930г.
54. „Имам ястие“, НБ, 07.09.1930г.
55. „Пътища на Любовта“, СБ, 30.08.1936г.
56. „Мисъл, чувство и действие“, МОК, 07.06.1922г.
57. „Пътят на ученика“, СБ, 19.08.1927г.
58. „Братя в единомислие“, СБ, 20.08.1927г.
59. „Свещеният час“, СБ, 24.08.1927г.
60. „Просветено съзнание“, ООК, 03.12.1930г.
61. „Две правила“, ООК, 11.01.1933г.
62. „Реалността в живота“, УС, 03.01.1937г.
63. из „Свещени думи на Учителя", Беинса Дуно
64. „Стар и нов живот“, МОК, 29.03.1922г.
65. „Какво ще срещне ученикът на пътя“, ИБ, 17.08.1922г.
66. „Окултният закон за противоречията“, ИБ ,10.09.1923г.
67. „Неразрешеното“, ООК, 15.12.1926г.
68. „По-долен от ангелите“, НБ, 23.10.1927г.
69. „Поздравът на Любовта“, НБ, 02.10.1921г.
70. „Окултни правила“, ООК, 27.04.1922г.
71. „Изисквания от ученика“, МОК, 14.06.1922г.
72. „Работа на окултните сили“, ООК, 29.04.1923г.
73. „Силовите линии на доброто и злото“, ООК, 15.07.1925г.
74. „Пътят на желанията“, ООК, 26.05.1926г.
75. „Обич към знанието“, СБ, 21.08.1927г.

76. „Психически анализи“, МОК, 06.11.1927г.
77. „Свещ, която не гасне“, ООК, 23.11.1927г.
78. „Благото на човека“, ООК, 21.12.1927г.
79. „Разумни наредби“, ООК, 19.09.1928г.
80. „Направление на истинския живот“, ООК, 26.12.1928г.
81. „Доброто име“, УС, 02.12.1934г.
82. „Естествената любов“, УС, 14.04.1935г.
83. „Мъчението“, ИБ, 05.02.1920г.
84. „Сеятелят“, НБ, 27.03.1921г.
85. „Отговор на зададени въпроси“, СБ, 23.08.1921г.
86. „Четирите правила“, ООК, 09.03.1922г.
87. „Три категории ученици“, ООК, 30.03.1922г.
88. „Семената“, ИБ, 09.05.1922г.
89. „Мястото на човека в природата“, ООК, 11.05.1922г.
90. „Необятната Любов“, ООК, 18.05.1922г.
91. „Мисъл и действие“, ООК, 15.06.1922г.
92. „Основни закони“, ООК, 07.07.1922г.
93. „Никаква лъжа“, ООК, 05.11.1922г.
94. „Тъмното петно в съзнанието“, ООК, 21.01.1923г.
95. „Гордост и тщеславие“, МОК, 24.01.1923г.
96. „Ще бъдете свободни“, НБ, 11.02.1923г.
97. „Упътване“, ООК, 08.07.1923г.
98. „Основният закон на съзнателния живот“, ИБ, 09.09.1923г.
99. „Школата и развитието на ученика“, ООК, 26.12.1923г.
100. „Мъртвите и живите линии“, ООК, 08.01.1924г.
101. „Хубави чувства“, СБ, 12.08.1924г.
102. „Забравените неща“, ООК, 12.11.1924г.
103. „Тесният път”, НБ, 11.01.1925г.
104. „Най-малкото чувство“, ООК, 24.06.1925г.
105. „Учителя каза на ученика“, 25.08.1925г.

106. „Дойде на себе си“, НБ, 12.06.1927
107. „Възпитание на удовете“, ООК, 11.04.1928г.
108. „Кога ражда“, НБ, 10.06.1928г.
109. „Постоянни и непостоянни величини“, ООК, 21.11.1928г.
110. „Закон за възможности – закон на опуленс“, ООК, 09.01.1929г.
111. „Стари навици“, ООК, 12.06.1929г.
112. „На планината“, МОК, 16.08.1929г.
113. „И рече Исус“, НБ, 06.04.1930г.
114. „Морални правила“, ООК, 02.07.1930г.
115. „Две категории хора“, ООК, 01.09.1930г.
116. „През онези дни“, НБ, 25.10.1931г.
117. „Законът и Любовта“, ООК, 13.01.1932г.
118. „Вътрешните сили“, ООК, 26.10.1932г.
119. „А друго падна на добрата земя“, НБ, 19.02.1933г.
120. „Най-малката любов“, ООК, 15.11.1933г.
121. „Сигурният пазител“, ООК, 25.04.1934г.
122. „Божественият ръб“, РБ, 12.08.1935г.
123. „Когато беше по-млад“, НБ, 15.09.1935г.
124. „Знайният Бог“, УС, 05.01.1936г.
125. „Търпение“, УС, 16.02.1941г.
126. „Пожелаване“, УС, 03.01.1943г.
127. „Новото верую", ООК, 10.03.1943г.
128. „Ново разбиране“, МОК, 07.01.1944г.
129. Годишна среща на Веригата, Търново, 1911г.
130. „Работи на лозето ми, НБ, 14.12.1919г.
131. „Кротостта и смирението“, ИБ, 22.01.1920г.
132. „Силите в природата“, ИБ, 19.02.1920г.
133. „Великата майка“, БС, 26.02.1920г.
134. „Живата енергия“, НБ, 22.05.1921г.
135. „Предназначението на музиката”, ООК, 20.04.1922г.

136. „Проява на кармическия закон“, МОК, 26.04.1922г.
137. „Окултна хигиена“, ООК, 08.06.1922г.
138. „Живите сили в природата“, ООК, 20.07.1922г.
139. „Лицето на Бога“, СБ, 23.08.1922г.
140. „Правила и мерки за избягване на всички погрешки“, СБ, 27.08.1922г.
141. „Празникът на труда“, СБ, 22.09.1922г.
142. „Малките случаи“, ООК, 05.02.1923г.
143. „Точността“, ООК, 08.04.1923г.
144. „Разумното сърце“, ООК, 02.04.1924г.
145. „Точилото и ножът“, ООК, 23.04.1924г.
146. „Малките придобивки в живота“, МОК, 25.05.1924г.
147. „Съзнателната монада“, ООК, 28.05.1924г.
148. „Разумният живот“, ООК, 16.07.1924г.
149. „Както природата пише“, ООК, 24.12.1924г.
150. „Вдлъбната и изпъкнала леща“, МОК, 15.03.1925г.
151. „Несъвместими отношения“, ООК, 22.07.1925г.
152. „Подпушване на светлината“, СБ, 24.08.1925г.
153. „Светлина на мисълта“, ООК, 10.02.1926г.
154. „Условия за обикновения и за разумния човек“, ООК, 05.05.1926г.
155. „Оглашен, вярващ, ученик“, ООК, 16.06.1926г.
156. „Специалният закон“, ООК, 07.07.1926г.
157. „Най-голямото веселие и най-малката радост“, 20.10.1926г.
158. „Съответствие на величините“, МОК, 30.10.1927г.
159. „Човешките и Божествените порядки в живота“, ООК, 01.11.1933г.
160. „Спорни въпроси“, ООК, 10.04.1929г.
161. „Забранихме му“, НБ, 06.10.1929г.
162. „Доброто значение“, ООК, 26.02.1930г.
163. „Съзнателният живот“, ООК, 26.03.1930г.
164. „Божият глас“, ООК, 26.08.1930г.

165. „Обич и знание“, УС, 08.05.1932г.
166. „Любов, обич и почит“, ООК, 01.06.1932г.
167. „Основа за знанието“, ООК, 26.07.1933г.
168. „Двете линии“, ООК, 13.06.1934г.
169. „Шестото чувство“, УС, 18.10.1936г.
170. „Примирителната постъпка“, УС, 28.03.1937г.
171. „Всичко е създадено за добро“, 30.06.1937г.
172. „Четирите струни“, ООК, 07.04.1937г.
173. „Естественият път“, ООК, 17.11.1937г.
174. „Великото благо на живота“, ООК, 01.06.1938г.
175. „Основи на здравето“, РБ, 20.07.1938г.
176. „Божието дихание”, ООК, 09.03.1938г.
177. „Нови пътища”, РБ, 07.08.1938г.
178. „Качествата на ученика“, ООК, 29.03.1939г.
179. „Дървото на живота“, НБ, 14.04.1940г.
180. „Средство за подобряване“, ООК, 27.10.1943г.
181. „Новото основание“, НБ, 23.05.1915г.
182. „Да я не пия ли?“, НБ, 22.10.1916г.
183. „Все що е писано“, НБ, 28.01.1917г.
184. „Съхранение на душевната енергия“, ИБ, 10.06.1918г.
185. „Като чуха“, НБ, 17.11.1918г.
186. „Ако не бях дошъл”, НБ, 02.03.1919г.
187. „Светило на тялото“, НБ, 11.05.1919г.
188. „Новият човек“, НБ, 13.03.1921г.
189. „Ненаписаните закони“, НБ, 06.10.1921г.
190. „Прави правете Неговите пътеки“, НБ, 02.04.1922г.
191. „Без Бога и без любов не може“, ИБ, 25.05.1922г.
192. „Истината“, СБ, 21.08.1922г.
193. „Работа за новия живот“, СБ, 22.08.1922г.
194. „Беседа за младите“, СБ, 25.08.1922г.
195. „Практическо приложение на музиката“, ООК, 12.10.1922г.

196. „Окултна музика“, ООК, 03.12.1922г.
197. „Значение на ръцете и пръстите“, ООК, 07.01.1923г.
198. „Напразно ме почитат“, НБ, 11.05.1924г.
199. „Разлика между физическата и Божествената Любов“, ИБ, 09.06.1924г.
200. „Топлината на живота“, МС, 07.07.1924г.
201. „Светлина и знание. Музика“, МОК, 23.11.1924г.
202. „Откъде ида“, НБ, 13.12.1925г.
203. „Устойчиви съединения“, ООК, 27.10.1926г.
204. „Изостаналите укрухи“, НБ, 24.04.1927г.
205. „Екскурзиите и слънцето“, ИБ, 26.04.1927г.
206. „Две думи“, НБ, 05.06.1927г.
207. „Зарадваха се учениците“, НБ, 18.09.1927г.
208. „Добри и лоши условия“, ООК, 02.05.1928г.
209. „Работникът и неговата прехрана“, НБ, 13.05.1928г.
210. „Елипса и парабола“, ООК, 27.06.1928г.
211. „Форми в природата“, ООК, 20.02.1929г.
212. „Който има невестата“, НБ, 17.03.1929г.
213. „Вечното благовестие“, НБ, 13.10.1929г.
214. „Проява на Любовта“, ООК, 08.01.1930г.
215. „Природните функции на човека“, МОК, 10.01.1930г.
216. „Махалото“, ООК, 29.01.1930г.
217. „Делата Божии“, НБ, 23.02.1930г.
218. „С благост и Истина“, НБ, 16.03.1930г.
219. „Да се благовества“, НБ, 02.11.1930г.
220. „Четирите полета“, ООК, 05.11.1930г.
221. „Новата епоха“, МОК, 07.01.1931г.
222. „Светлият образ“, ООК, 03.02.1931г.
223. „Разумно прилагане“, МОК, 01.05.1931г.
224. „Материални прояви на живота“, ООК, 18.11.1931г.
225. „Доброто разположение“, ООК, 17.02.1932г.
226. „Закон за частите и за цялото“, ООК, 18.05.1932г.

227. „Новата канализация“, ООК, 30.11.1932г.
228. „Първото място“, НБ, 05.02.1933г.
229. „Справедливост, милосърдие“, УС, 15.07.1934г.
230. „Великото в живота“, СБ, 05.08.1934г.
231. „Съучастници в благата“, УС, 24.02.1935г.
232. „Придобиване и задържане“, УС, 31.03.1935г.
233. „Трите книги“, УС, 08.12.1935г.
234. „Основни черти на новото“, СБ, 22.08.1936г.
235. „Правилното пеене“, ООК, 05.06.1935г.
236. „Божествената храна“, УС, 10.01.1937г.
237. „Страдание и учение“, ООК, 09.02.1938г.
238. „Здравословното състояние на човешката душа“, ООК, 04.01.1939г.
239. „Ще го поставя над всички си имот“, НБ, 15.01.1939г.
240. „Права и вярна любов“, НБ, 10.12.1939г.
241. „Служене на Бога“, УС, 14.01.1940г.
242. „Без кал“, УС, 11.02.1940г.
243. „Словото бе Бог“, НБ, 18.02.1940г.
244. „Правила на Любовта“, РБ, 23.07.1940г.
245. „Да имате любов“, РБ, 11.08.1940г.
246. „Божествените врата“, ООК, 02.10.1940г.
247. „Да просветнат“, УС, 15.06.1941г.
248. „Четирите положения“, ООК, 17.09.1941г.
249. „Вратите на Любовта“, УС, 24.01.1943г.
250. „Същественото в живота“, СБ, 15.08.1943г.
251. „Ценни неща“, НБ, 31.10.1943г.
252. „Вечно подмладяване“, НБ, 10.10.1943г.
253. „Не може да се укрие“, НБ, 15.09.1918г.
254. „С любов се взима“, НБ, 22.03.1919г.
255. „Правилни методи за разбиране“, СБ, 21.08.1921г.
256. „Четирите съвета“, СБ, 21.08.1921г.
257. „В Египет“, НБ, 13.11.1921г.

258. „Двата пътя“, МОК, 24.02.1922г.
259. „Гладуват и жадуват“, НБ, 25.06.1922г.
260. „И Петър Го взе настрана“, НБ, 30.07.1922г.
261. „Съвършеният мъж“, СБ, 19.08.1922г.
262. „Много плод принася“, СБ, 20.08.1922г.
263. „Оздравяха“, НБ, 13.01.1924г.
264. „Царството Божие се благовества“, НБ, 17.02.1924г.
265. „Млади и стари“, МОК, 11.05.1924г.
266. „Ако излекува болния“, СБ, 31.08.1924г.
267. „Добрата постъпка“, ООК, 22.10.1924г.
268. „Равностранният триъгълник“, ООК, 11.03.1925г.
269. „Усилване на вярата“, ООК, 09.06.1926г.
270. „Стана плът“, НБ, 13.06.1926г.
271. „Вътрешни и външни връзки“, МС, 07.07.1926г.
272. „Връзка на съзнанието“, ООК, 15.06.1927г.
273. „Космически възприятия“, ООК, 09.11.1927г.
274. „Без окови!“, МС, 09.07.1928г.
275. „Към свобода!“, МС, 10.07.1928г.
276. „Дейност и почивка“, МОК, 24.08.1928г.
277. „Магическата пръчица“, МОК, 08.02.1929г.
278. „Промени в света“, ООК, 07.08.1929г.
279. „Служене, почит и обич“, МОК, 30.08.1929г.
280. „Общение с Бога“, ИБ, 23.11.1930г.
281. „Свещеният трепет“, ООК, 13.05.1931г.
282. „Симон Петър“, РБ, 12.07.1931г.
283. „Недоказани истини“, СБ, 22.07.1931г.
284. „Тънки и дебели линии“, МОК, 02.09.1932г.
285. „Бъдещото верую на човечеството“, СБ, 01.09.1933г.
286. „Колко е хубава твоята любов“, НБ, 14.04.1935г.
287. „Герои“, УС, 03.11.1935г.
288. „Той създава“, УС, 27.09.1936г.
289. „Реалното в Любовта“, УС, 11.10.1936г.

290. „Музика на мислите, чувствата и постъпките“, ООК, 31.05.1939г.
291. „Любов и почитание“, СБ, 23.07.1939г.
292. „Там имаше някой си човек“, НБ, 26.11.1939г.
293. „Учение и обич“, ООК, 15.10.1941г.
294. „Виделината свети“, НБ, 24.05.1942г.
295. „Новият път“, УС, 08.11.1942г.
296. „Доброто училище“, НБ, 28.03.1943г.
297. „Три важни неща“, НБ, 28.11.1943г.
298. „Защо ви помагам?“, ИБ, 15.09.1912г.
299. „Христа да придобия“, НБ, 05.11.1916г.
300. „Братът на най-малките”, ИБ, 01.01.1917г.
301. „Бог е съчетал“, НБ, 13.05.1917г.
302. „Правилното растене на душата и хармоничното развитие на душевните сили“, СБ, 22.08.1921г.
303. „Правилна употреба на ума, сърцето и волята в живота“, 22.08.1921г.
304. „Стани и опаши се!“, НБ, 11.12.1921г.
305. „Качества и проявление на волята“, МОК, 15.03.1922г.
306. „Допирните точки в природата“, МОК, 04.10.1922г.
307. „Правилно разпределение на енергиите“, ООК, 13.05.1923г.
308. „Твърдост, смелост, изпълнителност“, МОК, 25.11.1923г.
309. „Проявленията на ума“, МОК, 21.06.1925г.
310. „Свещеният огън“, СБ, 27.08.1926г.
311. „Раздай го на сиромасите“, НБ, 17.10.1926
312. „Хармонични положения”, МОК, 29.05.1927г.
313. „Призови Симона!“, НБ, 16.10.1927г.
314. „За съдба дойдох“, НБ, 22.04.1928г.
315. „Влязоха в ладията“, НБ, 24.11.1929г.
316. „Божествена книга“, УС, 16.03.1941г.

317. „Което остарява“, РБ, 10.08.1932г.
318. „Защо е позволено някой да прави добро“, НБ, 03.05.1936г.
319. „Недоизказаното“, ООК, 08.12.1937г.
320. „Истинно, честно и справедливо“, НБ, 06.06.1943г.
321. из „Историческият път на Бялото Братство през вековете", том 1, Влад Пашов
322. из „Спомени за Боян Боев от Влад Пашов“
323. из „Необикновеният живот на Учителя Петър Дънов“, Влад Пашов
324. „Разговор втори – Сърцето и Бог“, 13.07.1900г.
325. „Аз съм жив“, НБ, 22.02.1920г.
326. „Твоето Слово“, НБ, 19.03.1922г.
327. „Волята на Отца“, НБ, 09.04.1922г.
328. „Разбор на думи“, МОК, 19.04.1922г.
329. „Закон на кармата“, МОК, 26.04.1922г.
330. „Ако пребъдете в Мене“, НБ, 18.06.1922г.
331. „Трите основни закона”, ООК, 06.07.1922г.
332. „Живот вечен“, СБ, 24.08.1922г.
333. „Новият и старият живот“, СБ, 26.08.1922г.
334. „Положителни и отрицателни сили в природата“, ООК, 06.10.1922г.
335. „Ангел Господен говори“, НБ, 15.10.1922г.
336. „По-леко ще бъде наказанието", НБ, 05.11.1922г.
337. „Ей, ей; не, не“, НБ, 14.01.1923г.
338. „Педагогическа лекция“, МОК, 07.03.1923г.
339. „Истината“, НБ, 21.10.1923г.
340. „Гняв и страх“, МОК, 18.11.1923г.
341. „Ще се превърне в радост“, 21.08.1927г.
342. „Превръщане и съпоставяне“, МОК, 27.06.1930г.
343. „Абсолютната Истина“, УС, 21.09.1930г.
344. „Отец ми живее“, ООК, 29.06.1932г.
345. „Слабото и силното“, УС, 23.10.1932г.

346. „В нова окраска. Богатството на деня“, ООК, 30.01.1935г.
347. „Огън на пречистване“, УС, 01.12.1935г.
348. „Ако имате вяра“, НБ, 21.01.1940г.
349. „Ще бъдат научени“, НБ, 07.02.1943г.
350. из „И очите ми видяха Изгрева”, Николай Дойнов
351. „Назидавайте себе си“, 26.08.1913г.
352. Годишна среща на Веригата, Търново, 1915г.
353. „Спаси ни“, НБ, 17.12.1916г.
354. „Малък разбор“, НБ, 05.12.1918г.
355. „Призваха Исуса“, 19.06.1919г.
356. „Трите живота“, ООК, 24.02.1922г.
357. „Лама савахтани“, НБ, 26.11.1922г.
358. „Поучаваше ги“, НБ, 07.01.1923г.
359. „Движение на разумните сили“, МОК, 09.05.1923г.
360. „Новата азбука“, СБ, 13.07.1924г.
361. „Противоречията като необходимост при всяко растене“, МОК, 18.05.1924г.
362. „Темпераментите“, ООК, 29.10.1924г.
363. „Квадратурата на кръга“, МОК, 11.01.1925г.
364. „Приложение на символите“, МОК, 20.12.1925г.
365. „Външни влияния“, ООК, 27.01.1926г.
366. „Живите закони на добродетелите“, ООК, 10.03.1926г.
367. „На разговор с Учителя“, ИБ, 19.04.1927г.
368. „Правата мисъл“, СБ, 15.08.1927г.
369. „Дойде глас“, СБ, 23.08.1927г.
370. „Малките резултати“, ООК, 31.08.1927г.
371. „Творец на съдбата си“, МОК, 15.01.1928г.
372. „По-драгоценен“, НБ, 15.04.1928г.
373. „Сфинксът. Начало и край на нещата“, ООК, 21.03.1928г.
374. „Плащане и прощаване“, ООК, 23.05.1928г.

375. „Вързано и развързано“, НБ, 31.03.1929г.
376. „Момчето ми“, НБ, 28.04.1929г.
377. „Смени в природата“, МОК, 13.12.1929г.
378. „Съчетание на числата“, ООК, 12.02.1930г.
379. „Права мисъл“, ООК, 02.04.1930г.
380. „Абсолютна вяра“, ООК, 18.06.1930г.
381. „Правилно ядене - правилно служене“, ООК, 02.07.1930г.
382. „Иде Исус“, НБ, 05.10.1930г.
383. „Него видя Исус“, НБ, 09.11.1930г.
384. „Любов и милосърдие“, МОК, 26.12.1930г.
385. „Условия и възможности“, ООК, 31.12.1930г.
386. „Обич, разумност и истинолюбие“, СБ, 01.08.1931г.
387. „Ден на Божието изявление“, РБ, 07.08.1931г.
388. „Вземи детето“, НБ, 10.01.1932г.
389. „Работа и почивка. Любов и Мъдрост“, НБ, 12.11.1933г.
390. „Моята любов няма да премине“, НБ, 21.02.1932г.
391. „Носители на Новото“, ИБ, 19.05.1932г.
392. „Една задача“, БС, 02.06.1932г.
393. „Иде час“, РБ, 24.08.1932г.
394. „Чуваш ли“, НБ, 16.10.1932г.
395. „Имаше някой человек“, НБ, 27.11.1932г.
396. „Мисълта – мощна сила“, УС, 27.11.1932г.
397. „Внушение и вдъхновение“,ООК, 21.12.1932г.
398. „Топли чувства и светли мисли“, УС, 01.01.1933г.
399. „Работа на природата“, ООК, 04.01.1933г.
400. „Значение на удовете“, ООК, 01.02.1933г.
401. „Радостта“, НБ, 02.04.1933г.
402. „Новите положения. Мислова централа“, ООК, 02.08.1933г.
403. „Истинската добродетел“, УС, 19.11.1933г.
404. „Придобивките на деня“, ООК, 29.11.1933г.

405. „Две правила“, УС, 17.12.1933г.
406. „Вярата и новото“, УС, 16.09.1934г.
407. „Недейте се грижи за живота си“, НБ, 27.01.1935г.
408. „Тогаз се обърнах аз и видях“, НБ, 24.02.1935г.
409. „Не съдете по лице“, НБ, 12.01.1936г.
410. „Обичай и познавай! Добър и учен!", 17.02.1937г.
411. „Който намигва“, БС, 07.11.1918г.
412. „Разумният музикален живот“, ООК, 05.05.1937г.
413. „Съществени връзки“, СБ, 22.08.1937г.
414. „Възможности на красотата“, МОК, 01.10.1937г.
415. „Мястото на възвишеното и обикновеното в живота“, ООК, 27.10.1937г.
416. „Сърцето на природата“, МОК, 21.01.1938г.
417. „Любов към всичко“, НБ, 16.10.1938г.
418. „Посрещането на Господа“, УС, 08.01.1939г.
419. „Най-добрият учител“, МОК, 23.08.1940г.
420. „Работа за цялото“, УС, 06.10.1940г.
421. „Голямата привилегия“, МОК, 07.02.1941г.
422. „Царството Божие“, СБ, 21.09.1941г.
423. „Старата и новата команда“, ООК, 12.05.1943г.
424. „Създаде Небето и Земята“, НБ, 20.06.1943г.
425. „Умен, добър и силен“, ООК, 13.10.1943г.
426. „Ще влезе Духът“, НБ, 25.12.1932г.
427. из „Пътища и методи за влизане във връзка с невидимия свят”, Влад Пашов
428. „Работете с Любов“, БС, 10.05.1920г.
429. „Методи на природата“, ООК, 02.03.1922г.
430. „Закон на енергията“, МОК, 10.05.1922г.
431. „Прости и сложни движения“, ООК, 13.07.1922г.
432. „Влияние на планетите“, ООК, 12.03.1923г.
433. „Петимата братя“, НБ, 22.04.1923г.
434. „Събиране и изваждане“, БС, 18.12.1925г.
435. „Правила и съвети“, КД, 25.12.1925г.

436. „Светлият път на Знанието“, СБ, 22.08.1926г.
437. „Посока на растене“, МОК, 26.09.1926г.
438. „Справяне с мъчнотиите“, МОК, 23.01.1927г.
439. „Малкият повод“, ООК, 23.03.1927г.
440. „Скрити сили“, МОК, 03.04.1927г.
441. „Раб и син“, НБ, 17.04.1927г.
442. „Общи упътвания“, ООК, 18.05.1927г.
443. „Проявеният живот“, ООК, 18.09.1929г.
444. „Израз на Божествените идеи“, ООК, 11.02.1931г.
445. „Основа на знанието“, ООК, 26.07.1933г.
446. „Който направи Небето и Земята“, НБ, 30.07.1933г.
447. „Което Бог е съчетал“, УС, 22.03.1936г.
448. „По закон и по любов“, ООК, 21.09.1938г.
449. „Ставане, оживяване и възкресение“, НБ, 09.04.1939г.
450. „Каквото попросите“, НБ, 21.04.1940г.
451. „Ценни добродетели“, СБ, 05.08.1942г.
452. „Два Божествени процеса“, ООК, 30.12.1942г.
453. из „Благодаря ти, Учителю“, Радка Левурдашка
454. Годишна среща на Веригата, Варна, 1909г.
455. „Двата полюса“, НБ, 13.10.1918г.
456. „Плати ми що ми си длъжен“, НБ, 30.03.1924г.
457. „Блажен този раб“, НБ, 09.11.1924г.
458. „В който град влизате“, НБ, 29.03.1925г.
459. „Абсолютна реалност“, ООК, 16.05.1929г.
460. „Чуха, че иде Исус“, НБ, 03.11.1929г.
461. „Не Го приеха“, НБ, 28.11.1926г.
462. „Явно говорих“, СБ, 24.08.1927г.
463. „Божественият глас“, ООК, 16.02.1938г.
464. „Най-великата наука“, УС, 12.12.1943г.
465. из „Историческият път на Бялото Братство през вековете", том 3, Влад Пашов
466. „Двамата господари“, НБ, 21.01.1917г.

467. „Всичко ми е предадено“, НБ, 18.02.1917г.
468. „Изтълкувай ни тази притча“, НБ, 15.05.1921г.
469. „Двете посоки“, МОК, 05.04.1922г.
470. „Развитие на мозъчните центрове“, МОК, 28.02.1923г.
471. „Съблазните“, НБ, 23.09.1923г.
472. „Елементи в геометрията“, МОК, 03.02.1924г.
473. „Плодовете на Духа“, НБ, 03.02.1924г.
474. „Добрата страна на страданията. Чистотата“, МОК, 06.04.1924г.
475. „Психически наслоявания. Закон за примирение“, МОК, 04.05.1924г.
476. „Движение на енергиите. Закон за поляризиране“, МОК, 16.03.1924г.
477. „Настанало е царството Божие“, НБ, 19.10.1924г.
478. „Закон за внушение и закон за равновесие“, МОК, 28.12.1924г.
479. „И Земята ще се изпълни със знание“, НБ, 11.04.1926г.
480. „Имената са ви записани“, СБ, 25.08.1926г.
481. „Полюси на съзнанието“, ООК, 28.03.1928г.
482. „Да влезеш“, НБ, 11.05.1930г.
483. „Правилни отношения, МОК, 31.10.1930г.
484. „Прояви на човешкото съзнание“, ООК, 28.01.1931г.
485. „Скритите таланти“, МОК, 22.05.1931г.
486. „Съществено и несъществено“, ООК, 03.06.1931г.
487. „Изново“, НБ, 01.11.1931г.
488. „Двоен дял“, ООК, 11.11.1931г.
489. „Физическият и Божествения живот“, ООК, 02.03.1932г.
490. „Петте области в човека“, МОК, 16.09.1932г.
491. „Живот вечен“, НБ, 16.04.1933г.
492. „Пътят към свободата“, ООК, 13.12.1933г.

493. „Противоречия и възможности“, СБ, 12.08.1934г.
494. „Петте постижения“, УС, 25.11.1934г.
495. „Трите правила. Път за освобождение“, ООК, 20.03.1935г.
496. „Математически отношения“, МОК, 05.04.1935г.
497. „С човечески езици“, СБ, 01.09.1935г.
498. „Ще хвърля мрежата“, НБ, 13.10.1935г.
499. „Вътрешният закон“, УС, 17.11.1935г.
500. „Стара и нова българска песен“, МОК, 01.05.1936г.
501. „Обмяна в Божественото“, УС, 07.03.1937г.
502. „Правилно приемане“, ООК, 02.06.1937г.
503. „Временно и постоянно“, ООК, 23.06.1937г.
504. „Разнообразието в живота“, НБ, 17.10.1937г.
505. „Видове храни“, РБ, 13.07.1938г.
506. „Което Той ви казва!“, ООК, 04.10.1939г.
507. „Двамата братя“, НБ, 22.09.1918г.
508. „Детето растеше“, НБ, 30.03.1919г.
509. „Методи за лекуване“, СБ, 22.08.1919г.
510. „Правилният развой на човешките енергии“, СБ, 22.08.1921г.
511. „Законът на самопожертването“, СБ, 24.08.1921г.
512. „Правият път“, ООК, 26.05.1922г.
513. „И валя дъждът“, НБ, 01.06.1924г.
514. „Наряд и упътвания“, СБ, 29.08.1925г.
515. „Мойсей и Христос“, НБ, 07.11.1926г.
516. „Вечно веселие“, НБ, 03.06.1928г.
517. „Да се родите изново“, НБ, 13.06.1943г.
518. „Свобода на Духа“, НБ, 05.09.1915г.
519. „Трапезата на Новия Завет“, НБ, 25.05.1919г.
520. „Двата полюса“, ООК, 06.10.1926г.
521. „Който се учи на словото Божие“, НБ, 31.03.1935г.
522. Годишната среща на Веригата, Търново, 1910г.
523. „Необходими условия за ученика“, СБ, 20.08.1920г.

524. „Кротките“, ИБ, 25.01.1921г.
525. „Добри навици”, МОК, 07.02.1923г.
526. „Царе – слуги на Господа“, СБ, 07.09.1924г.
527. „Що е единица. Числа и действия“, МОК, 14.12.1924г.
528. „Оскърбените“, НБ, 25.09.1927г.
529. „Превръщане на киселините“, ООК, 16.11.1927г.
530. „Служба на уравненията“, ООК, 04.04.1928г.
531. „Двата свещени пътя“, ООК, 01.05.1929г.
532. „Общи положения“, ООК, 29.03.1933г.
533. „Два метода“, УС, 07.04.1935г.
534. „Ще дойде отвътре“, РБ, 01.09.1935г.
535. „Божественият избор“, МОК, 08.11.1935г.
536. „Добре е“, ООК, 18.12.1935г.
537. „Сегашният момент“, ООК, 11.03.1936г.
538. „Музикалният живот на душата“, ООК, 23.03.1938г.
539. „Правият и кривият път“, ООК, 25.05.1938г.
540. „Отличителни качества на мисълта“, РБ, 12.07.1939г.
541. „Гласът на Любовта“, СБ, 13.08.1939г.
542. „Реалност на живота“, СБ, 04.08.1940г.
543. „Правилно дишане“, СБ, 29.08.1941г.
544. „С малкото“, УС, 04.01.1942г.
545. „Колко пъти да прощаваме?“, НБ, 27.01.1924г.
546. „Великите хора“, МОК, 11.09.1927г.
547. „На Бога живаго“, НБ, 10.02.1929г.
548. „Аксиома на живота“, ООК, 08.05.1929г.
549. „Сродни души, ИБ, 01.01.1922г.
550. „Съмнение и воля“, ООК, 11.02.1923г.
551. „Придатъците на разумния живот”, ООК, 25.03.1925г.
552. „Растете в благодат!“, НБ, 07.01.1917г.
553. „Братя и сестри на Христа“, НБ, 19.10.1921г.

554. „За страха и безстрашието“, МОК, 01.03.1922г.
555. „Страхът и съмнението“, МОК, 24.05.1922г.
556. „Музика, работа и пост“, СБ, 21.08.1922г.
557. „Разумният живот“, МОК, 21.10.1923г.
558. „Най-добрият начин за разсъждение“, ООК, 31.10.1923г.
559. „Мощните сили на разумната воля“, МОК, 23.03.1924г.
560. „Добрите и лошите мисли“, ООК, 26.03.1924г.
561. „Страхът“, ООК, 07.05.1924г.
562. „Тази притча“, НБ, 26.12.1926г.
563. „Дерзай, дъще!“, НБ, 05.02.1928г.
564. „Двете посоки“, МОК, 04.05.1928г.
565. „Свобода“, МОК, 15.01.1932г.
566. „Кой ще ви даде вашето“, НБ, 26.03.1933г.
567. „Иди повикай мъжа си“, НБ, 01.12.1935г.
568. „Тайната стаичка“, СБ, 19.08.1942г.
569. „Проявеният живот“, СБ, 03.10.1943г.
570. „Безопасният път“, УС, 05.12.1943г.
571. „Изгрев и залез“, ООК, 02.06.1922г.
572. „Той повелява на слънцето“, НБ, 15.03.1925г.
573. „Твърдата храна“, НБ, 18.12.1927г.
574. „Новите веяния“, ООК, 05.02.1930г.
575. „Реалното и нереалното“, УС, 14.01.1934г.
576. „Отворени книги“, РБ, 04.09.1935г.
577. „Което мислиш, става“, МОК, 08.01.1937г.
578. „Обич и преценка“, ООК, 21.12.1938г.
579. „Музика в живота“, ООК, 18.03.1942г.
580. „Постоянна благодарност“, РБ, 28.08.1942г.
581. „Новото в живота“, РБ, 22.08.1943г.
582. „Доволен и благодарен“, МОК, 19.11.1943г.
583. „Учителите“, НБ, 20.12.1914г.
584. „Дали може“, НБ, 10.6.1917г.

585. „В мое име“, НБ, 29.09.1918г.
586. „Дух Господен“, НБ, 20.10.1918г.
587. „Ще живее“, НБ, 07.12.1919г.
588. „Милосърдието“, СБ, 23.08.1922г.
589. „Окултна страна на живота“, МОК, 10.01.1923г.
590. „Пътят на ученика“, МОК, 02.12.1923г.
591. „От сърцето излизат“, НБ, 05.01.1930г.
592. „Прави възгледи“, СБ, 03.09.1941г.
593. Годишна среща на Веригата, Варна, 1907г.
594. „Дерзайте, Аз съм“, НБ, 13.05.1923г.
595. „Който дойде при мене“, НБ, 16.03.1924г.
596. „Състояние на материята“, МОК, 09.05.1930г.
597. „Основа на живота“, ООК, 19.11.1930г.
598. „Открити“, РБ, 20.08.1932г.
599. „Любов към Бога“, ООК, 02.11.1932г.
600. „Четири погледа“, УС, 13.02.1938г.
601. „Закон за частите и за Цялото“, ООК, 24.07.1940г.
602. „Настанало е Царството Божие“, НБ, 30.03.1941г.
603. „Факти, закони, причини“, ИБ, 01.11.1944г.
604. „Доброто съкровище“, НБ, 20.05.1917г.
605. „Пояснения върху окултизма, спиритизма, теософията, мистицизма и християнството“, БС, 12.02.1920г.
606. „Фарисей и садукей“, НБ, 20.03.1921г.
607. „Път на мисълта“, ИБ, 25.05.1921г.
608. „Развитие на съзнанието“, ООК, 27.07.1922г.
609. „Ще ви науча“, НБ, 24.09.1922г.
610. „Чий е този образ?“, НБ, 15.04.1923г.
611. „Приложение“, БС, 21.06.1923г.
612. „Окултната музика в живота“, ООК, 19.12.1923г.
613. „Аз Те познах“, НБ, 01.02.1925г.
614. „Сега скръб имате“, НБ, 01.03.1925г.
615. „Още малко“, НБ, 13.04.1924г.
616. „Живите образи“, СБ, 26.08.1925г.

617. „Дето и да идеш!“, СБ, 29.08.1925г.
618. „Служене на Бога и на себе си“, ООК, 09.12.1925г.
619. „Без наука няма сполука“, БС, 21.01.1926г.
620. „Едно стадо“, НБ, 23.01.1927г.
621. „Много знания“, ООК, 12.09.1928г.
622. „Покрива и изправя“, НБ, 17.04.1932г.
623. „Новата песен“, ООК, 25.01.1933г.
624. „Мир на този дом“, НБ, 05.03.1933г.
625. „Вечният порядък. Най-силното у човека“, ООК, 27.09.1933г.
626. „Няма да ви остави“, УС, 29.10.1933г.
627. „Там ще бъде и слугата Ми“, НБ, 05.11.1933г.
628. „Светите Твои градове“, НБ, 12.05.1935г.
629. „Проводници“, ООК, 18.09.1935г.
630. „Причини за страданията“, УС, 29.12.1935г.
631. „Трите плода“, ООК, 08.01.1936г.
632. „Трите пътя“, УС, 12.12.1937г.
633. „Даром давайте“, УС, 01.05.1938г.
634. „Любов и вяра към Бога, вяра към себе си“, НБ, 19.03.1939г.
635. „На сватба“, СБ, 28.07.1940г.
636. „Десетте девици“, УС, 01.09.1940г.
637. „Зората на живота“, СБ, 27.08.1941г.
638. „Не пренебрегвайте благата“, ООК, 04.02.1942г.
639. „Да изповядваме!“, НБ, 29.03.1942г.
640. „Любов и обич“, ООК, 30.06.1943г.
641. „Вътрешни и външни връзки“, МС, 07.07.1926г.
642. „Подквасата“, ИБ, 26.05.1912г.
643. „Ще управлява всички народи“, НБ, 07.03.1920г.
644. „Неговата заповед“, НБ, 28.05.1922г.
645. „Не само абсолютна чистота, но и абсолютно доверие“, СБ, 01.09.1924г.
646. „Три пътя“, СБ, 29.08.1932г.

647. „Двата университета“, МОК, 08.03.1935г.
648. „Многоценният бисер“, НБ, 02.05.1915г.
649. „Когато посрещате“, ИБ, 10.10.1920г.
650. „Царството Божие“, НБ, 26.02.1922г.
651. „Последното място“, НБ, 15.02.1925г.
652. „За тяхното неверство“, НБ, 06.02.1927г.
653. „Движение на силите“, МОК, 24.10.1930г.
654. „Човешкото лице“, МОК, 26.02.1932г.
655. из „900 мисли от Учителя“, съст. Л. Кръстева
656. „Придобивки на съзнанието“, МОК, 20.01.1924г.
657. „Накъде“, ООК, 31.10.1928г.
658. „Отпечатъци“, РБ, 21.07.1931г.
659. „Няма да угаси“, НБ, 15.11.1931г.
660. „Вечният живот“, РБ, 13.08.1939г.
661. „Служители на Земята“, ПС, 25.10.1944г.
662. „Сънищата на Йосиф“, НБ, 20.07.1914г.
663. „Закон за късите и дългите линии“, ООК, 23.01.1924г.
664. „Учтивият човек“, МОК, 19.07.1925г.
665. „Правила за живота“, УС, 02.10.1932г.
666. „Изпълнение волята“, УС, 02.04.1934г.
667. „Високият идеал“, ООК, 11.09.1923г.
668. „Солта“, НБ, 25.03.1917г.
669. „Още по-блажени са“, НБ, 04.12.1921г.
670. „Красивото в живота“, МОК, 03.05.1922г.
671. „Двата закона“, КД, 02.11.1924г.
672. „Неразбраното“, ООК, 10.12.1924г.
673. „Теория и практика“, ООК, 08.07.1925г.
674. „Основни закони“, СБ, 24.08.1925г.
675. „Особеното място“, МС, 08.07.1926г.
676. „Четирите кръга“, ООК, 11.05.1927г.
677. „Вечно обновяване“, ООК, 07.12.1927г.
678. „Форми на съзнанието“, ООК, 04.01.1928г.

679. „Малки и големи придобивки“, ООК, 18.01.1928г.
680. „Живи числа“, МОК, 15.04.1932г.
681. „Деца на Бога“, ООК, 06.07.1932г.
682. „Изпити на ученика“, ООК, 07.12.1932г.
683. „Баща и син“, МОК, 01.01.1937г.
684. „Малкото добро“, ООК, 29.12.1943г.
685. из „Имам дом Неръкотворен, т. 1“, съст. Влад Пашов
686. из „Доброто разположение“, Боян Боев
687. „Бог е Дух“, НБ, 03.06.1917г.
688. „Сила на волята“, МОК, 08.03.1922г.
689. „Най-високото място“, СБ, 20.08.1931г.
690. „Живот, светлина и свобода“, НБ, 10.04.1932г.
691. „Микроскопическите добрини“, МОК, 14.02.1926г.
692. „Време и вечност“, ООК, 14.12.1927г.
693. „Философия и наука“, НБ, 15.06.1932г.
694. „Еднакви отношения“, ООК, 03.11.1943г.
695. „Моето царство“, НБ, 08.03.1925г.
696. „Духовното у човека“, НБ, 22.09.1929г.
697. „На езерата“, СБ, 01.08.1930г.
698. Новогодишна беседа, ИБ, 31.12.1930г.
699. „Сила, живот, здраве“, ООК, 23.12.1931г.
700. „Влияние на музиката“, ООК, 18.01.1933г.
701. „Влиянието на музиката“, ООК, 22.06.1922г.
702. „Музика и пеене – средство за тониране”, ООК, 19.11.1922г.
703. „Който сее и който жъне“, НБ, 25.11.1934г.
704. „Закон на хармонията“, МОК, 12.11.1943г.
705. „Любов и безсмъртие“, ООК, 17.11.1943г.
706. „Родени от Бога“, ООК, 05.01.1944г.
707. „Живата наука“, ООК, 14.03.1928г.
708. „Дишането на човека и на животните“, ООК, 21.01.1931г.

709. „Колко е добър Господ“, ООК, 17.07.1935г.
710. „Основни правила на хигиената“, РБ, 19.07.1939г.
711. „Жена кога ражда”, НБ, 19.11.1939г.
712. „Реални величини“, ООК, 12.06.1940г.
713. „Закон за дишането“, РБ, 04.09.1940г.
714. „За дишането“, ООК, 11.09.1940г.
715. „Връзка между Бога и човека“, РБ, 22.09.1940г.
716. „Послушание“, ООК, 20.10.1943г.
717. из „Учителят за дишането“, съст. Боян Боев
718. из „Разговори при седемте рилски езера“, съст. Боян Боев
719. из „Паневритмия“, Беинса Дуно, 1938г.
720. из „Учителя за образованието“, съст. Боян Боев
721. „Ще ви въздигна“, НБ, 03.12.1916г.
722. „Аз съм онзи човек“, НБ, 28.09.1919г.
723. „Старият и новият живот“, МОК, 29.03.1922г.
724. „Силите на мозъка“, ООК, 20.04.1922г.
725. „Пробуждане на човешката душа“, НБ, 25.03.1923г.
726. „Свобода, знание и мир“, ООК, 05.12.1923г.
727. „Който иска славата“, НБ, 25.01.1925г.
728. „Видяхме звездата“, НБ, 08.02.1925г.
729. „Силните течения“, ООК, 09.03.1927г.
730. „По пътя на природата“, МОК, 25.03.1928г.
731. „Наклали огън“, НБ, 21.04.1929г.
732. „Праведният ходи“, НБ, 02.07.1933г.
733. „Умих се и гледам“, НБ, 27.10.1935г.
734. „Трите устоя“, ООК, 25.03.1936г.
735. „Вярата“, НБ, 06.03.1921г.
736. из „Беседи от Учителя“, ред. Влад Пашов, т.1 – Бургас, 1995
737. из „Мисията на Учителя“, съст. Б. Боев
738. „Заведеевата майка“, НБ, 23.07.1918г.
739. „Земният и небесният“, НБ, 01.02.1920г.

740. „Молитвата“, НБ, 08.02.1920г.
741. „Новият живот“, СБ, 19.08.1922г.
742. „На Земята и на Небето“, НБ, 21.01.1923г.
743. „Бяла и черна светлина“, МОК, 21.03.1923г.
744. „Искаш ли да оздравееш?“, НБ, 10.02.1924г.
745. „Правила на разумния живот“, СБ, 31.08.1924г.
746. „Градовете Содомски и Гоморски“, НБ, 16.11.1924г.
747. „Възкресение“, ИБ, 21.04.1925г.
748. „38 години“, НБ, 22.11.1925г.
749. „Кръг и елипса“, ООК, 31.03.1926г.
750. „Стремеж към съвършенство“, ООК, 29.09.1926г.
751. „Побеждавайте злото“, НБ, 09.02.1930г.
752. „Път за освобождение“, СБ, 24.08.1937г.
753. „Блажени сте ако любите!“, НБ, 03.07.1938г.
754. „На фокус“, ИБ, 15.11.1944г.
755. „Синове на Светлината“, НБ, 23.03.1930г.
756. „Разумност и светлина“, МОК, 17.04.1931г.
757. „До скончанието на века“, НБ, 03.01.1926г.
758. „Отиде след Него“, НБ, 11.04.1920г.
759. „Разумно служене“, СБ, 25.08.1921г.
760. „Съвети и наставления за Учениците“, СБ, 03.09.1922г.
761. „Вратата на овцете“, СБ, 10.09.1922г.
762. „Дойдох да изпълня“, НБ, 18.02.1923г.
763. „Скръб и радост“, НБ, 23.12.1923г.
764. „Реалното в човека“, МОК, 01.01.1928г.
765. „Будният ден“, МОК, 20.04.1928г.
766. „Един удар“, СБ, 02.09.1933г.
767. „Кибритени клечки“, ООК, 31.08.1938г.
768. „Ободрителни мисли, чувства и постъпки“, УС, 08.10.1939г.
769. „Що е това“, НБ, 24.02.1924г.
770. „Петте разумни девици“, НБ, 16.11.1916г.

771. „Божествена светлина“, ООК, 06.06.1928г.
772. „Определяне работата на четирите съвета“, СБ, 21.08.1921г.
773. „Ще ми изявиш“, НБ, 16.05.1926г.
774. „Умовете им“, НБ, 05.12.1926г.
775. „Сляп от рождение“, НБ, 13.11.1932г.
776. „Пред новата епоха“, НБ, 09.10.1938г.